SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 76 / Nisan 1988 / 2.- DM

Bahar Atılımı

KURTULUŞ ORDUMUZ DAHA İLERİ MEVZİLERDE

Nusaybin'de büyük çatışma / Kiğı'da eylem dalgası / Herekol Dağı'nda düşmana darbe / Şemdinli'de karakol baskını

Yaşadığımız günler, bir halkın syağa kalkışının artık geri döndürülemez bir noktaya geldiği ve bu halkın silahlı güçlerinin düşman birliklerine tarihinin en ağır kayıplarını yaşattığı bir dönemdir. Bırakalım ayağa kalkışı, yaşamasına bile şans tanımayan halkımız, yeniden yaşayabileceğini kanıtlamakla kalmamış, bağımsız ve özgür bir temelde topraklarını düşmandan kurtarabileceğini de kanıtlamıştır. Bugün bu gerçeklik bütün açıklığı ile gözönündedir.

4 yıllık süre boyunca, ARGK birlikleri ve halkımız ile sömürgeci-faşist güçler ve işbirlikçileri arasında muazzam bir savaş patlak verdi. Acımasız bir şekilde süregelen ve faşist düşmanın bütün gücü ile yüklendiği bu savaşı halkımız ve ordusu ARGK güçlenerek, devam ettirmektedir. Faşist sömürgeciler bütün yönelimlerine rağmen, halkımızın ayağa kalkışını engelleyememektedir. 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli'nin işgali ile başlayan silahlı direnişimizin, bu kadar önemli gelişmelere ulaşacağını, faşist sömürgeciler başlangıçta hesaplayamadılar ve bu savaşa ömür biçtiler. Önce "7 saat" dediler, sonra bunu "7 güne, 7 haftaya, 7 aya" ve "yıllara" çıkardılar. Ayların ve giderek yılların sonu gelmemeye başladı. Bu sürede ulusal kurtuluş mücadelemiz kayıplar verse de, gelişmesini sürdürmüş ve önemli bir silahlı güç oluşturma düzeyine kadar kendisini ulaştırmasını bilmiştir.

1988 yılının öneminin, hem bizim ve hem de faşist Türk sömürgeciliği açısından ne olduğu birçok değerlendirme ve yazıda açıldı. Bu yılın, bizim açımızdan ulusal kurtuluş savaşını daha da köklleşmiş, dal-budak salmış olarak yeni bir aşamaya vardırmak anlamına geldiğini bir kez daha belirtebiliriz.

Türk sömürgecileri de daha önceleri olduğu gibi bu yılda da ulusal kurtuluş savaşımızı bitirme hayali ile giriyorlar. Bu hayallerini yeniden canlandırıyor ve buna göre hazırlıklarını yapıyorlar.

Her iki güçün de bu temelde yeni yıla hazırlık yaptığı ve hazırlıkların düzeyinin de en iyi sınanacağı alanın savaş yılığı olduğu bilinmektedir. Savaş, hangi güçün yaşamaya hakkı olup olmadığını ortaya çıkaracak en esaslı sınanma alanıdır. İç ve dış gelişmelerin bugün ulaştığı boyut, bu sınavın daha şiddetli geçeceğini göstermektedir.

Böylesi bir ortamda, yeni bir Newroz dönemine girerken, biz halkımızın kazanacağına dair olan umutlarımızın daha da güçlendiğini ve buna gerekçe olarak da büyüyen bir ordu ve cephe gücüne ulaşmamızı göstermiştik. Bu konuda yanılmadığımız, gerçekliğin kendisinin bu olduğu kısa bir süre sonra açığa çıktı. Bütün bu gelişmeler neyin işaretidir? Büyüyen halk savaşımızın doğru rotasına girdiğinin ve bu rotada ne türden engel çıkarsa çıksın hepsini aşabileceğinin ifadesi olmaktadır.

Sömürgecilerin son aylar içerisinde yaptığı hazırlıklar, yönelttik-

Devamı 2. sayfada

Aydın cezaevinde bulunan PKK'li savaş tutsaklarından
Newroz çağrısı:

ÖZGÜRLÜK TUTSAKLARI!

Kürdistan halkı PKK önderliğinde yeni bir atılıma hazırlanıyor. NEWROZ'u kavgayla, daha gür isyan ateşiyle karşılıyor; Çağdaş Kawa Mazlum yoldaşı isyan türküleriyle anıyor; büyük komutan Mahsum (Agit) yoldaşı ordulaşarak, O'nun istediği doğrultuda yürüyerek selamlıyor! Biz PKK savaş tutsakları da Mazlum'un Newroz'unu zindanlarda direniş şarkılarımızla kutluyoruz. O büyük dalgaya, ulusal kurtuluş seline şehitler ayı Mart'ta, büyük atılımların başlangıcı Newroz'da omuz vermeye çalışıyoruz. Yaptıklarımızı, yapamadıklarımızı gözden geçiriyor, görev ve sorumluluk bilincimizi derinleştirerek yoğunlaştırıyoruz ve büyük kavganın hazır savaşçıları olmaya çalışıyoruz. Güncel ve tarihsel görevlerimizin bilincinde olmak, o temelde yaşamımıza ve devrimci pratiğimize yön verip uygulamak yaşamsal önemdedir.

Devamı 4. sayfada

Cezaevleri Direnişi Yeni Bir Çağrı

Adana, Çanakkale ve Diyarbakır sivil cezaevinde açlık grevi, Sinop cezaevinde ise ölüm orucu direnişleri devam ediyor.

YAZISI 3. SAYFADA

Yeniden Yoğunlaşan FAC-TC İlişkileri ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına Karşı Tutumları

"Drang Nach Osten" ya da "Doğuya Atılım" yüzyıllık Alman politikasının mihenk taşını oluşturuyor. Yaklaşık bundan yüzyıl önce, Alman egemen sınıflarının "Doğuya Atılım" sloganı ile Mezopotamya'nın verimli topraklarına uzanmak istediklerini biliyoruz. Berlin-Haydarpaşa-Bağdat demiryolu bunun için inşa edilmiş ve Doğuya uzanmanın, bu yeni topraklarda sömürge elde etmenin başlıca aracı olarak görülmüştür. Peki, aradan yüzyıllık bir zaman geçmesine rağmen durumda değişen ne olmuştur? Mezopotamya'yı ele geçirmek isteyen Alman tekellerinin iştahı ne kadar azalmıştır? Ya da bir başka şekilde ifade edelim, sömürge yutma açlığı nasıl önünde durulmaz bir iştaha yol açmıştır?

Bu soruların yanıtını kısa da olsa vermekte yarar görüyoruz. Bugün ortaya çıkan birçok gelişmeyi anlayabilmenin de yolu, biraz buradan geçiyor. Açıklamalarımıza yüzyıl öncesinden örnekler vererek başlayacağız. Bu, sorunun anlaşılması için de gereklidir.

Belki bugün dünyamız pratik olarak yeni bir dünya savaşının eşiğinde bulunmuyor. Ama bölgemiz hızla bölgesel bir savaşın içine sürükleniyor. Her an bir kıvılcım bunu patlatabilir. İşte, meydana gelecek olan bu gelişmelerden Almanya da kendi payına düşeni kapmak istiyor. Tıpkı, I. Dünya Savaşı yıllarındaki gibi.

Türk-Alman ilişkileri, dünyamızın bir dünya savaşına doğru sürüklendiği 19. yy.'ın son çeyreğinde yoğunlaşmaya başladı. O dönem Alman İmparatoru olan II. Wilhelm, bu ilişkileri daha da iler-

Devamı 9. sayfada

Gerilla Yaşamı Akıcı, Hareketli ve Şiirseldir ..... s. 8

FAC'tan Türkiye Üzeri Körfez Savaşına mı? Dieter Feik ..... s. 10

III. Kongre Çizgisi Her Türlü Engeli Aşma Gücündedir ..... s. 16

Partime ve Halkıma Açıklama... Abdulkerim Temel (Zinar) ... s. 20

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

"... Gerçekten PKK, bu konuda, Marksizmi sadece yurtseverlik hattına uygulamıyor, Ortadoğu'nun karmaşık uluslar yapısına da, doğru marksist-leninist bir anlayışı uygulamaya çalışıyor. Bugün bunun etkileri kısmen ortaya çıkmış olsa da, bu, başarıya gidildiğinde Kürdistan zemininde, bütün Ortadoğu'daki sahte solculukları aşabilme ve doğru devrimci çizgiyi oturtabilme özelliğine sahiptir. Dolayısıyla da mücadele şiddetli geçmeye aday olacak, çizgi savaşımı bölge çapında giderek yoğunlaşacaktır. Biz bugün, bunun en şiddetlisini kendi ülkemiz koşullarında yaşıyoruz. Doğru devrimci çizgiyi biz Türkiye koşullarına da daha fazla dayatık ve bu çabamız sonuç vererek gerçek devrimcilik ile sahte devrimciliği birbirinden ayıran ve netleştiren bir ortam yaratı..."

YAZISI ORTA SAYFADA

Türk Sömürgeci Devletinin Kerkük Rüyası Ve Ardındaki Gerçekler

Son bir kaç aydır Türk basınında tartışılan Kerkük ve Musul'un Türk ordusu tarafından işgal planı, Türk devletinin gündeminden birincil ve acil sorun haline geldi. Sorun düşünce olmaktan çıktı. Gazeteler, Türk ordusunun Kerkük'ü işgal planının yöntemlerini bile tartışıyorlar. Askeri faşist uzmanlar basında, işgalde izlenecek yöntemleri sıralıyorlar. Uğur Mumcu'dan M. Ali Birand'a kadar tüm Türk burjuva taktisyenlerinin köşe yazılarının temel konusu da Kerkük'ün işgali üzerine.

Tartışmalar boşuna değil. Türk Genelkurmaylığındaki hazırlıklar basına yansıyor. Tartışma ve gelişmelerin içinde **ABD Askeri İstihbarat Dairesi (DIA)** vd. emperyalist güçler de var.

Türk sömürgeci ordu için bir Vietnam batağı olacak Kerkük'ün işgal planına, güncelliği ve boyutları açısından etraflı bakmak gerekmektedir. Bu zorunluluk iki nedenden kaynaklanmaktadır. Birincisi, Kerkük sorununa yaklaşımdaki yanlış anlayışların ortadan kaldırılması, ikincisi, Türk faşist-sömürgeci egemenliğinin Kürdistan Ulusal Bağımsızlık Mücadelesi karşısındaki siyasal ve askeri çözümsüzlüğünün kavranması.

Kerkük Sorununun Kısa Tarihçesi

Kerkük sorununu, Kürdistan sorunundan ayırmak olanaksızdır. Kerkük, nüfus ve coğrafya olarak Kürdistan halkının ve ülkesinin bir parçasıdır. Tarihsel olarak da güncel olarak da Kerkük gerçekliği budur.

Kerkük'ü önemli kılan iki neden var. Birincisi, Kürdistan'ın bir parçası olma gerçekliği; ikincisi, stratejik ekonomik değeridir. Dünya petrollerinin %30'u Körfez ülkelerinde bulunuyor. Bu yataklar İran, Irak, Suudi Arabistan, Kuveyt vd. Arap emirlikleri topraklarında bulunuyor. Belli başlı petrol zengini ülkeler arasında bulunan Irak devleti, petrolünün büyük kısmını Kerkük ve Musul (Ayn Zalak) yataklarından elde ediyor.

Devamı 6. sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN HAKLARI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SORUNU

"... Diğer konularda olduğu gibi bu konuda da çetin bir savaşımın yürütüldüğü bilinmektedir. Özgür bir kadın yaratmak, belki de özgür bir halkı yaratmak kadar zor bir iştir. Bu gerçekliğin bilinci ile hareket ediyor ve savaşımızı bu temelde geliştiriyoruz. Belki bunun farkına fazlası ile varamıyabilir, ama PKK'de yürütülen mücadelenin bir ögesi de budur. Partimiz bu konuda da yeninin önünü açmak için bu ilişkileri sert bir eleştiriye tabi tutmaktadır. Yeni olan ancak eskinin sert bir eleştirisi temelinde gelişebilir. Bazı düşkün tipler, kendilerini bu gerçeklik temelinde eğitime tabi tutmuyor ve yenileyemiyorlar.

Şimdi, burada karşı çıktığımız kadın-erkek ilişkisi değildir. Yıkmak istediğimiz ve karşı çıktığımız, kişiyi köleliğe götüren ilişki tarzıdır. Bu konuda hangi arkadaş kurduğu ilişkinin devrime götürdüğünü iddia edebilir? Biz, arkadaşlara dedik ki, öyle ilişkiler geliştirin ki, sizleri bir adım daha yurtseverliğe, genel özgürlük hareketine yakınlaştırsın; yine, öyle bir kadın özgürlük hareketi geliştirin ki, hem kendinizi hem de toplumu daha fazla özgürlüğe götürsün..."

YAZISI 17. SAYFADA

KURTULUŞ ORDUMUZ DAHA İLERİ MEVZİLERDE

Baştarafı 1. sayfada

ileri saldırı ve komplolara bile bakıldığında, ulusal kurtuluş savaşımızın nasıl zorlu bir gelişmeyi başardığını daha iyi göreceğiz. Kıştan bu yana, Türk sömürgecileri süreklı bir şekilde hazırlık yaptılar. Bu hazırlıklar, yoğun bir şekilde sömürgeci basının da sayfalarına yansıtıldı. Yeni silah alımına gidildi, ordu takviye edildi, polis ve jandarma için yapıldı. Böylece ulusal kurtuluş savaşımızın yeni bir atılım dönemini boşa çıkarmayı ve kendi varlıklarını az da olsa devam ettirmeyi hesaplıyorlar. Bunun için de her türlü komplo ve saldırıya yöneliyorlar.

Bütün çabalarına rağmen, bahara girişimiz engellenemediği gibi, ulusal kurtuluş eylemliliğimizin Newroz'da doruğuna çıkması da engellenemedi. Alınan yoğun tedbirlere rağmen, Türk ordusu ARGK birlikleri karşısında tarihlerinin en ağır kayıbını da yine bu dönemde aldılar. Newroz'da yoğun bir şekilde yükselen eylemlilik Nisan ayında hızından bir şey kaybetmeden devam etti. Türk ordu birliklerine, özel timlere ve köy korucularına vurulan ağır darbelerle, halkımız, ulusal kurtuluş savaşına karşı oluşturulmak istenen çeperi parçalamakla kalmayıp, aynı zamanda yeni bir aşamanın içerisine büyük bir eylemlilik ve güçle girmesini de bilmiştir.

Bu bakımdan Nusaybin, Şırnak-Dedeören ve Kiğı eylemleri ulusal kurtuluş savaşımızın yeni bir aşamaya ulaşması anlamına da gelmektedir. Halkımızın silahlı güçlerinin önemli bir güce ulaştığının da kanıtı olan bu eylemler, sömürgeci ordu ve özel savaş birliklerinin halkımızın gücü karşısında tutunamayacağını da ortaya çıkardı. ARGK birlikleri kış boyu sürdürdükleri yoğun hazırlıkları ile büyük bir güce ulaştı. Yine, kendi saflarına yüzlerce genci katti ve bunları ulusal kurtuluş eylemliliği içinde eğitti, savaş güçlerini yükseltti.

Son eylemler Kürdistan'da gerilla savaşının tutunacağının sadece açık bir kanıtı olmakla da kalmayıp, savaşımızın bütün engellemelere rağmen, gelişmesini yoğun bir şekilde güçünü arttırarak sürdüreceğinin de kanıtı olmaktadır. Kürdistan halkı tarihinde ilk kez bu kadar uzun süreli bir savaşı böyle bir aşamaya vardırıyor. Gelinen aşama küçümsenecek bir aşama değildir. Mücadelemize yaşama umudu bile tanımayan bazı çevrelerin giderek gelişen ve derinleşen savaş gerçeğimiz karşısında, kendi konumlarını yeniden gözden geçirmeleri de, onların eğer biraz dürüstlükleri varsa erteleyemeyecekleri görevleridir. Bugün Kürdistan'daki savaşın boyutu bırakalım 4 yıl, 1 yıl öncesi ile bile kıyaslandığında, halkımızın lehinde kat edilen mesafenin büyüklüğü çok açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Savaşını bugünkü düzeye ulaştıran bir halkın, evladını olduğunu iddia edenlerin, PKK'nin öncülük ettiği savaşa destek olmaları, yurtseverliğin de temel bir ölçütüdür. Zafere giden savaş gerçekliğimiz bugün daha da açığa çıkmış ve kanıtlanmıştır. Son çarpışmalar, bunun açık bir göstergesidir.

Halkımızın belirginleşen savaş gücü ve kararlılığı karşısında faşist Türk sömürgecileri büyük bir telaş içinde mücadelemize karşı yeniden bir saldırı kampanyası başlattı. Dışarıda dostları emperyalist güçleri saldırtırken, içerde de askeri saldırılarını yanısıra, diğer alanlarda yeni komplolar gündeme koymaktadır.

Nusaybin çarpışmaları ardından Türk basını bir saldırı furyasını yeniden başlattı. Tercüman, Hürriyet, Milliyet gibi belli başlı gazetelerde manşetten yayınlanan birçok yazıda ulusal kurtuluş savaşı gerçeğimiz çarpıtılmaya çalışıldı. Tercüman gazetesi *"dağ-taş dildik dildik aranıyor, eşkıya kıskaçta"* başlığı ile verdiği haberinde Türk ordu birliklerinin yaşadığı kayıbı gizlemek için büyük bir çaba sarfetti. Daha sonraki günlerde de benzer biçimde yayınlarını sürdüren sömürgeci basın, kendi zayıflıklarını kapatmaya çalıştı. Tercüman bir yalan haber üretme merkezi olarak, bu sürede en başta hareket etti. Palme cinayetini yeniden işleyerek, bir hainin sahte açıklamalarıyla PKK'nin adını yeniden bu olaya karıştırmak istedi. Ancak bu o kadar bayatlamış ki kokusu her taraftan duyulur oldu. Bununla da yetinmeyip, *"örgüt içinde ihtilaf olduğunu ve bunalımın arttığı"* yalanlarını benzerlerine taş çıkartırcasına ortaya attı. Hiçbir inandırıcılığı olmayan, bu açıklamalarla sömürgeci basın kendi teşhirini yapmaktadır.

Yoğunlaşan eylemlerimiz karşısında Türk basını dilini değiştirerek, devlete peşpeşe uyarılarda bulunmaya başladı. 22 Nisan tarihli Tercüman gazetesi, *"PKK büyük eylem peşinde"* başlığı ile yayınladığı yazıda, devleti gelişen eylemlere karşı daha fazla tedbir almaya çağırdı. Aksi durumda PKK'nin gücü daha fazla açığa çıkıyor ve bunu dünya da kabul ediyor" diyerek kendi tükenmişliklerinin görülmesine engel olunmasını istediler. Bu ise, savaş gerçeğimizin başka bir şekilde itirafıdır.

Nusaybin Çarpışması Halk Savaşı Gerçeğimizin İspatı, ARGK Gücünün Göstergesidir

Sömürgecilerin acizlikleri ve çürümüşlükleri Nusaybin çarpışması ile bir kez daha ortaya konuldu. Kış boyunca büyük bir güçle yürüttükleri hazırlıkların ARGK birlikleri karşısında hiçbir değer taşımadığı açığa çıkarıldı. Sömürgeci düşmanın bütün şatafatlarına rağmen, gerçekte ne kadar zayıf ve ölümüne yüzyüze olduğu bir kez daha bu çarpışmada ortaya çıktı.

Sömürgecilerin sınır alanlarına, özellikle de Botan ve Mardin alanlarına bahardan başlayarak güç yığmaya başladıkları görüldü. Çarpışmanın başladığı gün ise, Bolu ve Kayseri'den komando alaylarından güç kaydırılması yapıldı. Bu şekilde bu alanlardaki askeri güçlerin sayısında büyük bir artış meydana geldi. Halen 100.000'i aşkın bir askeri güç Botan ve Mardin alanlarında konumlandırılmış durumda. Bundaki amaç, savaşımızın bugün en fazla yoğunlaştığı bu alanlarda kendi varlığını yaşatmaktır.

Mart ayı sonlarından itibaren, Mardin alanında operasyonlara girişen sömürgeci birlikler ile Halk Kurtuluş Ordusu gerillaları arasında yer yer çarpışmalar meydana geldi. Bu çarpışmaların en büyüyüğü ise Midyat-Nusaybin ilçeleri arasında bulunan ve Nusaybin'e bağlı olan Karimine, Bamile ve Derpu köylerinin yakınlarında 1 Nisan'da gerçekleşti.

Bu alanda üs kurmuş olan bir ARGK birliğinin görülmesi ve düşmana ihbar edilmesi üzerine çarpışma çıktı. ARGK müfrezesinin bahar hazırlıklarını yürüttüğü ve yeni katılan savaşçıların eğitimini yaptığı bu üs alanında meydana gelen çarpışma büyük bir destan yarattı. Bu destan, bir halkın kahramanca direnişinin az sayıda da olsa bir grup savaşçı şahsında dile gelişiydi. Bu destan, yaşamaya azmetmiş bir halkın ileri birleşiydi.

İhbarı alan sömürgeci ordu güçleri, ilk gün işıklarının açması ile birlikte, müdahale etmeye başladılar. Üs alanına ilk olarak 3 cemse özel tim mensubu sevkedildi. Bunun karşısında düşmanın hareketliliğini tespit eden ARGK müfrezesi ise karşı tedbir olarak saldırıya geçti. Özel tim araçlarına pusu kuruldu. Gerillaların pususuna düşen 3 özel tim aracında bulunan 45 kontr-gerilladan kurtulan olmadı, ayrıca araçları da tahrip edildi. Özel timlerin yaşadığı bu hezimet karşısında, sömürgeciler karadan ve havadan alana yeni güç sevkiyatını sürdürdüler. Yine aletlerle Bolu, Sivas, Kayseri, Malatya komando birliklerinden binlerce asker, bu alana sevkedilmeye başlandı. Bu sevkiyat, çarpışmanın uzamasına ve halk üzerinde yaratacağı etkiye karşı bir tedbir olarak gerçekleştirildi.

Havadan ve karadan saldıran düşman birliği ile, ARGK müfrezesi arasında çarpışma 1 Nisan günü yoğun bir şekilde devam etti. Bütün gün boyunca devam eden muharebede düşman ağır bir hezimeti yaşadı. 3 helikopter düşürüldü, içerisinde bulunanlardan sağ kurtulan olmadı. Helikopterlerden biri yaralı olarak gerillaların arasına düştü. Çatışmayı sürdüren düşman askerleri helikopterle birlikte imha edildi. Çarpışma sonucunda aralarında 1 binbaşı, 1 teğmen, 1 astsubayın da bulunduğu 195 komando askeri öldürüldü, yüzlercesi de yaralandı.

Düşman birlikleri kayıplarını gizlemek için büyük bir sahtekarlığa başvurdu. Gazetelere direkt Genelkurmaylığın verdiği haberler dışında başka bir şey yazılmadı. Gazeteciler çağrıldığı halde çatışma alanına sokulmadı. Kendilerine verilen bilgilerin dışında başka herhangi bir şey öğrenmeleri engellendi. Nitekim Cumhuriyet gazetesinin alanda bulunan muhabiri bu gerçeği yazmak zorunda kaldı. Sömürgecilerin içerisine girdiği bu telaş bile, onların ne kadar ağır bir kayıp verdiğini ve bunun karşısında adeta şoke olduklarını gösteriyor. Gerçi şimdiye kadar sömürgeciler kendi kayıplarını gizlemişlerdir. Ancak, bu kez daha büyük bir telaş içerisine girdiler. Çatışma alanına girişi engelledikleri gibi, hastanelerde de olağanüstü tedbirler aldılar. Böylece kayıplarını gizlemek ve kamuoyunu yanlış bilgilendirmek istediler. Her zaman olduğu gibi bu kez de başarılı olamadılar. Halkımız arasında çok iyi işleyen haberleşme, gazetecilerin deyimiyle de "fısıltı gazetesi" gerçeklerin öğrenilmesini sağladı.

Çarpışmada 7 ARGK savaşçısı şehit düştü. Düşman, kayıpları çok göstermek için alanda bulunan yurtseverleri katletmeye başladı. Böylece kendi kayıplarını gizleyip gerillaların kayıbını çok göstermek istedi. Bunun için, kayıpları olduğundan çok fazla gösterdi.

Çarpışmadan az bir kayıpla çıkan ARGK birliği, düşman çemberini yarmasını bilmiş ve operasyonları boşa çıkarmıştır. Bu bakımdan, muharebe ARGK'nin gücünün ulaştığı seviyenin somut bir göstergesi olurken, Kürdistan'da halk savaşıyla kazanılacağının da açık bir kanıtı oldu. Savaşımız böylesine geniş çaplı muharebelere girişebilecek bir düzeye ulaşması, ulusal kurtuluş savaşımızın elde ettiği büyük bir zaferdir.

ASİMİLASYON POLİTİKASI BOŞA ÇIKARILIYOR

Dersim, Mardin ve Kiğı alanlarında sömürgeci asimilasyon kurumlarına karşı yürütülen mücadele ile, bu politika boşa çıkarılıyor. Sömürgeciler Kürt gençliğinin beynini yıkamak ve onları kendi halkına karşı ihanet eder duruma getirmek için yaygın bir şekilde okul ya da diğer bir deyişle kışlıksızlaştırma kurumları açmaya başladı.

Bu kurumlar vasıtası ile önemli oranda bir ulusal inkarcılığın geliştirildiği bilinmektedir. Bu okullarda okuyan çocukların beynileri Kemalizmle doldurulmuş ve her biri Türk şovenizminin birer savunucusu olarak ortaya çıkarılmıştır. Bu ise, halkımızın geleceğinin önemli oranda çarpıtılması anlamına gelmektedir.

1987 yılından bu yana önemli bir saldırı hedefi olarak, bu politika ulusal kurtuluş savaşı tarafından alınmıştır. Asimilasyon politikasının boşa çıkarılması ve aynı zamanda sömürgeci kurumların işlemez kılınması, halk savaşımızın daha da gelişmesini sağlayacaktır. Bir yandan askeri olarak sömürgeciliğe darbe vurulurken, diğer yandan ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, eğitim vb. alanlarda da uygulandıkları politikayı boşa çıkarmak zorunludur. Bu bakımdan sömürgeciliğe karşı savaşın her alanda bir bütün olarak yürütülmesi gereklidir. Bütün sömürgeci kurumlar işlemez hale getirilmelidir. Ancak böylelikle halk savaşımız topyekün bir savaşa dönüşür.

Zaten bir halk savaşa kalkarsa, yabancı egemene ait ne varsa hepsine karşı bir savaş vermek zorundadır. Sömürgeciliği bütün kurumlarıyla birlikte işlemez bir hale getirmedi mi, savaşını da zafere götüremez. İşte, bu gerçeklikten yola çıkarak Kürdistan'da Türk sömürgeciliğine ait ne kadar kurum varsa, hepsi ulusal kurtuluş hedeflerimiz içindedir. Çünkü, sömürgecilik Kürdistan'da bu kurumlar vasıtasıyla yaşamakta ve ayakta kalabilmektedir.

Sömürgeci asimilasyon kurumlarına karşı yürütülen mücadele

sonuç vermiş ve birçok alanda bu kurumlar işlemez hale getirilmiştir. Son bir ay içerisinde 50'yi aşkın öğretmen istifa ederek, sömürgeci asimilasyonun bir aracı olmaktan kendilerini kurtarmaya çalıştılar.

Kiğı'da Eylem Dalgası

Aynı şekilde Kiğı'da da geçtiğimiz günlerde 2 köy basılmış ve bu köylerde bulunan asimilasyon kurumları imha edilmiştir. Bu eylemler halk üzerinde derin bir etki uyandırmıştır.

Yine aynı eylemle bağlantı içerisinde Kiğı-Karakoçan yoluna barikat kurulmuş, yolcularla bir toplantı yapılmıştır. İki ayrı gerilla grubunun gerçekleştirdiği eylemler bir dalga şeklinde gelişmiştir. İki ayrı köye aynı anda baskın düzenlenmiştir. Köylülerle toplantı yapan ARGK birlikleri, ardından asimilasyon kurumlarını imha etmişlerdir. Daha sonra her iki grup birleşerek Kiğı-Karakoçan yoluna barikat kurdular. Yoldan geçen araçları durduran gerillalar, toplantı yaptılar. Aynı anda gelen devlete ait bir ambulans da yakılmıştır.

Bunun yanısıra Kiğı'nın Kalkanlı köyü yakınlarında gerçekleştirilen bir diğer eylemde ise, Köy Hizmetleri'ne ait bir grayder, bir dozer ve bir kamyon yakıldı.

15 kişilik ARGK birliği Kalkanlı köyünde bulunan şantiyeye baskın düzenlediler. Baskın sırasında şantiyede bulunan bekçiyi etkisizleştiren gerillalar, eylemi gerçekleştirdikten sonra alandan ayrıldılar.

Bilindiği gibi bu alanda öğretmen kılığı altında bu alana gönderilmiş olan bazı MİT ajanları daha önce cezalandırılmıştı. Bu eylemliliğin etkisi ile de istifaların daha da çoğalacağı beklenmektedir.

Dersim'de Toplantı Yapıldı

5 Nisan günü, Ovacık karşıyolu üzerinde barikat kuruldu, yolcularla toplantı yapıldı. Bir ARGK birliğinin gerçekleştirdiği bu eylemde, yaklaşık 10 saat gibi bir zaman yol trafiğe kapatıldı.

Vank köprüsü yakınlarında yola barikat kuran ve telefon direklerini yakan ARGK birliği, gelen araçları durdurdu, yolculara toplantı yaptı. Devlet kurumlarına ait olan iki aracı da yaktılar. Yolculara mücadelemizin içinde bulunduğu aşamayı ve kendilerini bekleyen görevleri açıklayan ARGK birliği, ayrıca yurtseverlerin sorularına da yanıtlar vererek kendileri ile uzun süre konuştular.

HEREKOL DAĞI'NDA DÜŞMANA YENİ BİR DARBE

Baharın gelişi ile birlikte, sömürgeci düşmanın operasyonlarında bir artış meydana geldi. Aynı şekilde ARGK'nin eylemlerindeki yoğunlaşma daha da arttı. Köy korucularına, siyasal kurumlara karşı yoğunlaşan eylemliliğin yanısıra, özel tim ve sömürgeci askerlere karşı da eylemler gerçekleştirilmektedir.

Şırnak'ta bulunan Herekol Dağı'nın Dereler köyü kesiminde düşmanın bir operasyon birliği ile ARGK gerilla müfrezesi arasında çarpışma çıktı. Çarpışma sonucunda Türk ordu birlikleri ağır bir hezimeti yaşadılar.

Herekol Dağı'nda operasyona çıkan ordu birliklerinin hareketini farkeden gerillalar, bu operasyonu boşa çıkarmak için önlerine pusu attılar. Düşman birliğinin pusuya düşmesi üzerine çatışma başladı. Yaklaşık 10 saat devam eden çatışmada düşman hareket edemez bir duruma getirildi. Sarp ve kayalık olan arazide, düşman birliği manevra yapacak bir kıpırdanmaya bile girişemedi. Adeta yerinde çakıldı kaldı. Gece de devam eden çatışmada, düşman alana yeni takviye güç yığmaya başladı. Ancak, buna rağmen ARGK gerilla müfrezesinin üzerine yürüme gücünü gösteremedi.

Gece karanlığının çökmesi üzerine ARGK gerilla müfrezesi 10 saati aşkın bir süre devam ettirdiği çatışmayı sona erdirerek, geri çekildi ve başka bir üs alanına geçti. Çatışmada 1 astsubay, 1 jandarma çavuşunun da aralarında bulunduğu 10'u aşkın düşman askeri öldürüldü, bir o kadarı da yaralandı.

Herekol Dağı'nda meydana gelen bu çatışma, gerilla birliklerimizin düşmanla göğüs göğüse saatlerce süren bir muharebeyi yürütebileceğinin açık bir kanıtıdır. Saatlerce süren çarpışmada hareketsiz kalan ve kaçan, düşman birliği oldu. Çatışmanın insiyatifini elinde bulunduran ARGK birliği düşmanın ordu gücü ne kadar fazla ve donanmış olursa olsun, daha az bir sayı ve donanımla karşı konulabileceği bir kez daha kanıtlandı.

Herekol muharebesinin etkisi o kadar büyük oldu ki, Türk basını bile bunu duyurmak zorunda kaldı. Tercüman gazetesi şu başlığı kullandı: *"PKK, küçük eylemlerden vazgeçerek askeri birliklerimizi hedef alıyor..."* Yine, BBC radyosu eylem üzerine çok geniş bir yorum yaptı. Bütün bunlar bile, halkımızın büyüyen ordu gücünün yarattığı gelişmelerin etkisini göstermektedir. Şimdiye kadar böylesine peşpeşe saatlerce süren çarpışmalar az sayıda gerçekleşmişti. Bu dönemde Nusaybin, Herekol Dağı ve Şemdinli çarpışmalarında görüldüğü gibi yaygın bir şekilde gerçekleştirilmektedir.

ŞEMDİNLİ'DE BAHAR EYLEMLİLİĞİ

Şemdinli, ulusal kurtuluş savaşımızın en fazla yoğunlaştığı alanlardan biri. Bu alanda, sömürgecilerle savaş en şiddetli bir şekilde devam etmektedir. Şimdiye kadar bu alanda, düşmanla birçok çarpışma meydana geldi. Bu alanda sömürgeci ordu birlikleri ile köy korucularına ağır darbeler vuruldu.

1988 baharında ise ilk eylemler geçtiğimiz günlerde gerçekleşti. Bir ARGK birliğinin 22 Nisan gecesi gerçekleştirdiği eylemde köy korucuları ve askerlerden çok sayıda ölü ve yaralı var. Şemdinli'nin Dağlıca köyüne bağlı Anadağ mezrasına baskın düzenleyen gerillalar, burada bulunan çetelere ve karakola saldırdılar. Bunun üzerine çıkan çatışmada asker ve koruculardan birçoğu öldü veya yaralandı.

Gece saatlerinde gerçekleşen baskında ARGK birliği kayıp vermediği gibi, çatışmanın insiyatifini de elinde tutarak, düşmana beklemediği bir kayıp verdirdi. Eylemin başarılı bir şekilde sonuçlanması kitleler üzerinde büyük bir etki bırakır.

CEZAEVİ DİRENİŞLERİ YENİ BİR ÇAĞRI

Diyarbakır zindanı başta olmak üzere, diğer cezaevlerinde de subat ayı içerisinde yükselen direniş, tutuklukların isteklerinin kabul edilmesi ile sonuçlanmıştı. Buna karşı Türk sömürgecileri aldıkları ağır hezimetin altından çıkmak ve devrimci tutukluların isteklerini yerine getirmemek için yeni komplolar uygulamaya başladı.

Diyarbakır zindanında PKK'li savaş esirlerinin başlattığı ve önemli bir zaferle sonuçlanan direniş sonucunda, bir dizi hakların yanısıra, ilk kez devletin resmi düzeyde Kürt gerçeğini itiraf etmesi de sağlandı. Kürtçe konuşmanın serbest bırakılması ve isteyenin görüşmecisi ile Kürtçe konuşabileceğinin kabul edilmesi; işte bu Diyarbakır zindanı direnişinin Kürt gerçeğini resmi düzeyde devlete itiraf ettirmesidir. Bunun yanısıra alınan haktar da önemli bir aşamayı ifade etmektedir.

Kuşkusuz bütün bu kazanımlar, 8 yıldır en amansız koşullar altında büyük bir inançla yürütülen direniş sonucu elde edildi. Yine, en son Şubat Direnişi'nde de görüldüğü gibi, bütün bu kazanımların temelinde ise şehit kanı yatmaktadır. İşte, PKK'li savaş esirleri insan onurunu bile korumanın zor olduğu bir ortamda, bunu başarmakla kalmamış, devrimci onurlarını korumuş ve Parti bayrağını yükseltlerde dalgalandırmışlardır. İnanç ve ideolijilerinden asla taviz vermemişlerdir. Bütün bu direnişlerin sonucu olarak, Şubat Direnişi bir zafer elde etmiştir. Bir başka deyişle, 8 yıllık direnişin birikimi Şubat Direnişi ile doruğa çıkmış ve büyük kazanımlar elde etmiştir.

Şubat Direnişi'nin bu şekilde zafere ulaşması, bundan sonra da direnişin büyük bir atılımla devam edeceğinin göstergesidir. Nitekim düşmanın gündeme koyduğu komplolara karşı ise mücadele durmadan sürmektedir. Türk sömürgecileri savaş esirlerinin elde ettiği kazanımları etkisizleştirmek için yeni oyunlar tertiplemektedir. Cezaevlerini sivilleştirme adı altında yeni sürgün politikasını gündeme koydular. Böylelikle Diyarbakır zindanında elde edilen hakların uygulanmasını boşa çıkarmak istiyorlar. Cezaevini sivilleştirme adı altında uygulamaya koyulan bu oyun, savaş esirlerinin sürgün edilmesini de beraberinde getirmektedir. Nitekim, kazanımların elde edilmesi ardından hemen sürgünlere başlanmış, Urfa ve Antep cezaevlerine ilk sürgünler gönderilmiştir. Bu uygulamanın daha da genişletilerek sürdürülmesi beklenmiyor.

Bu uygulamalara karşı geçtiğimiz ay içerisinde savaş esirleri 3 günlük uyarı grevi yapmış ve bu uygulamaları protesto etmişlerdi. Bunun üzerine sömürgeciler bu uygulamalarını geniştletmekten çekinmiş ve şimdilik bunu durdurmuştardır. Ama bu, yeni oyunların olmayacağı anlamına da gelmiyor. Son olarak, Diyarbakır askeri cezaevinin yönetimi sivil idareye devredildi. Yeni gelişmelerin beklendiği Diyarbakır zindanında savaş esirleri, kazanımlarını korumakta sonuna kadar kararlıdırlar.

Batman grubu davasında yargılanan Kazım Ateş, İsmail Sezgin, Hıfzullah Korkut ve Medeni Gürgen adlı savaş esirleri, sömürgeci mahkemede Kürtçe savunma yapacaklarını açıkladılar. Hakimin, "Kürtçe konuşamazsınız, burası Türkiye Cumhuriyeti kurumudur, resmi dil Türkçedir" demesine rağmen, savaş esirleri savunmalarını Kürtçe sürdürdüler. Bunun üzerine savaş esirleri mahkemeden asker müdahalesi ile çıkarıldılar. Bu arada slogan atan savaş esirleri, mahkemenin tutumunu protesto ettiler.

Resmi düzeyde devlete Kürtçe'nin konuşulmasını serbest bırakırsan savaş esirleri, ilk kez mahkemede de Kürtçe savunma yapmaya başladılar. Sömürgeci hakimin ek ceza tehdtine rağmen, savaş esirlerinin bunda ısrar etmeleri, direnişin ulaştığı yeni bir boyutu göstermesi bakımından son derece önem taşımaktadır.

Halkımızın gerçekliği her alanda faşist düşmana dayatılmaktadır. Şimdiye kadar varlığı bile inkar edilen halkımızın varoldığunun itirafı, yine direniş ve yoğun dayatmalar sonucu gerçekleşti. Yine, aynı şekilde zindanlarda ve mahkemelerde halkımızın haykıran sesi birçok şeyi yaratmasını bilecektir.

Cezaevlerindeki direniş, halen birçok cezaevinde açlık grevi ve ölüm orucu biçiminde devam etmektedir. Çanakkale, Adana, Sinop ve Diyarbakır sivil cezaevlerinde, cezaevi yaşam koşullarının düzeltilmesi, uygulanan baskı ve işkencelere son verilmesi için uzun bir süredir başlayan eylemler devam ediyor.

Adana cezaevinde 10 Mart'ta başlayan açlık grevinin genişleyerek devam ettiği bildirilmektedir. Ayrıca tutuklu aile ve yakınları da eylemcilere destek olmak amacı ile dışarıda çeşitli eylemler ve protestolar düzenliyorlar. Yine, aileler 1 Nisan tarihinden itibaren açlık grevine başladılar.

Sinop cezaevinde ise, 15 Mart tarihinden itibaren başlanmış olunan ölüm orucu eylemi devam ediyor. Eylemin 37. gününde basına bir açıklama yapan TAYAD (Tutuklu Aileleri İle Yardımlaşma Derneği), "tutukluların tek kişilik ve gün ışığını görmeyen hücrelerde ölüm orucunu sürdürdüklerini" açıkladı. Sinop cezaevinden son aldığımız bilgilere göre, tutukluların durumu endişe verici boyutlara ulaşmıştır. Faşist savcı İsmail Hakkı Aydar, içerde işkenceleri alabildiğine yoğunlaştırıp, tipik bir ruh hastası olarak savaş esirlerine saldırmaktadır. Savaş esirlerinin soğuk hücrelerde, beton üzerinde yatmak zorunda bırakıldığı ve bunun yanısıra daha birçok uygulamanın gündeme konulduğu bildirilmektedir.

Bu uygulamaları protesto etmek için Salih Sezgin adlı PKK-Birecik davasında yargılanan savaş esiri, ölüm eylemine başvurdu. Ancak idare bunu erken farketti. İdare tarafından götürülen bu savaş esirinin kesin durumu bilinmiyor; bu konuda faşist idare de herhangi bir açıklama yapmıyor. Halen eylemde bulunan PKK-Birecik davasından hüküm giyen savaş esirlerinden Ahmet Öğretmen, Salih Sezgin, Mustafa Çepik, Hasan Çepik ve Dev-Sol davasından Ahmet Erhan'ın durumları ağırlığını koruyor. Sağlıksız koşullarda ve zindanın hiç ışık almayan, rutubetli ve soğuk bölümüne konulan savaş esirleri bütün ilerici ve demokratları da kendileri ile dayanışmaya çağırıyorlar. Bu direniş, aynı zamanda Kürt ve Türk halklarının mücadele birliği yolunda atılmış olumlu bir adım ve yeni bir çağrıdır.

Diyarbakır sivil cezaevinde ise, 6 Nisan'da başlatılan açlık grevine 600 tutuklu katılıyor. Ailelerinin de dışarıdan desteklediği ve bir kısmının da açlık grevine başladığı bildirilmektedir. Tutuklular, cezaevi yaşam koşullarının düzeltilmesini istiyorlar.

Cezaevlerinde yoğunlaşan direniş, sömürgecileri giderek daha fazla zorlamakta ve sömürgecilerin bütün oyunlarını da açığa çıkarmaktadır. Bunun yanısıra, zindan direnişleri yeni bir çağrıdır. 8 yıldır 12 Eylül faşizminin bütün uygulamalarına rağmen süren ve bugün önemli bir aşamaya ulaşmış bulunan zindan direnişleri, halkımızın yükselen ulusal kurtuluş savaşına sunulmuş büyük bir destek ve aynı zamanda direnişi daha da yükseltmeye yönelik bir çağrıdır.

Dışarıda yoğunlaşan Newroz ve bahar eylemliliğine, içerden sunulan destek ve dayanışmadır. Bir başka deyişle, zindan koşullarına uygun bir şekilde Newroz ve bahar eylemliliği veya atılımın yaşanmasıdır. Kürdistan halkı her zamanki gibi bu sefer de bu çağrılara gereki karşılığı, PKK önderliğinde yükseltilmiş mücadele ile verecek, vermesini bilecektir.

ÖZGÜRLÜK TUTSAKLARI!

Baştaraflı 1. sayfada

Newroz bayramını, Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ve büyük komutan Mahsum KORKMAZ yoldaşları; ölüm yıldönümlerinde daha anlamlı ve onların tam da istediği tarzda anmak, içi boş gösteriler yapmak, tumturaklı laflar söylemek değildir kesinlikle. Onları anmak, öncelikle yaşamlarını, mücadelelerinin ve eylemlerinin tarihsel ve siyasal anlamını bilince dönüştürmek ve onların temsil ettiği değerleri kişiliğimizde ve kavgamızda somutlaştırmak demektir.

Arkadaşlar!

Her ulusun, sınıfın, bireyin tarihinde, yaşamında önemli dönüm noktaları vardır. Bu dönüm noktaları ulusun, sınıfın ya da bireyin geçmişi ile geleceği arasında önemli bir köprüdürler; ve bundan dolayı bilinçlerde, yüreklerde, vicdanlarda yaşamaya, yaşatılmaya hak kazanırlar. Bu dönüm noktaları, toplumsal gelişmeyi yeni bir niteliğe ve biçime sıçratmanın çıkış noktalarıysa, ve bu adım çok insanüstü bir kahramanlık, cesaret, özveri timsali ise, yaşamı, geleceği ve üstün değerleri temsil ediyorsa; ulusların ve sınıfların yarınlarını kendi öz değerleri temeli üzerinde kurma kavgalarında, o adımın kesin ve derin izlerini görmek olasıdır. Çünkü, ulus veya sınıf, onu kavga bilinci, kavga şiarı ve kavganın pratik çizgisi haline getirmesini bilmiştir. Her tarihsel dönemeçte, her yeni aşamaya sıçrayışta o soylu günün, adımın anılması, mücadelenin ilham kaynağı yapılması, tekrar tekrar onun, büyük çıkışların ruhu, bilinci haline getirilmesi bundandır.

Kürdistan tarihinde de tarihsel önemde çok önemli dönüm noktaları vardır; gerçi sayı bakımından azdır, ancak önemli olan tarihsel kapsamlarının büyüklüğüdür. Benzerlikleri, farklı tarihsel kesitlerde ve koşullarda da olsa, koşullandıran toplumsal-siyasal ilişkiler, çelişkiler ve olaylarla yöneldikleri hedefler ve doğurdukları sonuçlar arasındaki benzerlikler bakımından iki tarihsel dönüm noktasından söz edeceğiz. Biri M.Ö. 612'de Ninova'nın yakılıp yıkılışı, Asur'un tarihe gömülmesi, diğeri, zindanların zulüm karanlığında bir güneş gibi doğan ve gerçekten de adını kanıtlarcasına doğan Mazlum DOĞAN yoldaşın soylu ISYAN KIVILCIMI!...

Bu iki olayın siyasal özünü, tarihsel derinliğini ve kapsamını iyice özümseyip beynimize kazımamız gerekiyor. Güncel ve tarihsel görevlerimizi tam anlamıyla başarabilmenin sırrı, tümüyle orada da saklıdır çünkü.

İki olay arasında kopmaz bir bağlantı vardır. Ninova'da doruklanan isyan ve direniş ateşi, o günden bu yana sönmedi; gerçi küllenmedi değil, ama bir köz olarak varlığını korudu, yeni yeni halkalarla aktarıldı geleceğe; bir yeraltı nehiri gibi günümüze dek geldi. Kimi zaman yeryüzüne fışkırdı, yaşam verdi, yaşam geliştirdi. Ve tarihsel direniş geleneği PKK ruhunda temsilcisini buldu.

Asur, tarihin şafağında biz doğmadan bizi boğmak istiyordu. Bunu kabul etmedik; direndik, yüzyıllar süren bir direniş sergiledik... Ve zalim Asur'u ezerek hem özgür bir halk olarak tarihteki yerimizi aldık, hem de bütün Ortadoğu halklarına YENİ BİR GÜN armağan ettik; NEWROZ...

Newroz, salt doğanın yeniden doğuşu, yeşermesi, yani yeni yaşamın kendiai olmuyor, aynı zamanda yok edilmek istenen bir halkın, Medlerin tarihsel doğuşudur da. Her yeni doğuş gibi sancılı oluşu, onun doğasından kaynaklanıyor. Buna tanrısal bir olay demeyiz bundandır.

Mazlum yoldaş da böyle yaptı, en olanaksız koşullarda, zifiri karanlıkta, teslimiyetin ve ihanetin tüm şiddetiyle dayatıldığı Diyarbakır labirentinde bir ışık oldu, kurtuluşun gerçek kıvılcımı oldu.

Tüm Kürdistan tarihini iki-üç yıl içinde Diyarbakır zindanlarında yeniden yaşadık; yeniden yaşattılar, en soylu direnişleriyle, ateşli proleter yurtseverlik önderlikleriyle, destansı kahramanlıklarıyla birlikte, en iğrenç ihanetleriyle, en aşağılık teslimiyet ve uşaklıklarıyla... Tarihimizi en yoğun biçimiyle yaşadık. Dayatılan yüzyılların politikasıydı, teslimiyet ve ihanet. Bunun üzerine bina edilmek istenen, ulusal imha politikasının kendisiydi. Zulmün doludizgin, işkencenin vahşet ve barbarca icra edilmesi bundandı.

PKK, yeni bir tarihsel çığır açmıştı, ulusal kurtuluş umudu olmuştu. Bu, binlerce yıllık köleliğe başkaldırıydı. Ve sömürgeci Türk devletinin Kürdistan emellerini kursaklarında bırakıyordu. Ölü sanılan ceset dirilıyordu, yoğun bir diriliş yaşanıyordu. Faşist cunta, TC'nin tarihi boyunca Kürdistan'da uygulanan ulusal imha politikasını ve bunun tüm yöntem ve araçlarını, iki-üç yıllık bir sürede Diyarbakır zindanlarında uygulamak istedi; ve hemen sonuç alınmak isteniyordu. Bu amaçla teslimiyeti dayattılar, itirafla ihaneti dayattılar. PKK savaş tutsakları şahsında bir halkın kurtuluş umudunu zindanın mahzenlerine gömmek istiyordu; 1940'lardan sonra yaratılkları pasifikasyon, korku ve suskunluğu yeniden kurmak istiyorlardı.

İşte, korkunç bir ulusal imha planının yürürlüğe konduğu en kritik aşamada, ihanetin en yoğun olarak dayatıldığı bir noktada, olanaksızı başarmak, direniş kıvılcımı ve önderi olmak, tanrısal bir yaratıcılıktır; proleter yurtseverliğin en üst düzeydeki örneğidir.

O bakımdan, Mazlum, baştan başa bir isyan, bir KAVGA ve bir DİRENİŞTİR. Ve PKK önderlik gerçekliğinin somut örneğidir.

Teslimiyete, ihanete, uşaklığa ve ulusal imheya karşı kutsal bir isyan!..

Mazlum yoldaş, bizlere düşmanın binlerce yıllık politikasını ezmenin somut, elle tutulur yolunu gösterdi; büyük dava uğruna ölmenin anlamını ve kaçınılmazlığını özümsetti. Bağımsızlık ve özgürlük davasının ancak bedenlerimiz üzerinde yükseleceğini öğrendik. Bu, Kürdistan yurtseverliğinin karakteristik bir özelliğidir. Mazlum yoldaş, bunun timsalidir.

Ve çakılan kıvılcım, zindanda tutsakların önünü aydınlattı; bu, dörtlerin ateşine dönüştü; 14 Temmuz'da doruklandı. İhanet sonun başlangıcını yaşamaya başladı. Ve "kıvılcım bozkırı tutuşturdu." Eylül'de "kitlesel devrim"le yüceleşti; Ocak'ta direnişin bayrağı oldu. Ve 15 Ağustos tarihsel atılımında dağların doruklarında ulusal isyanın ateşine dönüştü...

Mazlum yoldaş, Newroz'u gerçek Newroz haline getirdi. Ona kızıl bir kimlik, gerçek ulusal bir biçim kazandırdı: YENİ GÜN, DİRENİŞ, KAVGA, ISYAN günü, anıt oldu. Çağdaş Kawa Mazlum'la bu nitelikleri yerli yerine oturdu. Anımsanırsa, daha önce Newroz kendi özünden, tarihsel derinliğinden boşaltılmış, biçimsel gösterilere, tumturaklı lafebeliklerine ve sosyozca "eğlencelere" dönüştürülmüştü. Bu tutum, bir halkın öz değerlerine ve de en çok ihtiyaç duyduğumuz direnme geleneğine yapılmış en büyük hakaretti, saygısızlıktı. PKK, lüm bu soytarılıkları da etkisizleştirerek Newroz'a gerçek anlamını kazandırmış, onu kavga, isyan ve büyük atılımların bilinci haline getirmiştir. Bu yönlü çaba Mazlum yoldaşla doruklandı ve Newroz Mazlum'la ete-kemiğe büründü. Newroz çağdaş Kawa'sıyla, en tarihsel içeriğiyle çağdaş anlamının en üst düzeyde bir sentezine ulaştı.

Mazlum yoldaşın bu soylu kıvılcımında, bu soylu eyleminde; binlerce yıllık Kürdistan'ın kölelik, örgütsüzlük, uşaklık, teslimiyet, ihanet, yabancılaşma, bölünmüşlük ve daha bir dizi olumsuzluğa karşı, ulusal kurtuluş isyanı meşalesi olan PKK'nin aynı doğuş, gelişme, büyüme azmi, cesareti, inancı, kararlılığı ve yaratıcılığı vardır. Olanaksızda bir yaşam yeşertmek, ölü sanılanda yaşamı diriltmek gerçekten büyük bir yürek, beyin, sınırsız bir inanç, sonsuz bir halk ve yurt sevgisi, engin bir fedakarlık ve YARATICILIK gerektirir. PKK'nin mayasında bütün bunlar var. PKK'nin ideolojik, politik, örgütsel ve pratik çizgisinin oluşmasında, yaşama geçirilmesinde onculuk edenlerin devrimciliği böyle nitelik ve erdemlerle yoğrulmuş ve biçimlenmiştir. İşte, Mazlum yoldaş, aynı rolü, bu kez de Diyarbakır zulüm karanlığında oynamış, DİRENİŞİN gerçek önderi olmuştur. Newroz, anlam ve özellikleriyle, PKK'nin tarihsel kapsam, derinlik, ideolojik-politik çizgisinin ve kişilik niteliklerinin en üst düzeyde bileşimidir.

Newroz'un anlamı, Kürdistan halkı için çok büyük. Ulusal Kurtuluş Cephemizin (ERNK) kuruluş günüdür de aynı zamanda. Kürt halkı şimdiye dek ne çaktıyse örgütsüzlükten, bölünmüşlükten, ulusal birliği kuramamaktan çekti. Ancak ERNK ulusal birliğin cisimleşeceği bir organdır; aynı zamanda ulusal kurtuluş savaşımızın mücadele organıdır; geleceğin demokratik halk iktidarımızın habercisidir, bugünden kuruluşudur. Böyle bir siyasal değere ve öneme sahip Cephemizin halkımız tarafından bağrına basılması, onda birlik yolunda yürümesi boşuna değildir. Öyleyse Newroz, ulusal birlik, ateşli bir yurtseverlik, uluslaşma bilinci, halk iktidarına yürüme ve onun organlarını bugünden oluşturma atılımı olarak da algılanmalıdır.

Arkadaşlar!

Denebilir ki Kürdistan, tarihinde hiçbir zaman bu kadar düşman güç tarafından kuşatılmamış, saldırıya maruz kalmamıştı. Bu noktada ulusal kurtuluş mücadelemizi, maruz kaldığı saldırılar ve düşman cephesinin genişliği ve büyüklüğü bakımından, 1917-1921 yıllarındaki Bolşeviklerle, Sovyetlerle karşılaştırabiliriz, onlara benzetebiliriz. Emperyalizm, Çarlık kalıntıları Menşevikler, Sosyalist-Devrimciler, ii. Enternasyonal dönekleri, yani koca bir dünya ile savaşmak, onların ablukasını, imha çabalarını kırmak, ezmek zorunda kaldılar. Düşmanın çokluğundan, büyüklüğünden korkmadılar, engin bir dayanıklılık, kararlılık, cesaret örneği gösterdiler; usta taktiklerle zafere adım adım yaklaştılar. Yine olanaksızlıkların egemen olduğu, savaşın tahrip ettiği, bitirdiği, aç-sefil bıraktığı bir ülkede iç ve dış düşmanları ezdiler, sosyalizmi ülkelerinde inşa ettiler. Bugün, biz de, dünya emperyalizmi ile, TC'nin faşist sömürgeciliği ile, Ortadoğu'nun gerici güçleri ile, "sol" maskeli sosyal-soven ve uşaklaşmış reformist-milliyetçi gruplarıyla savaşıyoruz; karşımızda geniş bir düşman cephesi var. En çıplak katliam girişimlerinden, en ince saptırma ve yaygın demagoji ile karşı karşıyayız. Emperyalizm bir yandan TC'nin özel imha savaşını onaylar ve etkin bir şekilde desteklerken, öte yandan bunun Vietnam, Cezayir, Nikaragua vb. indeki özel savaşlarını akıbetine uğrayacağını şimdiden bildiği için, daha sinsi, ince taktikli planlar hazırlayıp dayatıyor, faşist rejimi buna hazırlıyor. Bağımsızlığa, bağımsızlık mücadelesine "alternatif" olarak hazırlanıp dayatılan plan, özerklik, daha çok da kültürel özerklik olarak somutlaşıyor. Bu, gerici, karşı-devrimci bir çabadır. Mücadeleyi saptırmak, güçsüzleştirmek, mücadele saflarında ikircikli tutumlar geliştirmek. Ulusal Kurtuluş Cephesini bölmek vb. daha bir dizi karşı-devrimci hedefi öngörüyor.

Bu karşı-devrimci çabanın bilincinde olmak, ona hazır olmak, duyarlılık ve uyanıklığı en üç noktaya çıkarmak, bu alanda üzerimize düşen görevlere hazır olmak, yaşamın ve mücadelenin biz özgürlük tutsaklarına dayattığı bir olgudur.

Özgürlük tutsakları!

Zindan direnişimizin ulusal kurtuluş mücadelemiz içinde oynadığı rolü, yaptığı etkiyi biliyoruz. Bundan böyle de kutsal kurtuluş savaşımızın bir parçası olarak gelişecek zindan direnişimiz önümüze önemli, ertelenmez görevler dayatıyor.

Halkımızın PKK önderliğinde yeni bir atılıma hazırlandığı, kavgamızın daha da boyutlanacağı ve muhtemelen çok önemli gelişmeleri kaydedeceği önümüzdeki günlerde ve aylarda, biz zindan tutsaklarına da önemli sorumluluklar düşüyor. Mücadelemizin genel düzeyiyle koşut yürüme, ona bağlı

olarak bir pratik çizgi tutturma görevidir bu. Bunun anlamı, cezaevinin direniş, kavga alanı olarak algılanarak, bunun boyutlanarak yükselecek sürekli bir çizgi izleyecektir. Zorlu görevlere, engin fedakarlıklara ve çetin kavga günlerine hazır olmak gerekiyor. Mazlum u yaşatmak, anmak, O na layık olmanın anlamı budur; tarihsel ve güncel görevlerimiz bunu gerektiriyor.

Ulusal kurtuluş savaşımızın genel düzeyinden geri kalmamak gibi bir devrimci görevle birlikte, cezaevi yaşamının devrimcileştirilmesi ve bunun yoğun çabası içinde olmak da güncel bir hedefimiz içindedir. Güncel direniş çizgimizi bu iki öge belirler. Doğaldır ki, cezaevlerinin devrimcileştirilmesi amacı, savaş tutsaklığı statüsünü kabul ettirme, kazanma uzun vadeli direniş hedeflerimizin parçasıdır. Cezaevi yaşamımızı ve mücadelemizi bu perspektif ışığında belirlememiz, geliştirmemiz tarihsel sorumluluğumuzun, şehitlerimize bağlılığımızın bir gereğidir. Bunun için çalışmak, her yönüyle kendimizi geliştirmek, disiplinli-örgütlü bir yaşam tutturmak ve yetkinleştirmek, her türlü olumsuz eğilim ve alışkanlığa karşı Parti anlayışını ve yaşamını egemen kılmak gerekiyor.

Zindan burçlarında Partimizin kızıl direniş bayrağını dalgalandırmak, yükseltmek dalgalandırmak ve bunun gerektirdiği davranışlar içine girmek; işte Mazlum'a ve şehitlerimize bağlı kalmanın anlamı budur. Halka verilmiş sözlerimiz var, şehitlere andımız var.

Özgürlük tutsakları!

Kürt mertliği, Kürt yiğitliği yeniden yaratılıyor, gerçek niteliğine kavuşuyor. ARGK'de halk kimliği kazanıyor bu ögeler. Bu büyük eserin temelinde büyük komutan ve ulusal direniş kahramanımız Mahsum KORKMAZ yoldaşın yaşamı, mücadelesi ve kanı var. Yaşamı, mücadelesi, büyük devrimci erdemleri önümüzü aydınlatıyor. Yeni bir Newroz atılımında, ARGK savaşçılarının, O'nun öğrencilerinin Agit yoldaşın anısını en üst düzeyde yaratacaklarına inanıyoruz; biz savaş tutsakları da buna omuz vermekten geri durmayacağız. Agit yoldaş, "silahlı bir halk yaratmak" şiarıyle yola çıktı, bunun öncülüğünü yaptı. O'nun şehadeti, silahlı gücümüz, Kürt yiğitlik ve mertliğinin en etkin ifadesi ARGK'nin temeli oldu. O'nun anısına saygı, ARGK'yi büyütmek, geliştirmek ve gerçek bir halk ordusu haline getirmektir. "Savaşarak ordulaşmak, ordulaşarak savaşmak" şiarlarını içiçe birlikte yaşama geçirmek Kürdistan gerçekliğinin dayattığı bir zorunluluktur. Bunun en gerçek ve en yetkin temsilini Agit yoldaş vardı. ARGK'mızın Agit yoldaşın ışık yolunda destansı kavgalara koştuğunu buradan duyabiliyoruz. Bunun kıvancını, heyecanını, coşkusunu yaşıyoruz. Bunun zindan direnişlerimizde ses vereceğini dosta ve düşmana haykırıyoruz!

Türkiye'yi devrimci-demokrat ve ilerici tutsaklar!

Türkiye halkı tarihinin en zor ve çetin dönemini yaşıyor. Faşizm bir kurabasan gibi halkın üstüne çöreklenmiş. Azgın bir sömürü ve soygun düzeniyle emeği ve tüm zenginlik kaynakları uluslararası sermayeye peşkeş çekiyor. Bu düzen tam bir pervasızlıkla, zamlarla, zulümle, hayat pahalılığı ile sürüyor. Bunlar hepimizce çok iyi biliniyor.

Öte yandan kurduğu ve geliştirdiği faşist rejimle halkın nefes borularını tıkamakta, en basit demokratik talepleri bile kanla, zulümle, işkenceyle bastırmaktadır.

Türkiye halkı, belki de en güçsüzleştirildiği, takatten düşürüldüğü, depolitizasyona, yılgınlığa, tepkisizliğe mahkum edildiği günlerini, yıllarını yaşıyor...

Yıllardır Türkiye halkı adına yola çıkan güçlerin durumu ise yüz kızartıcıdır. Büyük bir çoğunluk sağa savruldu, dörtbaşı mamur bir tasfiyeciliğe yöneldi, bir kesiminnce halkın birikimleri, değerleri gümüş tepside Evren-Özal faşizmine sunuldu. Türk solundan bir bölümü yeni, olumlu bir çaba içinde olmakla birlikte, henüz örgütsüzlük, eylemsizlik, politikasızlık ve tasfiyecilik tarihi kırılabilmiş, aşılabilmiş değil.

Tüm bu olumsuz tabloya karşın PKK, Kürdistan'da ulusal kurtuluş ateşini yaktı. Onun kavgası, özünde Türkiye halkının da kavgası. Kürdistan halkının kazandığı her başarı, aslında Türkiye devrimci-demokratik mücadelesine yapılmış dolaysız bir katkıdır. PKK'nin özgürlük savaşı, Türkiye'de safların belirginleştirecek, netleştirecek; dost görünümlü sahtekarların maskesini indirecek; Türkiye proletaryasının ve halkının kurtuluş yolunu da aydınlatacak ve bu mücadeleye muazzam bir olanaklar bütünü sunacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz, bütün bunları bugüne dek büyük ölçüde gerçekleştirdi.

Türkiye proletaryasının ve halkının soluksuz bırakıldığı bu anda, güçsüzlüğe ve umutsuzluğa mahkum edildiği bu dönemde, PKK, onun nefes boruları, gerçek umut ve ilham kaynağı oluyor. PKK, gerçek geleceğine giden soylu yolu da temsil ediyor. Faşist rejime aldığı kararlı tavırla Türkiye halkının kavgasını da omuzluyor.

PKK'nin yüksekliği ulusal kurtuluş devrimimiz, salt Kürdistan'ı özgürlüğe kavuşturmakla sınırlı kalmayacak, aynı zamanda, başta Türkiye halkı olmak üzere bölge devrimlerinin yolunu da açacaktır. Bu, her gün devrimci pratiğimizle doğrulanıyor. Bu kapsamlı tarihsel-siyasal rolden ötürüdür ki, faşist rejim, emperyalizm ve her türden gerici güç, PKK'yi çok yönlü imha kıskacı içine almış bulunuyorlar...

Faşist sömürgecilik, yıllarca verdiği eğitim ve kültürle halkın, aydınlarının, solcuların ulusunu Kemalizmin ırkçı-şovenist ve inkarcılık zehiri ile kararttı. Bu tutumuyla halkı ve onun adına yola çıktığını iddia edenleri kendisine suç ortağı yapmak istiyor. Daha suç ortaklığına devam edilecek mi? Ne zamana kadar?.. Yıllardır süren şoven-ırkçı çemberi kırıp parçalayarak proleter enternasyonalist bir tutuma yönelmek Türkiye devrimci-demokratik mücadelesini layıkıyla yürütmede ve başarıya götürmede anahtar adımdır.

Unutulmasın ki, Kürdistan'daki her baskı, işkence, katliam uygulaması doğrudan doğruya Türkiye emekçilerine, devrimcilerine, demokratlarına, ilericilerine de yansıtılmıştır. İşte Takrir-i Sükûn yasası, İstiklal Mahkemeleri, 12 Mart ve 12 Eylül faşizmlerinin uygulamaları ve sonuçları ortadadır. Bize yönelen her imhacı girişim, sizin üzerinizdeki baskı çemberinin dehşetle daralılmasıdır.

Görülüyor ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına verdeğiniz her destek özünde kendi kurtuluş çabalarınızı bir adım ileri götürmektir; öz çıkarlarınız bunu gerektirir. Proleter enternasyonalist sorumluluklar da bunun böyle olmasını buyurur!

Arkadaşlar!

Biz zindanlarda halkların gerçek dostluğunu, enternasyonalist dayanışmasını filizlendiriyoruz; bunu yaptığımıza inanıyoruz. Yakınlarımızın aynı kavgada bir araya gelmelerine, dostluk ve dayanışma duygularının gelişmesine önayak oluyoruz. Proleter enternasyonalizmin çok olgun ve dayatıcı bir zemini var; bunu zindanlarda daha yakıcı bir tarzda yaşıyor ve duyumsuyoruz. Birlikte ızdırap çekiyor, birlikte direniyor, birlikte ölümle kucaklaşıyoruz. Bunun anlamı açıktır. Böylesine anlamlı bir zeminde proleter enternasyonalist çizginin yaşatılıp Türkiye toprağında egemen kılınmaması için hiçbir neden ve engel kalmıyor!..

Görevleriniz orta yerde duruyor: Faşist rejime karşı tutarlı ve kararlı bir kavgaya atılmak, ırkçı-şoven Türk milliyetçiliğine, her tondaki sosyal-sovenizme (sosyal-sömürgeciliğe) karşı proletarya enternasyonalizminin bayrağını yük-

— Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizmi
— Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımız!
— Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
— Yaşasın Başkan APO!

Aydın Cezaevinden
PKK'li Savaş Tutsakları
Mart 1988

"Mazlumlara Verilen Söz Daha İyi Yerine Getirilecektir"

Değerli Dost

Mektubunuzu (3. 3 tarihli), 11 Mart'da aldım. İlk defa böyle kısa sürede bir mektup posta ile ekme geçiyor. Havalandırmada Sakine arkadaşla birlikte ülke, Ortadoğu ve Avrupa'daki durumlar üzerine konuştuğumuz bir anda mektubunuzun elime geçmesi, bizi daha da sevindirdi.

İçinde bulunduğumuz süreçte çeşitli olaylar yaşandı. Bunlar önemli gelişmeleri de beraberinde getirdi. Bu olumlu, lehte olan gelişmelerin süreklileştirilmemesi, bu tür yeni gelişmelerin yaşanmaması için, rejimin "üst düzeyde" yaptığı toplantılarda alınan kararlar sonucu sürgün daha kibar bir deyimle "sivilleştirme-sevketme" uygulamaları gündeme kondu. Bu durum, Cezaevi hizmedememenin bir sonucu olarak gündeme girdi.

14 Temmuzların bir devamı olarak ve bu direnişlerin özüyle sıkı bir bağlılık içinde gösterilmesi gerekenn "9 Şubat Resistansı"* basına da yansıdığı gibi yeni olanaklar elde etmemizi sağladı. İyi bir sekkâde tahmin edebildiğimiz gibi iç ve dış etkileri güçlü oldu.

Açlık grevlerinin sonuna doğru bizi dağıtabileceklerini görduk. Açlık grevi esnasında M. Can Yüce, ve bir grup arkadaş ile Dev-Sol davasından 5 kişinin davaları yargıtayda

kesinleştiği için sevkedildiler. M. Can Yüce erkenden Aydın'a gönderildi.

Açlık grevinden sonra basına da yansıyan hakları aldık. Bunlar uygulanıyor. "Ana Dava"da yargılanan arkadaşlar, davaları yargıtaya gittiğinden kanun gücünde olkarılan bir kararname ile Antep ve Urfa cezaevlerine gönderildiler. Mustafa Karasu ve 20 arkadaş Urfa'ya, Yılmaz Uzun ve 20 arkadaş da Antep'e gönderildiler. Bu durum karşısında hem bizim ve hem de sürgün edilen arkadaşların sessiz kalmadığı basına da yansıdı. Götürülen arkadaşlara yapılan muameleler de basına yansıdı. Bunları bildiğiniz için yazmıyorum. Bundan sonra bu tür sözümona sevk adı altında yapılan sürgünlere karşı sessiz kalmayacağımız da ilgili bakanlığa ve gerekli mercilere iletildi. Bakalım zaman neyi gösterecek. Bunun yanısıra hem cezaevinin evvle devredilmesi işlemi ve hem de bizim davalarımız hızlandırıldı. Davaların büyük bir bölümü yargıtayda. Diğerleri ise yakında bitirilip, yargıtaya gönderilecek. Yerel mahkemeler çoğunlukla Yargıtay'dan dönen kararlarda, eski kararlarda diretiyorlar.

Kardeşimin tahliye durumu vardı. Esas davadan tahliye oldu, ama savunmadan 8 yıl aldı. Daha iki yıl yatması gerekiyor. Davaya yargıtayda da bakıldı, daha henüz bir cevap gelmiş değil.

Benim ise üyelikten 20 yıl cezam kesinleşti. Dört tane de savunma davası açıldı. Bunların üçünden 16 yıl verdiler, diğerinden de 7-8 yıl verirler. Yani, toplam 40 yıl civarında bir ceza verileceğe benziyor.

Bunların niçin yapıldığını ve cezaların neden verildiği bilindiği için hiç de garibimize gitmiyor. Elazığ grubunun davası bir süredir, Yargıtay'a gitti. Bunları basın da yazdı..

Buranın durumunu sizler de biliyorsunuz. Geçenlerde başka bir koğuşa misafirliğe gittik. üç gün kaldık. Radyo aldık. Benim radyomu, ben kendime Şam'dan getirtmiştim, o kadar iyiydi ki kısa dalgaları çalışmıyor.

Bu sürede arkadaşların sağlık durumu biraz sarsıldı. Ailelerimiz ayda bir yiyecek getirebiliyorlar. Biraz da olsa toparlanıyoruz.

Moralimiz çok iyi. Gökgürültüsünün ve simsiklerin sesi geldikçe ve baharda bizlerin de beklediği atılımlar oldukça; bu atılımlar pratiklere ve onların kaynağına çarpıp ezdikçe, ister Avrupa ister bir başka yerde uygun adımların sesi, yer sarsıntısının uğultusu gibi kulağımıza geldikçe moralimiz daha iyi olacak. Mazlumlara verilen söz daha iyi yerine gitirilecek ve ses dalgaları dört duvar arasından göğe ulaşarak kulaklara çarpıp beyne yerleşecektir.

Mektupda sizleri kızdırmışsam bağışla... Ama o eleştirileri hem başta kendimiz için söylemiş, hem de niye yazdığımızı bildiğin için söylemiştim. İnan bazen aklıma geldikçe kahroluyorum. Biz ordan alacağımızın %20'sini alamadığımız gibi, yapacaklarımızın %20'sini bile yapamadık. İçe ve dışa yönelik, aklına gelebilecek her şeyde, biz bunu başaramedik. Bunlar bilinıyor, bu konuda gerekenler yazılmıştır. Bu konularda dostça bir uyarı ve hatırlatmada bulunmak istedik.

Son olarak sana ve bütün dostlara selam ve başarı dileklerimizi sunar, birçok beklenti içinde sizleri kucaklarız.

* 9 Şubat Direnişi

Dostça selamlarımla
Hüsnü Altun
15 Mart 1988

Türk Sömürgeci Devletinin Kerkük Rüyası Ve Ardındaki Gerçekler

Başlarafı 1. sayfada

Sorunun tarihsel boyutu ve Türk sömürgeciliği ile olan ilişkilerine gelince:

Kuzey Kürdistan gibi Güney Kürdistan da XVI. yy.'ın ortalarından itibaren Osmanlı Türk egemenliği altına girdi. Türk egemenliği 1639'da kalıcılaştı. Ancak Osmanlı egemenliği, Güney Kürdistan'da hiçbir zaman kurumlaşmadı. Güney Kürdistan'da halkımız sürekli ayaklanmayı yaşadı. Çoğu Osmanlı valisi ya öldürüldü ya da İstanbul'a dönmek zorunda kaldılar.

Petrol ve su yataklarınca zengin Kürdistan'ın stratejik-coğrafik konumu da eklenince 19. yy.'dan itibaren emperyalist devletlerin en fazla elde etmek istedikleri ülkeler arasına Kürdistan'da girer.

Kürdistan üzerinde en fazla çekişen iki emperyalist güç; Almanlar ve İngilizler olurlar. Daha I. Emperyalist Paylaşım Savaşı öncesinde bu iki emperyalist güç, Kürdistan petrol yataklarını işletmeye açmış, Dicle ve Fırat'ın su yollarını hammadde ulaşımına göre düzenlemiş, Kürdistan'a ekonomik ve askeri amaçlı demir yolları döşemişlerdir.

1914-18 Emperyalist Paylaşım Savaşı Alman emperyalizmi ve Osmanlı İmparatorluğunun yenilgisiyle sonuçlanır. Onların sömürgeleri, galip taraf olan İngiliz ve Fransız emperyalistlerince paylaşılır. Kürdistan işgal edilen ülkelerin başında gelir. Kürdistan zora dörte bölünür. Kuzey-Batı Kürdistan, yeni Türk egemenlik sistemi olarak örgütlenen kemalist Türk burjuvazisinin, Doğu Kürdistan, İran Şahlığının, Güney Kürdistan'ın büyük parçası İngiliz emperyalizminin, küçük parçası da Fransız emperyalizminin egemenliğinde kalır.

Kürdistan üzerinde asıl çekişme kemalist burjuvazi ve İngiliz emperyalizmi arasında olur. Kemalist burjuvazi, "Misak-ı Milli" programı ile Türk hakim sınıf egemenliğinin şiddet ve şovenizmini doruğa ulaştırır. Kemalist devlet bu kadarıyla da yetinmez, Musul ve Kerkük'ü de kapsayan Güney Kürdistan'ı da işgal etmek ister. Bu isteğin nedenleri de açık: **Kürdistan'ın asıl petrol yatakları İngiliz emperyalizminin egemenliğindeki parçada kalmıştır. Türk burjuvazisi kendi egemenliğinde olmayan Kürdistan parçalarında kurtuluş düşüncesinin ve hareketinin gelişip, Kuzey-Batı Kürdistan'ı da kapsayacağından korkmaktadır. Kemalist burjuvazinin asıl istediği, Fransa gibi İngiliz emperyalizmiyle de Kürdistan'ın statükosu üzerinde anlaşmak ve kendi egemenliğinde olmayan Kürdistan parçalarında da Kürt halkının geleceği üzerinde söz sahibi olmaktır.**

Kemalist burjuvazinin sömürgeci amaçlarında ileri sürdüğü iddialar da ilginçtir. Türk burjuvazisi, uzun Osmanlı egemenliğine sığınıyor, Kürtlerin dağlı Türkler olduğunu ve Kürtlerin İngiliz değil Türk egemenliğini tercih ettiğini ileri sürüyordu.

Bu, sömürgeci ve faşist ideolojiyi geride bırakan ırkçı iddialar pratikte yalanlanıyordu. Tarihte Kürt halkı hiçbir zaman Türk egemenliğini kabul etmemiş ve bu egemenliğe karşı sürekli ayaklanmıştır. Yine tarihte Türk egemenlerinin en fazla katliama uğrattıkları halk Kürt halkıdır. Kürt halkının, Türk ırkının kolu olduğu iddiasıyse ancak kemalist ırkçı ideologlara has saçma bir buluştu.

1923 Lozan Konferansı'nda Türk ve İngiliz devletleri, Kürdistan'ın statükosu üzerine anlaştılar. İngiliz emperyalizmi, kemalist Türk devletinin "Misak-ı Milli" sınırlarını ve Kürdistan politikasını onayladı. Musul ve Kerkük sorunu ise çözülmeden kaldı. Sorun İngiliz emperyalizminin denetimindeki "Cemiyet-i Akvam"a havale edildi. Türk burjuvazisi açık olarak Kerkük petrollerinden imtiyaz istiyordu. Ya da İngilizlerin himayesindeki Arap krallığının Kürdistan'ı denetleyemeyeceğinden korktuğundan, ortak denetim istiyordu.

Kerkük ve Musul sorunu 1925'e kadar çözümsüz kaldı. 1925 Şeyh Said ayaklanması, ilki sömürgeci güce nihai anlaşma olanağı yaratttı. Bu olanak, ayaklanmanın herhangi bir tarafla olan bağlarından ileri gelmiyordu. Tam aksine Kuzey-Batı Kürdistan'ın merkezi alanlarını kapsayan ve Türk burjuva iktidarını büyük tehdit altına alan ayaklanma iki güçten de bağımsız gelişmişti. Türk burjuvazisi, Fransız ve İngiliz emperyalistleriyle askeri ve siyasi işbirliğine girerek ayaklanmayı bastırır.

Şeyh Said ayaklanması, Kürdistan potansiyelinin iki sömürgeci güç açısından ne denli büyük tehlike oluşturduğunu ortaya çıkardı. Çünkü, ayaklanan sadece Kuzey-Batı Kürdistan değildi. Güney Kürdistan'da 1918'den beri Şeyh Mahmut Berzenci öndərliğinde, Doğu Kürdistan'da da Simko önderliğinde direnmeler vardı.

Ortak denetim sorunu, 1926 Bağdat antlaşmasıyla imzalandı. Musul ve Kerkük, İngiliz emperyalizminin denetimi altındaki Irak Arap krallığına bırakıldı. Türk devleti, Güney Kürdistan parçası üzerinde de bir nevi kontrol hakkını elde etti. İngiliz emperyalizmi ise Kıbrıs'ta olduğu gibi statükonun korunması için bir nevi garantör olma hakkını elde tuttu.

Türk burjuvazisi, Musul ve Kerkük'ü terketti, ama 'tarihsel' olarak tanımlanan iddialarla onları tekrar elde etme rüyasını hep koruduu.

1937'de Türk, Irak ve İran sömürgeci rejimleri Sadabad Paktı adı altında siyasi ve askeri işbirliğine alındılar. Pakt, İngiliz emperyalizminin yönlendiriciliği ile kurulmuş ve onun koruyucu kanalları arasında bulunuyordu. Daha sonra Bağdat Paktı ve CENTO adını alan ve ABD'nin koruyuculuğuna geçen bu bloklaşmanın temel amacı, Kürdistan'ın sömürge statükosu üzerinde işbirliği etmek ve sosyalizmin Ortadoğu'ya girmesini önlemekti. Bu sömürgeci gerici bloklaşmada Türk devletine başrol verilmişti. Dolayısıyla bugün değil, daha ilk biçimlendiğinde kemalist Türk devleti, Ortadoğu gericiliğinin ve emperyalist çıkarların bekçiliğini üzerine almıştı.

1939-45 Emperyalist Paylaşım Savaşı, dünyanın siyasal haritasında önemli değişiklikler meydana getirdi. Sosyalizm dünyanın üçte birinde iktidar olmuştu. Türk burjuvazisi, sosyalizmin korkusunu artık ensesinde hissediyordu. Bu korkuyla Türk burjuvazisi, emperyalist-kapitalist sistemin yeni efendisi ABD emperyalizmine sarıldı. ABD, Türk burjuvazisinin yakmalarına kapıyı aralad, Türk burjuvazisinin himayeciliğini İngiltere'den devraldı. ABD'nin yeni-sömürgeci politikası ve global savaş stratejisi içinde Türk ordusuna, sosyalizm (SSCB) ve Ortadoğu halk hareketlerine karşı bekçilik görevi verildi. Türk ordusu buna göre düzenlendi. Türk ordusu artık Pentagon'un denetiminde ABD ordusunun bir koluydu. Türk ordusunu ABD donatıyor, Türk Genelkurmaylığını Pentagon yönetiyor, tertilendirme ve atamaları da NATO ve Pentagon yapıyordu. Bu bağımlılığa karşı ABD'nin Türk burjuvazisine verdiği destek. Türk burjuvazisinin sosyalizme karşı korunması ve "Misak-ı Milli" sınırlarının tanınması oldu.

Türk burjuvazisi bu yolla Kürdistan'ı elinde tutmayı hedefledi. Türk burjuvazisi, kendisine verilen rolü yerine getirdi. 1956'da İsrail, İngiltere ve Fransız devletlerinin Mısır'a açtıkları saldırı savaşında emperyalist saldırganların yanında açık olarak yer alan tek devlet kemalist Türk devleti oldu. Türk ordusu, önce Suriye'de sonra Irak'ta olan (1958) iktidar değişikliğine müdahaleye yeltendi. SSCB'nin fiili uyarısı üzerine Türk ordusu bu saldırgan eylemlerini gerçekleştiremedi. Öte yandan Türk burjuvazisi, bölge gerici statükosunu zorlayan ve Kürdistan'ın statükosunda değişiklik yapabilecek her belirtiyi kendine yönelen tehdit saydı ve karşısında durdu.

1960 ve 1970'ler Türk burjuvazisinin İsrail, Irak Şahlığı ve Pakistan'la her türlü askeri ve siyasi işbirliğine girerek, bekçilik konumunu güçlendirdiği yıllar oldu.

Bölgedeki gelişmeler, Türk burjuvazinin dönem dönem artan siyasal bunalımı ile birleşince her defasında faşist askeri darbeler gerçekleştirilerek gelişmelerin önüne geçildi.

Kürdistan Sorunu Ve 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Darbesi

Türk burjuvazisi 1960'larda Güney Kürdistan halk direnmesinin gelişmesiyle, Musul ve Kerkük sorununu tekrar gündeme getirdi. Türk devleti, Kürt halkına "otonomi"nin dahi verilmemesi için Irak Baas burjuvazisine sürekli baskı yaptı. Öte yandan Kürt halk direnmesinin bastırılması için sömürgeci irak rejimiyle işbirliği yaparak destek sundu.

Türk devleti, Kürt direnmesine karşı düşmanlığını bu kadarla da sınırlamadı. Direnişin önderliğinin aşiretçi-feodal yapısından ve İran Şahlığı ve ABD emperyalizmiyle ilişkilerinden yararlanarak, direniş üzerinde denetim kurmayı, etkilerini sınırlamayı ve direnişin Kuzey-Batı Kürdistan'ı etkilemesini önlemeyi hedefledi.

Türk MİT'i yarı yarıya kontrolünü ele geçirdiği T-KDP'nin içindeki ajanları ve Kuzey-Batı Kürdistan'ın sınır alanlarındaki aşiret reisleri vasıtasıyla direnişe yönelik komplolara da başvurdu.

Türk burjuvazisi tekrardan Kerkük rüyasını görmeye başladı. 1960'ların sonlarında ABD'nin dönemin Başbakanı olan Süleyman Demirel'e Musul'u ve Kerkük'ü işgal ederek, Kürdistan'a otonomi verilmesini önerdiği bazı Türk emekli generalleri tarafından basına yansıtıldı. Türk hükümeti, o zaman bu öneriyi "Kürtlere otonomi talebi" nedeniyle reddettiği de basına yansıdı. Konunun izahı bu denli basit değilse ve müdahale sözkonusu olunca bölgedeki birçok gerici gücün de çıkarlarının çelişeceği gerçeğine rağmen, Musul ve Kerkük'e müdahalenin Kürdistan gerçekliğinin arttığı her dönemde Türk burjuvazisi ve emperyalizmin gündemine girdiği açıktır. Ne zaman emperyalizmin petrol kaynakları üzerindeki çıkarları tehdit altına girmişse, emperyalist devletlerin ilk gündemleştirdikleri Türk ordu saldırganlığı oldu.

1970'li yıllar Kürt halkı, Türk devleti ve Ortadoğu için yeni gelişmelerle doludur. Bu dönem emperyalist çıkarların Ortadoğu'da en fazla tehdit edildiği dönemdir. Afganistan'da halk devrimi olmuş, İran'da antiemperyalist bir yönetim iktidar olmuş, Filistin halk direnişi büyük gelişmeler sağlamış, yeni ve güçlü bir öge olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi gelişmiştir.

İran'da Şahlığın yıkılması Doğu Kürdistan'da halk ayaklanmasına yolaçmış, İran-Irak savaşının başlaması, Güney Kürdistan halkı direnmesinin toparlanması için fırsat olmuş, en önemlisi olarak da Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK önderliğinde ulusal kurtuluş mücadelesi bir düşünce hareketi olmayı aşarak siyasal ve askeri açıdan kitlesel bir hareket haline gelmişti.

Bu gelişmelere Türk burjuvazisinin siyasal ve ekonomik bunalımı da eklenince, 12 Eylül 1980 faşist darbesi gerçekleşti. Darbe bir gerici imha ve savaş hareketiydi. Türk ordusu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurma ve bölgesel gerici statükoyu koruma amacıyla iktidar oldu.

Türk siyasal iktidarı bu amaç doğrultusunda yeniden kurumlaştırıldı. Türk ordusu da bu amaç doğrultusunda yeniden silahlandırıldı ve konumlandırıldı.

Faşist-sömürgeci rejimin ve ardındaki emperyalist güçlerin başarısı Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu'nun diğer odaklarındaki anti-emperyalist, anti-sömürgeci gelişmelerin durdurulması koşuluna bağlı olacaktı.

Ancak geçen sürece baktığımızda faşist Türk sömürgeciliği ve ardındaki güçlerin hesaplarının yanlış çıktığını ve sürecin onların aleyhine işlediğini görüyoruz.

İran-Irak savaşı çok tehlikeli boyutlara vararak devam etmektedir. Tehlike daha çok Türk sömürgeciliği ve bölge gerici Arap ülkeleri için sözkonusudur.

Türk devleti açısından en tehlikeli gelişme Kürdistan'da olmuştur. İran-Irak savaşı nedeniyle Kürdistan iki tarafın da kontrolünden çıkmakta, Kürt halkı mücadelesi açısından son derece uygun koşullar ortaya çıkarmaktadır. Savaşın Kürdistan'da yarattığı tahribata rağmen, Kürt halkı ulusal birlik ve kurtuluş açısından son derece uygun siyasal ve pratik koşulları yakalamıştır.

Faşist Türk devleti 15 Ağustos 84'le karşılaştığı Kürdistan'ın silahlı ulusal kurtuluş direnişi karşısında başarılı olamamış, tam aksine PKK önderliğindeki silahlı direniş dört yıldır varlık ve gelişimini sürdürmüştür. Kuzey-Batı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi siyasal ve örgütsel gelişiminin doruğuna varmış, ulusal ve uluslararası alanda kitlesel bir siyasal güç haline gelmiştir.

Kürdistan'daki gelişmeler, Türk sömürgeciliğine pahalıya malolmuştur. Türk ordusu yüzbinlerce askeriyle 4 yıldır sürdürdüğü savaşta başarı sağlayamamış, tam aksine yıpranmış, bunalımın içine sürüklenmiş, artık önüne geçmeyeceği bir yenilgi ve tükenme sürecine girmiştir. Türk ordusunun görülülüğü ve kontrolars rağmen başarısız olmuş, yine Türk ordusu Türk emekçi halkı üzerindeki otoritesinin en fazla sarsıldığı bir döneme girmiştir.

Saydıklarımız sadece sonuçlar. Ama bunları topladığımızda Türk devleti ve ordusunun derin bir çıkmazla karşı karşıya olduğu gerçeği görürüz. Bu çıkmaz hem askeri, hem siyasal hem de ekonomiktir. Türk ordusunun sonunu getirecek maceralara iten de onun bu çıkmazı ve kendisine yüklenilen roldür.

İran-Irak Savaşı Ve Türk Ordusunun Rolü

İki devlet arasındaki savaş, sekizinci yılını yaşıyor. Savaşın neden olduğu insan kaybı 1 milyon civarında. Savaşın ekonomik, sosyal tahribatı da o kadar büyük. İki devlet açısından da bir hakimiyet kavgası olan bu savaşta, İran'ın olumlu rolü, bölgedeki gerici statükoyu zorlamasıdır.

Yıkım noktasına gelen Irak rejiminin böyle bir sona varması, bu odakta daha büyük siyasal boşluklar yaratacaktır. İran'ın galibiyeti Körfezin denetimi için emperyalistlerin istemediği bir durumu ortaya çıkaracaktır. En önemlisi olarak da Körfez'deki suni Arap ülkelerinin varlığı tehlike altına girmektedir.

İran'ın islamı iktidarı varlığını savaşın sonucuna ve elde edeceği bir zafere bağlamıştır. İran'ın ekonomik ve insan kayıpları gözönüne alınınca, İran yönetiminin başka alternatifleri kabullenmesi zor gözükmektedir.

İrak devletinin kayıpları çok daha büyüktür. Irak, Arap gericiliğinden büyük destek alıyor. Buna rağmen, Irak rejimi dayanma sınırının sonuna gelmiştir. Irak, savaşı bölgesel düzeye çıkarmak, başka güçleri de savaşa katmak, bu yolla İran'ı barışa zorlamayı ve iktidarını yaşatmayı amaçlıyor.

Sekizinci yılında İran-Irak savaşı yeni bir cehreye bürünmüştür. Savaş Kürdistan'a kaymış, füzeler ve uçaklarla, uzun menzilli toplarla çoğunlukla sivil halkın hedef olduğu kentler savaşına dönüşmüştür.

Savaşın bu düzeyi iki taraf için de bir çözümsüzlüğü ifade etmektedir. Her ne kadar İran ve Irak'ın çözümsüzlüğü aynı düzeyde ve benzer karakterde olmasa dahi, durum yine de iki taraf için de çözümsüzlüğü ifade ediyor. Irak rejiminin savaşı yürütme gücü son dayanma noktasına yaklaşıyor. Rejimin yenilgisi şu ya da bu şekilde geniş ölçüde değerlendirme konusu yapılıyor. Savaşta daha avantajlı bir konumu yaşayan İran rejimi ise sekter ve yetersiz politikası nedeniyle siyasal müttefiklerinin gücünü savaşa süremiyor. Gerçekten siyasal müttefikleri olan Suriye ve Libya'nın, İran'ın Irak'ı almasını ne kadar istediği istemediklerini kestirmek zor değildir.

İki devlet savaşının vardığı boyutun başka yönleri de vardır. Emperyalizm ve bölge gericiliği, petrol çıkarlarının tehlike altına girmesine tahammül edemiyor. Bir an önce bu tehlikeyi bertaraf etmek ve statükoyu kalıcılaştırmak istiyorlar.

Sorunun en önemli ve ikinci boyutu ise Kürdistan sorunudur. Türk devletinin, savaşın gelişim ve sonucuna ilgisi en çok bu konu üzerinedir.

Savaş, Kürdistan'da büyük yıkım yaratıyor. Ülkemiz ve insanımız savaşın malzemesi oluyor. Öyle ki, insanlarımız kimyevi silahlarla kitlesel olarak katlediliyor. Ama bu sorunun sadece bir yönü. Savaşın vardığı boyut, en adil çözümün Kürdistan sorunun çözümünden geçtiği gerçeğini ortaya çıkarmaktadır. Bu gerçeği, çoğu güç gö-

rüyor ya da görmek zorunda kalıyor. Önemli bir gelişme olarak Kürt halk kurtuluş direnmesinin bu koşulları değerlendirmesi ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin savaşın sonucunu belirleyecek en etkileyici güçlerden biri haline gelmesidir. İran, Irak'a karşı savaşı yürütmede zorlanmış, ne zaman savaşı Kürdistan'a kaydırmış ve Güney Kürdistan direniş güçlerini daha fazla dikkate almışsa sonuç almıştır. Öyle ki, İran Güney Kürdistan'ın önemli bir alanını zaptetmiş, Kerkük ve Süleymaniye'yi top atışları menziline almıştır.

Türk devletinin savaşa ilgisi bu hususta ve savaşın vardığı boyutta, bunun Kürdistan açısından çıkardığı olanaklar dolayısıyladır.

Türk devletinin 12 Eylül faşist darbesinin gerçek nedeni ve ordu hazırlıkları Kürdistan sorununun çözümünü önlemeye yönelikti. Türk devleti, 1980'den beri hem İran hem Irak'ı Kürt halkı lehine sonuçlanabilecek bir gelişme konusunda uyarıyor ve işbirliğine çağırıyor.

1983 yılından beri faşist rejimin Irak Baas rejimiyle böyle bir askeri anlaşması var. İsteyen taraf, diğer tarafın devlet sınırlarından 30 km içerilere kadar operasyon hakkı elde ediyor.

Türk ordusu 1983 Mayıs, 1986 Ağustos ve 1987 Mart'ında olmak üzere üç defa saldırı "hakkı"nı kullandı. İlkinde kara ordusu, ikinci ve üçüncüsünde savaş uçaklarıyla Güney Kürdistan'a saldırdı. Irak savaş uçakları da 1986, 1987 ve 1988 yılı içinde birçok kez Kuzey-Batı Kürdistan'ın Çukurca, Yüksekova ve Şemdinli köylerini bombaladı.

Türk devleti, Irak'la işbirliğini her alanda ilerletti. Kerkük petrolleri borularla Yumurtalık limanı ve Kırıkkale ile Batman Rafinerilerine bağlandı. Türk devleti, ekonomisine gerekli petrolün %80'nini dışarıdan, özellikle de Irak'tan alıyor. Türk devleti için bu petrol kaynağı hayati önemde. Türk devleti, Irak'la ticari hacmini yıllık olarak 3 milyon Dolar'a yükseltti. Her taraftan borç veriyor ve kredili satış yapıyor. Bu kadar geniş işbirliğinin amacı tümüyle Kürdistan'ın statükosunda değişiklik yaratmamaya yönelik.

Türk devleti, İran'la da benzer anlaşmalara varmak istedi. Hiç kesilmeyen ve 1984'le yoğunlaşan Türk-İran siyasi ve ekonomik görüşmelerinde sürekli gündeme getirilen konu **Kürdistan sorunu** oldu. Türk devleti, İran'a şunları açık söyledi: *"Savaşından Kürt halkı yararlanıyor, Kürtlerin statükosunda bir değişiklik yapılmamalı, bu yönlü girişimlerin karşısında olacağım. Kerkük petrolleri benim için hayati önemde, petrol yollarına dokunulmamalı, Kerkük'ün statüsünde bir değişiklik yapılmamalı."*

İstekler açık. Türk devleti, savaşta İran'a kesinlikle galip gelmeyeceksin diyor. Böylece Türk devleti, İran-Irak savaşında mutlak taraf, İran bunu biliyor. İran ve Türk devletinin politikaları ve konumları bu noktada karşı karşıya bulunuyor. Öte yandan Türk devleti, İran'la da Kerkük ve Kürdistan üzerinde uzlaşmak istedi. İran, Türk devletinin tehditlerini bir yere kadar dikkate aldı. 1985 Aralık'ın da Tahran'da yapılan görüşmelerde, Kürdistan'ın stratejik statükosunda bir değişikliktten yana olmadığını İran açıkladı. İran'ın bu bakışı değişmemekle beraber, sonuca gitmek için savaşı Kürdistan'a kaydırmak ve Güney Kürdistan güçlerine daha fazla inisiyatif tanımak zorunda kaldı. İran, sonuç almak istiyorsa bu yönelimini daha da ileriletmek zorundadır.

Emperyalizm Ve Türk Ordusunun Hazırlıkları

ABD ve NATO'nun diğer emperyalist güçlerinin, Türk ordusuna verdikleri rol açık. Burada hemen bir hususu izah etmek gerekir. Her ne kadar Türk devletinin Kürdistan'a yönelik işgal planları emperyalizmin çıkarlarıyla uyuşuyorsa da, işgali asıl dayatan ve isteklisi olan Türk devletidir.

Türk ordusu 1980'den beri özenle hazırlanmakta ve işgale göre düzenlenmektedir. Bu hazırlıklar bir sır değildir. ABD, Türk ordusunu Körfez çıkarları için ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı hazırlıyor. 1987'de yapılan Türk Genelkurmaylık düzenlemeleri bu amaca yönelik.

ABD askeri uzmanları, Türk ordusuna verdikleri rolü gizlemiyorlar. ABD uzmanlarına göre, bölgedeki çıkarlarını en fazla tehdit eden öge İsrail-Arap çelişmesinden kaynaklanan değil, Körfez'den ve Kürdistan'dan kaynaklanan tehlikelerdir. Yine aynı uzmanlar, Körfez'deki çıkarlarını korumak için en büyük rolün Türk ordusuna düştüğünü açıklıyorlar. ABD, Türk devletinin, Kürdistan'a olan ilgisinden yararlanıyor. Emperyalizmin uzmanları İsrail, Pakistan ve Mısır'a göre mutlak bir şekilde Türk ordusunu hazırlıyorlar. Petrol zengini Körfez ülkelerinin korunması da Türk ordusuna devredilmiyor.

Türk ordusu, 1987 yılı sonlarında Suudi Arabistan'a 16.000'den fazla asker yolladı. Mısır'la ortak askeri yatırım ve ortak askeri tatbikatlar yapıldı. Türk, Mısır ve Körfez Arap ülkelerinin işbirliği doruğuna ulaşmış durumda. Türk ordusu, Arap egemenlerine tekrar paralı askerliğe soyunuyor.

Türk ordusunun geçirdiği yeni düzenlemeler de var. Sınırlardaki jandarma birlikleri, düzenli ordu birlikleriyle yer değiştirdiler. Değişikliğin amacı net. Türk ordusunun işgal ve yayılma planını kolaylaştırmak. Önemli bir gelişme de ABD'nin denetiminde Türk ordusunun Güney Kürdistan'ın bazı otonom güçleriyle anlaşması ve Musul-Kerkük'ün Türk ordusu tarafından işgal edildikten sonra, bu güçlere otonomi verilmesi planının basına yansımasıydı. Haber **18 Nisan '88 tarihli Milliyet** gazetesinde **"Anlaşılsın Kerkük'e girin"** başlığıyla çıktı. Haberin özellikle yayınlanmasında güdülen amaç bir yana bırakılırsa bile, uzun süredir bu yönlü girişimlerin olduğu bilinmektedir ve tarafımızdan kamuoyuna açıklanmıştı. 15 Ağustos 84 atılımıyla, Türk devleti ulusal bağımsızlıkçı Kürt halk direnmesini izole etmek için bu yönlü girişimlerini arttırdı. CİA bu planda rol oynadı.

Türk Devleti Çıkmaz İçinde

1988 baharında en güncel durum Türk ordusunun **Kerkük'ü işgal edip etmeyeceği** konusu oldu. Bunun nedenleri vardı: İran, Güney Kürdistan'da ilerlemiş, Kerkük'ü tehdit ediyordu. Güney Kürdistan'da ayaklanmalar yaşanıyordu. Saddam diktatörlüğü, dayanma sınırının sonuna gelmişti. Kimyevi silahlarla binlerce masum Kürt insanının öldürülmesi, Irak rejiminin nasıl bir çıkmazla karşı karşıya olduğunu gösteriyordu.

Aşırı telaş Türk devletinde yaşanıyordu. PKK, 1987'yi ciddi askeri ve siyasi kazanımlarla kapatmış, 1988 kışını ciddi kayıplar vermeden atlatmış, yeni atılımlar gündeme gelmişti. Gelişmenin diğer önemli bir yönü, Türk egemenlik sisteminin ekonomik, askeri ve siyasal varlığıyla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine girdiği çözümsüzlükte. Gerçekte çeteciliğe ters tepmiş, silah alanlar grup grup silahları geri vermişlerdir. Ulusal kurtuluş mücadelesi, şehir kitlelerine yansımış, bu gelişme ciddi kabarmaların habercisi olmuştur. Türk devleti, artık ekonomik, sosyal ve siyasal bunalımının yükünü çekemeyecek bir noktaya gelmiştir.

Kerkük'ün işgal planı görüldüğü üzere birdenbire değil, tarihsel ve güncel nedenlerin bir sonucu olarak gündeme gelmiştir.

Nisan ayı başlarında T. Özal'ın Bağdat'ı ziyareti, tümüyle bu amaca yöneliktir. Bütün dünyanın kınadığı, Irak rejiminin Kürt halkına karşı soykırımı henüz tazeyken, Türk faşist rejiminin Bağdat'ı ziyaretinin başka gerekçesi olamaz. Kaldı ki, Almanya'dan alınan zehirli kimyevi maddelerin Türk limanlarından Türk firmaları aracılığı Bağdat rejimine aktarıldığı ve Türk devletinin katlıama ortak olduğu dolaylı bir şekilde Türk basınına yansımıştır.

6 Nisan '88 tarihli **Milliyet** gazetesinde **M. Ali Birand,** *"Özal, Kerkük dosyasını henüz kapatmadı..."* başlığı altında, Saddam Hüseyin'in T. Özal'ı tatmine çalıştığını şöyle yazmaktadır:

"1. En başta İranlıların ileri sürüldüğü kadar büyük bir ilerleme yapamadıkları ve Kerkük'ü almalarının son derece güç olduğu...

2. İran'ı, Irak kuvvetlerini yenebilse dahi, Irak askeri yetkililerinin yaptıkları hesaplara göre, Kerkük'e varışları 6 aydan önce gerçekleşemez.

3. Irak lideri, Kürt gruplarının ileri sürdükleri gibi, Kuzey Bölgesinde kontrolü kaybetmediklerini, hatta tam aksine Talabani kuvvetlerine önemli kayıplar verdiklerini belirtti..."

Sadece T. Özal değil, aynı amaçla faşist rejimin başı Kenan Evren de aynı günlerde İslam Zirvesi'ni bahane ederek Kuveyt'e gitti ve Türk ordusunun Körfez ülkeleri karşısında korucu yüklümlülüğünü nasıl yerine getireceğini değerlendirdi.

T. Özal ve K. Evren'in gezilerinin ardından ABD ve İngiltere heyetleri Ankara'ya doluştular. İngiliz başbakanı Margaret Thatcher, *"Türkiye, bölgedeki kanlı tartışmaları çözümleyebilecek tek ülkedir"* açıklamasıyla faşist ordunun işgal planlarına nasıl destek olduğunu açıkladı.

Ankara'ya gelen diğer bir heyet de ABD askeri heyetiydi. Üstelik bunlar "yeni bir Kerkük planı"yla geliyorlardı. Ziyaretin amacı **5 Nisan '88** tarihli **Cumhuriyet**'te geniş olarak açılmış:

"ABD Askeri İstihbarat Teşkilatı (DİA) Başkanı General Perutt, Türkiye'nin Kerkük'e nasıl baktığını öğrenmek üzere Ankara'ya geliyor.

"ABD, Kerkük sorununu Türkiye'nin birincil sorunu sayıyor. Merkezi İstihbarat Dairesi (CİA) ve Askeri İstihbarat Teşkilatı (DİA) konuya ilgi duyuyorlar.

"12 Eylül sonrasında aynı amaçla DİA'nın önceki direktörü General Tighe, Ankara'da karargah kurmuştu. DİA, Kerkük yöresindeki çalışmaları adım adım izliyor.

"ABD finans çevreleri de ekonomik kaygıda olup, aynı ilgiyi gösteriyorlar. Bunlar Türkiye'ye iki açıdan atıfta bulunuyorlar:

"1. Türkiye, bölge haritasının yeniden çizilmesine seyirci kalmayacak.

2. Körfez'in statüsünde meydana gelebilecek bir değişikliğin Türk ekonomisini yıkıma uğratacağı.

*"Senaryolardan biri şöyle: Irak harita üzerinde geniş bir ülke gözükmekle beraber nüfus Dicle ile Fırat'ın arasına sıkışmış durumda. **Sadece Kürtlerin yaşadığı bölgeler, Musul ve Kerkük stratejik önemde.** Kürtler, Bağdat rejiminin katlamı ağırlıyor. Eğer, İran merkez ve güney cephesinde bir gedik açabilirse Irak ordusu çözülebilir. Bu durumda Tahran'ın emirleriyle hareket eden İkinci bir İslam cumhuriyeti doğar ki, bu finans çevrelerini alttüst eder.*

"Senaryonun diğer yüzü:

İran, Irak, Suriye ve SSCB'de dağınık olarak yaşayan Kürtler, İran'ın vaadleri üzerine Irak'ı tehdit eder hale gelirler. Kuzey Irak'taki çarpışmalarda Kürtler, İran lehine büyük yararlık gösterdiler. Kuzey Irak'ta kurulacak yeni otonom bir Kürt devleti, Türkiye'nin istikrarını tehdit eder. Bu toprağın hemen yanıbaşında Türkiye'ye ait olan ve Sovyetlerin Akdeniz'e çıkabilmelerini engelleyecekleri bölge (Kuzey-Batı Kürdistan-bn.) bulunuyor. Bu nedenle Türklerin kendileri için hem stratejik hem de ekonomik açıdan hayati olan Kerkük'ü Türkiye'nin güvenliğini tehdit edecek bir Kürt devletinin eline düşmesine izin vermesi olanaksız. Üstelik tarihi nedenler de var... Eğer, Irak'ın çöktüğü bir ortamda, Kerkük ve Musul'un tehdit altında olduğunu hissederse, Türkler bazı şeyler hatırlayabilir."

Türk devleti, bir işgal macerasının **siyasal gerekçelerini** elde hazır bulmuyor: Kürdistan sorunu. Ekonomik gerekçeleri de belli: İflas eden Türk ekonomisine süreksiz kaynak olabilecek **Kerkük petrolü,** Türk burjuvazisi ve faşist generallerini cezbediyor. İşgal planını her nedense Türk tekel sözcüleri ve basın kalemşörleri daha fazla tartışıyor. Batık Türk ekonomisini kurtarmak için başka çare görülemiyor.

Türk burjuva ekonomik çıkmazının Kerkük işgal planıyla bağlantısını ANAP iktidarına yakınlığı ile bilinen İstanbul Ticaret Odası Başkanı Adıgüzel, **Sabah** gazetesinde çıkan bir yazıda şöyle açıklamaktadır:

"Hükümetin ağustos ayına kadar zamanı var, eğer ekonomideki tehlikeli dönem ağustos ayına kadar atlatılmazsa Ecevit'in Kıbrıs çıkarması gibi, Özal da Kerkük operasyonunun içinde yer alabilir."

Türk burjuvazisi, işgali Türk emekçi kitlelerine de benimsetme yolunda şoven basın ve Türk devlet yetkilileri durmadan "İran irtica hareketinden", "bölücü tehlikesinden", "Kerkük'te hakları yenilen Türk azınlığından", "Kerkük'ün düşmesiyle ekonominin felç olmasından" vb. söz ediyorlar.

Basın durmadan ordu sözcülerinin demeçlerini yayınlayarak, işgalin sadece bir askeri operasyon sorunu olduğunu, Türk ordusu için çok kolay bir işlem olduğunu ileri sürerek, asıl nedenlerini ve siyasi-askeri risklerini kamuoyundan gizlemeye peşinde.

Nisan ayı başlarında Hakkari ve Mardin'in sınır alanlarına aktarılan Bolu, Kayseri ve Sivas komando birlikleri, Türk ordusunun yeni bir adımı olarak görülüyor. Türk devleti Hakkari'nin sınır alanlarını da askeri uçak uçuşlarına kapattı. Bunun resmi izahı, bölge hava sahası Türk devleti tarafından savaş alanı ilan edilmiştir. Türk ordu birlikleri uzun süredir, Silopi alanından Irak içlerine girerek İpek Yolu'nun Irak sınırları içinde kalan bölümünün güvenliğini sağlamaktadır. Türk ordusu benzer şekilde boru hattının Irak sınırları içinde kalan bölümünün de güvenliğini sağlamak istiyor. Bu, Türk ordusunun adım adım Güney Kürdistan'a yerleşmesi demektir.

Türk ordusunun Musul ve Kerkük'ü kapsayacak bir işgal girişimi karşısında, birleşmiş bir Kürt halk direnişini bulacaktır. 1984'ten beri ARGK birliklerine karşı savaşında başarısız. Umut bağladığı **çeteciliğe**, Türk ordusuna karşı dönen bir silah durumuna gelmekte. Güney Kürdistan ve Kuzey Kürdistan direnişi arasındaki cepheleşme için uygun koşullar, Türk ordusunun bir işgal girişimiyle kaçınılmaz olacaktır.

Haksız ve sorunları büyük olan Türk ordusu, yabancı topraklarda vereceği haksız bir savaşın bütün risklerini göze almak zorundadır. Böyle bir maceranın Türk ordusu için bir Vietnam bataği olacağı, Türk ordusunun Kürt halk savaşı karşısında başarı şansının olmayacağı en doğru tesbit olacaktır.

Faşist Türk generalleri, "Kerkük rüyasını" gerçekleştirmeye çalışırken başka riskleri de göze almalıdırlar. Geleceği savaştan alacağı olumlu sonuca bağlı olan İran rejimi neden Türk ordusunun saldırısına sessiz kalsın? İran devleti, Türk ordusunun saldırı riskini en aza indirmek için çabalıyor, ancak sonuca gitmek istiyorsa Türk ordusuyla karşıkarşıya gelmeyi göze almak durumunda olduğunu da biliyor. İran yönetimi, Güney Kürdistan'dan yaptığı saldırılarını sürdürerek, Türk-İran petrol boru hattı projesini rafa kaldırarak, T. Özal'ın Bağdat gezisini protesto ederek, Türk devletinin hazırlıklarına karşı çıkıyor. İran yönetiminin önünde daha sağduyulu davranmak dışında alternatif kalmıyor. İran için sağduyunun yolu, Kürdistan ulusal direniş güçleriyle doğru temelde ittifaklarını güçlendirmekten geçmektedir.

Türk ordusu işgal saldırısında, SSCB ve Arap ilerici rejimleri ile halk güçlerinden gelebilecek karşı koyuşu —ki bunun siyasi ve askeri biçimlerini ve düzeyini kesin olarak belirlemek mümkün değilse bile tahmin etmek zor değildir— göze almak zorundadır.

Türk sömürgeci-faşist rejimi, Türkiye emekçi kitlelerinden gelebilecek tepkileri göze almak zorundadır. Türkiye emekçileri örgütsüz ve Türkiye solu cılız olabilir. Türkiye emekçilerinin baskı altında saldırgan politikaya fazla ses çıkaramayacakları ileri sürülebilir. Ancak bu denli baskı altında olan, ekonomik açığa terkedilen, ahlaksız bir düzenin içine alınmak istenen emekçi kitleler neden, faturasını kendilerinin ödeyeceği sömürgeci bir savaşa sessiz kalsınlar? Tam aksine gelecek, Türkiye emekçilerinin kurtuluşu için daha uygun koşulları taşıyor. Türkiye emekçilerinin burjuva sövenizmine karşı çıkaracakları gür ses, onları Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine daha da yaklaştıracak ve kurtuluşlarını yakalama şansını verecektir. Tüm Türkiye devrimcilerinin önündeki görev bu süreci hızlandırmaktır.

Gelecek, Türk devleti açısından aydınlık değildir. Bütün yolların kapalı olduğu söylenebilir. Savaş, sıkışan her rejimin sarıldığı çıkış yoludur. Ama bu yolla hiçbir sömürgeci-faşist rejim yaşamını sürdürememiş, tam aksine yıkılışını çabuklaştırmıştır.

Türk ordusunun yenilgisi ve Türk sömürgeci-faşist egemenlik sisteminin yıkılması, sadece Kürdistan değil, Türkiye emekçilerine ve bölge halklarına da yaraycaktır.

Tüm Kürt halkı ve direniş güçlerine düşen görev, birleşmek ve Türk ordusunun yenilgisini çabuklaştırmaktır. Kürt halkı, bağımsızlığı önündeki en büyük ve belirleyici güç olan Türk sömürgeci-faşist ordusunu Kürdistan'dan kovmadan kurtulamaz. Başta Türkiye emekçileri olmak üzere, bölge halklarına düşen görev, bu halkı davasında Kürdistan halkının yanında yer almaktır.

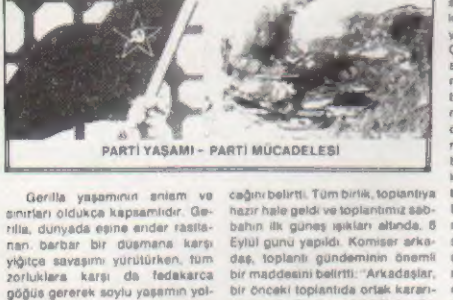

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Gerilla Yaşamı Akıcı, Hareketli ve Şiirseldir

Gerilla yaşamının anlam ve sınırları oldukça kapsamlıdır. Gerilla, dünyada eşine ender rastlanan barbar bir düşmana karşı yiğitçe savaşımı yürütürken, tüm zorluklara karşı da fedakarca göğüs gererek soylu yaşamın yollarını açar. Bu uğurda yürütülen mücadele veya bunun içinde yer alanların yaşamı, tekdüze bir yaşam değildir. İnişli-çıkışlı, akıcı; insanı coşkuya ve dinç kılan, her geçen gün olgunlaştıran, onu halkın bağrında destanlaştıran bir yaşamdır. Biz, burada bu yaşamın kapsamlı izlerini yerine, gerillanın tarih karşısındaki rolünü, yaşamımızdan bazı pratik örnekler düzeyinde göstermeye çalışacağız. Bu role, tarihi diyoruz; çünkü, gerillanın ilk ettiği görevler, ona böyle bir yüceliği kazandırır. Çünkü o, tarihin türküsü olmakla beraber ezilen, sömürülen, vatan topraklarını işgal altında bulunan bir halkın beyni ve yüreğidir. Soylu yaşamın yollarını açan bu beyin ve yürek, tarihi yaratmayla birlikte, tarihi konuşturur. Yeni yaşamın, bu yaşamın şekillendirdiği soylu kişiliği kendisinde yaratır. Gerilla, tüm yaşamı boyunca yeniyi egemen kılar, her geçen gün geliştirir ve anlamlılaştırır. Bu da, insanlık dışı bir yaşama maruz kalan bir halkın çağdaş tarihidir. Bu, çağdaş tarihin içişi olan gerillayı yenilmez kılan, temsil ettiği ve yaratmakta olduğu yeni yaşam ve onun yüceliğidir.

İşte bu soylu ve yüce yaşamdan bazı kesitler:

Gerilla birliğimiz, gece boyu yürüyüp düşman karakollarını sessizce geçerek, tan yerinin ağarmasıyla birlikte konaklama yerine ulaştı. Uykusuz geçen bir gecenin yorgunluğu, sabahın serinliği ve ortalığın aydınlanmasıyla yerini dinçlik ve duyarlılığa bıraktı. Bütün arkadaşlar, bu dinçliği ve duyarlılığı bir çay ile tamamlamak istiyorlardı. Kürdistan'ın tartışma götürmez güzel sularından yapılan ve hele bu güzelliğe renk katan engin dağlar ile yeşil orman örtüsünün altında içilen sabah çayı, gerçekten çok güzel olur. İnsandaki yorgunluğu bir çırpıda silerken, doğanın bu güzelliği tüm zorlukları unutturuyor ve sanki insana şunu söylüyor: "Çabuk beni bu utanılası durumdan kurtar, ben de özgürleşeyim." Lojistikçi arkadaş, hemen tüm marifetlerini bu güzel doğada sergiledi; çaylar ve sabah kahvaltısı hazırdı. Nöbetçi arkadaşın dışında tüm arkadaşlar gerilla sofrasına oturdular. Soframız oldukça zengindi. Bir gün önce birliğimiz, bir köyü kuşatarak köydeki 5 çeteyi silahsızlandırmış, bazılarına çeşitli cezalar kesmiş, ayrıca tüm köylülerle de bir toplantı yapmış; onlara, tarihsel ve güncel görevleri belirtilmişti. Köyden ayrılırken de, köy halkı bize çok miktarda tereyağı, bal, sebze vb. yiyecekler vermişti. Bu sabah soframızı bu yiyecekler süslüyordu. Bütün arkadaşlar kahvaltılarını yaptılar. Bu arada nöbetçi arkadaş da değiştirilerek o da kahvaltısını yaptı.

Kahvaltıdan sonra, birliğimizin siyasi komiseri, toplantı yapılacağını belirtti. Tüm birlik, toplantıya hazır hale geldi ve toplantımız sabahın ilk güneş ışıkları altında, 8 Eylül günü yapıldı. Komiser arkadaş, toplantı gündeminin önemli bir maddesini belirtti: "Arkadaşlar, bir önceki toplantıda ortak kararımız vardı. Bu karar bildiğiniz gibi, 12 Eylül faşizminin yıldönümünde eylem gerçekleştirmekti. Bu kararı uygulama hazırlıklarını yapacağız. Ayrıca normal gündem maddeleri görüşülecektir. Başka bir öneri yoksa toplantıya başlayabiliriz." Bu arada birliğimizdeki arkadaşlar bir birlerine baktılar. Öneri getiren olmayınca toplantımız başladı.

Yoğun tartışmalardan sonra, toplantıda alınan istihbaratlar değerlendirildi. Bu bilgiler halktan alınmıştı. Verilen geniş bilgilerden, düşman askerlerinin Yüksekova (Gever) yoluna pusu attıkları belirlliyordu. Bu durum hakkındaki geniş bilgi, eylemin gerçekleştirilmesini kolaylaştırıyordu. Aldığımız istihbarat temelinde gerçekleştireceğimiz eylem, düşmana hem büyük kayıplar verdirmeyi sağlayacak, hem de eylem yerinin şehir merkezine 5 km yakın olması kitlelerde büyük etki yaratacaktı. Seçilen hedefin uygunluğu tüm birlik tarafından onaylandı.

Hemen eylem hazırlıklarının yapılmasına başlandı. Bu karar üzerine keşif birliğimiz, aynı gün orman örtüsünden yararlanarak eylem hedefine yakın bir yere konumlandı. Keşif grubu, düşmanın hareket tarzı ve mevzi sayısını, kullandıkları silahları tespit ederek geri döndü. Keşif birliğimizin hareketinden sonra, diğer arkadaşlar istihbarat toplama işiyle uğraşıyorlardı. Keşif birliğinin geri gelmesiyle bütün arkadaşlar uykudan uyandılar ve getirdikleri bilgiler bizi oldukça sevindirdi. Komutan arkadaş, harekete geçme komutunu verdi. Bunun üzerine birliğimiz hemen hazırlığını tamamlayarak, yürüyüş kolundaki yerlerini aldı. Gecenin parolası ağızdan ağıza sessizce tüm birliğe ulaştırıldı. Hareket komutuyla birlikte, birliğimiz yürüyüşe geçti. Ay ışığı ortalığı aydınlatmaya başlamıştı bile. Akan suların gür sesi, geceye egemendi. Geç kalan kuşlar da ay ışığından yararlanarak yuvalarına çekiliyorlardı. Orman, bir başka güzellik sergiliyor, insanın içine bir ferahlık veriyordu. Doğanın bu güzelliği, eylem heyecanıyla birleşince, ayaklarımız yere değmiyordu sanki. Derin vadileri dikkatlice geçen birliğimiz, bir üzüm bağında mola verdi.

Gecenin serinliği, ay ışığının doğaya aynı bir güzellik katması, insanı çok uzaklara götürüyordu. Geleceğin özgür ve bağımsız Kürdistan'ını böyle bir gece "hayal" etmemek mümkün değildi. Bu mola esnasında bir arkadaş, komutan arkadaştan, bir taraftanımıza at alıp yakınımızdaki bağdan üzüm getirme iznini istedi. Komutan arkadaş, "Yiyebileceğimiz kadar getirebilirsiniz, ama fazla koparmayın" dedi. Bunun üzerine iki arkadaş üzüm bağına gittiler. Bu arada bir arkadaş, komutana "Bu üzümlerden kaç kezdir yiyorsunuz" diye sordu. Komutan, "Birkaç kezdir tadına bakıyorum" deyince, diğer arkadaşlar gülüştüler. Çünkü komutan üç yıldan beri bu alandadır. Komutan da bu gülüşmelere katıldı ve şunu söyledi: "Biz bu topraklar için savaşıyoruz. Bu nedenle bu alanda yürütülen mücadelede yararlılıklar gösteren taraftarımız, kendisine ait olan bu bağdan gerillaların ihtiyaçlarını karşılamalarını, devrime sunduğu bir yardım olduğunu belirtmişti." Bunun üzerine bir arkadaş da gülerek, "Tabii tabii, devrimden sonra sizi ziraat mühendisi yapacağız, çünkü bağ ve bostan işlerinden anladığınız, verdiğiniz talimatlardan da rahatlıkla anlaşılıyor" diyerek komutan arkadaşa takıldı.

Derken üzümler geldi ve her birimiz birer salkım aldık. Ay ışığında üzüm taneleri inciler benziyorlardı adeta. Gece serinliğinin verdiği ferahlık ile üzümlerin ağza verdiği o güzel tad, bizde, sürekli üzüm yeme istemi uyandırıyordu. Üzümlerin bitmesi, bir oldu-bitti ye geldi. Bir ara gizli bir şekilde sigara içme izni ağızdan ağıza sessizce dolaştı. Üzümün ağızda bıraktığı o güzelimsi lezzet yerini, üzerine derin nefeslerle çekilen sigaranın dönüşüme uğrattığı mayhoş tada bıraktı. Fakat, nikotin giderek egemenliğini kurdu. İçtiğimiz tütün, Kürdistan köylülüğünün özene bezene hazırladığı tütünlerdendi. Bu durum bir geleneksel haline gelmiş, hangi eve gidersek, her şeyden önce çay, şeker ve tütünümüz hazırdı. Halkımızın geleneksel bir özelliği olan bu durum, gelişen halk savaşımızla daha da anlamlı bir hale gelmiştir.

Sigaranın bitmesiyle hareket emri geldi, birliğimiz hemen yola koyuldu. Şehir merkezine giden anayol sessizce geçilerek hedefimize yaklaştık, komutan arkadaş tarafından gösterilen konaklama yerine yerleştik. Bir grup arkadaş, eylem yerini bir kez daha keşfetmek için gitti. Sabaha karşı keşif birliğimiz geri döndü. Konakladığımız alan, şehir merkezine oldukça yakın, şehre bakan yüksek bir dağın eteklerinde ormanın içindeydi. Buradan tüm çevreyi denetim altında tutuyor ve şehre giden anayolu çok rahat izleyebiliyorduk. Eylem planlamasıyla ilgili toplantımızı yaptık. Planlama, oybirliğiyle uygun görüldü, gerekli görev bölümü yapıldı. Toplantıdan sonra arkadaşlar, daha şimdiden "mehmetçik"in başına gelecekleri düşündükçe gülmekten kendilerini alamıyorlardı. Akşama kadar son hazırlıklar yapıldı ve karanlığın çökmesiyle hedefimize doğru hareket etmk.

Eylem alanına varır varmaz, her grup belirlenen mevzilerine hızla yerleşti. İleri gözcülerimiz, şehre giden anayolu izliyorlardı. Bir müddet bekledikten sonra, ileri gözcülerimiz, askeri araçların gelmekte olduklarını bildirdiler. Ay ışığının verdiği aydınlıkla çevre adeta gündüz gibiydi. Düşman, stratejik noktalara pusu atmaya gidiyordu ve biraz sonra da başına gelecekleri düşündükçe yolu hızla katediyordu. Araçlar arası mesafe 100-150 metre civarındaydı. O gece hava oldukça açık, gökyüzünde tek bir bulut parçası bile yoktu. 4 reodan oluşan askeri konvoyu tüm ayrıntılarıyla izleyebiliyorduk. Çünkü dolunay projektör gibi aydınlatıyordu. Şehrin ışıklarına arabaların farları da eklenince her şey açık seçik görünüyordu. Araçların içine birer adet M-03 makineli tüfek monte edilmiş, araba kasalarının çevreleri kum torbalarıyla çevrilmiş ve bu kum torbalarının arkasına askerler mevzilenmişti. Fakat oturak yerlerinin uygun olmaması ve araçların sarsıntısı, sanki araba içinde kendine hakim olamayan bir şeylerin olduğunu gösteriyordu. Bir o yana bir bu yana gidip geliyorlardı. Bizler daha önce yaptığımız keşif ile araçların ortalama mesafelerini tespit etmiş ve ona göre mevzilenmiştik.

İlk araç birinci grubu geçtiğinde, parola olarak bir küçük taş atıldı. İkinci grubu da geçince son gruba aynı parola verildi. Böylece araçların ateş menziline girdiği anlaşılmış oluyordu. Araçlardan 3'ü menzilimize girdi. Fakat 4. araç geçikti. Nitekim geçikmesi, onu imhadan kurtardı. İlk araca sırası B-7 roketi aracın şoför kabinesine isabet edince düşman askerinin teryadı ortalığı kapladı. Bu sesler, çakafların ulumasından farksızdı. Tüm gruplarımız aynı anda ateş açınca diğer iki araç da isabet aldı ve hemen ardından el bombaları fırlatıldı. Ahtan her bombanın araçların içine düşmesiyle tam isabet gerçekleşti. Zaten araçlarla olan mesafemiz 15-20 metre civarındaydı. Erken davranan askerlerden birkaçı kendilerini yolun diğer tarafına atarak aşağı doğru kaçmaya başladılar. Fakat bazıları, yoğun ateşimiz altında aşağı inme fırsatını bulamadılar. Düşman, neye uğradığını şaşırmış, o kadar silah ve cephaneliğine rağmen tek kurşun dahi sıkamadı. Yaralı olanlar yalvarıyordu; "aman abi bizi alleden" diyerek bağırıyorlardı. Silah sesleriyle şehir merkezinde de bir kargaşanın olduğu anlaşılıyordu. Asker garnizon, hemen projektörleri yaklı ve çevreyi ışıkla taradı, ama yanıbaşındaki olaya müdahale etme cesaretinde bulunamadı. "Kahraman mehmetçik(!)" balon gibi sonmuştu.

Düşmen araçlarının 3'ü de aldıkları isabet sonucu cayır cayır yanıyor, alevler ortalığı daha da aydınlatıyordu. Düşmanın silahlarını atmak oldukça riskliydi, çünkü araçların infilak etme, cephaneliğin patlama tehlikesi vardı. Çatışma yaklaşık 3-4 dakikalık süreyi kapsamıştı ki, araçlar da infilak etmeye başladılar. Birliğimize geri çekilme emrinin verilmesiyle düzenli bir biçimde geri çekildik ve ilk toplanma noktasına vardık. Bütün arkadaşlar sağlam ve kayıbımız hiç yoktu. Birliğimiz oldukça coşkulu ve sevinçliydi. Komutan arkadaş, düşmanın kullandığı bir yola mayın döşedikten sonra birliğimiz üs alanına çekilmek üzere yola koyuldu.

Ay ışığı yolumuzu güzelce aydınlatıyor ve yürüyüşümüzü kolaylaştırıyordu. Eylemin başarıyla sonuçlanmasının verdiği coşkuyla yürüyorduk. Eylem alanından yaklaşık birbuçuk saat uzaklaşmıştık ki, verilen pınarın başında mola verildi. Arkadaşlar, şarıl şarıl akan suların gür sesinden yararlanarak rahat konuşuyor, düşmana yurdunun darbeyle "kahraman mehmetçiğin" içine girdiği durumla gülüyorlardı. Bir taraftan eylemle ilgili espriler yapılırken, diğer taraftan da yemek yiyorduk.

Yemekten sonra hareket emri verildi. Öncülerimiz, önceden belirlenen hat üzerinden bizi götürüyorlardı. Geçtiğimiz yerler, özel itinayla belirlenmişti, çünkü eylem sonrası kayıp vermemek önem arzediyordu. Onun için geçtiğimiz yerlerde hem iz bırakmamaya, hem de hiç kimsenin çekildiğimiz yönü görmemesine büyük dikkat gösteriyorduk. Bundan dolayı geçtiğimiz yerler, derin ve her iki yakası sık ormanlarla kaplı vadilerdi. Hiçbir engelle karşılaşmadan üs alanımıza vardık.

Ertesi gün hareketi yeni bir güne başlıyorduk. Eylemlerle bizi coşturuyor, aynı zamanda moralimizi yüksek tutuyordu. Böylesi bir coşkulu ruhla yeni günün tadını çıkarıyorduk. Bu arada nöbetçi arkadaş, bir koyun sürüsünün bize doğru geldiğini bildirdi. Komutan arkadaş, durbünle sürüyü ve çevreyi kontrol etti. Sürü bize hayli yaklaşmıştı. İki çoban da bizi farketmişti. Ve yanımıza geldiler, bizleri yakından görünce tanıdılar. Her ikisi de gülerek bizimle candan tokalaştı. Eylemi duymuşlardı, en çok da askerlerin köye sığınmalarına ve köylülere yalvarmalarına gülüyorlardı. Bir gecede eylemimiz, alanın birçok yerine dilden dile yayılmıştı. Her ikisi de, düşman ve alan hakkında bildiklerini birbirlerine ara vermeden anlatıyordu. Bu arada yaşça küçük olan çoban koyunları çevirmeye gitti. Daha sonra geldi ve doğruca komutan arkadaşın yanına yaklaşarak gizlice bir şeyler anlattı.

Anlatımlarında ve ruh halinde bir çekingenlik görünüyordu. Komutan arkadaş, "Bir daha bize danışmadan böyle bir şeye girişmeniz doğru değildir" diye kendisine yönelik konuşunca o da, "Olur" dedikten sonra, arkadaşını çağırdı. Hemen arkasından ikisi kesilmiş bir koyunla birlikte geldiklerinde, onlardaki o tedirgin hatın nedenini anlamış olduk. Meğer, biz kabul etmeyiz endişesiyle önceden hayvanı kesmişler. İkisi birlikte, işlerin enlisi olduklarını kanıtlarcasına kısa sürede koyunun derisini yüzdüler. Ardından ağaç şişler hazırlandı ve büyük bir ateş yakıldı. Közlerin üzerinde pişirilen kebaplar ışıltıla yenildi; onlar da bizimle yemeye katıldılar ama, daha çok bize ikram ediyorlardı. Bizim, kendilerinin yemeleri doğrultusundaki isteğimize şu cevabı veriyorlardı; "Hayır, sizler yiyiniz ki düşmana daha çok vuralım." Bir arkadaş ise, "Bizim vurmamız tek başına yeterli değil, sizlerin de vurması gerekiyor, ancak o zaman düşmanı vatanımızdan daha erkenden söküp atabiliriz" dayınca, genç olanı katılma isteğini çekinerek belirtti. Bir arkadaş kendisiyle ayrı konuştuktan sonra, kendisine güveni artmış, yaş itibarıyla kendisinden büyük olan arkadaşına emir verircesine, "Arkadaşlarla vedalaşıp gidelim" dedi. Ve bizlerle vedalaşıp gittiler. Birliğimiz de hemen toparlandı, hareket için yürüyüş düzenine geçti ve verilen komutla aşağımızdaki köye doğru yola koyulduk.

Köyün üstündeki yüksek tepeye varınca konakladık. Şehre giden yolu ve köyü rahat gözetliyorduk. Bir gün daha istirahat ettik. Daha önce aldığımız bir istihbarat bilgisi vardı; düşmanın PTT araçları köylere telefon çekmek için bu yolu kullanıyorlardı. Düşmanın bundaki amacı, ajan faaliyetlerine hız kazandırmak, herhangi bir durumda anında müdahale etmek ve haberi erkenden alabilmekti. Daha önce yaptığımız bir değerlendirmede bu araçları imha etmek, ayrıca ajanlık faaliyeti yürüten PTT teknisyenini ölümle cezalandırmak için karar almıştık.

Stratejik bir noktada konumlandık, çevremizde arı gibi çalışan köylüleri seyrediyorduk. Coğrafa yarın güzelliği insanın gönlünü kabartıyordu; her taraf orman ve dereler, akan suların gür sesi, doyurucu çağrılarıyla sanki bize

Devamı 23 sayfada

Yeniden Yoğunlaşan FAC-TC İlişkileri ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına Karşı Tutumları

Başlarafı 1. sayfada

letti. İmparatorluğa yaptığı peşpeşe ziyaretlerle ekonomik, askeri, siyasi vb. ilişkilerini daha da yoğunlaştırdı. Berlin-Bağdat demiryolunun inşası da bu dönemde gerçekleştirilir. Bütün bunlar, Alman nüfuzunun imparatorluk bünyesinde artmasına yol açar. Moltke ile başlayan askeri uzman gönderme işi, Liman von Sanders, Von der Goltz ile devam eder. Yine bu gelişen yoğun ilişkiler sonucu, Osmanlı ordusunda bir dizi subay Almanya'ya bağlı duruma getirilir. Bunun en belirgin örneği Enver paşadır. Hatta, o dönemde Almanlar, buna atfen Osmanlı topraklarına "Enverland" adını verirler.

Bu dönemde, bu derece yoğunlaşan Türk-Alman ilişkilerinin altında yatan nedenler neydi? Alman İmparatorluğu, dünya topraklarının paylaşımına, İngiltere, Fransa, Çarlık Rusyası gibi devletlerden sonra katıldı. Bu nedenle en az sömürgesi olan bir ülkeydi. Gelişen Alman tekelleri, yeni pazar alanları istiyor ve özellikle de çok az girilmiş olan Mezopotamya'ya göz dikiyorlardı. Bu dönemde, Alman basınında yer alan yazılarda, Mezopotamya'nın mutlaka alınması gerektiği belirtiliyor ve "Drang Nach Osten" deniliyordu.

Almanya'nın bu şekildeki yayılma emeli Türk egemen sınıflarının çıkarlarına da denk düşüyordu. Sürekli toprak kaybeden Osmanlı İmparatorluğu çöküşünü engellemek için "Turancılık" biçiminde ifadesini bulan bütün dünya Türklerini birleştirmek politikasına sarıldı. Bu politikaya Almanya da destek oluyor ve imparatorluktan toprak talebinde bulunmuyordu. Alman İmparatorluğu, Osmanlı kalkanı altında Ortadoğu'ya açılmak, Kürdistan'ın toprakları olan Mezopotamya'yı ele geçirmek istiyordu. İşte, bu işbirliği sonucu I. Dünya Savaşını başlatan ilk taraf da bunlar oldu. Ama her iki taraf da savaştan yenik çıktı ve emellerine ulaşamadılar.

Buna rağmen Alman-Türk ilişkileri günümüze kadar devam etti. Son yıllarda bu daha da artış göstermiştir. (Daha geniş bilgi için bkz. Serxwebûn sayı 54-55/Yıl 1986.) Bu artış bize 19. yy.'ın sonlarını hatırlatıyor. Birçok bakımdan benzerlikleri gösteriyor. Bu bakımdan, bugün yoğunlaşan Türk-Alman ilişkilerini, klasik Türk-Alman dostluğunun da ötesinde nedenlerle izah etmek gerekiyor. Bu yapılmadan sorunun geniş boyutlarını açığa çıkarmak olanaklı değildir.

Bugün, her ne kadar dünyanın siyasal konumunda önemli değişiklikler yaşanmışsa da, II. Dünya Savaşı öncesi ve sonrasında da süren FAC-TC yakınlaşmasının temel amacı değişmemiştir. II. Wilhelm ile Enver Paşa yerine, yeni isimler gelmiş, ama klasik Doğuya açılım politikasının özü değişmemiştir. Zaten bu nedenledir ki, biz günümüzden 19. yy.'ın sonuna böylesi bir atılı yapmak zorunda kaldık.

Görülen odur ki, Almanya Türk kalkanı altında bölgeye girme politikasında değişiklik yapmadığı gibi, Kürdistan'a hakim olma emellerinden de vazgeçmemiştir. Biliyoruz, Moltke, Liman von Sanders, Goltz Paşa vb. askeri uzmanlar, Osmanlı ordusunda, özellikle de Kürt aydınlanmalarını bastırmada kullanılmıştır. Moltke'nin mektupları, bu konuya ışık tutan tarihsel belgeler olarak incelenebilir. Kürdistan'da Osmanlı ordusu ile birlikte neler yaptığını çok açık olarak bu mektuplarında ortaya koyuyor. Bunlar günümüz, F. Alman politikasının anlaşılması için de önemli ip uçlarıdır.

FAC ile TC arasında sürdürülen ilişkilerin tarihsel boyutu böyle. Şimdi, bunun güncel yanları üzerinde de durmak istiyoruz. Batı Almanya, NATO içerisinde Türkiye masası ile görevlendirilmiştir. Bu bakımdan Türkiye'deki gelişmelerle daha yakından ilgileniyor. 12 Eylül faşist darbesi ardından Batılı devlet yöneticileri arasında ilk ziyaretleri Başbakan H. Kohl ile Cumhurbaşkanı R. von Weizsäcker yaptılar. Yine, Cumhurbaşkanı R.von Weizsäcker, "Atatürk Barış Ödülü"nü almakla da, bu rejime açık desteğini sunmuştur.

Bunların dışında son yıllarda FAC-TC ilişkilerinde her yönlü bir gelişme ortaya çıktı. Siyasi, diplomatik, askeri, ekonomik ilişkilerin yanısıra kültürel, eğitim ve hatta turizm alanında bile yoğun bir işbirliği geliştirilmeye başlandı. Bugün Batılı kapitalist-emperyalist devletler içerisinde TC'yle en fazla ilişkisi olan devlet, B. Almanya'dır. Mesela; *"Türkiye'deki dolaysız Alman yatırımları 1954 yılında 1984 yılına değin 199,3 milyon Alman markına ulaştı. 1985'te ise yatırım hacmi sadece 19,9 milyon mark artış göstererek 218,2 milyon marka çıktı."* (Unser Deutsch, sayı 32, Kasım '87) Bu sayı 1986 yılında daha da artış göstergin 262,6 milyon marka ulaştı. Son yıllarda artış gösteren diğer bir husus ise, Türkiye'de artan Alman turizm yatırımcılığıdır. "Drang Nach Osten" sloganı bir kez de bu alanda teşvik ediliyor. İlişki o derece yoğun bir düzeye ulaşmıştır ki, Alman sanayi ve ticaret odası başkanı Otto Wolf von Amerongen, bir Türk-Alman ortak ticaret odasının kurulmasını bile öneriyor. Yine, Türkiye'deki yatırımları DEG (Deutsche Entwicklungsgesellschaft-Alman Kalkınma Kurumu) yönlendiriyor. Bunun faaliyetleri ise son yıllarda büyük artış göstermiştir. Bunun dışında FAC hükümeti, 1970'li yılların başında OECD bünyesinde oluşturulan ve Türkiye'nin ekonomik durumu ile yakından ilgilenen komitenin başkanlığını da yapıyor. Ayrıca FAC tekellerin Türkiye'de 100'e yakın işletmede ortaklığı bulunuyor.

1980 askeri darbesi sonrasında FAC'in Türkiye'ye verdiği yardımlar, yıllık 400 milyon DM'yi buluyor. Uzun vadeli ve düşük faizle verilen bu krediler, TC'ye sunulan önemli bir desteği oluşturuyor. Aynı şekilde TC'ye sunduğu askeri destekte de bir artış var. 1962 yılında FAC, TC'ye 100 adet "Starfighter" (yıldız uçakları) ve 12 adet helikopter verdi. Yine 1964 yılından bu yana NATO çerçevesinde TC'ye B. Almanya'nın verdiği askeri yardım 930 milyon DM'yi buluyor. Yine en son olarak, Türkiye'ye 150 Leopard-1 tankı, 8 tank kurtarma aracı ile 580 milyon markık askeri yardım yapıldı. Bütün bu yardımlara ek olarak, halen 762 adet modern savaş helikopterinin satışı üzerinde görüşmeler devam ediyor.

Bu işbirliği diğer alanlarda da devam ediyor. Kültürel alanda yapılan işbirliği sonucu birçok Alman öğretmen vb. uzman Türkiye'ye gitti. Bütün bunlar ilişkinin ulaştığı boyutu ortaya koymaktadır. Batı Alman nüfuzunu yeniden artırmaya çalışıyor. Böylece, Doğuya açılım politikasını Türk kalkanı altında gerçekleştirmek istiyor. Bu kez belki yeni bir Berlin-Bağdat demiryolu inşası bu ilişkiyi geliştirmek için gerekmiyor. Ama ondan geri kalmayan yol inşatını ise sürdürüyor. Diyarbakır-Antep arasında inşa edilen otoyol (karayolu-otobahn) Batı Alman devletini Mezopotamya'ya ulaştıracak bir yol olarak yapılıyor. Frankfurt havalanı uçak pisti ayarında yapılmak istenen bu yolun inşasını ise, Alman firmaları yapıyor. Berlin-Bağdat demiryoluna, bu kez uçakların inış-kalkışı da düşünülerek yeni bir yol daha ekleniyor. Yine Konya yöresinde Almanya'ya geniş bir alanda askeri üs kurma hakkı tanınıyor. (Bu konularda daha geniş bilgi için D. Fatih Imzak yazıya bakınız.)

Peki, bütün bunlar karşısında TC, Batı Almanya'dan ne istiyor? Yoğun toplantı, ziyaret ve görüşmelerden de çıkan sonuç şu: Eskiden olduğu gibi, bugün de Türk egemen sınıfları, Kürdistan'daki ayaklanmayı bastırmak için B. Almanya'dan daha fazla destek istiyor. Bunun bir ifadesi olarak da, Batı Almanya'da bulunan Kürt yurtseverlerinin yürüttüğü çalışmaların engellemesini istiyorlar. Federal Alman hükümeti Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşını engellemek için, TC ordusunda danışmanlık yapacak yeni Moltke'leri görevlendirirken, kendi ülkesinde de GSG-9 uzmanlarınca Türk kontrgerilla birliklerinin eğitimini gerçekleştiriyor ve Kürt yurtseverlen üzerinde tutuklamalara girişiyor.

İşte son dönemlerde, Alman hükümetinin Kürt yurtseverlerine karşı tutuklama, ev baskınları ve dernek baskını gibi uygulamaları geliştirmesinin altında böylesi nedenler yatıyor. Gerçekte gerekçeler, Federal Savcı Kurt Rebmann'ın açıkladığı gibi değildir. Bütünüyle FAC ile TC arasında varılan siyasal bir uzlaşmanın sonucu olarak gündeme konulmuş uygulamalardır. Federal hükümet, bu saldırılar ile, Kürt halkının kurtuluş mücadelesine öncülük eden PKK ve ERNK'yi lekelemek, kamuoyunun gözünden düşürmek ve "terörist" bir örgüt olarak lanse etmek istiyor. Bütün bunların da, şimdi değil uzun bir dönemden bu yana TC ile ortak bir şekilde, diğer bazı emperyalist yönetimlerin katılımı ile de geliştirildiği bilinmektedir.

Bu bakımdan özellikle de son dönemlerde Federal Alman yönetimi ile Türk faşist yönetimi arasında geliştirilen işbirliği ve ikili olarak her iki devletin yöneticilerinin yaptığı görüşme ve toplantılar, arada var olan anlaşmayı çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Son yapılan görüşmelere bile baktığımızda bunun bir hayli kanıtını görmek mümkündür. Mesela, 12 Mayıs 1987 tarihinde Hamburg'da Türk ve Alman polis uzmanları arasında gerçekleştirilen toplantı bunun somut bir kanıtıdır. Bu toplantının temel konusu ise bu güçler tarafından "bölücülük" olarak nitelendirilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşıdır. Konu bu olunca, bu güçlerin neyi görüşecekleri de çok açıktır. Bunu izah etmeye bile gerek yoktur. Yine '88 yılı içerisinde bir çok Türk bakanı Almanya'ya giderek ikili görüşmelerde bulundu.

Bunların içinde en son gelenler-den biri de İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli'dir. Kalemli'nin Almanya'ya gelişinde ve dönüşünde yaptığı açıklamalar ilginç olmakla birlikte, var olan antlaşmayı da açığa vurmaktadır. Kalemli, Federal Almanya hükümetine, Kürt yurtseverlerini tutukladığı için teşekkür etmiştir. Alman hükümetinin "bu tutumunu sürdüreceğine inandığını" da belirtmiştir. Ayrıca, *"Bu bizim terörizm uluslararası boyutlardadır tezimizin doğrulanmasıdır da"* dedi. Bu kadar açık işbirliğinin sonucu, faşist Türk rejiminin FAC hükümetinden beklediği ve karşısında memnunluk duyduğu tutumun kendisi budur.

Nisan ayı başlarında Federal Almanya Eyalet İçişleri Bakanları Berlin'de yaptıkları bir toplantıda, faşist rejimi memnun edecek tutumlarının devam ettirilmesinde karar kıldılar. Sorunu bu şekilde en üst düzeyde ele alan FAC hükümeti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı takındığı tutumunu sürdürmede sınır tanımaz bir boyuta vardırmak istediğini de gösterdi. Nitekim birçok yurtseverin evine düzenlenen baskınlarda kaba hakaretlerde bulunulmuş, ulusal kurtuluş mücadelesinden vazgeçmeleri için tehditler yapılmıştır. Bu ise, hukuk kurallarının çiğnendiğine açık bir kanıt olmaktadır. Bunlarla da yetinmeyerek telefonlarla yurtseverler rahatsız edilerek, yurtseverlik görevlerini yapmalarına engel olunmak istenmiştir.

1987 yazından bu yana sürdürülen uygulamalar son birkaç ay içerisinde daha da yoğunlaştırıldı. Basın organımızda Türk sömürgeciliğine faşist denmesine bile karşı çıkan Alman polis yetkilileri, böylece bütün dünyanın faşist diye nitelendirdiği bir rejimi sırf "müttefiklik hakları" için aklamaya çalıştılar. Ardından birçok yurtseverler tutuklandı. Bütün bunlar belli bir periyodik gelişme içerisinde adım adım uygulanmaya başlandı. Saldırıların boyutu daha da genişletilerek, bu kez sokaklarda insanlar tutuklanmaya başlandı. Halen bu tutumunu devam ettiren FAC polisi, ev vb. yerlere yönelik olarak baskınlarını sürdürüyor. Birçok eve ise, "buradan yurtdışına telefon edilmiş" diyerek baskın düzenlediler. Böylesine sıradan gerekçeler ve keyfi uygulamalarla girişilen ev baskınlarındaki amaç, yurtseverleri yıldırmak, onlar üzerinde sürekli bir korku ve panik ortamını yaratmaktır. Böylelikle de onları ulusal kurtuluş mücadelesine destek vermekten vazgeçireceklerini sanıyorlar. Bugün bu politikayı, faşist Türk ordusu en sert baskı yöntemleri ile Kürt halkı üzerinde uyguluyor. Bu sonucu Türk sömürgecileri bile elde edemediler, halkımızın kararlılığının gelişmesini önleyemediler. Bunu, sözkonusu güçler açısından bilinmesi için belirtiyoruz.

6 Nisan 1987 tarihinde Federal Savcı Kurt Rebmann yaptığı bir açıklamada, son tutuklamaların, *"Türkiye'ye destek amacını taşımadığı, Alman yasalarını çiğnedikleri için gündemleştiğini"* belirtti. Bu açıklama artan kamuoyu baskısı karşısında kendilerini aklama çabasından başka bir şey değildir. Kürt yurtseverleri başları beri yasal çerçevenin dışına çıkmamış, PKK önderliğinde gelişen mücadeleyi bu çerçevede destekleyerek, bu-nun için çeşitli faaliyetlikler göstermişler. Tutuklanan yurtseverlerin de durumu böyledir. Hatta bunların içerisinden bazıları B. Almanya'ya yeni gelmişlerdir. Bu bakımdan tutuklu bulunan Kürt yurtseverleri haksız bir uygulamaya tabi tutulmakta, bunların şahsında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve PKK, ERNK gibi önder örgütlerin adı lekelenmek ya da karalanmak istenıyor.

Tarihte gerçekleşmiş olan bir çok mahkeme vardır. Bu mahkemelerde yargılanmak istenenlerin suçsuzlukları kısa veya uzun bir süre-de de olsa açığa çıkmış ve gerçek suçlular açığa çıkarılmıştır. Bunlardan en çok tanınan iki tanesini örnek vermek istiyoruz. Birincisi; Fransa'da gerçekleşen ve uzun bir mücadele sonucu suçsuz olduğu anlaşılan Dreyfus davasıdır. İkincisi ise Leipzig duruşması veya Reichstag yangını davası olarak da bilinen ve Bulgar halkının önderi Dimitrov'un yargılanmak istendiği davadır.

Yakın bir tarihte gerçekleşen ve yine Alman yönetiminde de yakından bilinen Leipzig duruşmaları üzerinde, kısaca da olsa durmak istiyoruz. Berlin'deki parlamento binası yakılır, Dimitrov ve arkadaşlarının üzerine suç yıkılmak istenir. Dimitrov'un ve dünya ilerici insanlığının da çabası ile, bu davada Hitler ve rejimi mahkum edilir ve gerçek suçlular açığa çıkarılır.

Bugün benzeri bir uygulama da Kürdistanlı yurtseverler üzerinde geliştirilmeye çalışılıyor. Haksız uygulamalara maruz kalan bu insanları işlemedikleri suçlardan dolayı yargılamak istiyorlar. Aylardır, tutuklu bulunan bu yurtseverler mahkemeye çıkarılmayarak, dava uzatılmak isteniyor. 1988 15 Ağustos'unda Hamburg'da bir Kürt yurtseverinin tutuklanması ile gerçekleştirilmek istenen komploda da benzer bir uygulamaya başvurulmuştur. Daha sonra bu yurtseverin suçsuzluğu açığa çıkmış ve serbest bırakılmak zorunda kalınmıştır.

Fransa, Dreyfus davasını yaratmakla, 1870 savaşının utancını silmek için bütün suçu bir kişiye yüklemek istedi. Yine, Hitler "Reichstag yangını davası"nı komünistlere ve Yahudilere yönelik saldırılarının bir gerekçesi yaptı. Peki, Alman yönetimi başlattığı "Kürt davası" ile ne gibi amaçlara ulaşmak istiyor? Kürdistan üzerinde hakkı olduğunu mu iddia ediyor? Bir halkın kaderi ile bu şekilde oynamanın hangi demokrasi, insan hakları ilkesi ile ilişkisi vardır?

Bugün F. Almanya hükümetinin yargılamaya çalıştığı bir iki kişi değildir? Bu kişiler şahsında, bir halkın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini, yani o halkın kendisini, yaşamını yargılamak istiyor. Şu iyi bilinmeli ki, bir halkı, o halkın mücadelesini ve bu mücadeleye öncülük eden örgütlerini hiçbir devlet yargılayamaz. Onlar hakkında hiçbir hüküm biçemez. Hiçbir devlet, hele bu devlet tarihi miyadını doldurmuş ve aşılmak üzere olan bir rejimi temsil ediyorsa, bir halkı yargılama gücünü kendisinde bulamaz. İstese de buna gücünün yetmeyeceğini çok iyi bilmelidir. Ancak, halklar hakkında gerçek yargıyı, tarihin kendisi verebilir. Bu güç tarihin elindedir. İşte bu hususta böyle anlaşılmalıdır.

Alman halkına bu vesileyle bir kez daha çağrımızı yineliyoruz: Hükümetiniz istemediğiniz halde sizleri, Kürt halkının bağımsızlık mücadelesi ile karşı karşıya getirmek istiyor. Yeni bir Reichstag davasına benzer bir utanç davasını daha yaşamak ve bunun ayıbını taşımak istemiyorsanız, uygulamalara karşı Kürt yurtseverleri ile olan dayanışmanızı yükseltin.

Bütün Kürdistanlı emekçiler, ilericiler, demokratlar, halkımızın yüksek bağımsızlık çıkarlarını korumak için PKK ve ERNK etrafında daha sıkı kenetlenelim. Bağımsızlık mücadelesine desteğimizi daha da arttıralım

Ş. H.

Ortadoğu bölgesinin artan önemi nedeniyle bu bölgede Kürdistan Devriminin oynayacağı rolün daha belirgin bir şekilde açığa çıkması üzerine, değerlendirmelerin odağına Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı daha fazla oturmaya başladı. Bunun ikili nedeni var: Birincisi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşının artan gücü; ikincisi ise, bu mücadeleye karşı Pentagon, NATO karargahlarında oluşturulan ve TC, FAC, ABD vb. ülkeler tarafından uygulanan saldırılarda görülen artış. Bu bakımdan Kürdistan düğümün çözümünde önemli bir konuma şimdiden ulaşmıştır.

Körfeze müdahale ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını baştırmak için Türkiye'ye yüklenen rol ile bu rolün yerine getirilmesi için ABD'nin yanısıra, FAC'in da üstlendiği rolün ne olduğu üzerine bir Alman demokrat gazetecisinin yaptığı ve gazetemize ulaştırılan değerlendirmeyi olduğu gibi yayınlamayı uygun gördük. Bu yazı, aynı zamanda FAC'in son aylarda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına karşı içine girdiği saldırgan tutumun gerisinde hangi nedenlerin var olduğunun görülmesi açısından da bazı verileri sunmaktadır. Bu yönüyle de okura yararlı olacağına inanıyoruz.

SERXWEBÛN

Federal Almanya Cumhuriyeti'nden Türkiye Üzeri Körfez Savaşına mı?

29.09.1987 / Dieter FALK

Hıristiyan Sosyal Birlik Partisi-CSU şefi Franz Josef Strauss'un Temmuz 1987 sonlarında "Bild" gazetesine yaptığı bir açıklamada bir FAC savaş gemisinin Körfez bölgesine gönderilmesinin ABD için bölgede sembolik anlamda da olsa bir destek olacağını söylediğinde, Sosyal Demokrat Partisi-SPD'nin parlamento sözcüsü Brigitte Trempe de bu yaklaşımı "affedilmez hafiflik" olarak nitelendirdi. Bunun, salt Federal Almanya Cumhuriyeti savaş gemilerinin Körfez savaşına müdahalesi ve NATO antlaşması ile örtbası anlamına gelmemekteydi. ABD'nin şu anda İran'da açıktan oynayamadığı rolün bir kesitini oynamadaki çabalarında FAC, özünde başarısız da değildir. Aralarında FAC'in da bulunduğu en önemli NATO ortağı ülkelerin Irak'a aynı anda verdikleri destek ve ona sundukları maddi yardımlar, açıkça bilinen bir durumdur. NATO'nun resmi tutumunun dışında olan FAC'in bu savaştaki sözde tarafsızlığı, pasif olmanın dışında herşeydir.

NATO sınırları ve resmi görevleri dışında da, bu bölgede çeşitli biçimlerde askeri alanda aktif olmak zaruriyeti konusunda, NATO yapısı içinde ve buna dahil olan FAC'daki adı geçen çevreler arasında —hem de partiler üstü bir anlamda— geçmişten beri teorik bir birlik mevcuttur. Türkiye'nin Güneydoğusu, yani Türkiye-Kürdistan'ı başta olmak üzere ve Türkiye bu bağlamda özel bir rol oynamaktadır. Bundan 6 yıl önce Lothar Ruehl, "Europäische Wehrkunde (Avrupa Savunma Bilgileri) adlı derginin 2/81 numaralı sayısında şöyle yazıyordu: "*... Türkiye topraklarının bir bölümünü, örneğin Kürdistan'da, Türkiye'den koparmaya yönelik çaba da..., Ortadoğu ve Atlantik Paktı alanları arasında bulunan mevcut gizli jeopolitik ilişkiyi bir kızgın çatışmaya dönüştürebilir ve buna denk düşen sonuçlar doğurabilir... II. Dünya Savaşı'ndan bu yana ilk kez Batı Avrupa veya Batı Avrupa devletleri Yakın ve Ortadoğu'da kendi bağımsızlıklarını korumada tekrar potansiyel bir müttefik olarak ve özellikle de yabancı bir tehlikeye veya içerden darbeye karşı da ortaya çıkmaktalar... Stratejik alandaki meydan okuma gözardı edilemez: Dünyanın bilinen en büyük petrol rezervleri politik alanda güvencesi olmayan ve sosyal alanda hareketli topraklar olan Körfez bölgesinde bulunmakta ve varlık koşullarından olan petrol ile sermaye akımı devrimci değişimlerin tehdidi altındadır...*" Bu türden görüşlerin sadece şimdiki hükümet cephesiyle sınırlı olmadığını, SPD milletvekili ve NATO Siyasi Komisyonu sözcüsü Peter Corterier de, Kasım 1986'da İstanbul'da yapılan NATO 32. Dönem Oturumunda açıkça belirtti. İran ve Suriye'deki gelişmeler ortamında Türkiye'nin Güneydoğusunun büyüyen rolüne dikkati çekti ve Türk gazetesi "Milliyet"in bir muhabirinin NATO "sorumluluk alanı"nın genişletilmesi ihtimaline ilişkin sorduğu soruya şöyle net bir cevap verdi: "*İmkanı yok değildir... Öncelikle Ortadoğu'ye ilişkin sorunlarda Türkiye'nin tam da bu konudaki önemi artmaktadır.*"

Türkiye'nin NATO için özel askeri önemi, onun çok yönlü fonksiyonlarından kaynaklanmaktadır. Norveç'in dışında SSCB ile direkt sınırı olan tek NATO ülkesi Türkiye'dir ve Karadeniz'den Akdeniz'e geçişi kontrol altında tutmaktadır. Ayrıca Türkiye, ABD'den sonra en büyük orduya sahip bir NATO ülkesidir. 12 Eylül 1980 faşist darbesinden sonra ordunun modernizasyonunda belli bazı ilerlemeler de kaydedilmiştir, ancak yine de SSCB için Türkiye henüz ciddi bir rakip durumunda değildir. Resmi NATO görevlerine yönelik saldırılara karşı savunma, yani Varşova Paktı devletlerine karşı savaş dikkate alındığında, Türkiye ordusunun NATO için önemi, coğrafik konumundan çok daha geniştedir ve özellikle de ABD'nin 60'ın üzerinde olan askeri tesisi, bu konumu daha da önemli kılmaktadır. Hava alanlarının ve özellikle de 1979 devrimi ile İran'dakilerin tasfiyesinden sonra elektronik dinleme sistemlerinin önemi çok büyüktür. Kuzey kutbuna kadar uzanan zincirleme istihbarat tesislerinin bir bölümü olan Türkiye'deki 14 "Nadga" tesisi, Sovyetlerin hava ve deniz sahasının önemli bir bölümünü kontrol edebilmektedir. Yine Yamanlar, Karamürsel, Yalova ve Elmadağ'da yerleştirilen DCS-Bilgi Alma Sistemleri bir Kürt şehri olan Diyarbakır'ın yakınlarında kurulan ve direkt ABD'nin New Jersey kentindeki "Lakehurst Naval Air" istasyonuna bağlı olan bir telsiz terminaline bağlanmış üsler bulunmaktadır. Tümünün dışında, "Neue Züricher Zeitung" gazetesinin tespitlerine göre, bir de Marmara Denizi kıyısında bulunan Karaburun'da ABD bir "Loran-Navigation (seyr u sefer)" istasyonunu da işletmektedir. Gazete yazısına şöyle devam ediyor: "*Hava kuvvetleri tesisleri ve Ankara'da bulunan 'Tuslog' adında bir lojistik grubu dışında, konvensiyonel (klasik) üsler kendilerini Güneydoğu'nun en uç noktasında bulunan Adana bölgesinde konsentre etmektedir: İspanya'nın Terrejon kentinden 16. Hava Filosu'na bağlı savaş uçaklarının İncirlik Hava Üssü'ne rotasyonlu (dönmeli) kaydırımı ve İskenderun ile Yumurtalık'ta bulunan ikmal depoları buna örnektir. Toplam 10 Türk havaalanının modernizasyonu ve genişletilmesi planlaması ile Amerika hava kuvvetleri, Türkiye'yi bir müttefikten fazla, Yakın ve Ortadoğu için bir köprü ülke ve kilitnokta olabilecek bir şekilde kullanıyor. Yine Amerika'nın Sovyet roket programı üzerine olan bilgilenmesinin tahminen dörtebirini buradan alması, bu bölgeye ilgi gösterdiğini önemle belirginleştirmektedir.*" NATO'nun bu bölge için planlamak istediği düşüncelere ilişkin "NZZ" gazetesi, hatta "*tam da Avrupa'da çıkabilecek daha büyük bir savaş ortamında, Batı ittifak gücü, Avrupa'da 'flexible response (esnek cevaplama)' doktrinine göre ilk nükleer silah kullanmaya kendisini zorunlu görebilir*" diye yazıyor. "New York Times" gazetesi bu konuda Pentagon'un gizli bir belgesinden şu alıntıyı yapıyor: "*... belgede yer aldığına göre, 'batı birliklerini merkezi cepheden çekilmeye zorlamak için, Varşova Paktı'nın çeşitli kanallarına yönelik alınacak saldırı tedbirleri büyük bir önemi içerecektir' Kuzey kanadı Norveç'e, güney kanadı ise kendisini Türkiye'ye dayandırmaktadır.*" Türkiye konusunda uzman biri olan Reiner Werle, "Türkei-Information" adlı derginin Eylül 1987 sayısında ortaya koyduğu düşüncelerinde şu sonuca varıyor: "*Özellikle FAC'in sözkonusu edildiği merkezi cepheden çekilme olgusu, katılım göstererek NATO ülkelerinin bir hiyerarşik ifadesidir. Orta Avrupalılar yerine Türkiye halkı kana bulanmalıdır ve ABD açısından ele alındığında bu mantık daha da derinleşiyor: Avrupalıların ABD'ye taraftar kalmaları için, patlak verebilecek bir atom savaşı mümkün olduğunca Avrupa ile sınırlandırılmalıdır...*" Öyleyse tüm bunlardan hareketle, halkların birbirilerine vurdurtulmasını uzakta bulunan Türkiye'de sınırlamak için yapılan böylesi planlar, dünyanın tüm parçalarını kapsayacak bir atom savaşı tehlikesinin büyümesini engellemekten çok uzak olduğu söylenebilir.

Fakat güncel olarak, dünya çapında çıkabilecek bir atom savaşına dikilen gözler, reel sürdürülen savaşlar ve içteki çeşitli öncü güçlerin rolü karşısında kör olmamalıdır. NATO ve dolayısıyla Türkiye ile Varşova Paktı arasında dolaysız bir savaşın çıkabilmesi ilke olarak olasıdır, ancak bu oldukça ihtimal dışıdır. Ama yakın- ve Ortadoğu'nun çeşitli bölgelerinde en başta da her iki kamp için ekonomik ve stratejik olarak önemli iki ülke olan İran ve Irak arasında askeri çarpışmalar sürmektedir. Dikkat edilmesi gereken bir unsur da —ister her iki ülkedeki Kürt ulusal hareketinin mücadelesi, isterse de sosyal ve ideolojik çatışmalar açısından olsun—, bu iki ülkenin iç sorunlarının, Türkiye de dahil bölgenin diğer toplumlarının gelişimi üzerine büyük etkide bulunmasıdır. Bundan hareketle, Türkiye'nin güncel ana rolünün, bölgenin NATO tarafından kontrol altına alınmasına bağlı olarak kendisini göstermesidir. Bu durum, örneğin ABD generali Knowlton tarafından da ikirciksiz bir şekilde şöyle dile getirildi: "*Türkiye NATO'nun ciddi bir kanadı olabilir ve her şeyden önce de Ortadoğu'daki istikrar için merkezi cephedir.*" Adana yakınlarındaki İncirlik Hava Üssü'nün de önemli bir rol oynadığı buna eklenmelidir. "Türkei aktuell" adlı dergi bu konuda Haziran 1987 sayısında şöyle yazıyor: "*1980 SIA görüşmeleri esnasında CIA tarafından ABD kongresine sunulan bir raporda, İncirlik üssü 'Yakındoğu'daki en önemli ileri üs' olarak gösterilmekte ve Sovyetler Birliği'ne karşı bir savaş durumunda bu üssün uygun konumu nükleer saldırılar için düzenlendiği belirtilmekte... Daha 1958'de, ABD deniz kuvvetleri Türk hükümetine bile bildirmeden bu üs'ten Lübnan'a bir işgal hareketi başlatığında, bu üs Türkiye'yi bir savaşın eşiğine kadar getirmişti. 1960 yılında Sovyetler Birliği hava sahasında düşürülen U2-karşı casusluk uçağı da İncirlik Üssü'nden havalandırılmıştı. ABD'nin 1983'teki Lübnan'a saldırısında da İncirlik Üssü kullanılmıştı. Geçen yıl Libya'yı bombalayan F 111 savaş uçakları da, İngiltere'deki üslerinden havalandıktan sonra İncirlik'te ara iniş yapmışlardı.*" (Cumhuriyet, 19.4.1986) Başka kaynaklara göre de, Eylül 1970'de Ürdün'deki Filistinlilerin katliamı olayında ve 1980'de başarısız sonuçlanan İran'daki rehineleri kurtarma çabalarında, İncirlik Üssü belirli bir rol oynamıştır. Bunlara ek olarak, iki yıl sonra kapsamı genişletilen 1980'deki askeri yardım anlaşması (SIA) çerçevesinde, başta Türkiye'nin doğusunda ve özellikle de Kürt bölgesinde 15 ABD hava kuvvetleri üssü modernleştirilecek, üç yeni hava alanı inşa edilecek, Türk üsleri yenilenecek, teknik olarak güçlendirilecek ve silahlar modernleştirilecektir. ABD, her yıl 715 milyon doları askeri yardım için ve sıkı havaalanlarının genişletilmesi için de 1 milyar doları öngörmektedir. (Arbeiterkampf 9.3.1987) Türkiye, "NATO alanı dışında" askeri anlaşmaların varlığı iddialarını resmi olarak reddediyor, fakat diğer taraftan rahatlıkla izlenilebilecek şekilde ABD "çevik kuvvetleri" (RDF)'in "NATO sınırları içinde" bir olay olduğunu kabul ediyor.

Türkiye'nin Doğusunda bulunan hava alanlarının genişletilmesinin anlamı, herşeyden önce RDF nakliyet uçakları "Galaxy-Klasse"-lere iniş olanakları sağlamadır. Fakat ABD'nin Türkiye üzerinden doğrudan bir müdahalesi tartışma konusudur. Sonbahar 1983 tarihli Amerikan dergisi "Foreign Affairs" bu konuda şöyle yazıyordu: "*RDF'in 'Low-level' antlaşmazlıklarında yararlı olup olmayacağı konusunda, Türkiye'nin ciddi endişeleri var... Önceden kestirilemeyen böylesi gelişmeler karşısında, bölge ülkeleri daha uygun olabilirler. Müstüman, yani Türk-NATO birlikleri kendilerini Körfez savaşında Araplar ve kemoyuna herhalde 'yankee (Amerikalılar)'lerin direkt bir saldırısından daha rahat yutturabilirler.*"

Daha 1961 yılında "Allied Command Europa Mobile Force" (AMF) adı altında, aralarında FAC'in da bulunduğu 8 NATO devleti, NATO-çevik kuvvetler birliklerini oluşturmuştu. AMF için düşünülen yedi savaşa müdahale bölgesinden üçü Türkiye'de bulunmakta, bunlardan biri de Güney-Anadolu'da, Körfez bölgesinin hemen yanıbaşında.

ABD'nin askeri alanlarda Türkiye'deki çıkarları en fazla olsa da, FAC tüm olanaklarını seferber ederek bundan daha geri bir konuma düşmemeye çalışmaktadır. Birincisi, Federal Almanya Savunma Ordusu, son yıllarda Türkiye'de yapılan çeşitli NATO manevralarında aktif bir katılımcıdır. Ayrıca "Wartime-Nost-Nation-Support" anlaşması gereği otomatikmen ABD'nin resmi NATO alanları dışındaki askeri operasyonlarının da katılım ortağıdır. Hatta 25.5.1986 tarihinde Yeşillerin bir sorusu üzerine Devlet Bakanı Jürgen Möllemann Mecliste bunu kabul etmek zorunda kalıyordu. Buna ilişkin olarak, ayrıca Frankfurt Hava Alanı "Batı Kalkış Pisti (Startbahn West)" de merkezi bir rol oynamaktadır.

O, NATO lojistiğinin dönen bir mekanizmasıdır. NATO içerisindeki iş bölümü sonucunda FAC Türkiye için köprü olma fonksiyonunu üstlenirken, Frankfurt'taki döner mekanizmada buna hizmet sunmaktadır.

Bunların da ötesinde, FAC Türkiye'ye mali ve maddi yardımı konusunda da başı çekenlerdendir, ki bu "sivil" çalışmaları askeri olanlardan ayırmak hayli güç bir iştir. Türkiye düzenli olarak FAC'tan her 18 ayda bir 130 milyon Alman Markı askeri yardım almaktadır. Bu konudaki 16. Antlaşma 28.9.1987 tarihinde Bonn'da imzalandı. 12 Eylül darbesinden sonra da, "silahlanmada özel yardım" adı altında 600 milyon DM ek olarak ödendi. 4.12.1985 tarihinde, Türk gazetesi "Tercüman", bütçeye özel bir maddenin eklenmesiyle Bonn hükumetinin finanse edeceğini söylediği panzer ve silahlanma yardımının, Türkiye'ye yapılan askeri yardımları birkaz daha oldukça katlediğini yazdı. 21.10.1986 tarihli "Tageszeitung" gazetesinin yazdığına göre, eğer Türkiye AT'ye katılmanın koşullarından olan "serbest dolaşım" hakkından vazgeçerse, FAC Türkiye'ye ek olarak 800 milyon Alman Markı'nı daha vereceğini hesaplıyor. 1987 bütçe planına eklenen maddenin içeriğine uygun olarak, 8.12. 1986 tarihli "Wehrdienst" dergisinin bildirdiğine göre, 140 milyon Mark civarında olan yardım 274 milyona yükseltilmiştir. 3.12.1984 tarihli "Frankfurter Allgemeine" gazetesinin yazdığına göre, ayrıca milyonlarca DM daha demir yolu ağı ve iletişim sistemi gibi ordunun sivil olan alanlarına aktarılacaktır. Demiryolu ağının kurulmasında silah ticareti dolayısıyla tanınan Krauss-Maffei, Siemens ve BBC firmaları, yine iletişim sisteminin modernizasyonunda da Siemens firması yer almaktadırlar. Hannover'de bulunan "Informationsbüro der Türkei (Türkiye Enformasyon Bürosu)" nun 1.8.87 tarihinde yayınladığı bir belgeler lis-

tesinde FAC endustrisinin Türkiye'ye silahlandırmaya katkımını, bu tunuluğune rıraz edilmeksizin ortaya konuldu. Buna göre endustri ve çelik firması Krupp, ayda 30 savaş tankının tamir edilebileceği ve Avrupa nın en modern tank tamir atölyesi olduğu iddia edilen bir atölyeyi Ariflye de kurmuştur. Kasım 1984'te de aynı yerde Almanların yardımı ile tank paletlerini imal eden bir fabrika hizmete girmiştir. Kayseri de pervaresiz uçaklar için motor revizyon fabrikası modernleştirilerek yeniden kurulmuştur. Kasım 1985 te Kırıkkale yakınlarında Alman Leopard-I tankları için top yapan bir tank topu fabrikası kurulmuştur. "Türkische Wirtschaftswelt (Türk Ekonomi Dünyası) dergisinin Ocak 1986 sayısı. Krauss-Maffei firmasının Türk Ercan Holding ile birlikte panzer imalını planladığını yazıyor. 'Savunma ve Havacılık' adlı Türk silahlanma dergisi, Türk ordusunun artan askeri araç ihtiyacını karşılamak amacıyla Mercedes (Otomarsan) firması Niğde de yük taşıma araçları motorlarını imal eden yeni bir fabrika kurduğunu ve Mercedes firmasının ana sermayesinin bunun için 16 Milyar Türk Lirası nadan 32 milyar Türk Lirası na yükseltildiğini belirtiyor. Kasım 1986 da FAC adına Federal Meclisin CDU Savunma Komisyonu Çalışma Grubu Başkanı Klaus Francke nın, eski NATO Askeri Komisyonu Başkanı emekli general J. Steinhoff'un ve Federal Meclis Dışişleri Komisyonu Üyesi SPD milletvekili Peter Würz un de katıldığı. "Türk Endustri ve Mal Borsası Birliği tarafından organize edilen bir Alman Türk savunma semineri yapıldı. Yine Şubat 1987'de Ankara ve İstanbul da bir Alman 'High Technology Semineri gerçekleştı. Askeri darbeden sonraki yıllarda elde bulunan belgeler den anlaşıldığı uzere— sınır ve polis karakollarındaki computer ler şüpheli kişilerin videodan takibi ve örneğin sendikal kitle gösterilerinin videoya çekimi gibi konularda Türk polisinin teknolojisi 'Batı standartları" duzeyine getirilmiştir. Nihayet Nisan ayında da, Hannover deki Messe AG (Fuar Anonim Şirketi) yine silahlanma ve teknoloji firmalarının ağırlıklı yer aldığı bir Alman Endustri fuarını Türkiye de ilk kez kendi hesabına organize etti. Hemen ardından yani 28 4 ile 1 5 tarihleri arasında 15 FAC firmasının da katıldığı uluslar arası IDEA 87 Ordu Fuarı bir "German Street" pavyonu ile başladı. Türk kurmay subaylarının elite kesiminin yanısıra IDEA '87 fuarının special (özel) seminerine" şu konuşmacılar katıldı: Tumgeneral Wolfgang Altenburg Hamburg taki HDW firmasının temsilen Udo Ude Blohm & Voss firmasını temsilen Karl Otto Sedler AEG adına Dr. Karl Fischer Krupp tan bir temsilci ve Fuar açılışının hemen öncesinde de Federal Almanya Cumhuriyeti ordu yayınevi Monch her üç ayda bir duzenli çıkacak olan 'Savunma ve Havacılık' adlı bir Türk silahlanma dergisinin ilk sayısını yayınladı.

İlk bakışta bu turden askeri yardımlar resmi NATO amaçları çerçevesinde Türkiye ye duşen normal pay gibi gorulebilir. Ama şimdiden NATO antlaşmasının geçerli olduğu alanları aşan bazı görevlerin Türkiye ye yuklenmiş olduğu açıkça gorulmektedir. Kendi devlet sınırları içinde ve dışında Türk ordusunun Kurt ulusal hareketine karşı surdurduğu savaş. FAC in da basta sunduğu somut maddi desteklerle direkt katıldığı gorulmeyecek bir durum değildir. Son yıllarda

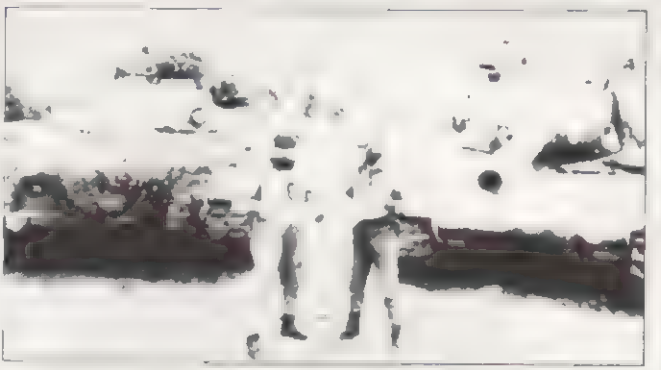

Türkiye de yapılan NATO askeri manevralarına Federal Alman ordusunun daha geçtiği bu destek ortaya çıkıyor.

İran, Irak ve Suriye nin yanında Kurtlerin ülkesini bölüşen devletlerden biri de Türkiye dir. 20 milyondan fazla olan bu buyuk halkın nufusunun en az yarısını kapsayan ve en buyuk toprak parçasına sahip olan Türkiye parçası bir yandan Kurdistan ın en önemli parçası dir diğer yandan da Türkiye nin iç gelişmelerinde buyuk öneme sahip olan bir parçadır. Türk ordusunun inşası ve yapısı cumhuriyetin kuruluşundan beri Kurt sorununa göre belirlenmiştir ve zaman dında Kore ye daha sonrada Kıbrıs a gonderilen kolordu da dahil bu ordu herzaman sadece Kurt kurtuluş hareketine karşı harekete geçirilmiştir. Turkiye nin yıllık but çesinin en az %20 sini yutan ve 850 bin civarında kişiden oluşan bu ordunun 2/3 u Kurdistan da bulundurulmaktadır. Kurt hareketinin başkaldırışını orada onlemesi ve komşu ulkelerdek Kurt ulusal hareketini de kontrol altında tutması gerekiyor. Bu anlamda daha 1983 ten beri, —yani Kurdistan işçi Partisi PKK nin 15 Agustos 1984 tarihinde Turkiye Kurdistan inda başlattığı silahlı mücadeleden once— Turk ordusu uç defa buyuk operasyonlar yaparak Irak Kurdistanı ndaki kurtarılmış bolgelere girmiştir ve hem de Irak Iran sınırlarındaki cephelerde zor durumda olan Bağdat hukumeti ile yapılan garantili antlaşmaların onayı ile Turk askerlerine sınırda saldıran Kurt gerillalarını takip tezi, yani kendilerini resmen hakla çıkarma cabası açık çağrışımlarıyla çok uzaklara 1983 te uç askerin oldurulmesi buyuk bir askeri operasyonu berabernde getirdiği iddia edilirken 1984 te ise aralarında iki subayın da bulunduğu 14 askerin oldurulmesinde hiçbir şey yapmadı Komşu ulkelere yapılan Turk operasyonları ile 1984 ten beri gorulebilir şekilde genişleyen PKK nin gerilla savaşı arasında kurulacak bağ kucumsenmese de Konya da bulunan II Ordu temel karargahının Kurt bolgesinde bulunan Malatya ilıne kaydırılması gibi geniş caplı onlemeler nin 1983 te alındığı ve bunun Iran Irak savaşı ile onemli bir ilişkisi olduğu hemen tesbit edilebilir. Kurzey Irak ta gerçekleşen operasyonlar ozunde sadece Irak ın yukunu hafifletme manevraları değildir Iran Kurdistan ındaki Kurt hareketinin onemli oranda zayıf olan durumuna gore Iran-Kurdistan ında gerçekleşen bir dizi kucuk caplı Turk askeri operasyonu durumu belirli duzeyde dengelemektedir. Bu operasyonlar Irak ın Iran a yenilgisi veya Iran dan guçlu destek edinen Irak tak, Kurt hareketinin kontrolu altındaki bolgeler Musul ve Kerkuk gibi petrol merkezi şehirlere kadar genişlemesi durumu için de bir deneyimdir Irak devlet ikbdarının tumuyle çokuşu ortamında

Iu bu fazla olası gorulmuyor -, NATO'nun da oneyi ile Turkiye ekonomik alt yapısını belirli oranda guçlendirmek ve NATO sınırlarını Korfez e daha da yakınlaştırmak için, I Dunya Savaşı bitiminden bu yana zaten gozunu dikdiği Kerkuk ve Musul bolgelerini dhak otmede kendisini tartışmasız gerekçeli gorebilir Bununla ayni zamanda SSCB karşıtı saldırı alanı da buyuk bir derinlik kazanmış olacaktır İngiliz somurgecilerinin Turk talepkarine karşı durarak Guney Kurdistan'ı Irak'a bağlamalarının arkasında gerçekten tam da bu strateji hedef vardı Guncel Turk ilhak planlarının Iran savaş stratejisine çarpması, iu bundan dolayı da Iran açıktan Irak-Kurdistan ına yapılan Turk operasyonlarına karşı protesloda bulundu. ve bu planların gerçekleşmesi halinde Iranlılar ve Turkiler arasında aynı bolge uzerinde egemenlik hakkını kapsamayı hedefleyen yeni bir savaşın çıkabileceği açıktır işte Turkiye nin Kurtlere karşı surdurduğu savaşta, NATO nun ve bu nedenle bağlaminda FAC in Turkiye ye sundukları destegin kendi kaderinin tayin hakkı konusunda insan haklarının kanlı bir şekilde bastırılmasına olan bir destek gibi ahlaki nitelikinin yanısıra, şimdiye kadar Turkiye de olan NATO sınırlarının guneyinde bulunan bolgenin geleceği açısından da bir anlamı vardır

Turkiye Kurtlere karşı savaş için FAC tan aşağıdaki maddi yardımları ozel olarak alıyor Sait Turk ordusu değil 'koy korucuları' ediyla tanınan ve gerillaların temel hedefleri arasında bulunan 40 000 kişi civarındaki Kurt asıllı parasal milisler de. Heckler & Koch firmasınca imal edilen G3 silahları ile donatılmıştır Ayrıca Turkiye ozel olarak gerillalara karşı kullanmak uzere Kara Bocekler adıyla planlanmış 1 500 kişilik seçkin bir ozel birlik kurmuştur Bu Rambo-birliğinin eğitiminin en az belirli bir bolumu Federal Alman sınır koruma birliklerince yapılmaktadır "Terciuman gazetesinin 31 1 1987 tarihinde yayınladığı ve GSG-9 yuzbaşısı Weygold ile yapılan bir soyleyişinde Federal hukumetin yalanlamasına rağmen yuzbaşı Turk istandarmasının bu komando birlik lerinden ikisinin kendi birliği tarafından 1986 da eğitildiğini belirtti. Eğitim yardımı yanısıra 1986 yılının sonlarında ve 1987 yılının başlarında FAC Turkiye ye 11 Alman polis kopeğini de gonderdi. Bu herbiri yaklaşık 10 000 Mark değerinde olan polis kopekleri Alman olan eğiticileri tarafından Turkiye ye goturuldu Turkiye ye verilecek olan kopeklerin sayısı daha da artırılacaktır Turkiye nin sınırlarının içinde ve dışında Kurt ulusal hareketi ile mevcut ortamda bir savaş içinde olduğu dikkate alınırsa, Hamburg Limanı uzerinden duzenli şekilde Turkiye ye gonderilen eski model askeri yuk arabaları da doğal olarak bu bağlamda değerlendirilecektir 1984 sonbaharında Başbakan Turgut Ozal FAC hava silahlarını imal eden Hamburg'taki MBB firmasını cok gizli koşullarda ziyaret etti Esas amaç Kurt kurtuluş hareketine karşı kullanılacak helikopterlerin satın alımı idi 'Informationsburo Turkei' in belgelerinden anlaşıldığı uzere ayrıca Turkiye gerek MBB ve gerekse "Dornier firması tarafından uretilen Dronnen adıyla tanınan pilotsuz kullanılabilen kucuk keşif uçaklarından da satın almayı karara bağlamıştır Aynı belgeler son zamanlarda inşa edilen asker karakterli çeşitli otoban yollarda da dikkatler cekmektedir Belgelerde şoyle denilmiyor *Diyarbakır ve Gaziantep arasında inşa edilecek bir otoban ile de bir Batı Alman yol yapım firmasına verilmiştir, zira bilindiği gibi Alman otobanları savaş koşullarında en iyi şekilde denenmiştir*

Kurdistan daki buyuk koy ve şehirlere evel hatta bolge merkezi şehirlerine gu sa kadar asfaltlanmış yollardan ulaşılamadığı ve halkın buyuk bolumunun acil sağlık ve sosyal ihtiyaçlardan tamamen yoksun olduğu dusunulursse, bu projenin hedefinin sadece askeri olduğu hemen gorulecektir Turkiye nin Batısında, Ankara ve İstanbul arasında bulunan otoyolu dahi halen bitmiş durumda değildir Fakat Kurdistan ın birçok koşesinde olduğu gibi Diyarbakır nın bircok koşesinde olduğu gibi harbirinin uzunluğu 100 metre kadar olan bir dizi otoban parçası yollar bugun bile vardır bunlar Turk ordusu helikopterleri için inis-kalkış pistidir Sozu edilen Gaziantep-Diyarbakır yolu da, Kurtlerin savaş verdiği bolgenin tam ortasında ve aynı bicimde Guney Kurdistan a (Irak) uzanan hat uzerinde bulunmaktadır İlgi cekici bir gerçeklik de, hem bu otoban parçalarının hem de yapımı yeni biten Ergani-Diyarbakır Otoyolu nun Frankfurt taki Startbahn West'de u Kalkış Pistli ile aynı standartlarda inşa edilmiş olmalar dır

NATO ve FAC in kendi hedefleri, —yani Kurdistan ve bunun otesinde de Korfez bolgesi- doğrultusunda da Turk ordusunu tum imkanlarla silahlandırdıkları son yıllarda gerceklesen çeşitli tatbikatlara ilişkin yapılan bir analizinde gosterdiği gibi suphe gotturmez bir durumdur 1978 yılında kızıl duşman kuvvetlerin kıyafetlerinden bunların Kurt olduğu anlaşılan bir "Kanalh Jandarma Tatbikatı" yapıldı 12 9 1980'de NATO tatbikatı Anvil Express ın başlamasından bir gun once Turkiye de birincil gerekçesi "boluculuk" yani Kurt tehlikesi olan taşlet bir askeri darbe oldu Bunu takip eden yıl içerisinde Turkiye, Hazıran ayında yapılan "Ya ozgurluk ya olum" tatbikatı dışında dort buyuk manevranın gerçekleştirilmesine alan sundu Buna benzer manevralar Ağrı bolgesinde sık sık yapıldığı gibi, bu tatbikatda Erzurum bolgesinde, yani Irak a uzanan Guneydoğu sınırlarından dıyade Sovyetler in karşısında bulunan alanlarda yapıldı Fakat bilindiği gibi Ağrı ve Erzurum, ikisi de Kurt bolgesidir ve "Milliyet gazetesi manevraların amacını şoyle belirledi *"Kurtler anlemalıdır ki onlar Turktur ve Kurt dili diye bir dil yoktur* "Şubat 1982'de Erzurum da başka bir tatbikat daha yapıldı Eylul 1982'de de Turkiye nin doğusunda geniş bir alanı kapsayan bolgelerde manevralar gerçekleşti Ekim ayında Turkiye-Kurdistan ın kalbi olan Diyarbakır ve Tuncelı yakınlarında manevralar yapıldı ve nihayet Şubat 1983 te de yine Ağrı ve Erzurum bolgelerinde yeni bir tatbikat gerçekleştirildi Mayıs 1983'te Turkiye nin Irak-Kurdistan ına yaptığı buyuk capli sal dırıya paralel olarak NATO tatbikatı "Express 83" yapıldı 1987 yılı başlarında da Ağrı bolgesinde "Kış '87' tatbikatı yapıldı "Hurriyet" gazetesinin bildirdiğine gore, bu tatbikatın resmi hedefi Guneydoğu dakı duşman" idi En nihayette Haziran 1987 de NATO manevrası Aurora-Express" yapıldı Bundeswehr Aktuell' adlı ordu dergisi, aralarında 1 000 civarında Alman askerinin de bulunduğu 7 NATO ulkesinden 5 000 dolayında " Allied Mobile Force (AMF) ' askerinin bu manevraya katıldığını yazdı Tatbikat esnasında ayrıca, Jubo-Geschwader 43 ' adlı hava filosu da Diyarbakır a aktarıldı

Şuphesiz Kurdistan da yapılan NATO tatbikatları Turk legal politikasına somut bir destektir ve ayrıca, "Express 83" manevrasında gorulduğu uzere onemli bir NATO sınırları dışında kalan Kuzey Irak a Turk saldırıları koşullarında, biraz daha geri cephe den bir dayanışma olgusudur İki temel karşıt guce yapılan askeri ve diğer yardımlar bir yana bırakırsak mevcut durumda NATO ve burada ozel olarak da FAC Korfez savaşına bir sıçrayış da gundeme getiren bir yapılarıyla da yayılmacı amaçlarından dolayı gozden kaçmayan bu capli bir Turk operasyonlarının icinde asker olarak da temsil edilmektedir ve suphesiz, kendi kaderini tayin hakkı için yola çıkan Kurt halkına karşı surdurulen savaşa doğrudan katılımıyla sureklı daha fazla bolgesel çatışmaların içine de çekilmektedir Alçak uçuşların yapılacağı manevra sahası olarak hizmet edecek panzer manevralarına bir saha olacak ve bir 'Tornado' uçak atölyesinin de uzerinde kurulacağı yine 4 12 1985 tarihli "Milliyet gazetesinin yazdığına gore 2 000 Federal Almanya askerinin de orada kalacağı Belçika nın bir buçuk katı buyuklugunde olan bir alanı. Konya bolgesindeki Karpınar çevresinde kendisine tahsis etme çabalarıyla FAC sadece zoraki goçe maruz kalacak olan ve askeri araçların çıkaracağı gurultuden dolayı ekonomik altyapıları ve hayvancılık gibi geçim olanakları yıkılacak olan tehdit altında bulunan halkın yaşam çıkarlarını dikkate almadığına işaret etmiyor Aynı şekilde serede muhtemeler bir saldırıya hedef olabilecek Korfez bolgesine kendisini mumkun olduğunca yaklaştırma emeline de saret etmektedir

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Kendilerini önderlik sevdasına kaptırmış olan küçük burjuvazinin teslimiyetçilerin hainlerle ilişkileri farklı değildir özünde aynıdır. Biri bu isberhığını, sözümona örgüt diğeri şeref adına yapıyor. Bunlar böyle dışarıda kalmakla Kurdistan'da nasıl bir kurtuluş mücadelesini yürütecekler kendi aralarında hangi birliği gerçekleştirecekler? Çeşitli parçalarda bunların durumlarını tek tek bile ele alsak bırakalım onların bu meseleleri derinleştirerek çözmelerini daha da içinden çıkılmaz hale getirdikleri ortaya çıkar. Bunların son dönemlerde bize karşı tüm ilişkilerini çıkarlarının elverdiği bir seviyeye göre ayarlamaya çalıştıkları net bir şekilde gözlemleniyor. Bizim üzerimizde çeşitli oyunlarla sonuca gitmek için nasıl oynadıklarını ve bunun için çeşitli ilişkileri geçtiklerini ve ezasta da bizi nasıl zayıf düşürebileceklerini hesaplaşkalarını biliyoruz. İlkel milliyetçilik zavallı bazı çıpınışlarla şu anda fazla fiziyetlerimizi engelleyemiyor. Sanıyorum daha çok çetin savaş koşullarına içimizdeki zayıf yapının dayanamamasını hesaplıyor ve bunlara bel bağlayarak bu zayıflıkları hitap ediyorlar. Bundan sonra da belirleyici olan savaş düşmezdeki bu eğretti yapılarla olmayacaktır. Zira bunlarla biz bu konuda var olan sorunlarımızı daha ileriye götürecek grup aşamasında hallettik. Bunların stratejik taktik örgütlenme gibi meseleleri yoktur ve bunlardan yoksundurlar. Eylem diye bir sorunları olmadığı için bunlar mücadelenizden adeta vebadan kaçar gibi kaçıyorlar silahlı mücadele konusunda daha tek kelime bile ağızlarına atmamışlar. Devrimci örgütlenmeye daha ilk adımlarını atmamışlar ki bunlarla bu sorunları tartışalım, dolayısıyla stratejik önderlik sahasında olduğu gibi taktik önderlik sahasında da bunlarla tartışabileceğimiz öyle fazla bir konu yok. Stratejik önderlik bunlarla tartışılmaz çünkü strateji'den yoksundurlar. Taktik önderlik konusunda da bunlarla tartışılmaz Çünkü taktik deyince yok olup kaçıyorlar. Kısaca bunlarla aramızda öyle ciddi bir tartışmayı gerektirecek herhangi bir sorun yoktur.

Örneğin Rusya da, bir ara Bolşeviklerle Menşeviklerin stratejı ve taktik konusunda yürüttükleri çok çeşitli tartışmaların bir anlamı vardı. Çünkü her iki taraf da güçluydu ve ayaklanmaya girmişlerdi. Yani taktik ve strateji konusunda birbirleriyle yarışıyorlardı. Bu açıdan burada yürütülen mücadelenin bir anlamı vardı. O halde bunların lehinlerine dikkatleri çekerken yenilmiş, bitmiş, tükenmiş sınıfların sönük temsilcileri olarak aşağaçabileceklerı, kendilerini ucuza satabileceklerı, eğer tedbiri elden bırakırsak zaman zaman arkadan celmeyeceklerini unutulmamalıdır. Bunların öyle savaşkın bir güç olarak ortaya çıkıp Kürdistan'ın kurtuluş problemini savunamaya çaktıkları, kendilerini bir alternatif olarak ortaya koyamayacakları açıktır. Ancak biz yenilir ve nefes alamaz duruma gelirsek kendilerine, kısmen o reformizm yolunda imkanlar çıkabilir bu ortamdan yararlanarak seslerini yükseltebilirler. Eğer düşman cephesinde de bazı reformlara yeşil ışık yakılırsa bunlar bir kuvvet durumuna gelebilirler. Bu öyle siyasi ve askeri alanda bir kuvvetle karşılınmalı. Bunlar ancak fırsatlardan yararlanarak boşluğu doldurma pahasına egemen sınırlarca onay görmuş bir güç olarak ortaya çıkarlar.

Ama öyle görünüyor ki, şimdilik ne bizim yenilgimiz sözkonusu ne de bunların düşmanın yaklığı yeşil ışıklarla yola çıkıp kendilerini etkin siyasi bir güç haline getirmeleri. Birkaç dergi -ki bunlara dergi bile diyemeyeceğiz- onu da ayda yılda bir-iki defa çıkarıyorlar, bunun dışında yürüttükleri herhangi bir faaliyet yoktur. Kendilerini zor bela yaşatıyorlar. İç, biz bu açıdan bunları ciddi bir muhatap olarak kabul edemeyiz. Tabii bu bunların hiç olmadıkları ya da her zaman böyle kalacakları anlamına gelmez. Gelişmelerin seyrine göre zaman zaman alevlenirler zaman zaman da sınıfsal mücadelenin gelişimine, özellikle hakim ulus koşullarındaki gelişmine göre çeşitli kanatlar halinde gelip kurtuluş sorunlarına yaklaşarak onu çarpıtmak şu veya bu yöne çekmek isteyebilirler. Önemli olan güncel gelişmeler ışığında bunlara bak mak, teşhir ve teşhirlerini sürekli leştirmektir. Bunlara boşluklardan yararlanma şansı tanımamak ve mümkünse kullanabilirmek düşmanın yedeği olacak arına ulusal kurtuluşun direkt veya indirekt yedekler halne getirebilmek gerekir. Bu konuda hassas olmak ve dikkatin bu temelde sarfedilmesi gerekir, yani bir yedekler meselesi olarak görülmelidirler. Nötralize de edilse, bir yedek olur. Çalışamaz duruma getirilir ve bazıları bu sahada teriye çekilirse bu da lehinize elde edilmiş bir kazançtır. Kısacası bunların sorununa böyle yaklaşıyoruz.

Bugün bizi en fazla zorlayan bunlarla olan çekişmemiz değil daha çok bunlarla aynı sınıfsal öze sahip, ama PKK içinde buyuyerek yetişmiş, Parti zorluklarımızı bilen ama ellerine yetkiler geçtiğinde bunu kendilerine bir cazgı olarak uyarlayan biplerdir. Bunlar kendilerini bir odak alım olarak sekillendirmeye cesaret etmedıler. Ama önderlik üzerinde çeşitli hesaplar yaparak kendilerini hep ikbale göre hazırlayarak en az çalışma ile önderlik iddialarını sürekli geştirerek sonuç almak isterler. Bizde ortaya çıkan teşhiyeci örnekler bunların hep ikili hareket etmelerini devrimci pratiğe çok az sey katmaları fakat bunun yanında kendilerini Parti üzerinde iddialı güçlü göstermek için çok şey yaptıkları biçimindedir. Bunların Parti üzerindeki emelleri önderlik tutkuları ne kadar geniştse, olumlu yönde pratik uygulama sahasında da o kadar olumsuzluk geştirmek gibi bu iki durumları vardır. Bunlar artık bu konuda kendilerini tamamen ele vermişlerdir.

Şimdi bunların Parti içindeki durumlarını biraz anlatırsak durumları daha iyi anlaşılır. Bir önceki bölümde biz bunların kendi kendilerine Parti içinde gözlemler yaptıklarından ve kadroları aydın, geniş köylü özellikler taşıyan biçiminde ele aldıklarını ve Parti önderliğinin konumunu da bu çerçevede değerlendirdiklerini belirtmiştik. Bu içlem içinde, artık her biri duruma göre yanını belirleme gibi bir tavır içine giriyor. Önderliği değişik yorumlama, uygulama, köylü kökenli olanları aynı değerlendirme yönetme aydınlarla ilişkilerini farklı ayarlama gibi proleter olmayan çeşitli ilişki anlayışlarını uygulamaktan çekinmiyorlar. Bunlar bu köylü duşunce ve özellikleriyle Partinin ideolojik politik hattını deforme etmeye çalıştılar. Bu biplerde Türk aydın özellikleri ve sosyalizm hıpının yansımaları vardır. Aslında bunlar nı tumden yapmak istedikleri PKK de gelişim gösteren doğru devrimci çizgiyi Marksizm-Leninizmin doğru uygulanışını Türkiye koşullarında özünden boşaltılarak içte yenilgiye giden sosyalizğa ve ilkel milliyetçi köylülük biçimindeki bir reformist çizgiye çekmek veya öyle kullanmaktır. Ya ni her iki taraftan kendi yanlarına çekerek bizim yeni geliştirdiğimiz ideolojik politik pratik önderliği deforme etmek özünden boşaltmak ve tabii ki, bununla kendilerinin doğru olmayan anlayışlarına yaşam ortamını yaratmak istiyorlar. Bugün bu iki kesim de kendi anlayışlarını Partiye ısrarla dayatıyor Türkiye sosyalizğunun veya Türkiye aydınının bozunumları durumunda olan tipler ister enternasyonalizm adına, isterse yurtseverlik adına olsun bu konuda ortaya çıkan örnekler aslında sosyalizm ve kelimenin içi tems ettikleri bugün hemen hemen her alanda açığa çıkmış durumdadır. Parti Marksizm-Leninizmin gerçek yorumu ve uygulanışı konusunda ısrarla gelişen saldırılara ağır gelmeksizin başarılı bir mücadele de ortaya çıkarmasaydı ve kendi özgün oluşunu korumasaydı tehlikesi vardı.

Dikkat edilirse PKK önderliğine Türk solundan gelme eleştirilerin yoğunluğu çok şimdilerde yoğunluğa kadar devam ediyor. Ama bunlar hasıl eleştirilerdi. Bunlar esasen olarak işi her türlü ihbarcılığa kadar vardırdılar. Yani Evren Özal kliğini bile araştırmayacak saldırılar da bulunuyor ve Türk basınını bile geride bırakan bir kufurleşmeye kadar gidebiliyorlar. Başta bu biraz zayıftı. Yeniliğeye mahkum "sol" yenilgimizin esas nedeni başarısız ikilarına gerekçe olarak bu gibi görüyorlar. Yani PKK olmasaydı solcu lık Türkiye de yurutulebilirmiş, bu kadar azilmeyebilirmiş, mahkemeler bu kadar ağır cezalar vermeyebilirmiş, işkenceler bu kadar yoğun olmayabilirmiş. PKK nın da yalmaları: tüm bunların sebebidir. Bir anlamda doğru. Çünkü düzeni tehdit etmeyen bir sol, burjuva demokrasisinin bir çeşidi olarak kitleleri sosyalizm maskesi altında aldatabilir bununla da rahat rahat yaşayabilirler. Kaldı ki 60 yıllık solun tarihi bunun örnekleriyle doludur. Bundan sonrası da böyle olsun istiyorlar, dolayısıyla onların işlerini bozan, taktiklerini bozan yaşamlarını zehir eden PKK nın çıkışı olmuştur! PKK pratiğiyle gerçek solun nasıl olması gerektiğini veya marksist-leninist ihtilalci gücünü ortaya koyduğu için, 'Artık öyle yapsı solculuğun önemi kalmadı, dolayısıyla bizim de yaşamımızın bir anlamı kalmadı' diyorlar. Solculuk maskesiyle, sahte solculuk veya reformizmin çok çeşitli biçimleriyle, artık piyasada işçi sınıfını, gençliği aldatmak, mümkün değildir. Tabii bunlar PKK ortaya çıktıktan sonra bizim solculuğun bir anlamı kalmadı devletimize başkaldıramayız, onu PKK'ye yaraşacak duruma sokamayız, ön doğrusu -çürümek de olsa- içerde böyle yan yalmayı kabul ederiz' diyorlar.

Bu Avrupa'da da açıkça söylendi gerekde de sol ahakım olan bu zihniyetler. Yani onlar ancak kendi devletleri ulusal birlik bütünlükleri tehdit edildiğinde işi sadece eylemsizlik örgütsüzlük biçiminde değil bozgunculuğa geştirip genelleştirerek adeta solculuğun beş para etmez bir nesne olduğunu kitlelere hissettirmek için yarışılar. Ve hep bu yönlu tutumları içinde boğularak, esas görevlerine sahip çıkmadılar. Faşizmin tüm baskılarına ve bu rejim altında adeta hakim olmesine rağmen görevlerine karşı umursamaz bir tavır içine girip kendilerini bir hiç duruma getirdiklerini biliyoruz. Kendi devrimci görevlerine sahip çıkmayı burjuva ulusal çıkarlarına uygun görmediler. Zaten küçük burjuvazinin karakteri de böylesi bir yaklaşımı gerçekleştirir. Proleterya devrimciliği de onca direnmesine, fedakarlığına rağmen bunların barışamı aşamadı. Biz çeşitli değerlendirmelerimizde bunları ayrıntılı ortaya koyduğumuzdan uzun uzun değinmeye gerek yok. Önemli olan onların bugünkü durumlar ndan bırıncı derecede PKK yı sorumlu tutmaları ve uzun tarihi süreç içinde —1975-80-85 lerde— PKK yle ilişkilerının ele alınmasıdır. Söyle söyluyorlar. Eğer bundan sonra Türk solu yenilgi dönemini atlatıp tekrar yeniden şekillenirse en çok karşısına alacağı güç PKK olacaktır. Yani Türk solculuğunun kalıpları diğer adıyla mülkeci göçmen solculuğu PKK yle ilişkiye savaşarak yeni solu şekillendireceğiz" diyor. Daha ne zaman Türkiye topraklarına inecekler bile belli olmayanların hayal hanelerinden geçirdiği solculuğun birinci ilkesi, anti-PKK ciliktir. Tabii bu da şovenizme kuçuk-burjuvazinin nasıl sahip çıktığını ortaya koyuyor. Buna karşın, "PKK yle dostluk geliştirmeden Türkiye de solculuk yapılamaz" diyenler de vardır. PKK yle doğru devrimci ilişkiler kurulmadan hiç kimsede başarılı bir çıkış aranmamalıdır. Bu da doğru olan bir anlayıştır ve geli secektir de.

Diğer yandan ilkel milliyetçiliğin de onlardan farklı bir yanı yoktur. 60 yıldır bunlar da her türlü yenilgilerinin olumsuzluklarının sebebini nereleyse bizde arayacak bir durum içine giriyorlar. Bunlar adeta, "Otonomiye tam yanaşacaktık PKK geldi işleri bozdu" diyorlar. Halen de bizimle uğraşmaktan başka yaptıkları bir şey yok. Bir yandan TC diğer yandan bunlar tüm güçlerini birleştirerek bize karşı kullanıyorlar. Hatta uğruna cırpındıkları otonomiyi bile nereleyse unutup PKK nın zayıflıklarını arama otaramaz-yerleşemez duruma gelirme ve böylelikle PKK'de bulunabilecek zayıflıklardan yararlanarak kendi yaşamlarına olanak sağlamaya çalışıyorlar. Bunlar gerçekten öyle bir noktaya gelmişler ki, "PKK yaşarsa bize yaşam hakkı yok, o halde bizim yaşamamız için PKK yaşamamalı diyorlar. Nitekim bunun gereklerini yerine getirmeye çalışıyorlar. Dürüst olanları bize katılıyor değerleri de aşınıktan başka bir şey yapmıyorlar.

O halde bunların iki koldan uzun bir tarihi gelişim sürecinde sonları böyle noktalarken, elbette artık dolayısıyla yoldan bunların temsilcilerini nerede bulacaktık. Yani eğer ev dışarıdan topa tutularak yıkılamıyorsa bunlar pencereden bacadan içeri girecekler içerden yıkmaya çalışacaklar ve nitekim olan da budur. Bizde son dönemlerde bazılarının, Türk solcu tipin nasıl temsil ettim' diye yurutttuğu bir tartışma vardır. Bunlar bu konuda özelleştirilerini veriyorlar. Yine bazıları da işte "İlkel milliyetçiliği Partiye nasıl dayatım şeklinde özelleştirdi veriyorlar. Şimdi öyle anlaşılıyor ki, bu sınıf temelinde dayanarak içimizde sonuç almaya çalışacaklar Yani feodal burjuva küçük burjuvalar, eskiden bize karşı kullandıkları o pasli silahları PKK cılasıyla boyayıp bu kez PKK yi içten vurmak için kullanmaya çalışıyorlar. Biraz daha somutlaştırır ve Parti tarihimize göz atarsak, gelişmeleri daha iyi göreceğiz. Önemli gördüğümüz bir noktayı önceden belirtmek istiyoruz. Bütün bu gelişmeler olurken bunlar bizim koparılıp alınması gereken geri yanımıza güvenerek bu girişimlerde bulunduklar Kurdistan somu tunda proletarya önderliğinin mad di temeli zayıf olduğu kadrolarını proleterleşme sorunu ağır olduğu için, güçlü bir proleter önderliğin çıkmayacağına inanıyorlar. Modern üretimden eğitimden geçmeyen, hepsi yarı-köylü, çok az aydın özellikleri olan bunlar nasıl güçlu bir proleter önderlik gerçekleştirecekler dolayısıyla ideolo,ik politikada ve pratikte böyleso özel ikilere sahip kadrolar yapgınca gelişemez" diyorlar Aslında bu onların bir inancı ve bir gösterimidir Tabii kendi açılarından haklı olabilirler Çunku eskiden, "Proleter önderliğin maddi temeli yoktur" diyorlardı Yine, ilkel milliyetçilik Kurdistan da ancak milliyetçilik iş yapabilir" diyordu Türk solculuğu da. Zaten Kurdistan gerıdir ancak Türkiye de mucadelenin onculuğu yapılabilir biz kurtuluşu sağlasak bile sosyalizme de götürebilirız diyorlardı Türkiye de şu tartışma uzun süre yapıldı "Türkiye bir küçuk-burjuvalar ülkesidir, proletaryanın önderlik şansı yoktur " Bugun aynı teori bundan kırk kat fazla bir şekilde bizim için tekrarlanıyor ve doğru bir yaklaşımmış gibi sunulmak istenıyor Bunun ne kadar Menşevik bir tez olduğunu görmek için, sadece 1900'lerdeki Rusya pratiğine bakmak bile tek başına yeterlidir Bolşevikler bu turden Menşevik tezi mahkum ederek devrimi bunlarla savaşım sonucunda zafere götürdüler Esasta bizim de yapmak istediğimiz Bolşeviklerin o Rusya pratiğinde gerçekleştirdiklerini günümüz koşullarında gunceleştirerek Kurdistan da, Türkiye'de ve bir bütün olarak Ortadoğu da gerçekleştirmektir Yani proletaryanın ideolojik-pratik hattını, bu Menşevikliğin çeşitli biçimlerine karşı başarıyla temsil etmektir

Gerçekten PKK bu konuda Marksizmi sadece yurtseverlik hattına uygulamıyor Ortadoğu nun karmaşık uluslar yapısına da doğru marksist-leninist bir anlayış uygulamaya çalışıyor Bugun bunun etkileri kısmen ortaya çıkmış olsa da bu başarıya gidildiğinde Kurdistan zemininde bütün Ortadoğu dak sahte solculuklar asabilme ve doğru devrimci çizgiyi oturtabilme özelliğine sahipsir Dolayısıyla de mucadele şiddetli geçmeye aday olacak, çizgi savaşımı bölge çapında giderek yoğunlaşacaktır Biz bugun, bunun en şiddetlisini kendilikmiz koşullarında yaşıyoruz Doğru devrimci çizgiyi biz Türkiye

koşullarına da daha fazla dayattık ve bu çabamız sonuç vererek gerçek devrimcilik ile sahte devrimcilliği birbirinden ayıran ve netleştiren bir ortam yarattı

PKK'nın temsil ettiği devrimci çizginin etkileri bununla da sınırlanmıyor, giderek yaygınlaşıyor. Son günlerde Alman Yeşiller'inin bir raporu yayınlandı. Gerçi rapor Türk sahte-milliyetçi solcularının hazırlattığı bir rapor da olsa Yeşiller'in imzasıyla çıkmış ve, *"PKK Avrupa solunu da yok edecektir. O bizi yok etmeden biz PKK'yi yok etmeliyiz"* denilüyor. Tıpkı bir zamanlar Avrupa sosyal demokrat partilerinin II Enternasyonal bayrağı altında Bolşevizme karşı açtığı savaşımın bir benzeri bugün Yeşiller maskesi altında bize karşı yürütülmektedir. Sanki bir manifesto yayınlanmış ve Bolşevizme karşı bütün dolaylı burjuva işbirlikçileri yeniden canlanmışlar. Bu kez rakip olarak PKK yi görüyorlar ve PKK ye karşı saldırıyı geneleştiriyorlar. Böyle bir gerçeğin ortaya çıkması iyi bir şeydir. Bu, bizim o sahte solcunuğu, yani II Enternasyonal'in güncel kalıntılarını zorladığımızı, bunun yerine devrimci Marksizm-Leninizmi mukeyyemleştirmeye temsil ettiğimizi kanıtlıyor. Demek istediğimiz temsil ettiğimiz çizgiyi, yalnız bölgemizde değil Avrupa'da da önemli güncel bir konu durumuna yükseltmişiz.

Tabii genel durum böyle olunca, bizim içimizde de bunun birer uzantısı ortaya çıkacaktır. Nitekim Avrupa'da ortaya çıkan provokasyon çizgisinin TC'yle şirbirlikçi bir temelde çalışığı kanıtlandı. Bunların "deforme edilmiş, sahte bir PKK reformist bile diyemeyeceğimiz bir oluşum yaratmak için yürüttükleri şiddetli mücadele hala hatırlardadır. Aynı durum, ilkel milliyetçiliğe dayanılarak Kurdistan zeminde silahlı mücadeleye dayatılan pasifikasyon tasfiyecilik ve boşa çıkarma çabalarında da görüldü. Ve açık ki bunun bugüne kadarkı uzantılarına artık meselelere bireysel birkaç kişinin kendini bilmezliği veya saflığı bozgunculuğu biçiminde değil- bu genel gelişmeler içinde onların durumlarını ele alarak ve aynı zamanda kendi yetmezliğimizden de önemli ölçüde güç aldıklarını bilerek yaklaşmak durumundayız. Yani şimdi şuna çok emindirler. PKK solculuğu, kendi durumlarını lenye götürecek bir solculuk değil veya onlara göre çok zor bir solculuktur. Günümüzde bunu başarıyla temsil etmek, bunlara göre biraz zor karşılanıyor. Ama bizim temsil ettiğimiz solculuk gelişiyor, ihtilalci bir akım olduğu için önemli gelişme imkanı bulabiliyor. Bunların son zamanlarda seslerini yükseltmelerinin nedeni de, önceleri gelişmeyeceğimizi sanmalarıdır

Kısaca son dört yıldır ideolojik-politik ve silahlı mücadele alanlarında yürütülen savaş, birçok şeyi değiştirdiği gibi Parti içinde ve dışındaki gelişmeleri de etkiledi. Böylelikle bir bugün gerçek savaşta ciddi bir aşamayı geride bırakıp, yeni bir aşamanın üzerine yürüyoruz. Şöyle ki, artık üzerimizde dikkatler daha yoğunlaşacak, dolayısıyla bütün güçler sağ ve soldan gerekli yaklaşımlar içine girecek. saldırılarını veya dostluklarını göstereceklerdir. Gümüzde böylesi bir özelliğe sahip bir dönemin içinde bulunuyoruz. İçimizdeki rejim -yani eskiden tasfiyecilerin- birkaç yılda yaptıklarını bunların birkaç ayda yapmaya çalışmalarının anlaşılır nedenleri vardır. Bunlar "işi sıkı tutalım, birkaç ay fırsat yakalarık mı işi bitirelim" aksi halde Parti üzerimize yürüyüp bizi boşa çıkarır" diyorlar. Yani yapmak istediklerini son derece süratle gerçekleştirmek istiyorlar. Dayandıkları onlara göre bizdeki temel zayıflık özellikle bugün proletarya hattının taktiğe ilişkin yanlış layıklıyla temsil edemeyeceğimiz onu pratiğe geçirirken mutlaka taklisçağımız ve böylelikle bunun yerine kendilerinin başarı imkanına sahip olacağını hatta taktiği işlemez duruma gebirerek kendi taktik gelişim imkanlarını yaratabilecekleridir. Bunların o meşhur taktikleri nedir? Türk solculuğu Avrupa milliyetçiliği ile ilkel milliyetçiliğe dayanmak ve devrimci taktiğimizle oynamaktır. Avrupa da son otuzyıl çıkarın durum bilinyor. PKK yı Avrupalılaştırma diye bir taktik tuttular. Ülkeyi düşünmedik alınmıza bile gelmedi" diyorlar. Peki nedir bu? PKK yı mülteci solculuğun duzeyine düşürmektir. Bu da gerçek anlamı ile tasfiyecilik demektir. Ülkede ilkel milliyetçiliğe dayanmak ne demektir? Orada silahlı mücadeleyi tasfiye etmek demektir

Büyük bir önem vererek yürütüğümüz strateji ve taktik önderlik sahasındaki yanlış yaklaşımlara karşı Parti büyük bir mücadele verdi. Bundan sonra da bunların Parti üzerindeki etkilerini kırmak için her şey göze alınarak mücadele edilecektir. Bilinyor savaşımız bu konuda en şiddetli uçlarına kadar vardırıldı. Ancak bu temelde bu bunların emellerinin kursaklarında bırakarak. Partiyüzerinde oynamalarını boşa çıkardık.

Militanlarımızda Parti içi sinif savaşımında zayıflık vardır. Şu bu kişiler dürüstü demeyeceğim ama Parti içi mücadeleye güçlü bir katılımı gerçekleştirememe. bu savaşta zamanında ve yerinde safını belirleyememe tasfiyecilerin etkilemelerine etabidiğine açık olma, bunlara karşı bizim dayattığımız gerçek önderlik konumu ile bunlar arasında sıkışma durumu yaşandı. Yerinde ve zamanında her koşut altında Partiye sahip çıkmakla birlikte, bunlara karşı mücadeleye içiçe yürütmeyi becerememe çok iyi bildiğimiz gibi. hemen herkesin yaşadığı kötü bir yan oluyor. İyisini doğrusunu Parti Önderliği söyluyor denilüyor Ama birçok zayıflıkları da bun lar kendilerine adeta zincirle bağladıkları için onlardan bir türlü kopamamayı da bir rahatsızlık nedeni biçiminde izah ediyorsunuz Tabii bunu de toplumsa özelliklere bağlı yorsunuz Aslında bu konuda ısrarcı zorlaştıran tam da burası oldu Partiyi görüşden benimseyenler bunu ideolojik pratik özellikle de örgütsel-eylem sel konularda da yetkince temsil etselerdi gerçekten bunlar arında çok rahatlıkla ezilirlerdi Ama durşunun iki bunlardan biri yüzierce Parti savaşçısı üzerinde rahatlık a aytarca etki kurabiliyor Parti Önderliğinin bütün talimatlarını engeleyebiliyor pratiğe geçirmiyor ve hepsi de bu durum karşısında sessiz kalıyor Elbette bu tasfiyeciliğe dolaylı yoldan destektir Bu kadarınsanın Parti üyesinin savaşçısının istenmezse de dolaylı olarak bir tasfiyeciye destek olmasıdesteklerr durumuna dusurulmesi birçok arkadaşta yaşanan olumsuz yan oldu Yani bir kurnaz tasfiyeci birçok değerli arkadaşı işlemez duruma getirebildi Ve daha sonra da bunun sadece kötü bir şey olduğu tekrarlanıp durulduu Halbuki böyle olacağına -ideolojik-politik gelişmenizden pratik-örgütsel donanımınıza kadar ondan da öteye güvenliğiniz ve sağlığınıza ne kadar önem veriyorlar bunları biraz düşünseydiniz bunları gerçek yönleriyle tanısaydınız ve yine gerçek devrimci görevlere sarılsaydınız tasfiyeci çabaları daha başında boşa çıkarabilecektiniz Bununla birlikte hepnizi de katbekat gelişip militanlaşırdınız ve bunların zararları ancak kendinize olurdu

Demekki bunların en büyük gücünü biz tabanımızın ve kadro birikimimizin zayıflıklarında aramalıyız Yoksa bunlar kendi "tezleriyle", oyunlarıyla -hala proleter kadro eğitmenin çok zor olduğunu iyi bilirler. Kurdistan da savaş acımasızdır bütün bu konularda insana çok az fırsat tanır işte bunlar bunu vesile sayarak oyunlarını rahatça oynama cureti sarığını gösterdiler Kendilerini esacak kadar birinçik kadrolarını çıkmayacağına inandılar Politikada bizim kurnazliklarımızı görebilecek duzeyde kurnaz kadro çıkmaz" "Parti Önderliği ise fazla denetleyemez

Parti genelde örgütlenmemiştir yani her zeminde kural ve kadeleri kurumlaşma temelinde yürumuyor". Önderliğin yoğun çabalarıyla biraz yürütülmek gelişmek istemiyor. Böyle ortamlarda biz daha rahat kendimizi konuştu ruruz diyorlar işte hesap biraz da böyledir Bunların çabası biraz da bulanık bir ortamdaki kurtçukların faaliyetine benziyor O halde bunu önlemenin yolu yapıyı daha da güçlendirmektir zaten bizim de eğilik verdiğimiz hususun kendisi bu noktadır

Bunlara tek tek mücadele belki çok olabilir ama Parti yapısı güçlendikçe bu tasfiyeciler sureki çıkacaklarına göre, bu doğru bir mücadele yöntem olamaz

Daha Parti taktiğimizi ilk defa yetkin bir biçimde hayata geçirmek istediğimiz Hilvan-Siverek direnişi döneminde, biz o zaman sorumlu olan arkadaşlara bu mücadeleyi özenle ele almaları gerektiğini belirtik Yine bir silahlı mücadele içine girecegimizi bunun bir ayaklanmayla bireysel eylemlerle yürumeyeceğini vurguladık Tersine bu koşullarımıza özgu bir gerillayı mutlaka geliştirmemiz gerektiğini ısrarla belirtik Yine bunun üzerine yoğunca tartışma yurutuk Ama sonradan ortaya çıkan ne oldu? Savaşın köyden-köye-ilçeden-kente ulaşmadığını görüldü. Çok rahatlıkla başarılacak ve verine getirilebilecek bir şey bu çok zor aştırdık Burada Parti taktiği konusunda proleter dönüşüm sağlanamadı Biz çok küçük birliklerle mevcut şartlıkçıları sindirtebilir ve örgütlenme imkanı yolunu açabilirdik O dönem için taktiğimiz buydu Biz II Kongre sürecinde bu durumu eşitlirdik Yine daha öncesinde Politik Rapor adlı kitabımızda bu durumu genişçe ortaya döydük Bu pratik daha sonra ortaya çıkan fasl yecilikle karıştırılmamalı onun bir oluşumu değildir Biz bunu, Parti taktiğini doğru devrimci esaslar dahilinde örgütleyememe ve açık çağ bir ilkesizlik ve ilkeliğin de bir hastalık derecesine çıkarılması olarak değerlendirdik Ve eğer ısrar edilürse bu hastalıkların ileriyebileceklerinin ortaya koyduk Dolayısıyla özeleştiriler bu temelde yapıldı Daha sonra II Kongre süreci ve sonrasında ilkeliğe durumunu da esas alan bazlarının bulaştığı hastalıklar ve tasfiyecilik dönemin belirgin hastalığı oldu Türk solculuğu ve ilkel milliyetçiliğin saflarımıza yansıması olarak ortaya çıkan bu durum çeşitli ögelerin sahasında en yıkıcı bir şekilde kendisini ortaya çıkardı

Yönetme-Yönetilme, Uslup-Hitabet ve Önderliğe Yaklaşım

Parti II Kongreden sonra ülkeye yönelme kararı alırken gerekli olan hazırlığı yapmış Siverek pratiğinden ders çıkarmış, bu sefer silahlı mücadeleyi daha da yetkince yürütecek bunun için de gerçekten küçümsenmeyecek çabalar harcamış, ülkeye ve Avrupa ya uygun bir şekilde güç aktarmıştı İlk defa dert toplu ciddi planlı bir hareket -silahlı mücadele de dahil- her alanda yürütülmeye çalışılmış bir Basın yayın faaliyetleri geliştirilmiş eğitim faal-yetimiz devam ettirmiştir Bunlarla, çok rahatlıkla ülkede silahlı savaşım geliştirilecek ve Parti taktiğimin bu sefer daha iyi oturtulması mümkün olabilecekti. Parti belgelerimizde bu konuda tartışmalar var Bu dönemde kararlılığımız kesindi ve bu konuda tek bir muhalif bile karşımıza çıkmadı. Ama biliyorsunuz, o zaman bazı basit sıkıntıların bireysel çıkarlarını ortaya koymaları gündeme geldi. Bazı kaçışların yanında, bazılarının da daha sonra kararsız kişiler olduklarını ortaya çıktı Bazı bireysel çıkar duşkunlarının protestocu tavırları vardı Ama ezici çoğunluk Partiden yanaydı Yine biliniyor o zaman guduler tahrik edenler de vardı "Rahat yaşamamız sosyal yaşamamız gerekir Parti bütün bu yaşam umutlarımızı yerle bir ettiği için onun arkasından gitmeyin çağrıları vardı Bu ögeler verebilecekleri kadar bir zarar verdiler Tabii bunların içine girdiği durumun altında yatan nedenler biraz açıldığında düşmanla ilişkilerin varlığını da görebiliyor veya bazılarının ucunun buraya kadar dayandığını biliyoruz Yani bunun düşmanın tahrik ettiği bir gelişim olduğu netice ortaya çıktı Bildiğimiz gibi bunlar Avrupa alanında Avrupa emperyalizminin ve de göçmen solculuğunun birleşik etkilerini PKK üzerinde denediler İlkmi demokrat PKK gibi aldatmaca bir tezle ortaya çıkıp, bunu bir hizipçiliğe kadar götürerek dan etmeye bile cesaret ettiler Biz anında bunlarla mücadeleyi yoğunlaştırdık Bunun Parti taktiğinin boşa çıkartılması arkadan hançerlenmesi olduğunu koyduk gerçekten da durumun böyle olduğu kanıtlandı ve açığa çıktı Bunlara kalsaydı biz düşmana tek bir taşla bile vurmadan her şeyi terkedecektik Bugün bunlarla yürütülen savaşımın anlamı çok açıktır ve bu savaşım gelişiyor Bu mücadeleden de güçlü çıkacak olan kuşkusuz Parti taktiği ve Marksizm-Leninizm'dir Başarıçe bunlar birkaç kişiye dayanarak yurutulukleri taşıyeti bugun nere deyse bütün Avrupa söku adına yürütmek istiyorlar ki bu da bizim büyüklüğümüzün ve doğruluğumuzun kanıtıdır Çunku Avrupa solculuğunun şimdi değil çok öncelerden proletaryaya demokrasiye nasıl ihanet ettiği çok iyi biliniyor

Ülke pratiğine yönelme durumunda ve yine tasfiyeciliğin eleştirisinde pratik yönetimin silahlı mücadeleye nasıl özünde inanmadığı nasıl ilkel milliyetçiliğe dayanarak onu boşa çıkarmak istediği bugun artık netleşmiştir Bunlar gerçekten yoğun emekle emirlerine sunduğumuz onca silah kadro ve malzemeyi et yordamiyla bile temsil etmekten kaçındılar Bırakalım tüm beklilerini buna katmayı adeta bundan rahatsızlık duydular Sanki Partinin direnişinin yükselmesi bunların başına belâymış gibi bu bela dan kurtulmak için -şu gücü Partinin cıvatalarını oynatmak temel dayanaklarını kemirmek hir-gür çıkarmak bozgunculuk yapmak daha kemikleşmeden ciddi temellerini atmadan taktiklerini böylece işlemez duruma getirmek istediler O uslup bozukluğu dediğimiz, sığlıkların sureki bozma proletaryaya halka hiç yakışmayan üsluplar veya boş yeresiz tartışmalar dayatmalar o çok çeşitli tavırları ortaya çıkmıştır Bunların sergiledikleri tüm davranışlardan özünde çizgiye ve çizginin uygulanmasına fazla inanmadıkları anlaşılmıştır Bunlar işler gerçekleşme safhasına geldiğinde işin erbabı olmadıklarının ortaya çıkacağını çok iyi biliyorlar

Diğer yandan önderlik sevdaları ile Partinin gerçek pratik gelişimi bunları şıkıyor Böyle olunca da duruma göre hareket ediyorlar Bunlar zorluklarımızı fırsat bilip

Ne de olsa yenirler ama bizim unumuz da un olarak kalsın ne de olsa bize ilerisi için gereklidir o halde taktiği oynatmakla zamanı geçirelim bu konuda kendimizi güçlendirdikçe güçlendirelim anlayışıyla ortaya çıktılar Son olarak III Kongre sürecine geldiğimizde bunların 1985 te kocaman Parti imkanlarını kemirdikleri ve Partiyi yenilgiyle yüz yüze getirdikleri ortaya çıktı Bu yetmiyormuş gibi kendi aralarında da anlaşamayıp merkezde değişen dozuklar yanı normal bir Partili terbiyeyle yaşayamadıkları görüldü Bunlar adeta

Madem ki bizi böyle bir işin altına soktunuz PKK taktiği dediniz işte biz de böyle yaparız dediler

Siverek pratiği böyle değildi Siverek pratiğinde şehit düşenler oldu sağ kalanlar savaştılar Bu işlem bir proletarya devrimciliğine gerekaya göre yurutmemiş olabilirler, ama yine de durustçe yiğitce bunu karşılayıp özeleştirilerine doğru yaklaşıtlar Yani bunlar kadar sınıf tasfiyeci bir anlayışı beyinlerine yerleştir memişlerdi Dolayısıyla, özelesbri süreçler birez kolay geçti Ama bunlarınki, işin içinde birez sinsilik kurnazlık ve nankörlük olduğu için çok çetin geçti Özünde inançsız oldukları halde kendilerinin ne kadar güçlü inanç sahibi olduklarını göstermeye çalıştılar Özünde silahlı mücadeleye inanmadıkları halde nasıl halk savaşını yürüttüklerini iddia ettiler Özünde örgütlenmeyi bozdukları halde nasıl yaman örgütçüler olduklarını söyleyip kendilerini kamuflle edip hepimize dikte ettirmeye yuttırmak istediler Tabii pratik kişinin aynası dır Pratik tüm bunlar ya lanmıyordu çünkü mevcut tüm mekanizmaz sağlam bir prestijin mümkün olacağın kanıtlarken bunların

"... Peki, bunların o şişkinliklerinin anlamı nedir? İşte, 'önder olduk' demek, önderlikle alakası olmayan başka bir deyimle kendisini adlandırmaktır. Bunlarınki önderlik değil, şişirme, balonlaşma hareketidir, yani önderlikleri balon tipi bir önderliktir, bir şiş batırılırsa patlar ve yerinde bir şey kalmaz. Bunların çelik gibi yoğrulmadıkları, dövülle dövüle çelikleşmedikleri daha sonra ortaya çıktı. Kırk türlü özeleştiri veriyorlar, ama bunda bir türlü durüst, samimi olamıyorlar. Devrimci önder böyle olamaz, gerçekte devrimci önderin özü, sözü ve eylemi çok sıkı bir biçimde birbirine bağlıdır. Bu, devrimci önderlerde bir karakter, bir özellik sorunudur ve bu temelde gelişirler..."

yönteminin ise bunları boşa çıkarma eğiliminde olduğu, bildiğimiz son tartışma, eleştiri-özeleştiri durumuyla ortaya çıktı. Ve son açıklamalarından da anlaşılacağı gibi bunlar utanmadan basit duygusal duşkünlüklere kadar bile işi vardırdılar. Yani adam duygularına teslim olmuş, böylece biraz rahat yaşamak istiyor. Bunu sağlamak için de kocaman bir Parti yapısıyla oynuyor duygusalığıyla adeta Partiye meydan okuyor. Böylelikle dağ gibi miktarları olmadık yerlere sürükliyor. Böylece küçük-burjuvaziye has ne kader duşkunlük varsa, çoğu bunda gözlemleniyor. Ve ondan sonra da, bu işin başında yer alanlar Kongre platformuna geldiklerinde, "Ben çekilecektim, yeter bu kader diyecektim diyor. Şimdi tabii duşkunlüğün bu kadarı da olmaz. Peki sen bu kadar sorumlusun, hiç olmazsa yaptıkların hesabını ver, ondan sonra çekilebilirsin. Yani işi hem bu duruma getir, hem de gözumuzün önünde, "Bu kadar yeter" diyerek bizlere meydan oku! Tabii bu, küçük-burjuva inançsızlığının duşkunlüğünün hangi sınırlara varacağını gösteriyor. Bunlar o usuplarını her türlü davranışa geçtikmekle, basit fırıldak tasarrufçuluk ve dayatmacılıkla bizi yıldıracakla rını sandılar.

Bunlara soru sorulduğunda cümlenin dörtte bir kelimesini kullanıyor, diğerlerini yarım saat sonra söyleyorlar. Bunlar böylesine saygısızlık yapacak kadar ileri gittiler. Dertlerini bilmiyoruz, açıklamıyorlar. Tabii, böyle basit duşkunluk örneği sergileyenler sadece bunlar değil. Bunlar kendilerini dayatmak için en olmadık yöntemlere başvurular. Böylesi bir yöntemle problemlerin çözümlendiği görülmuş mudur? Bu, dupeduz terbiyesizliktir. Şimdi bunlar çok ilkel yöntemlerle bizi sindireceklerini ve daha sonra dileklerini bir ortam bulurlarsa, bu sefer neden nasıl hak sahibi olduklarını kendilerini neden baş tacı yapmamız gerektiğini kabul ettirecaklerini sanıyorlar. Tabii biz başlangıçta yoldaştırlar, biraz dinleyelim, rahatsız ediyorlar ama fazla mesele yapmayalım dedik. Ama biz bunu dedikçe onlar bastırmaya çalıştılar. Hatta biz dinliyor diyerek daha fazla kendilerini dayatmaya çalıştılar. Bu öyle bir noktaya geldi ki adeta bize bir Parti faaliyetini durdurun demedikleri kaldı. Hani Avrupa da bildiğimiz o tasfiyeciler dolayılı yoldan, "Artık Partinin bu taktiği yürumuyor, bu biçimiyle olmaz" dedilerse de bunu ilkin bu şekilde ileri sürme cesaretini gösteremediler. Ama bizim pratik yönetim ilkel milliyetçiliğe sığınıyor karşıdaki ise zaten hesabını yapmış ve 'Hakkarı ye yakışmayın' diyor. Onlar da yakışmıyorlar. "Bu kadar kışlı Güneye çekin' diyor onlar da Güneye çekiyorlar. Bunlar böylece resmen savaş alanını terkediyorlar ve bunu da önderlik sayıyorlar. Halbuki, nasıl sömürgecilerin ilkel milliyetçiliği basit bir yedek olarak kullanıyorlarsa, bunlar da PKK'yi bu işbirlikçilerin basit bir yedeği durumuna getiriyorlar. Yani, uşağın uşakları, PKK gibi bağımsızlığın seçkin bir temsilcisini işbirlikçi güçlerin yedeği durumuna düşuruyor bunu da en açık ve çalıştırılması gereken bir önderlik diyor.

Bunlar muazzam bir tasarrufçuluk, dayatmacılık, bastırmacılık göstererek sorunları hallet meye ve yanındaki yoldaşlarını konuştur mayarak, bunlara toplantı yaptırmayarak, tartışma geliştirmeyerek, eleştirilerini kabul etmeyerek, sadece uyduruk emirler vererek insanları yıkmak dağıtmak ve böylelikle güya kendilerini kanıtlamak istediler. İnsanların en iyi anlaşma aracının dil olduğu bilinüyor. Ama bunlar bu aracı da ortadan kaldırdılar. Yalnızca savaşçılarla değil bizimle de bu temel anlama aracını ortadan kaldırarak anlamazlığı geliştirmeye çalıştılar. Dili ya kötü kullandılar ya da hiç kullanmadılar. Bu hitap meselesi bizde böyle ortaya çıktı. Adam konuşmuyor veya az konuşuyor ters konuşuyor seri konuşuyor yani böylece anlaşma imkanını ortadan kaldırıyor. Yoldaşlık bağları vardır her şeyden önce bizi bir araya toplayan da budur. Sunuvie da oynayarak anlamazlığı derinleştiriyor ve böylece çok çeşitli yöntemlerle dağıtıyorlar. Partinin hesap sorma ortamına gedikleriniz de ise, "Bu iş artık burada bitsin diyorlar.

Evet görüluyor ki, yenileyici objektif olarak kabul etmişler ama subjektif planda ise kendilerini ucuz kurtarmak, yüksek seviyede tutmak için başka sıkıntılara sorunları tartışmaya, bu tartışmaları çok gerilerden almaya aymıklarını büyütmeye esas olanı gözden kaçırmaya çalışıyorlar. Belgeler de bunu, böyle gösteriyor. Şimdi, bunlar açık ki Partinin bu kadar yüreksiz biraz da beyinsiz savaş çıkardığı ama bunların bir ustalıkları var bunlar kendi çıkarı için iyi iş etmesini bilmişlerini kendi bireyse duşkunlüklerini kullanmak için fırsatlar değerlendirmesini. Parti ve cevrelerini yıldatmaşın biler kimselerdir. Demin de söylediğim gibi bunların kendiler büyük bir yıkandan ibaretler. Gerçekte se bunların yaratıkları bir uslupsuzluktur.

Peki bunların bu şaşkınlıklarının anlamı nedir? İşte önder olduk demek önderlikte alakası olmayan başka bir deyimle kendisini adlandırmaktır. Bunlarınk önderlik değil şişirme balon aşma hareketidir yani önderlik balon tipi bir önderliktir bir şiş batırılırsa patlar ve yerinde bir şey kalmaz. Bunların çelik gibi yoğrulmadıkları, dövüle dövüle çelikleşmedikleri daha sonra ortaya çıktı. Kırk türlü özneleşim veriyorlar ama bunda bir türlü durust samimi olamıyorlar. Devrimci önder böyle olamaz, gerçekte devrimci önderin özü sözü ve eylemi çok sıkı bir biçimde birbirine bağlıdır. Bu devrimci önderlerde bir karakter bir özellik sorunudur ve bu temelde gelişirler. Ama bunlar sahtelikleri buyutere rek teoriyi bir demagoji yığınına dönuştureren pratiği bir aldatmacalar silsilesi haline getirerek Parti ortamına geldiler. Ve çeşitli yönlerden zorlandıklarında şişirme balon gibi olduklarını ortaya çıktı. Tabii.

Patlarsak etraf şöyle yanar tutuşur biçiminde sözlerle bunlar bizi ürkutmek istediler ama Partinin hesap sorucu gücünü karşılarında görunce büyük bir umutsuzluk içine girdiler.

Bunlar biraz da bu unsurlere güvenliyorlar. Onlara göre, onlar biraz zedelenirse, aslında Kurdistan da hiçbir şey ayakta kalmaz, PKK dağılır! Neden? Çunku, ne de olsa güya herkesi kendilerine bağlamıştar herkesi kendi büyukluklerine", "fazlelerine" inandırmışlar. Bu büyukluklerine biraz toz kondurulduğu mu herkes şuphe tereddüt içinde kalır dolayısıyla PKK nin bir şeyi kalmazmış! Zaten en çok uğraştıkları şey yaşadıkları bu yanlışlı durumdur bunu geliştirmek istiyorlar "Bu inandığınız, güvendiğiniz nasıl yoldan çıktı?" şte, böyle dendiğinde herkeste büyuk umutsuzluk, karamsarlık basgösterisin, dolayısıyla da Partı bunlarsız ödemeyeceğini anlasın istediler. Tabii bu büyuk bir oyundu. Bunlar, Partiye karşı geliştirilmesi gereken inancı Partinin her türlü olumlu gelişimine, onun ideolojik-politik hattına her duzeyde gösterilmesi gereken inancı bağlılığı kendi şahıslarında kilitlemişler. Yani Parti Parti Önderliğine gösterilmesi geliştirilmesi gereken bağlılığı kendileri için gerçekleştirmişler. Zaten tüm güçlerini buna sarfetmişler. Bakıyorsun, bunlar yıllarca taşıdıkları yetkileri, sorumlulukları, kadro ve kitlelere karşı kendi kişiliklerinin nasıl büyuk ve vazgeçilmez olduğunu göstermek nasıl PKK demek bunlar demek olduğu ve bunlarsız PKK nin nasıl yaşayamayacağını kanıtlamak için kullanmışlar.

Bunların önderlik adına yaptıkları tek fialiyet budur ve tabii ki bu en büyuk günahlardan biridir. Olumlu bir şeye, taktiğin ve işlerin yürutulmesine geldi mi, demin söylediğim gibi bunlar ortalıkta gözukmuyorlar. İşte hepimizin bu tarzın erdemine inandığı daha sonradar hep oldu. Bu kadar izlenmiş hat açıklama yapıyoruz sizleri silahlandırıyoruz her bakımdan doğru emir ve talimatlar veriliyor, görevin tüm yönlerini kavrayacak duruma getiriliyoruz. Ama yine de bunlar hiç de bu kadar emirler kumandan konuşmasız yapmadan bütünün kuru kağıtlarla emirler sözler bir yere bırakıyorlar. Adeta nefes aldırmaz duruma getiriyorlar. Tabii bu da büyuk bir çeşitdir.

Başka bir önderlikler de var dir. Şimdi bunlar nedeni daha sonra başka biçimlerde ortaya çıkıyor. Yani tümüyle bizim pratik hatalarımız boşa çıkarmak için ne kadar az da olsa yapmadığımız bir şeyi bize yapmakla suçlamaları için bir zemin yaratmaları bir uslupsuzluktur.

Peki bunların bu şaşkınlıklarının anlamı nedir? İşte önder olduk demek önderlikte alakası olmayan başka bir deyimle kendisini adlandırmaktır. Bunlarınk önderlik değil şişirme balon aşma hareketidir yani önderlik balon tipi bir önderliktir bir şiş batırılırsa patlar ve yerinde bir şey kalmaz. Bunların çelik gibi yoğrulmadıkları, dövüle dövüle çelikleşmedikleri daha sonra ortaya çıktı. Kırk türlu özneleşim veriyorlar ama bunda bir türlu

kardığımız sonucu da aktardık Bir merkez olmanın ne demek olduğunu ve nasıl çalışması gerektiğini vurguladık Buna karşın ortaya çıkan ne oldu Daha sonra görduk adam kendisini dev aynasında görüyor Kaldı ki, öyle bir ayna da yok Sen öyle bir dev de değilsin O zaman bir balon gibi şişme sonra kötü patlarsın dedik Ama bunu ciddiye almadılar

Önderlik sevdası çetin bir sevdadır Bu sevda bir defa adamın gözüne göründü mü, ona her şeyi yaptırır Fakat önderlik sevdası öyle değil ve önderlik sahasındaki sevda, saygının en kötü bir biçimini ortaya çıkartabilir Buna tutkun olabilirsiniz dedim, her konuda tuccarlık yapın, para-ticaret işlerini öğrenin, sosyal ilişkilerde böyle olun sanat alanında çalışın, bunların dışında başka iyi şeyler de yapabilirsiniz, bu konuda beceriksiz de olabilirsiniz Ama siyasi sahada karasevdalar hem de olumsuz tanımdek karasevdalar sizi hiç bir zaman bu şuura Tabii anlamaz veya ciddiye almazlar, kendi bildiklerini uygulamayı daha önemli görürler

Tabii bu konuda bazı oyunlar da oynadılar Parti üzerlerine gidersa veya ilerde biz tekrar kendilerine yönelsek ne yapabileceklerini hesapladılar İşte bunun için kaçış yollarını da pekiştirdiler O bildiğimiz usluplarını, o anlaşılmaz ezop dillerini ortaya çıkardılar Kısaca saygısızlıklarının en son ve çeşitli biçimlerine sığınarak tahrik ettiler Kendileri de biliyor ki bunlar doğruyu görmeler doğildir Aynı ca bu yöntemler öyle önderlik konusunda yürütülecek bir mücadele aracı da olamazlar Ve buna bir de gözyaşı dökme, ağlama eklendi bu durum bugün çok açıktır Oysa bizim geliştiriş yükseltişimiz önderlik mertlik kahramanlık yiğitliktir durustluk açıklık ve samimiyetten yoğun bilinç ve cesaretten ibaret olan PKK hamuru PKK nın şekillenmesi PKK nın çetrikleşmesi ile bunların şıklıkleri arasında hiçbir benzerlik yoktur

Biz Kongre sürecimizi tahlil ederken bunların durumlarını daha kapsamlı bir biçimde koyarak izah ettik We dedik ki yaptıklarınız dan vazgeçmek durumundasınız bu yönlu direnmenizi sürdürseniz, işte bununla komplocu olduğunuz tashiyeci olduğunuz ortaya çıkıyor, uyarılara rağmen daha da sürdürseniz ezilip gideceniz Bunlar tehlikeyi görduklerinde Partinin kendilerinin bütün oyunlarının ortaya çıkaracağını görduklerinde Partiye teslimiyet bayrağı çektiler ve, Tamam, doğru olan Partidir buyuk olan Partidir küçük olan bir hiç olan benim dediler Çok ilginç Madem böyle iseniz madem Parti ne derse tamamen benim için de geçerlidir diyorsanız niye söylediklerinizden daha bir aki gun birkaç hafta geçmeden eski tavırlarınızı sürdürüyorsunuz? İşte bu yüzden özleştirilerine bağlı kalmadıkları görüluyor

Önderlik savaşında böyle kocaları yöntemlerine itibar etmenin hiç kimseye şeref bahşetmeyeceğini herkese belirttik Yani savaşacaksanız meriçe savaşın bunda yanık düşersaniz bunun da bir anlamı vardır dedik Ama biz daha çok düşkunce bir savaşımın örneklerine tanık olduk Bu devrimcilere yakışmayan savaş usulunun temelinde öyle rivayetlerden gelinlerden istifade edip de birtakım şeylere yetlenmeyin dedik Simdi bunların geldiği nokta şudur Ya durust olur gerçek boyutlarının ne olduğunu bilerek ona göre davranırlar ya da çeşitli kurnazlıklardan sevişsizliklerden vazgeçerler

Kendi çabalarımı hep örnek gösterdim PKK ya birşey kazandırıyoruz ama nasıl? Çok çeşitli kritik dönemeçlerde ve çok zor koşullarda nasıl çarptık Teorik, pratik kadro silah, para gibi her şey nasıl sağlanıyor? Bunların nasıl sağlandıklarını biliyorsunuz Peki bizim yıllarca zor bela bir araya getirdiğimiz değerleri nasıl birkaç günde gaspetmeye çalışacaksın? Ben bu kadar insanı bir araya getirmek için yoğun bir çaba ve emek sarfetirim Sen bu uzun yılların emeği sonucu hazırlanan yapıyı nasıl birkaç gün de önderliğin altında birleştireceksin Tabii ki, önderlik edecek kişilerin, önderliğe biraz yakışır konumda yürümeleri gerekir Herşeyden önce, önderlik yapabilmek için önderliğin önderlik ettiği kesime sınıfa öncuya birçok şey vermesi gerekmektedir Örneğin sizler de, önderlik edebilmek için önderlik edeceğiniz savaşçılara çok şey vermek zorundasınız Çünkü savaşçılara verebileceğiniz her şeyi vermeden adeta kendimizi onların içinde eritmeden siz onları savaştıramazsınız Şu çok açık bir gerçektir eğer ben Partiye birçok şey vermesem, Partiyi yurutmem mumkun değildir Dolayısıyla Partı temsil ettiği sınıfa, halka buyuk değer vermezse, onlar için buyuk fedakarlıklarda bulunmazsa, sınıf ve halk onu öncü olarak görmez

Bu söylediklerimiz genel doğrulardır Ama belirttiğimiz gibi bunların bir topluluğa hiçbir şey vermeden sadece bastırarak önderlik etmeye çalışmalarına gerçekten şaşıyoruz. Bugun Kurdistan da bir jandarma köye gelir köylüleri bir araya toplayarak kamçısını sallar ve bir "önderlik" kurar, "yuruyun yetin kalkın, koşun, durun" der Turk ordusu zaten böyle bir ordudur ve bu anlaşılır bir durumdur Turk burjuvazisinin bu konudaki konumunu biliyoruz Bir ağa da köylüleri böyle bastırır bunu da anlıyoruz. Ama bizimki bunlardan mıdır böyle mi gelişecekti? Elbette ki hayırı İlk günden beri yuksek bir akına gücü, inandırıcılığı yoktu bu kişiliklerini geliştirme herkesi yuce amaçlar uğruna yuksek bir dirişline, örgutlenmeye götürme ve PKK'yi böyle geliştirme, ilk çıkıştan gunumuze kadar gerçek PKK'nin oluşumu böyle değil mi? Bu kadar şehide, direnişçisi ve yoğun bir teorik malzemesi vardır Bunu başka turlu görmek ve göstermek mumkun değildir Ama buna rağmen o hala adeta inadına Evet 15 yıllık PKK böyledir ama benim da ayrıcalık böyle kabarıyor ben de böyle birisiyim diyor Hayır sen böyle birisi olamazsın, buna hakkın yok çünkü sen PKK nın imkanlarını kullanmıyorsun yani bu evin sahipleri çocukları var bu ev bir kamp temelinde kurulmuştur Bu evin yuksek bir ahlaki ilkeleri vardır Sen bu durumda nasıl bir de verim" diyorsun Bu bir hırsızın eve girip, o evi soyup soğana çevirmesine çok benziyor Zaten bunun için biz içimizde bulunan bazı hırsızlardan, kumarbiklerden bahsettik Gerçekten insan bir misafir gibi bir yere girebilir ama hırsızlık yapmamalı Partimizde bazı misafirler mevcut olabilir hoş geldiler sefa getirdiler Ama misafir birkaç gun kalır sonra gururunu fazla incitmeden tekrar allahaısmarladık deyip gidebilir Yine bazı geçici yol arkadaşları olabilir bunlar da yuruyemeyeceklerini anladıkları zaman olduklarını yerde durabilirler Ama yok, böyle yapmayacak, bir hırsız gibi davranacak, en yuce değerleri bastırarak gaspetmeye çalışacak ve ondan sonra da yavuz hırsız misali hem evin sahibini bastıracak hem de evin sahibini kendisine yalvarır duruma getirmeye çalışacak ve "Her şey benimdir sen bana boyun eğ" diyecek İşte bu kabul edilmez bir durum ve duşkunluktur

İşte son önder taşlaklarını biraz böyle ortaya çıktılar Kocaman bir PKK yi bastırmaya gaspetmeye çalışıyor ondan sonra da, Benden daha buyuğu yoktur diyor Bunu eskiden olduğu gibi darbe teorisi de denilebilir Feodaller de birçok darbe ile iki bu burjuvazide fazla yoktur daha çok feodal komploculuktur vardır, bir birliğin komutasını ele geçirir sarayı ele geçirir bir beyliği ele geçirir ve onden sonra da bir kardeş diğerine, bir sulale diğerine darbe yapar Partide de halen ortaçağ kokuşmuşluğunu konuşturmak, bu tur yöntemlerle yetki gaspetmek tasarruf geliştirmek gerçekten böylesi yöntemler çok geride kalmışken bunu Partide böyle yuşamak sadece bunların ne kadar geri olduklarını gösterir Biz, bunlara defalarca ego larınız ve gudulerınız ne kadar guçlu bu olursa olsun, çağırımızda bunlar hiçbir toplumun tasvip etmesinin imkanı yoktur dedik Her ne kadar "Kurdistan da herkes ne yaparsa onun yanına kâr kalır" diyorsanız da PKK bunu önleme hareketidir Bunlar PKK içinde hiç olmazsa şimdilik sınırlandırılmıştır diyerek uyardık Tabii o, bunlara kulağını tıkar ve bütün iyi niyetli çabalarımızı boşa çıkarır Hele bir de yuregında biraz ağalık veya beylik kompleksi varsa, bir gun de olsa paşalık ve ağalık yapmak ona çok zevkli bir iş gibi geliyor

Bunlarda buyuk ahlaksızlık büyük gericilik hareketi biraz da böyle ortaya çıktı Tabii bunların diğer bir yanı da son gunlerde yaklaşık saatlerce kadar Parti önderliğine karasevda biçiminde bağlılık gösteriyorlar diye gelmesidir Bu da aslında onların madalyonun diğer kapkara olan yuzunu gizlemek için görünuşte sahte bir maskeleme bağlılıklarıdır Elbette bu hakiki değildir, gösterme yetenekleri de yoktur ve bunu da çok kısa sürede anlıyoruz Ama bizimki bunlardan mıdır böyle mi gelişecekti? Elbette ki hayırı İlk günden beri yuksek bir akına

PKK 10 YILI

PRATİĞİMİZİ III. KONGRE GERÇEĞİ TEMELİNDE DÜZELTELİM

III. Kongre Çizgisi Her Türlü Engeli Aşma Gücündedir

Halkımızın direniş tarihinde işgal, ütülü ve sömürgecilikte tadesini bulan dış saldırılar ile bunların başarıya ulaşmalarında, iç ihanet ve teslimiyet baş rolü oynamıştır. Halkımızın tarihi boyunca, ihanet ve teslimiyet dış güçlerin elinde kalesi içten tehlikenin vazgeçilmez yöntemi iken, egemen sınıflarının da temel karakteri bu olmuştur. Halkımız çağın dışına itilen 20 yy.'ın başından itibaren yok olma tehlikesiyle karşı karşıya getiren, bugün her namuslu insanın teslim olduğu bir gerçek olarak utanılası bir yaşama mahkum eden tarihimizin bu acı gerçekliği; Partimiz tarafından birçok yönüyle izaha kavuşturulmuştur. Dolayısıyla bizde ihanet ve teslimiyetin tarihini bilinçli-bilinçsiz gelişme yönteriyle veya düşmanın bu belayı ülkemizde hakim kılmak için başvurduğu yöntemleri kapsamında uzun işlemek yerine tarih gerçekliğine bu biçimde kısaca dikkat çekerek ulusal kurtuluş mücadelesi süreci içindeki gelişimi çerçevesinde ele almak, daha güncel ve somut bir yaklaşım olacaktır. Çünkü, ulusal kurtuluş sürecinde ihanet ve teslimiyet, geçmişte olduğu gibi hep tek yönüyle icra etmemekte halkımızın hakkı ve soylu davası karşısında ilk kez yenilgiye uğramakla ve mahkum edilmektedir. Bunun böyle olmasında Partimizin, mücadeleye önderlik etmesi belirleyici bir rol oynamaktadır. Eşi görülmemiş çoruma, yozluk ve yok olma, ancak ve ancak çelikten iradeye sahip çağdaş sosyalist bilimle donanan öncu bir güçle önlenebilir ve halkımız için tarihe ileri bir akış verebilecektir.

1970'lerde liklenen öncu güç tam da bu niteliktedir bir öncudür. Halkımızın çıkarlarını dile getiren ve kurtuluşu mücadeleyen öncumuz PKK, en olumsuz bir tarihi mirasa donanmasız bir konuma sahip olmasına rağmen ne pahasına olursa olsun bu çıkışı gerçekleştirmeye cesaret eder. Ama bu çıkış kolay olmaz çok sancılı ve zor bir adım olduğunu daha ilk anda kendisinin gösterir. Tam da Kurtluğu yoketbm Kurdistan'ı yutlum dediği bir anda bu çıkışın yapılması düşmanlıklerine kadar korkutur. Nitekim daha ilk günlerden itibaren ajan sızdırma komplo ve provokasyonlar gündemleşir. Fakat soylu direnişin ve çıkışın sahibi devrimciler çelikten iradelerini konuşturarak ikinci bir adımı gerçekleştirirler. Bu adım devrimci düşüncelerin halkın içine taşınarak filizlenmesi biçiminde anlamını bulur. İşte, bu aşamada korkaklar, sınıf çıkarlar zedelenen feodal-köpradör ve küçük-burjuva kökenliler kabuklarına sinerler. Sonsuz bir inanç sahibi devrimciler bu kaçkınlığa soysuzca teslimiyete aldırış etmeden ileri hamleler gerçekleştirmek üzere hakimiz içinde yer alarak düşüncelerini beyin ve yüreklere taşırarak halkımızın bağrında tahl kurarlar. Düşmanın buna gözyumması veya sessiz kalması mümkün değildi. Onun içindir ki, bu çıkışa büyük enternasyonalist devrimci Hakı KARER'yoldeşi örgütlediği ajan Sterka Sor (Beş Parçacılar) örgütü eliyle hallederek cevap verir. Aynı zamanda, başta Parti Önderliği olmak üzere tüm önder grubun imhasını hedefler. Elbette fiziki olarak devrimcileri imha etmekle nihai amacına ulaşmayacağını çok iyi hesaplayan sömürgeciler devrimci düşünceleri de kökten kazımak için ajan Tekoşin örgütünü devreye sokar. Toplu bir plan çerçevesinde gerçekleştirilmek istenen amaca amaç devrimcilerin güçlü iradesine çarparak geri tepер ve boşa çıkar. Bu süreç zorlu ve birçok cephede saldırıların gündemleştiği bir süreç olur. Halkımızda onay gören ve telen katılım sağlayan devrimci düşünceler ve devrimci önderlik saldırıları cesaretle karşılayarak hızla gelişim gösterir. Kitleselleşen devrimci düşünceler Halkı yoldaşın arkına bağlığın verdiği sorumluluklarla halkımızın öncü ve örgütlü mütrezesi PKK kurulur.

Partimiz PKK nın kuruluşu, halkımız için büyük bir kazanım olurken düşmanı çılgına çevirir. Aynı sırada sosyal sövenizm, ilkel-milliyetçilik küçük burjuva teslimiyetçiliği kısacası sömürgecilik dolaylı-dolaysız tüm dayanaklarıyla harekete geçer. Pespese yüzerce devrimci katledilir. Esir alınır. Ama, her şehadet olayının ardından devrimler gelişerek büyür. Kendisi açısından durumu yeni metre anlayışı sömürgecilik bu kadar taşınarak tek araç olarak işgal bir da bey görür ve nihayet asker faşist darbe gerçekleştirir.

Askeri terörün Kurdistan'da estirdiği azgın bir terörün her tarafı adeta yeniden işgal edilerek egemenlik kurulmaya çalışılır. İşte bu dönemde her güç ve birey gerçek kimliğini ortaya koymak zorunda kalır. Türk sol u ve reformist Kurt küçük-burjuva örgütleri başta olmak üzere muhalif tüm güçler ve bireylerin büyük çoğunluğu teslimiyet bayrağını çekerek kendilerini tasfiye etkilerini ve ihanete yöneldiklerini görüyoruz. Partimiz PKK görkemli direnişler sergileyerek mücadelesini sürekliteştirir. Saflarda berraklaşma ve netleşme sağlanır. Kaypak korkak sınıf çıkarları zedelenenler teslimiyet bayrağını çekerler ve büyük kesimi bunu ihanetin noktalar işte Şehin Dönmez Yıldırım Merkül vb hainleri bunun açık örneğini teşkil ederler. Bunlar ellyle Partimiz şahsında tüm halkımız teslim alınmaya çalışılır. Bu yönlü hayli deney ve tecrübeye sahip olan sömürgeciler, 1920'lerde TKP 1970'lerde TMKO vb. örneklerde olduğu gibi PKK yı içerden teslim almaya ihanet lokumlarını dışarıya taşırmaya yeltenir. Ama tepeden inmağa direnişen yüce hamuruyle yoğrulan PKK buna Mazlum Hayri Kemal ve diğer devrimci önderlerin öncülüğündeki direnişle karşılık verir. Sömürgeciler tarafından tek yönlü ve geriye işletilen halkımızın tarihi boyutlu bedeller karşılığında da olsa ileriye gelişimi hızlandırılır.

II. Kongre sonrası vatana dönüş ve mücadeleyi geliştirmenin önüne enget olmak ve bizi bundan alıkoymak isteyen provokasyon hareketi o dönemin koşullarında ortaya çıkan en belirgin karşı-devrim hareketidir. Başını Semir provokatörünün çektiği bu hain çete, demokratik PKK' sloganıyle ortaya çıkmış, özünde Partimizin çizgisini deforme etmeye yozlaştırmaya geliştirerek özünden boşaltmaya Önderliğimize her türden saldırılarıyla, hatta düşmanla direkt bağ içinde, vatana dönüş hareketini engelemeye çalışmıştır. 1983-86 döneminde taktığın başına musallat olan sağ tasfiyecilik de bazı farklılıklar arzetse de doğduğu sonuç itibarıyla aynı amaca hizmet etmiştir. Aydın küçük-burjuva ve feodal aristokrat sınıf anlayışında somutlaşan sağ tasfiyecilik taktığı sağa yatırmış Partıyı içten kemirecesine tasfiye etmeye çalışmıştır. Düşmanın yoğun çabalarına rağmen başaramadığını bunlar bu biçimiyle başarılmasına hizmet etmişlerdir.

Parti III. Kongremizin en önemli amaç ve görevlerinden bir tanesi de tasfiyeciliği tasfiye etmek olmuştur. Amansızca yürütülen sınıf savaşımı sonucunda proletarya zafer kazanarak çıkarken diğer sınıf anlayışları mahkum edilmiştir. Üstün bir başarıyla sonuçlanan III. Kongre sonrası yabancı sınıf kalıntıları karikatürize ve çok daha kötü biçimlerde boy verdi. Tasfiyecilik önemli tahribatlar yaratırken çeşitli biçimlerde dayatılan teslimiyet de, bundan eksik kalmaz. Her iki anlayış da özde emlerleyiş farklılık göstermekle birlikte daha değişik biçimlerde ortaya çıktılar.

Bursaya kadar belirttiklerimiz gelişmeleri ve sonuçları tümden açıklamaktan ziyade sorunun özlü bir özetini içermektedir. Amaç daha çok son olarak cereyan eden tasfiyeciliği ve dayatılan teslimiyetin geçmiş örneklerini açıklamaktır. Bu sorunun özünü ve son gelişmeleri açıklarken bunların tasfiyet ve tahribatlarını belirtmek gerekir. III. Kongrede kendilerini maskeleyerek gizleyen yabancı sınıf anlayışlarının sahipleri netleşmiş Parti cnlarında, kendilerini daha fazla gizleyemezlerdi. Nitekim pratiğe yönelirken değişik alanlarda görülen bu anlayışlar kendilerini daha fazla kamuflaj edemezler. Partimize zarar vermiş, bir yıllık sürecinde yaratıkları tahribatlarla da engelleyici olmuşlardır. Ancak daha fazla zarar vermemesi için gereken önlemler alınarak etkisiz duruma getirilirler. Tarihsel kökenleri yuzyıllara dayanan toplumsal temelleri çürük olan, sonuçta ihanete varan bu çizgilerin bugün de boy vermemesi mümkün değildir. Partimizin tarihinde —ki, bu 15 yıl gibi bir süredir— bu sonla noktalanan birçok ihanete tanık olmuştur. III. Kongreden sonra, Partimize, ilkel-milliyetçi kemalist küçük-burjuva teslimiyet çizgilerini dayatan anlayışlar içten içe Partimizin çizgi ve taktiğini kemiren sapkın ve doğru uygulanmasını onune set çekmek isteyen anlayışlar olmuşlardır. Genelde olmazsa da önemli roller oynamak durumunda olan alanlar başta olmak üzere, birçok alanda 87 atılımı gecikti rilerek, taktik sağa yatırılmıştır. Bunun sonucunda, tarihimize sahtelerin kanıyla yazılan ve halkımıza çok şey vaad eden Özgurlük Yürüyüşu engellenerek boşa çıkarılmaya çalışılmıştır. Parti kadroları başta olmak üzere değerlerle oynayarak amaçlarını gerçekleştirmeyi umut eden sağ tasfiyecilik Parti Önderliğinin direkt reddi anlamına gelen tutumlara girme cüretini bile göstermekten geri kalmamıştır. Daha önceklerin kötü kopyeleri ve karikatürler olmaktan öteye gidemeyen bu tasfiyeciler sürekli halkımızın çıkarlarıyla oynamışlardır. Halkımızın toplu katılım ve imhasını ilke edinen ve kalsövenizmde ifadesini bulan sömürgeci politikaların yansıması kemalist küçük burjuva anlayışı Partimiz içinde hortlatılarak, sınsice yaşatılma uğraşı verilmiştir. Adeta tarihsel geçmiş, Partimiz içinde tekrarlanmak istenerek kemalist anlayışla hareket eden küçük burjuva ve işbirlikçi egemen sınıf anlayışları kendi aralarında uzlaşarak proleter devrimci çizgiye karşı savaş açmışlardır. Şahıslerin kanı ve buyruk bir emek ürüne inşa edilen Partimiz içten fethedilerek değerlerine asalakça ve hovardaca konmaya çalışılmıştır. Bunun için de "tek şeflik" egemen kılınarak Partimizin devrimci ahlakını özden boşaltılmanın tum kurallar ihlal edilerek sonuca ulaşmanın yoğun çabası içinde oluşmuştur. Kısacası bunun için ne gerekiyorsa o yapılmıştır.

Halkımıza ve Partimize çok büyük kayıplara mal olan bu düşmanca faaliyetlerin önüne geçmek bir zorunluluk haline gelince Partimizin doğru devrimci mudahalesi gündemleşti. Ucuz hesaplarla, hırsatlarla çıkan emellerine ulaşmak isteyen ilkel milliyetçiliklen ve kemalizmden gıdasını alan teslimiyetçilik biçiminde somutlaşan anlayışın sahiplerinden kimisi kargı-devrim saflarında nefes alarak ihanetle sonlarını noktalarken, kimisi de buna varma hırsatını bulamamıştır. Elbette ki bu, onların durust oldukları anlamına gelmez. tam tersine onların suçları çok daha ağırdır. Ancak Partimizin mudahalesiyle etkisizleştirilerek düşmanla hiten birleşmeleri önlenebilmiştir. Aksı halde, düşmanca saldırıların sahibi olanların sınıf karakteri de dikkate alınırsa, son nefes atacakları yer karşı-devrim safları'dır. Yüzlerce yıldır tüm değerleri kendi sınıf çıkarları için sömürgeciliğe peşkeş çeken ve günümüzde de en kotu bir biçimde işbirlığı, uşaklığı yapan hem egemen sınıfın Partimiz için ucuz ajanlarıdır. Bu sınıfın karakterı izah etmeyecek kadar açıktır. Bugün Partimizin şahsında somutlaşan halkımızın iradesi ve gücü kendisine yönelik işlenen her turden saldırının suçunun hesabını sorucak bir konuma gelmiştir.

Halkımıza değerlerine karşı işlenen her suçun hesabını soran Partimiz, son olarak çok iğrenç bir biçimde çıkarı emeller peşinde koşan ve bu yönlu geliştirdikleri faaliyetlerle ağır zarar verenlerden de hesap sormasını bilmiştir. Partimiz şahsında halkımızın bağrına bir hançer gibi sokulmak istiyenlerin durumunu Parti Önderliğimiz şöyle izah etmektedir. *Adam bir bütün olarak partinin gelişmini tartışmaya soksuyor bu kadar şahsının kanı pahasına mal olan, bu kadar geniş bir emeğin ürünü olarak ortaya çıkan bir gelişmeyi başka türlü göstermeye onda yeni çizgiler yaratmaya, onu deforme etmeye ters eksimaye kadar işleri zivanadan çıkarıyor Taktiğe gelince de, bir Atatürk Barajı diker gibi bir baraja Parti çizgisi önüne dikiyor Onlarca yıl Partiye eylemsiz bırakarak çabalarını önderlik meskesi altında bize de yutturmaya çalışıyor. Bunlar gaflet ve dalalet içinde bulunan kişilerdir Halkları en büyük kötülük bunlar tarafından gelebilir ve bunların açtığı yol köleliğe yönelen boyun eğerek gitmenin yolu anlamına geliyor* Alıntıda da çok açık bir biçimde izah edildiği gibi bu tipler halkımıza yapabileceklerinin en kötüsünu Partimiz şahsında yapmak istediler Yaptıklarının hesabını bunlardan sormak vazgeçilmez bir görevdir Kürdistan da her şey yerli-yerine oturtulmadıkça suçlular hakiatar sanık sandalyesine oturtularak mahkum edilmedikçe, ileri bir akışı sağlamak olanaksızdır Bu, binlerce yılın hesabının sorulması ve tarih karşısında mahkum edilmesinin ilk adımını teşkil ediyor Yargılanan ve mahkum edilenler salt sömürgecilik değildir sum gericiliktir egemen sınıfın yaptığı işbirlikçiliktir teslimiyet ve ihanetlir Halkımız irademini Partimizde somutlaştırarak kendisine yapılan tüm kötülüklerin hesabını tek tek soruyor bundan sonra da sormaya devam edecektir İşte bunun son örneklerini teşkil eden toplantılarda ortaya çıkan eğilimleri ele alıp değerendirmek gerekir

Bunlardan biri, sağ tasfiyecilik konumunda olup da ilkel-milliyetçi-sebikkçi çizgiyi temsil eden anlayıştır Daha önce izah etmeye çalıştığımız tahribatların sahibi egemen sınıf anlayışı, sahtekarlık ve çarpıtmalarla çağdaş bilimle donatılan Partimizin çizgisini deforme etme amacına ulaşmaden suçustu yakalanmıştır Yeniden ihanet tarihini tekerrur etmeye çalışan egemen sınıf suç ustu yakayı sıyırmaktan kendisini kurtaramamıştır. Bu sefer sahte sandalyesine oturtularak yaptıklarının hesabı teker teker sorulmuştur

Suçluluk konumuyla sahte sandalyesine oturtulan bireyler değil tarihleri birleten hain bir egemen sınıfın gericiliğin ve efendileri olan faşist Turk sömürgeciliğinin kendisidir Halkımızın iradesinin en üst temsilcisi olan Partimizin insanlık adaletinin en yüksek organını konuşturması onları ilklerine kadar titretmiştir Onların, suçsuz ve hakli insanlara ve soylu davalara karşı kurdukları uydurluk ve sahte mahkemelerindeki tüm savunma olanaklarını ortadan kaldırma bir yana ekleme, zulüm ve despotluklarına karşı Partimiz en büyük suçların fiili sahiplerine adaletin ve insanlığın sunabileceği en geniş olanakları tanımıştır

Suçlu, birkaç insan tarafından değil bulunan tüm Parti mütalanından savaşçılara kadar halkımızın önderleri ve koruculan tarafından teşhir edildi Suçlu adına konuştuğu hareket etliği ve geliştirdiği tasfiyeci faaliyetlerini bir daha gerçekliği yansıtmayan hile ve yalanlarla örtbas etmek istedi Ama, bu defa karşısında dıssız ve savunmasız bir halk değil halk nı bilimle donanan çağdaş öncusu vardı Artık aldatılan kandırılanlar topluluğu değil, hakkını söke söke alan ve buna uzanan ellerden dikilen kam gözleden filo saldırılar kadar her türlu tecavuzden hesap soran bir halk öncusu konuşuyor ve sahtekarlere de musaade etmiyor Burada, adalet yerli-yerine oturtuluyor sömürgecilik ve egemen sınıfın çıkarlarını korumak için kurulan sahte organlar, adalet yerine adaletsizliği hakkı yerine haksızı geçirmiş, yanı her şey gibi terazyuz edilmiştir Adalet ve yargı organları dedikleri şeyler insanlara gözkırpmadan suçsuz yere ölüm fermanlarının yazıldığı yerler haline getirilmiştir Hatta daha da ileriye gidilerek uydurulmuş iddianamelerle insanlar darağaçlarına çekilmiştir Belleklerde canlılığını hala koruyan 1920-40 yıllar arasındaki isyanların durumu ve sonrası gelişmeler bunun açık kanıtlarıdır Öyle ki, bu durumlariyla Turk sömürgeciliğinin Hitler'e örnek olduğu bilinmektedir İşte Partimiz tüm

Devamı 22 sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Kadın Sorunu üzerine değerlendirmesini, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yayınlıyoruz

KÜRDİSTAN'DA AİLE KURUMU, KADIN HAKLARI VE ÖZGÜRLÜĞÜ SORUNU

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Kadının, bildiğimiz gibi 15 yaşına veya evlilik çağına gelinceye kadar, —bizde toplum kavlu toplumudur kanaatlerini düşünürsek— kardeşleriyle bile doğru dürüst bir sosyal ilişkisi yoktur. Baba karşısında bile sağlıklı özgür bir ilişkiye sahip değildir. Zaten evlendikten sonra veya erkekle ilişkiye geçtikten sonra da hemen yaygınca bir boyun eğme, erkeğe tabi olma konumuna giriyor. Ondan sonra da evin işi zaten boğduracu bir etkiye sahiptir. Bir de buna eklenen çok sayıda çocuğun bakımı, kadının durumunu daha da içinden çıkılmaz bir hale getiriyor.

Bu, kadının yerle bir olması için tek başına bile yeterli bir nedendir. Ve diğer nedenleri buna eklemeyiniz. Yani toplumda nor gorulme, boyun eğdirilme, adam yerine konulmamayı bir tarafa bırakırsak bile içi ilişkilerde yalnız çocuklara karşı konumu bile nefes aldırmadan onun duşurulmesi ve yaramaz bir konuma getirilmesi için yeterlidir.

O halde ailenin yaşadığı kolektivenine bulunduruldugu maddi koşullar dayandığı gibi değildir. Dolayısıyla şöyle bir anlayış vardır, kapıp kurtulma aileden kurtulma. Bugün bir çokları işte "kızımız kaçtı, aile söyle parçalandı, böyle boşanmalar gelişti" diye söylemekteler. Tabii bunun nedeni dehşet ortamından kaçmadır. Ailede kadına bir saygı verilmiyor tam tersine kişiliği sonuna kadar adeta değirmende un öğütür gibi öğütuluyor. Tabii ki, bu yapıda olan birinden hayır çıkmaz. Kaçsa daha da kötü duruma düşer. Bunu daha fazla açma gereğini duymuyoruz. Çunku kadının içinde bulunduğu durum daha önceki değerlendirmelerimizde ortaya konulmuş ve kadın kişiliği üzerine geniş tahliller yapılmıştır.

Kadın kişiliğinde sürekli olarak ortaya çıkan nedir? Basitlik, hafiflik. Kadının böylesi bir yaşam nesnesi olması onda her türlü hafifliği geliştirir. İşte naiflik bu yüzden kadınlara özgü bir deyim olarak kullanılır. Bu da kadının düşurulmüşlüğünden söz sahibi olmamasından kaynaklanır. Kadın öyle bir durumdadır ki ailenin mülkiyetinde söz sahibi olmaz dışarıyla ilişkisi koputkur. Böylesi bir yapıda ortaya çıkan kadının durumu nasıldır? Bu gerçekten sağır dilsiz ve köle bir kadından başkası değildir. Ailenin düşurulmüşlük derecesi kadının düşurulmüşlük derecesini de tayin ediyor. Aile ne kadar düşmüşse kadın da ondan daha fazla düşurulmüş olarak karşımıza çıkıyor. Bu bakımdan bizde kadın sorunu ve aile meselesi içiçe geçmiştir de denilebilir. Çunku bizde kadına tanınan rol sınırlıdır. Bu rol ise aile içiyle daraltılmıştır. Aile kurumunun devrimcileştirilmesi bu bakımdan kadının devrimcileştirilmesi ve özgürleştirilmesidir de. Yani ailecilığın yıkılmasında bu kurumun devrimin hizmetine koştırılmasında kadının özgürleştirilmesi ve devrimcileştirilmesi belirleyici bir önemdedir. Bu problemi çözmeden aileyi düzeltmek de mümkün değildir.

Devrim aile için problemlerinin çözümü demek olduğu gibi kadın için de daha büyük bir önem taşıyor. Eğer kadının özgürleştirilmesi gerçekleştirilemez gerekliye kadının devrimcileşmesinden bahsetmek çözüm yolu yoktur. Kadının özgürleştirilmesi, kadının sosyal ve ekonomik yaşamda siyasi özgürlüğü kazanması ve en azından biraz da olsa uygar ilişkilere girebilmesi için devrimden başka yol yoktur. Kurdistan'da mevcut durumda bundan başka bir çözüm yolu yoktur. Bu açıdan devrimci kadın hareketine ve bu hareketin gelişimine kendi özgün koşulları içerisinde daha ayrı bir önem atfetmek ve bu önemle orantılı bir şekilde örgütlenme çalışmasını derinleştirmek gerekmektedir.

Bizde milten yapı bu zeminde zorlanıyor. Çoğu arkadaşın bu konuda epey zayıflığının var olduğu bilinmektedir. Bunda bu durum şu nedenlerden kaynaklanıyor. Geleneksel her konuda olduğu gibi bu alanda da kimunu devam ettiniyor. Meselâ bayanlar çok düşünür "herkesin evlendiği bir yaşta ben evlenmezsem olmaz" derler. Evlenmeyi evde kalmanın getirdiği problemlerden kurtulmak olarak görürler. Aynı şekilde erkeklerde de devlenme, çocuk ve sevi sahibi olma fikri yaygındır işte bütün bu sorunlar adeta bir zincir gibi bağlanmış olduğumuz sorunlardır. Normal duzende sıkıntı yaşamanın çok zor bir olay olduğu bilinmektedir. Bu olmadan adeta insanlarımızın bir mecnuna döndüğü görülmüş gerçekleşmektedir. Hatta çok tanık olunduğu gibi çocukları olmayan aileler bile büyük bir mutsuzluk yaşarlar. Yine uzun bir sure bekar kalan bir kişinin aburcubur sözlere yöneldiği de sıkça görülmüş olaylardan değildir. Bunlar toplumumuzun güncel olarak yaşadığı gerçeklerdir. Peki toplumun bu sorunun çözümüne getirdiği yanıtlar nelerdir? Bilinen klasik yaklaşımın dışına çıkmış değildir. Zaten toplumun kendini yeniden üretiminin ekonomik ve toplumsal temelinin bir gereği de nesilden nesile devam ettirmektir. Bu bir[illegible] tarzda ailelerin kurulması ve geliştirilmesidir.

[illegible] bu gerçeğin ışığında kendi durumumuza baktığımızda görmüş olduğumuz gerçeklik nedir? Biz de de mihlanlar böylesi bir yaşamın etkisi altında gorduğumüz Bir çoğu PKK saflarına girdikten sonra, bu konudaki hayallerinin altüst olduğunu da gördü. Belki bir kısmı bu konuda mevcut gerçekliğimizin ne kadar acımasız olduğunu da düşünebiliyordur. Belki bir kısmı içten içe tepki bile duyuyordur. Biz de bu konularda kendimizi sıkıyoruz, ama bunları basit basit şeyler uğruna kesinlikle yapmıyoruz.

Bugun neden bizim toplumuzu kemiren önemli bir hastalığın bu olduğu bilinmektedir. Geleneklerin ağır etkisi altında yaşayan kız ve erkek çocukların daha küçük yaşta evlendirildikleri ve ağır bir yükün altına sokuldukları bilinmektedir. Seri geleneksel böyle diye bu durum ortaya çıkmaktadır. Bu durum, TC nin ordusundan kat kat daha fazla bir yıkıcılığı berabersinde getirmektedir. Daha çocuk yaşta farkına bile varılmayan bir sorumluluk altına girmek insanlarımızı adeta altından çıkılamaya cak toplumsal ilişkiler içerisine sokuyor. Şimdi bunlar çocukların eğitimini sağlık ve problemlerini nasıl çözümleyecekler bunu nasıl başaracaklar? Tabii ki bu konuda fazla şansları yok işte devrimi daha da derinleştirebilmemiz için bu tür bu kesimleri devrime çekmek şartlar ölçüsünde önemli oranda bir sayı kadın onsun erkek onsun devrim dışındadır.

İşte bu noktada sorunun doğru bir çözümünü gerçekleştirmek için Partimize nasıl yansıdığına da değinmek istiyorum. Biz özgürlüğe nandığımız için bu konuda bir eşitlik tanıdık. Bunu karşın iyi ailelerden olmak uğruna neşrinizin ortaya çıkardığı sorunlar ve yanısıra, saflarımıza aldığımız bazı bayanların da çıka dığı sorunlar bu problemin devrimci bir tarzda aşmay değil onu duşkunce yaşamay birlikte getirmektedir. Partimizin bir eşitlik özgürlük kurumu olduğu bilinmektedir. Bu bakımdan Partimiz bütün toplumsal ilişkilere girmiş bulunmaktadır. Bu ilişkilere girmiş olmaktadır bir çözüm getiriyor. Aynı şekilde kadın sorununa da bu temelde yaklaşmaktadır. Burada sorunun sadece kadından değil erkeklerden de kaynaklanan yönler var. Biz bunları daha ayrıntılı bir şekilde ortaya koymak istiyoruz.

SORUNUNUN PARTİ SAFLARINA YANSIDIĞI VE DOĞRU ÇÖZÜM

Erkekliğin Parti içinde başlı başına bir sorun olduğu ve bu kesimin liderliği çok farklı anladığı bilinen bir gerçektir. Bunların Parti saflarında tıpkı ailede kurumu içindeki gibi bir liderliği yaşamak istediklerini ve yaşad kıtanı belirtmiştik. Sorunun bu şekilde karşımıza bir boyutu olduğunu belirtmek istiyoruz. Bu bakımdan yanlış erkeklik anlayışı ne şahıs bir hakimiyet kurma tatmin etmek için bu yaklaşımdan erkeklerin de kurtulması gerektiğini söylemiştik ama almak bu sorunu çözmüş yer bir önem taşımaktadır. Bu ancak erkeğin liderlik özgürlüğe ve eşitlik ilkesine yaklaşmasıyla gerçekleşir. Bu Parti içinden doğru çözümü olaşmak için vazgeçilmez bir görevdir.

Parti toplumuş içine aldığımız bayanlarla bir grup bayanın da başlangıçtan itibaren sergiledikleri gırtlak kalkmanın tam anlamı ile biraz duşkunce olduğu gibi yanlış da olmuştur. Bunları belirtirken bunların olumlu yanlarının hiç olmadığı anlamında belirtmiyorum. Bunların olumlu taşlıyetlere katkıda da sozkonusudur bu burada daha çok yıkıcı yanları üzerinde durmak istiyoruz.

Bu sorunlar sadece kadının şu veya bu özelliğinden mi ileri gelir? Bu konuda gerekçe maktaşmamanın özelde gerçi kulturun hakimiyetinin bir sonucu olarak bu durumun ortaya çıkığını belirtmek gerekir. Parti mikrokozmun güçlü bir temsiline ulaşmama durumu en yıkıcı etkilerini bu kesim üzerinde gösterdi.

Bunlar Parti içinde hakim durume gelmek için adeta hiçbir kuralı tanımadılar Partimizin özgürlük anlayışını çok sahte bir şekilde anlamalar ve bunu uygulamak istemişlerdir sözkonusudur Bu konuda Partiye yaklaşımlarında çok ilginçtir Sanki bir yıllık kölelığın intikamını Partiden çıkarıcasına bir yönelim cereyan gırdıler Özgürlük, Partiyi sağlık bir örgüt şeklinde kavuşturmak için değil tam tersine örgütü bir cadı kazanına dönüştürmek için kullandılar Bu bunlara imkan tanıdık görevler verdik Bunun yanında gelişen saygın ilişkinin zedelendiği bozgunculuğun ve yıkıcılığın ortaya çıktığı bir ortam oldu Bu konuda hemen belirtelim erkekler dedığı durumun ortaya çıkmasında payı az değildir Bunlar kadın özgürlüğü sorunu ve Partinin genel özgürlük mücadelesi üzerinde yoğunlaşacak arena bir imkan elde geçirdik bunu nasıl kullanacağız veya kem recıdığı diyerek bunu dediğimiz ve kavga yapılacak bir nesne haline getirmek için ellerinden gelen bütün olanakları sergilediler Bunlar Parti içinde sınıf tanımayan ilişkilere yöneldiler Biz bu durumda da özenle yaklaştık doğru gerçeyenin ne olması gerektiğini açıkladık Ama gorduk ki bunlar egemen olma sevdasıyla hareket ediyor bütün Parti üzerinde de bunu gerçekleştirmeye çalışıyorlar Özgürlük kavgamızda bunların da içinde bulunduğu zayıflıkları dikkate alarak verdığımız desteği bunlar yanlış yorumladılar "Fırsat bu fırsattır diyerek, yaşamak için gurler iyi kullanalım ve elden gelen her çabayı sergileyelim biçiminde ifade edilecek bir yaklaşımın içine girdiler Bunlar kendilerarasında bile doğru bir yaklaşımı tutturamadılar Bunlar birbirlerini yoldaş yerine koymaz ve yanındaki mıktarını bir yoldaş olarak değil ya da egemenlik kurecağı ya da egemenliği alına gıvecek biri olarak gorurler Bu açıdan burada kurulan ilişki de özgürce ve yoldaşca olmamaktadır Bu mantığın sahiplerinin durumu böyledir Bunlar bunun dışında başka bir ilişkiye imkan tanımamaktalar Halbuki Partinin geliştirmek istediği ilişki özgürce ve yoldaşcadır

Bu tipler durumları ortaya çıktıktan sonra, ya şunun onuzuna basarak ya da buna sığınarak yürütmek istediklerini söyluyor lar Bu iki yönlem de alçakçadır ve kabul edilmezdir. Kişinin yüksek mesleği ne olursa olsun kişinin başkalarına bu şekilde sığınması alçakça bir tavır içerisine girmesi demektir Biz PKK yi oluştururken bu ortama özgür ve eşit ilişkiler dayatırken kesinlikle bizimle yoldaş olmaları şartını koyuyoruz yoksa omuzumuza basarak bir sığınak gibi ortaya çıkmalarını istemiyoruz

Bu ilişkinin diğer bir kutbu se, erkek yoldaşlardır Bu konuda, bu yoldaşların sorumluluğu da az değıdır Bunlar da en başta özgür ilişkilere yaklaşmıyorlar ya kadına boyun eğdiriyor ve ya yaklaşılamıyor Özgür ilişkilere girmeyi gururuna yediremiyor Yaklaşılanmanın gideceği diğer bir aşama boyun eğdirmedir bu da çok tehlikeli ilişkilerin doğmasını beraberinde getirir Partimize yapılacak en büyük kötülüklerden birisi de yaşam bu şekilde ele almaktır

Bilindiği Osmanlı ve Bizans saraylarında, hatta diğer krallıklarda kadının belli bir yeri vardır Bizim saflarımızda yer alanların çağdışılıklarını o kadar fazladır ki o bin yıllık şaşkınlığın ve duşkunlugun bütün hesabını genede Partiden ozelde ise Parti Önderliğinden çıkarmaya sıyorlar Bu konuda da çeşitli değerlendirmeler var Bunlar içerisinde daha yaygın olanı şu Bu konuda da gerçeğe yaklaşmak için bu kesimleri devrime çekmek ve dönüştürmek için kullandılar Biz

yaptı. Türkiye bunu yeni yeni yapıyor ve dikkati çekecek bir biçimde, hatta bunu "sol" dergilerde bile yaygın bir biçimde işliyorlar. Bunun adına da kadın sorununa şöyle yaklaşım, böyle yaklaşım diyorlar. Dikkat edelim faşist baskı kadını ön plana çıkararak üzerinde daha çok oyun oynayıp kullanılacak bir nesne durumuna getirerek kendinin sahtece kurtarmak istiyor. Kadına ve kadın gücüne yöneltilen ilgi faşizmi önemli oranda rahatlatıyor ilkinin bu kadar yanıltılması boşuna değildir. Dolayısıyla bu yaklaşımın öyle kadın özgürlüğüyle alakası da yoktur. Tam tersine, bu konuda faşizmin son derece sıçakça bir tarzda ilişkiye duşurmesinden bahsedilebilir.

İşte bunun kötü, basit, silik bir benzerini de saflarımızda görduk. Veya bazıları sanki faşizmin bu duşurulmuşluğunu Partimize yansıtmak istercesine bir oyun içine girdiler. Şimdi biz burada bunlar art niyetli mi değil mi tartışmasını da yapmak istemiyoruz. Elbette bazı yerlerde art niyet var. Hapishanelere özellikle de kitle ilişkilerimizin olduğu sahaya polis, kadını suruyor içimize de surebilir mi? Surebilir. Fakat ben daha çok bu örneklerin olduğunu söyleyerek değil de, sosyal bir olgu olarak ve ya sosyalleşmemiş, siyasallaşmamış bir tipin özgurleşmeyi çok kötü yorumlayarak uygulamaya çalışmasından bahsediyorum. Meseleyi sadece basit bir ahlak meselesi olarak ele almıyorum. Sorun bu değildir. Sorun, siyasallaşmanın çok kötü ele alınmasından ötürüdür. Yani, militan olması gereken biri. Parti içindeki karıyeri örgütlemeyi, hiyerarşiyi bu kadar sahtece aşmaya ve kadınlığını öne surerek kullanmaya çalışırsa, elbette ki bu bir eşitsizlik örgütü olur. Bu, emeğe dayanmayan bir yükselme olduğu için tehlikelidir. Bir de kadınlığını kullanmak yani biraz da cinselliğinden yararlanarak bunu yapmak istediği için bu daha tehlikelidir. Çünkü bizde erkekler bu konuda son derece duşkun bir durumu yaşıyorlar. Dolayısıyla bu konuya en azından devrimci bir yaklaşım ve yorumu getiremeyiz şart tır. Kaldı ki eşitliği Partimiz saflarımız da sağlayamazsak özgür saygideğer bir kadın-erkek ilişkisi Parti içinde oluşmazsa, yarın biz bunu toplumda nasıl sağlayacağız? Ve Parti içinde hem de en ileri duzeydeki öğelerimiz sosyal eşitsizlikler böyledir deyip bu ad altında en tehlikeli ilişkileri geliştirirlerse vay o örgütün haline, başına geleceklere. Dolayısıyla ısı sıkı, ilkeli tutmak büyük önem taşıyor.

Kendimizi her bakımdan olgun saygılı hale getirebiliriz. Ben sorunla kadar görev bölümüne. Is bölümüne evet kadın-erkek ayrımına hayır diyorum. Yapılması gereken ayrım ise, ancak işin özelliklerine ve yeteneklere göre olabilir. Gerekirse silahlı mücadelede de komutla edebilir ki bu konuda Partimiz zaten açıktır. Dikkat edilirse Parti kendine güveniyor ve bu konuda imkan da tanıyor. Hiçbir örgütün yapamadığı girişimcilığı Partimiz yapıyor. Ama bazıları, Parti bu olanağı açtı diye çok kötu durumlara kendilerini düşürüyorlar. Özgurluk bizde kolay kazanılmamış ki, biz bir-iki duşkune bunu peşkes çekelim. Biz şunu her zaman söyledik sonuna kadar gelişmeye sonuna kadar örgütlesmeye evet ama bu konuda Partiyi kötü kullanmaya asla en ufacık bir prim vermeyiz. Fakat, halen önemli oranda yaşananın da bu olduğunu ve ilişkilerde sağlıklı bir konuma gelinmediğini belirtmeliyiz. Yanlış Parti içindeki" ilişkilerden değil genelde toplumda, özelde kadın kesimine yaklaşım da çok yetersizdir. Veya bu konuda sahte erkeklik duygusu ve kendisini bir nesne gibi gören kadın imajı yıkılamıştır. Bu zordur, yıkılmaz dememek gerekir. Bir devrimci ilişkilerinde bunu aşar ve kendi üzerinde bir nesnenin hakimiyetinin gelişmesine olanak tanımaz.

Kışkıya, yeni terbiye eğitim ve kışkılı kazandıran kişinin kendisidir. Eğer kişi bunlara ulaşma gucunu kendisinde göremiyorsa, neden bu soylu ilişkilerin egemen olduğu saflarımıza gelsin. Şu iyi bilinmiyorki başıbozuk ve maceracı tiplerin Partimizde yeri yoktur. Partimizin bu özellikleri anlaşılmayan ve bilinmeyen özellikler değildir. Yine biliniyor ki, Partimizin bu konuda da harcadığı cabalar az değildir.

Burjuva toplumunda, kadına şöyle veya böyle hak verildiğinden özgur olduğundan bahsedilir. Ama bir kadın bu toplumda ister asker ister, ister herhangi bir devlet bürosunda, isterse de bir işletmede olsun bir ay bile kendi sayginlığını koruyamaz. Her tarafları sıldırıya uğrar ve kişiliğine bir nesne gibi satmak zorunda bırakılır. Partimizde bu tur seylerin olmadığı bilindiği gibi, bu konuda çok sağlam bir kurumdur da. Bu duşman üzerinde bile etkide bulunmuştur. Saflarımızda yaşayan bayanların sağlam kalması duşmanın bile büyük bir hayretine yol açmıştır. Bu durum Partimizde kendine hakim yetin gucunu gösterir. Bunun bir yücelik olduğunu belirtmeye bile gerek yok. Işte bununa uygunsuz ne bir marifet ne de bir kurnazlıktır. Bu yuceliğe saygı duyulması gerekir. Biz bunu birkaç kişinin sayginlık kazanması için de yapmıyoruz. Bu kaybedilen sayginlığı, gelecekte yeniden kazanmak ve bunu geliştirmek için de değildir. Bugün Partimizde böyle bir ilişkiyi geliştirmemiz, gelecekte bu bayrak altında, bütün toplumda da sağlam ilişkilerin gelişmesini beraberinde getireceklir. Bu ilişkilerse özgur ve sosyalist ilişkiler olacaktır.

Şimdi bu hususu iyi anlamak gerekiyor. Bazı arkadaşlar bizim bu ilişkiye verdiğimiz önemi yanlış anlıyor veya böyle anlamak istiyorlar. Mesela bayan arkadaşlar "nasıl olsa Parti içinde bizim sayımız az ve Parti bizle şu kadar uğraşıyor, biz de kendimizi söyle veya böyle dayatabiliz" diyorlar. Evet, sayıları az olabilir ama biz sorunun üzerinde sadece bu küçük grup için bu kadar durmuyoruz. Geleceğin ilişkisini yaratmak istediğimiz için sorunla bu denli önem veriyoruz. Bayan arkadaşlarımız bundan geleceğin ilişkisini yaratmak için büyük bir çaba sarfetme sonucunu çıkarmaları gerekirken, tam tersine Partinin ilgi ve desteğini yanlış yorumluyor ve kendilerini dayatıyorlar. Bugun saflarımızda sağlam ilişkiyi geliştirmek buyuk bir önem taşıyor. O bin yıllık köleilik tarihini yıkmak için de bu gereklidir. Bugun toplumumuzun butun kesimleri özgurlük istiyor. Işte bunları gerçek özgurluğa kavuşturmak için de bu gereklidir. Yine bilmiyor, özgurluk öyle kolay elde edilmiyor. Ancak özgurluk muazzam bir siyasal savaşımın ve teorik faaliyetin sonucu olarak gelişiyor.

Bu arkadaşlarımız toplum içinde bir yandan düşurulmuşlukten, bir yandan adam yerine konulmamaktan, diğer yandan ise ozgur olmamaktan bahsediyorlar, ama en azından saygılı bir ilişkiye ulaşma gucunu bile gösteremiyorlar. Işte bu kabul edilmez bir durumdur. Toplum içinde duşum bu olabilir ama Partimiz saygın ilişkilerin geliştirilmesi gereken bir zemindir. İyi bilinmeli ki, Parti kendisini bu şekilde kemiren bu şekilde kullanmak istediklerine özgurluk tanıyamaz. Bizim Partimizin bir disiplin anlayışı vardır. Biz bunu egemen kılmaya çalışıyoruz. Bunu öyle kişileri zor durumda bırakmak için yapmıyoruz. Parti bir okuldur bu açıdan örnek ilişkileri Partide geliştirmeye çalışıyoruz. Giderek burdan da butun toplumda yansıtmak istiyoruz.

Burada terbiyeli olmanın gereğine de değinmek istiyoruz. Partimiz özgurluk ortamı tanıyor diye kişi bunu kendi keyfince kullanamaz. Parti bazı yetkiler tanıdı diye kişi bunu kendi bildiğince uygula yamaz. PKK de önder yetki ve sorumluluk sahibi olmanın kesin kurallarını verdir. Hiç kimse bunu zedeleyemez. Fakat bazıları toplumun oluşturduğu çemberden çıkıp. Partinin özgur ortamına gelince adeta şaşırıyor ve bu ortamı çok kötu bir şekilde kullanmak istiyor. Bunlar bir butun olarak Parti gerçekliğinin yanlış anlıyorlar. Bunun sonucunda da birçok duşkunce tavrın ortaya çıkmasına yol açıyorlar. Bunlar özgurluğu kendi duşkunce duygularını tatmin etmenin bir aracı olarak görüyorlar. Parti ortamında bu amaçları için bu ortamaya çalışıyorlar. Bunun sonuçlarını ise edemeye cekiyor de görünce ihanetçiliğe yöneliyorlar. Tabi bunun sonucunda hiç de olumlu olmuyor. Bunun için Parti ortamını doğru ele almak burada doğru bir yaşam ve ilişki tarzını tatmanın bovuk bir önem taşımaktadır. Bizim geliştirdiğimiz eğitimin amacı da bu doğru yaşamı sağlamaktır. Bu bizde görevlere yetkince sahip çıkmak için kendimizi bilemeye inşiyat sahibi olmayı eşit ve saygıdeğer ilişkilere ortamı sonuna kadar açık tutmayı gerekli kılar. İşte bu tarz bir yaşam ve çalışmaya biz evet der z. Zaten Partimizin özunun uygulanmasının anlamı da budur. Bunun dışında kime artırılırsa olsun yanlışlıklar ancak kişinin kendisine zarar verir.

Partimize her yaş ve milliyetten kadın ve erkeklerin gelmesine biz karşı değiliz. Tam tersine bunu teşvik eder ve desteklerız. Çunku Partimiz insanlığın sağlam en saygıdeğer özgu enternasyonal ve yurtseverliğin bir kalesi olmak istiyor. Bu bakımdan Partimize yaşlarım da soyu olmak zorundadır. Partimiz nerelerde yatan değerlerimizin varsıyeti bunu bize emrediyor. Partimizin özgurluğe verdiği paha biçilmez değer geliştirdiği doğru devrimci yoldaşlık ilişkileri son derece açık ve başka türlu yorumlamaya olanak tanımayacak kadar nettir. Bu açıdan Partimizin bu konuda geliştirmek istediği doğru ölçüleri iyi tanımak ve anlamak gerekir.

Bazılarının gerici tutkuları uğruna nasıl savaşım verdiklerini -kadın ve erkek oldukları için değil- sosyal ihtirasları uğruna "aile reisi" sıfatına veya "kadın kurnazlığına" dayanarak nasıl yükselmek istediklerini biz ortaya koyduk. Bu bakımdan meselenin sadece basit bazı gudulerin tatmin edilmesi sorunu da değildir. Bunların Partimizde yaşanmayacağı iyi bilmiyor. Bunu ısrarla böyle yaşayamazlar. Şimdi bazıları kalkıyor bize bu konularda sözumona aklı veriyor. Adamın daha gözü feodalizmin tutkularından açılmamış, yine TC nin dayattığı en beyaz ilişkilerden kendisini kurtaramamış, o, bu durumuna bakmadan kalkıp bize sosyal ilişkilerin" nasıl olması gerektiğini öğretmeye çalışıyor. Şimdi daha kendisini doğru-dürüst yaşatmayı beceremeyen adam kalkıp da bize neyn öğreteceksin? Tabi bu çok garip bir durum. Bunlar daha doğru bir şekilde çevresine selam vermesini bile bilmeyenlerdir. Bugun elinde devlet gucu olanlar bile, Partimizin bu özelliğini saygı ile karşılıyorlar. Eğer bu duşkunler gerçekten yucelikten yana olsalar Partiden değil kopmayı, en insanı ilişkilerin geliştiği bu ortamı daha iyi kavramaya anlamaya ve uygulamaya çaba sarfederlerdi. Bunlar sosyal ilişkiden sadece karın doyurmayı anlıyorlar. Böyle olmasaydı, TC'nin yanına sığınmaz, şart bir gun onun misafirhanesinde kalmak karnını doyurmak için kendisini bu kadar duşkunce durumlara sokmazdı. Işte bunlar bunun adını "sosyal ilişki" olarak koyuyorlar.

Biz bu ilişki sahasında da son derece guclu mıktanların ortaya çıkmasını istiyoruz. Bu şekilde guçlenmek isteyen militanlara biz sonuna kadar da yardımcı oluruz. Hiçbir bayan arkadaşımız evli veya bekar olsun, Parti ortamında en ufak bir eşitsiz baskıcı ortamla karşılaşmayacağını iyi bilmek zorundadır. Işte gerçek anlamda özgurluğun en buyuk anlamı budur. Biz, saflarımızda da bu biçimi uyguluyor ve geliştiriyoruz. Saflarımızda hiç kimse bir bayan arkadaşa şöyle yaşa, şöyle davran biçiminde bir dayatmada bulunamaz. Bunlar için de geçerli olan yoldaşlık ilişkilerdir. Bunun dışında hiçbir yaklaşım kabul edilmez. Işte bu durum Partimiz içerisindeki özgurluğun derecesini gösterir. Böylesi bir özgurluk hiçbir Batı Avrupa ulkesinde yoktur ve hatta bazı sosyalist ülkelerden bile denir. Biz özgurluğu bu şekilde anlamak zorundayız. Yoksa bunu basit tutkuların kölesi haline gelmek ve bunu her ortama dayatmak biçiminde anlamamak gerekir. O halde, Partimize bu şekilde dışarıdan dayatılan ve içerıden geliştirilmek istenen bu tur yaklaşımların altında biz başka nedenler arayacağız. Böylesi yaklaşımları sadece basit bir düşkunlüğün sonucu olarak görmekten ziyade, başka guçların oyunu olarak bileceğini de gozo nunde bulunduracağız.

Konunun daha iyi anlaşılması için kendi koşullarımızı irdelemek istiyoruz. Biz bir devrimle kalkmıştık. Bu beraberinde aileden okuldan üretimden ve hatta kültürel yaşamdan kopmayı getirdi. Yine bir duşmanla olum kalım savaşına girmiş durumdayız. Böylesi bir ortamda hangi normal aile ilişkisinden kültürel-sosyal yaşamdan bahsedilebilir. Burada her şeyin devrim ilişkisine dönuştuğu açık bir gerçektir. Devrim ilişkisi nedir? Geleceğin her türlu yeniden inşasına yönelirken daha sonra doğması gereken ilişkilerin bir embriyonu dur. Burada eskiye ait olan bütun ilişkiler parçalanıyor ve yerine yeni geçiriliyor. Şimdi bunu karşı "biz eskiden şöyle yaşıyorduk yine böyle yaşayalım" demek, eskiye gericiliğe bağlılıktır. Bazıları çıkıp devrimcilerin de böyle veya şöyle yaşamaya hakları var, diyorlar. Evet devrimcilerin en ustun yaşamı ya şamaya hakları var. Zaten yaşıyorlar da. Fakat kendilerini yaşamaya asla hakları yoktur. Adı uzerindeki devrimciler geleceğin toplumunun ilişkilerini kendi şahsla rında yaşıyorlar. Yani, devrimciler geleceğin toplumunun ilişkilerini kendi şahıslarında yaşıyorlar. Yani devrimciler geleceğin mimarları filozofları ahlakçılarıdır. Devrimciler araştırır, inceler ama bunları fazla yaşayamazlar veya onların yaşaması sembolliktir. Işte bir kişi burada guncel duzenin ilişkilerini yaşamak ve surdurmek istiyorsa ondan buyuk bir devrimci çıkmayacağı gibi bu durum onu gericiliğe ve hatta karşı devrimciliğe kadar bile goturur.

Biz burada bir kişi, bu konuda niye sorun çıkarıyor demiyoruz. Ama eğer kişi buyuk bir devrimci olmak istiyorsa bu kez fedakarlık duzeyini alabildiğine yoğunlaştırır. Yine bu konuda kendisine güvenmiyorsa geleceğin ilişkisini kendisinde yaratır. Aynı şekilde özgur kadın ve özgur erkek arasındaki ilişki nasıl olmalı, sorusuna da doğru karşılığı verir. Yok eğer kişi, bu konuda zayıflık içerisine duşerse, buyuk bir yıkıma yol açar. Bizim toplumumuzda kadına yeni imayen erkek var mıdır? Zaten duşman bu zayıflığı bildığı için, koz olarak kadını öne surer. Özellikle de Kurt egemen sınıflarını önemli oranda bu konuda çekmeyi başarmıştır. Tabi ki bir devrimci böylesi bir bastılığı gösteremez. Duşman karşısında yenilmeyecek başka bir konuda savaşacak ama basit bir kadın sorunu yuzunden yenilecektir. Işte bu durum kişi için, bir yuzkarasıdır. Sömurgeci duşmanın bugun köylere de bu temelde el attığı ve gençlerin duşuncesini bu şekilde fethetmeye çalıştığı bilinmektedir. Bu oyunu boşa çıkarmak devrimci ilişkinin geliştirmesine bağlıdır.

Diğer konularda olduğu gibi bu konuda da çetin bir savaşımın yurutulduğu bilinmektedir. Özgur bir kadın yaratmak bakı da özgur bir halkı yaratmak kadar zor bir işte. Bu gerçekliğin bilinci ile hareket ediyor ve savaşımızı bu temelde geliştiriyoruz. Belki bunun fark lına fazlası ile varılmayabilir ama PKK de yurutulen mucadelenin bir ögesi de budur. Partimiz bu konuda da yeninin önunu açmak için bu ilişkileri sert bir eleştiriye tabi tutmaktadır. Yeni olan ancak eskinin sert bir eleştirisi temelinde gelişebilir. Bazı duşkun tipler, kendilerinin bu gerçeklik temelinde eğitime tabi tutmuyor ve yenileyemiyorlar.

Şimdi, burada karşı çıktığımız kadın-erkek ilişkisi değildir. Yıkmak istediğimiz ve karşı çıktığımız, kişiyi köleliğe goturen ilişki tarzıdır. Bu konuda hangi arkadaş kurduğu ilişkinin devrime götürdüğunu iddia edebilir? Biz, arkadaşlara dedik ki, öyle ilişkiler geliştirin ki, sizleri bir adım daha yurtseverliğe özgurluk hareketine yaklaştıran, yine öyle bir kadın özgurlük harekeni geliştirin ki, hem kendiniz hem de toplumu daha fazla özgurluğe goturun. Bunu öncülük eden arkadaşlar oldu mu? Biz bukun ortamı buna açık tutluk, gereken fedakarlığı yaptık. Şimdi geriye kalan nedir? Doğru ilişki tarzını tutturmaktır.

Eğer bu konuda dikkatli davranılmaz ve sorunlar ehemmiyetle ele alınmaz ve gelenekseı zayıflıklarımız giderilmezse çok şey yitireceğiz. Miktan ölçülerin burada da sergilenmesi gereklidir. Kadını hor gören bir yaklaşımın karşısında olduğumuz bilinmektedir. Biz kadına egemen sınıf mantığıyle yaklaşılmasından nefret ediyoruz. Ne bizim sosyalist kişiliğimizle bağdaşmaz. Buna karşı bize duşen nedir? Parti içinde ve giderek toplumda ozgur ilişkiyi yaratmaktır.

Bu konuda da guçlu ilişkiler yaratmak son derece önem taşımaktadır. Bu öyle zannedildiği kadar da sıyığ bir olay değildir. Yine bu konuda az veya çok ilişkide öyle fazla önemli değildir. Burada guçlu ilişkilerin ilişkilerine ulaşmak gerekir. Kendine güvenen bir militan kaç kadını devirmekedir? Kaç yaklaşımın acaba cinsellikten önce hangi siyasal örgutsel ve hatta toplumsal konularda onu guçlendirdi? Bunlar gerçekten zor tarlar uzerinde ozenle durulması gereken konulardır. Toplumumuzda kadına nasıl yaklaşıldığını çok iyi biliyoruz. Bu erkeğin de son derece

düşkün bir konumda olduğunu göstermektedir. Kadının nasıl ezildiğini bir erkeklik bilinci olarak anlatanların kendisi bile son derece düşkün bir konumdadır. Bunlar kadın üzerindeki hakimiyetini geliştirmeyi bir onur gibi kabul ediyorlar. İşte bu da feodalizmin yüzyıllardan beri ektiği kişiliğin bir başka görünümüdür.

Bazıları aileden öğrendiklerini Parti içinde uygulamak istiyorlar. Babam annemi şöyle döverdi ben bacımı şöyle döverdim diyor ve sonunda Parti içinde de yaşamaya çalışıyorlar. Bunun anlamı nedir? Parti içinde feodalizmi yaşatmaktır. Bunun ne miktarlık ne otorite ve ne de yetki ile alakası var. Zayıf bir kadın üzerinde hakimiyet kurmanın onu ezmenin nereси büyüklüktür? Kadın zaten toplum içinde alabildiğince bastırılmış ve köleleştirilmiştir. Kadınların zayıflığından yararlanarak onların üzerinde hakimiyet kurmak kasıtlı bir Parti ilkesi değildir. Bunun tersi de işte "Parti ortamında feodalizmi kırdık her istediğimizi yapabiliriz ve her türlü yaşamı yaşayabiliriz" demekte büyük bir yanlışlıktır. Özgürlüğün böyle yorumlanamayacağını daha önce de belirttik. Şu iyi bilinmeli ki saptırılmış özgürlük anlayışları hastalıkları daha da derinleştirir. Bu nedenle, kökleri bin yıla dayanan bir sorunu kalkıp kendi keyfimize veya geleneklere göre çözümlemek mümkün değildir.

Özgürlük hareketinin genel özüdür kadın özgürlüğüne karşı tutumda da kendisini belli eder. Bundaki zayıflıklar özgürlüğe karşı genel yaklaşımdaki zayıflığın da bir ölçüsüdür. Bütün bu eleştirilerden sonra bazıları, geriye ne kaldı diye sorabilir. Reformcular bu konuda.

Hem böyle yaşayalım hem de devrim yapalım derler. O, reformcuların görüşüdür. Devrimciler bu köklü eleştirilerinin ışığında çözüm arar. Reformist hem düzene karşıdır hem de düzenle uzlaşır. Hem aileyi eleştirir, hem o ailenin bir yığın gerdiğini paylaşır. Hem "kadınlık" der, hem de aşırı bireysel menfaata, çıkara düşkünlüğü yaşar. Ve bütün bunlar o kişiyi tutucu hatta daha da zorlarısına gerici yapar. Ama, kesinlikle çok güçlü bir devrimci yapmaz. Bizde çıkan örnekler neydi? Bugün en çok Partiyi uğraştırmak isteyenlerin hali ve hareketleri neydi? Bunları tamamen bu anlattıklarımız içinde bulmasını bulur. Bunlar daha doğru dürüst özgür ilişkileri yaratmadan saygı duyulacak kişilikler oluşturmadan her türlü gayri meşru ilişkileri dayatmaya çalıştılar. Partimizin binbir emekle açtığı özgürlük ortamını adeta bozmak istiyorlar. Bu zeminde adeta bir kaçış ve teslimiyet olayı da görülebiliyor. Bu örnekler çoğaltılabilir. Güçlü kadın hareketini düşünmeyen bu konuda duyarlı olmayanın diğer özgürlük problemleri karşısında da fazla duyarlı olacağı söylenemez. Özgürlük kavrayışı ve uygulanışı bu bütünlük bu adama her alanda özgürlükçü olmayı emreder. Bu sorunu ne gizli-kapaklı idare edebilir ne de yok sayabiliriz. Bu, inkarcı bir yaklaşım olur. Bu alanı fazla kuralsız kaidelere bağımadan sınırlanmayan bir alan olarak değerlendirmemeyiz. Parti, toplumun her kesimine olduğu gibi bu kesime de özgür bir kişiliği özgürlük için örgütlenmeyi eylemi dayatıyor. Bir defa PKK ile yürümek isteyenler böylesine temel bir özgürlük amacının var olduğunu kavramak uygulamak zorundadırlar.

Halkın ezici bir çoğunluğunu oluşturan hem de ezici bir baskı ve sömürüyü yaşayanların özgürlük problemine el atmak onları devrime kazanmak büyük bir meseledir. Ama daha ilk adımı atar atmaz bu konuda en düşkünce ilişkiyi dayatmak bir nevi provokasyon hareketidir. Tabu bazıları bu konuyu basit kişiler arasındaki cinsellik sorununa indirgiyorlar. meselenin o kadar basitleştirdiği bu konuda dinler felsefeler feodalizm, kapitalizm vb değişik değişik şeyler bu tahkim normlar, ahlaki anlayışlar ortaya çıkarmıştır. Biz bunları kopye ve etmekle hiçbir yere varamayız. Öyle boyunağın kadını kendi saflarımızda tutmakla, sadece özgürlükçü hareketimizi lekeleriz. Yine bu konuları görmezlikten gelerek devrimin önemli bir etmenini bir tarafa itmiş bu konuda sınıf tanımayan her türlü açık ilişkilere izin vermekle aşırı provokatör hareketi körüklemiş oluruz.

O halde, sağlıklı bir özgürlükçü eğilim örgütlenme mücadele ve buna öncülük düzeyinde katkıda bulunma Partililerin en başta gelen görevlerindendir. Bugün kadın faaliyeti bazı alanlarda biraz gelişiyor ve daha da gelişecek. Buna güçlü yaklaşmak gerekiyor. Yani karşıdaki olgunun ciddi, önemli ağır sorunları olduğunu bilerek son derece yoldaşça ve fedakarca yaklaşılmalıdır. Bir cinsin kurtuluşuna devrimimizin vereceği katkıyı düşünerek, onun propagandasını, örgütlenmesini yaparak karşılık verilmelidir. Yoksa arduvgulara, tuttuklara alet edip daha doğru dürüst bayan bir militan yetiştirmeden bir-iki adım atmadan veya ona bir kişilik kazandırmadan ters ilişkilere girmek Partimizin bu konudaki çabasını engelleme olur. Bazılarına göre bir nolu sorun nasıl sanı-yapay ilişkilerin gerçekleşeceğidir. Ama bu devrimin özüne ters oluşumlara yol açar kişiyi kuçultur.

Türkiye de "devrimci ilişkiler devrimci evlilikler" vb denildi sonra bütün bunların teşhiyecisi bir parçası olduğu ortaya çıktı. Halen de bol bol kadın erkek eşitliği nasıl olmalı diye tartışıyor. Bunu dyerler bugün tasfiyeye karşı önemli savaşım görevlerin bir tarafa bırakarak kendisinin sahte tali sorunlarına veya genel soruna bağı olarak hazırlanması gereken bu sorunla apayrı bir sorun olarak ilgileniyorlar. Yine bu sorun burjuva entelektüellerinin zihin anlarının haline getirdikleri guya ilericiliklerini kanıtladıkları bir saha oluyor. Ayrıca bu devrimde sınıfla kalmış olanların kendilerini tatmin ettikleri bir sahadır. Ama önemli bir anti fesist görev sahası değildir. Ama Türkiye de bu biçimde ele alınıyor. Bize de bu konuda sorunlar bu tip tasfiyeci çözümlere orgu yöntemlerle getirilmemeli deriz. Burada biz yine bir ilkeyi dile getiriyoruz. Bu ilgiyi bizi ne kadar devrime götürür? Devrimsiz ulusal kurtuluş devrimdir. Bu bizi yurtseverliğe ne kadar götüruyor? Kadın-erkek ilişkisi bu konuda engel değildir ama nasıl ilerlemiş bir ilişkiye dönüşür. Bu temelde çeşitli ilişkiler doğru yoldaşlık temelinde ne kadar gelişiyor? Tüm bu soruları yanıtlamak için her şeyden önce bizim bu ilişkiye bir cinsellik olayından öte bir sorun olarak bakmamız gerekir. Toplumumuzda kadın kendisini o geleneksel kadın ölçülerle göstermeye, erkek de kendini geleneksel erkek ölçülerıyle göstermeye alışmıştır. Bir defa bu anlayışı kavrayışı parçalayarak bunun yerine bir özgürlük savaşımına ortaklaşa karar verebilirler. Bu savaş ortak yürütülebilirse Tartışma örgütlenme ve eylem bu temelde olmalıdır. Bilindiği gibi bizde namus anlayışı kendisini en çok bu konuda gösterir. Hatta bu konuda yapılacak basit bir-iki hata örgütü dağıtmaya kadar bile götürür. Meselâ bir bayan bir erkekle oynadığı, o erkek düşer. Böyles erkeği kaldırmak olduğca zordur. Bütün zihnini bu teşkil eder ve ciddi siyasal bir faaliyette uğraşmaz. Kadınların durumu ise, daha ağır: bir durumu gösteriyor. Hep "benim geleceğim ne olacak?" endişesi ile doludur. Elini tutacak sahipliği yapacak, birini sürekli arar. Yine bu durum kadınlarda doğal bir içgüdüye kadar bile vardırılmıştır. Kadın böyle hep sahip aradı mı ve sahip olarak da bir erkeği gördü mü bir kez bunda sosyalist kişilik gelmez. Özgür bir yuruyuşu asla gerçekleştiremez. Erkek de kadın sürekli böyle gördü mü, ona özgürlük ilişkiler yle değil hep egemenlik ilişkileriyle yaklaşır. Kı, buradan da bir özgürlük yürüyuşu gerçekleşemez. Ama maalesef çoğumuzun yaşadığı durum bence boyledir.

Bu çok eğri geleneksel hepimiz yaşıyoruz. Niye sağlam mücadele yok denebilir? Nasıl biraz dağda düşmanın çeşitli saldırılarına karşı dişimizi tırnağımıza takarak geliyoruz karşı koyuyor ve kurtuluş sağlıyorsak bu konuda da çetin bir problemle karşı karşıyayız. Büyük bir düşmanla uğraşır gibi bunu bir sorunla uğraşıyoruz. Hem gudulerimizin esir etmiyoruz, hem de ona esir olmuyoruz. Kendimizi ve çevremizi koruyoruz, eğitiyoruz çevremizi koruyoruz, eğitiyoruz örgütlüyoruz işte düşmana nasıl darbe vuruyorsak burada da bir katkı sağlıyoruz. Böylelikle bir görev gerçekleşmiş oluyor.

Bir kadın bu kadar eğitimsiz bir erkek ortamında çok sayıda kopyaşartan çıkarabilir. Ve nitekim böyle örnekler de yaşandı. Yani erkekte de geleneksel köylü kadın anlayışı, hatta burjuva, küçük burjuva kadın anlayışı yıkılmış değildir. Özgür bir kişilik yaratmaktan z yade kendi zayıflıklarını daha da körükleyecek egemenlik duygusunu tatmin edecek bir de varlık dünyasını besleyecek ona yaşam budur dedirtecek bir ilişki peşindedir. Kadın zaten bu konuda çok daha zayıf ve kurtarıcı bekler durumdadır. Bu anlayışlar tehlikelidir. Vatan yolunda olmayan, Partiye Partinin önderlik ve militan gelişmine hizmet etmeyen, hiçbir ilişkiyi bu nasıl normal ve olumlu kabul etmiyorsak bu konuda da örgüte hizmet etmeyen militanlaşmaya götürmeyen, bizi yurtseverliğe davet etmeyan hiçbir yaklaşımı ne kadar cazip görünürse görünsün kabul edemeyiz.

Burada da ilkeli olmak gerekir. Duygusal ve aşkevi yönden ne kadar baskı altında olunursa olunsun, bu, eğer özgürlükten uzaklaştırıyorsa onunla mücadeleye geçmek gerekir. Yani kurtuluşun bu konudaki problemi ancak böyle halledilebilir. Yoksa zaaflarına gudulerine esir düşen bir adam devrimci değil ancak bir serseri bir tümpen olabilir. Devrimci adam bu konuda kendini muazzam eğitici görevine, cinsler arasındaki eşitliğe cinsellikten önce yoldaşlığı geliştirmeye hasredersa sonuna kadar güçlü kadın ve erkeği nasıl yaratacağını, özellikle örgütlü eylemci ilişkinin nasıl olacağını kanıtlarsa güçlü olur. Yine yapılması gereken kişiliğin zayıflıklarını ve çelişkilerini açığa çıkarasak, bu çelişkilerin çözümünü güçlü kılmaktır. Bu halledildikten sonra diğer sorunlar öyle fazla önemli değil. Bu meselede de vatan ve özgürlük mücadelesi esastır. Bu konuda diyelim çok sevdiğiniz bir insan var; "ya ben ya vatan" diye tutturdu. Eğer siz vatandan vazgeçip bunun isteklerine boyuneğersenız, neyi kanıtlamış olursunuz? Mutlaka bir düşkunlüğü.

En sevdiği değerleri devrim uğruna feda etmeyen kişi, devrimci büyük devrimci olamaz. Duygularını ve gudulerini bazen bıçakla keser gib kesemeyen adam, soylu devrimci tutkulara ulaşamaz ve devrimi tutku derecesinde benimseyemez. Bir kadın gerçeğine bu kadar düşkünce yaklaşan birisi devrimde buyuyemez.

Toplumu elde tutmak için bu ilişki kullanılıyor. Babalar bile çocuklarını bitirmek için en çok bu silahla saldırıyorlar. Güncel sanat bunu kışkırtıyor her gün turku şarkı vb araçlar bu tutkuları geliştiriyor güçlendiriyor Kı, başka şeylerle ilgilenmesinler temel kurtuluş sıyasetine yönelmesinler diye egemen güçler bunları bilinçli olarak geliştiriyor Bugun piyasaya hakim olan bütün eğlence gösteri sanayiletten özellikle de televizyon çok kötü kullanılıyor O halde bu konuda görevimiz belli ve çok aktıvele alınmayı gerektiriyor Bunda başarı büyüklük ve güçlülüğü yaratabilmektir Zayıflığa esir olmak çözüm olamaz. Değer alanlar da böyle[illegible] gösterilmesi gerekirken eyemsiz ğ yaşamak bazılarının tasfiyeci temelde çözümdür Ama asla devrimci bir çözüm değildir

Şimdi demek ki, kadın erkek ilişkileri bizim Parti ortamına taşındığında ve Partimiz bu konuda çözümü geliştirdiğinde önceliği vermesi gereken ölçüler belirdir O halde eşimiz kızımız veya başka bir kadına yaklaşırken, bu ölçülerle hareket etmek gerekir Yani bu özgür müdür değil midir? Özgürlük mücadelesinden bir şey anlıyor mu, anlamıyor mu? Gen midir ileri midir? Saygı, sevgi bu konuda güçlü bir yurtseverliğe mi yoksa kendini tatmin etmeye basit çıkara mı soylu çıkarsımı dayanıyor? Tabu bunları anlamak o kadar zor değil. Bir devrimcinin bunları gözönüne getirmemesi demek onun ne kadar aptal derkafalı birisi olduğunu ortaya çıkarır. Yine, çocuklarımızı temelde ulusal kurtuluşa bağlı olarak mi eğitiyoruz ondan uzak laştırıyor muyuz? Bu konuda görevler yapılmış mıdır yapılmamış mıdır? Bunu düşünmeyen bir aile reisi, ancak ne kadar tutucu gerici birisi olduğunu ortaya koyar.

Demek ki, tüm bu alanlarda da ciddi devrimci görevlerle karşı karşıya olduğumuz açıktır. Bütün bunların bireysel özgürlük istemlerini kaymak meseye bur,uvaca, tasfiyeci bir temelde provokatörce ve ajanca yaklaşmak anlamına gelir. Böylesi bir özgürlüğü tüm devrimci özgürlük ilişkileri önüne koymak hele bizim koşullarımızda yıkımın kendisidir işte PKK de nasıl bir sırada böyle yaşanır diyorlar Zaten Partinin buyuklüğünü de belirleyen budur Parti özgür erkek ve kadını birarada tutmadıkça yoldaşça ilişkiyi geliştiremedikçe proleter bir parti olamaz Burjuva partilerinde her türlü olumsuzluk olabilir Küçük-burjuva fraksıyonlar da tamamen baştan çıkmış, her türlu soysuz ilişki geliştirilebilir Ama PKK de bu konuda direnme vardır ve kendisini proleter-esitleyecektir Bu konuda ilişkilere hakim olmaşı gereken yaklaşım belli yanlış uygulamalardan vazgeçmek gerçği çok açık ister en yakınlarınıza karşı olsun isterse basit bir köylü kadınına karşı olsun nasıl yaklaşılması gerektiği ortada Bu insanlar zayıf bilinçsiz eğitimsiz zaten çok kolaylıkla durumdadırlar Meselenin bu şekilde ele alınmasıdır. Yoksa onlara ne kadar hakim olacağımız tarzında bir ilişki ve yaklaşım değildir Suçlamak yere düşürmek basitlir Mesele ayağa kaldırmaktır bilmektir

Önemli bir devrim sürecindeyiz Bunu yaşıyoruz Bu konuda gelecek için kendimize hakim olacağız Elbette ana-baba sevgisi çocuk sevgisi, eş-dost sevgisi gerekli Fakat, şimdilik biz bunlar önemli oranda yaşamıyoruz Niçin? Geleceğin daha güçlü gerçekleştirilmesi için Zaten kim bu konuda ne kadar sevgi gördü veya yaşadı Bu konuda herkese birbirine girmiş durumda Ailede de bu boyledir Meselenin bunu sağlıklı bir duzeye vardırmaktır Bizim buyuk savaşımızın diğer gerekçesi de özgür aileyi yaratmaktır Şimdi ben ce ozellikle bu konularda bu sorunlarla yuzyuze geldiğimiz alanlarda kadrolar arasında olsun halk arasında olsun takınılması gereken tutum ve gösterilmesi gereken çozum budur

Bu konuda diğer bir sorun olarak hemen belirtelim bazı zayıflıkları gorduk Eğer bunlar çok tehlikeli değilse, düşmana dolaysı veya direkt dayanmıyorsa bir tasfiyecilliği bir kaçışa bir ihaneti davet eder nitelikte değilse doğru devrimci aydınlanmaya, doğru çözume ihtiyaç varsa sağlıklı bir eleştiriyle duzeltmek gerekir Yoksa,

Zayıflığın namussuz kadın", "namussuz erkek" deyip işin içinden çıkmak pek fazla ciddi bir çözüm değildir Zayıflıkları içinde boğulacak olan birine eğer durust ise, buna doğru çozumu dayatmak ona fırsat, imkan tanımak ve iyi destek vermek gerekir Ama yok eğer o ilerara zayıflığı bir gelenek haline getirmişse atılmalıdır Yalnız bizde bu tipler sınırlıdır Bence halkımızın ezici bir çoğunluğu bizim bu anlayışımıza uygun bir yaklaşımı benimsemektedir Kürdistan kadını kendisine bu yaklaşım çerçevesinde yaklaşılırsa epey bir özgürlük mücadelesi içine girebilir Bu mucadeleye epey bir kesimi ham de erkeklerin de ilerisinde katılabilir Çok çeşitli nedenlerden oturu kadın, tutuculuğu uzerinden daha çabuk atabilir Özellikle devrimci bilinci gördüğu zaman kaybedeceği fazla bir şeyin olmadığını en erkenden kavrayan bir kesim olarak tutuculuktan kendisini hızla koparmada erkeklerden daha avantajlıdır Bizde bu daha da hızlı gelşir Sömürgeciliğin de karakterinden oturu bizde kadının ulusal kurtuluşa güçlü katılımı mumkundur Çunku ulusal kurtuluş mucadelemiz kadının en güçlu en fazla ve en yoğun kat labileceği bir devrimdir Sınıfsal devrime belki bu denli katılamaz ama hem sınıfsal hem ulusal yonu bu kadar gerişkin olan devrime kadın ezici bir biçimde katılabilir Dolayısıyla bu enerjiyi buraya çekmek muazzam orgutleyici, direnişçi, gucunden yararlanmak buyuk önem taşıyor Bu konuda erkek kesimi tutucu aile reisliği konumu çocuklar ve kadınlar uzerindeki feoda otoritelerini terketmeleri gerekir Bu konuda demokrasiyi öncelikle ailede yurutmelidir Ve tüm bunlar genel ulusal-toplumsal kurtuluş hareketine de yönelmek zorundadır Parti militanlarının da bu konuda ilişkilere bu biçimde yaklaşmaları önem taşıyor Özellikle halkın nezdinde bizi güç duruma düşurebilecek her türlu tavır ve davranıştan kaçınmalıdır İşte halka, "Namusumuzla oynuyorlar" dedirtecek durumlara neye mal olursa olsun duşmemek gerekir Bu konuda Parti adına hareket ediyorsunuz O yüzden bu konuda duşmanın çok oynadığını hesaplayarak çok ilkeli davranmak buyuk bir önem taşıyor

Kendimizi duşunmeye gelince Bu konuda biz her zaman güçlü

Devamı 22 sayfada

PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çok yönlü saldırı ve komplolar, çeşitli güçler tarafından örgütlenmektedir. Yine devrim saflarından ayrılanların bazı nedenleri durumunda kullanılmak istenip, PKK'nin değdiği tüm temaslar, ele geçirilmeye ve bunlar üzerinden de PKK'ye saldırı yapılmaya çalışılmıştır. Bu dergide yayınlanan yazının perde arkasının açığa çıkarılması, mektup yayınlamayı devrimci yayınevciliğin bir gereği olarak görüyoruz.

Partime ve Halkıma Açıklama:

İLKEL MİLLİYETÇİLİKTEN "MODERNİZE" EDİLMİŞ İHANETÇİLİĞİ İYİ TANIYALIM!

Tarihimizde ilk olarak böyle acı bir çağda arkadaşın hançerlendiğim bir olayla karşılaştım. Aslında böylesi olaylar ve komplolar da deney ve tecrübelerin ile meşhur olmuş olanlar için gelenek haline gelmiştir. Bir yandan bunu ilginç bir olay olarak görmek gerekirken diğer bir yandan da ilginç görmemek gerekir. Çünkü, Kürdistan tarihinde böylesi ve daha geri boyuttaki olaylara tanık olunmuş ve karşılaşılmıştır. Daha önceleri, feodal işbirlikçilik feodal yöntemlerle komplo ve entrikalara başvururken bugün ise daha değişik eskilerden aldığı mirası modernize ederek yapmaktan geri kalmamaktadır. Geçmişte Kurdistan'da gelişen ayaklanmalar ancak dar ve bölgesel düzeylerde kaldıkları için feodal işbirlikçilerin de başvurdukları yöntemler ancak bu ölçülerde olabilirdi. Ama, günümüzde gelişen modern ulusal kurtuluş mücadelesine karşı feodallerin başvurdukları yöntemler suya düşmüş, fiyasko ile sonuçlanmıştır. Bunun için bunlar dedelerinin mirasına sahip çıkarak PKK önderliğinde gelişen modern ulusal kurtuluş mücadelesine karşı değişik ve döneme göre değişiklik gerektiren görevlerin görebilecek yöntem ve entrikalara başvurmaktadırlar. Bunun için bu olayları fazlasıyla ilginç görmemek gerekir. Ama görmemezlikten gelip geçmek de doğru olmaz. Bunların gerçek yüzlerini ve başvurdukları entrikaları ortaya sermek en azından benim için "çünkü içinde yaşadım ve bizzat karşılaşım" zorunluluk arzeden bir görevdir.

MİT pasaportlu Peşengçi Mahmud Övür'e sözde verdiğim röportaj ve değişik değişik pozlarım in Nokta dergisinde yayınlanmasının amacı neydi? Bu yayında asıl olarak kimler hedeflendi ve kimlere hizmet olmak istediler? Yine Bay Mahmud'un yardakçıları kimlerdir? Ben o fotoğrafları onlara mı verdim yoksa Kurtlar ve bir Kurt örgütünün temsilcisidir diye aldanıp Peşengçiye mi verdim? Bunu açıklayacağım.

Çok geniş plan ve programlar içinde olduklarını öğrenmiyeye kadar 6 işten geçmiş belli oranda uşak takımı kendi hedef ve amaçlarına ulaşmıştı. Ben bir bu kadar kendi dar dünyamdaki bakış açımdan ve daha PKK gerçeğini ve çizgisini kavrayamadığımdan dolayı PKK'den ayrılma yanlışına girdim. Bununla bağlantılı olarak uşak takımına verdiğim beyelerin nedeni ise daha ilkel milliyetçilikten kendimi kurtaramamam. PKK'nin tarihteki rolünü kavrayamamam, her Kürdistan adına yola çıkan örgüte kuşkusuz bakmam ve yurtsever gözüyle değerlendirmeye kaynaklandı. Yani çok az farkı koyarak [illegible] Bu nedenle bu [illegible] Mervan'dan ve Mahmud'dan bahsettiğim zaman görüldüğümde daha fazla isimden ve tartışılan konuşma programlarının dergilerin sayfa sayısından. O sırada Mervan'ın Suriye'ye gitme durumu vardı. Benim için Mervan'a verdiğim Suriye'de olduğu için resmi. Mervan'a verdiğim Benim fotoğraflarımı sileme götürecek yerde ancak Nokta dergisinin kanalıyla ve röportaj yapma adı altında aileme yeliştirmişlerdi. İşte, yanlışıma düştüğüm ve bu uşak takımının tuzağına takıldığım nokta burasıdır.

Eğer Bay Mahmud Övür'le röportaj yapmış olsaydım gerçek adımla yapardım. Gerçek adım Abdullkerim. Temel dir. Ama kendisi ise Semavi diye yayınlamıştır. Bu Semavi'nin ise Samî ve Mervan'dan öğrenmiş. Çünkü, bunlar beni daha önceden aile adıyla tanıyorlar. Bunun için yazıda soyadım dedemin ismiyle verdimiş Mahmud Övür ile herhangi bir röportaj yapmadım. Pek, Bay Mahmud Övür neden büyük beğenilerle "PKK çöküyor" diye yazıyor? Diğer örgütlerden de yığınla günlük ayrılmalar oluyor —ki zaten dağılmışlar— bunlara da bu zaaf tanık oldu. Hiçbirine değinmeden özellikle PKK'den ayrılanları yayınlamanın anlamı nedir? Yayınlamaktaki amaç nedir? Kendi sınırlı bir kaç soru sormak istiyorum. Kimlerle düzenleyip yayınlama ihtiyacını gördünüz? Kime karşı kimlere hizmet lemelerde ve kimler tarafından bu işle görevlendirildiniz? PKK den ayrılanların dışında sözümona başka Kürt örgüt erinyle hiç görüşmediniz mi? Kaldı ki çok kişilerle görüştünüz ve günlerce birlikte yaşadınız. Niye onlardan tek bir kelime bile söz etmiyorsunuz? Açıklasız sizinle yaşayanlarla birlikte PKK ye karşı ortak planlar tezgahlıyorsunuz. Değilse niye onlardan söz etmiyorsunuz? İlk girişimniz hemen PKK çöküyor diye başlıklar atarak. PKK ye karşı göstereceğiniz bu müdeyi kime verdiğinizi bilmeyecek kadar da saf değilsiniz. Yalnız size bir şey sormak istiyorum. Siz Mahmud Övür, hareketi ederken nasıl ve kimlerin rızasına geldiniz? Aynı günler içinde Peşengçi Mervan da başka bir ülkeden hareket etti. İkiniz nasıl bir iletişiniz? Sam Abdurrahman Güney Kurdistan'ın ta güney bölgesine gelip dört beş gün hiç kimseye görüşme hakkı vermeden, hep üçlü görüşmelerinız oldu. Bu görüşmelerinız neyin üzerine kimlerin istimatiyle oldu? Neler üzerine tartıştınız? Kimlere karşı plan programlar hazırladınız? Neden bundan hiç söz etmediniz? Sizinle konuşmak gerçeğini bile görmeden zaman tekitlere başvurmanız buna karşı sarı çıkmamdan sonra vazgeçmeniz ve Mervan'ın devreye kavuşça girmesi ve gerçekler karşısında röportaj kendi adınıza ya yımlandınız. Ama doğru ya sizinle Samî veya Mervan'la konuşmalarım aynı zamanda sizinle de röportaj yapmış gibi oluyor. Çünkü aynı değinti farelerisiniz aynı kayneklerden bu ıçıyor aynı yerden talimatlar alıyorsunuz.

Mervan'ın devreye girmesi ve kullandığı üslup şu oldu. PKK dışında sakar darbeden sonra tüm örgütler kendi adamlarını burjuvazinin aynı faaliyetleri içine sokmuşlar. Şimdi Mahmud sizin duşunduğunuz biçimde bin değildir. Gençtir ve hatta size diyebilirim ki bizim arkadaştır işte. 50 yıl sonra Dersim olayını yeniden araştırıyor ve Atatürk'ün katliamını yuzunu ortaya çıkarıyor. Aslında sizin düşündüğünüz Türkiye eskidi. Şimdi işkence başka ve şeyler kalmamış Türkiye yavaş yavaş demokratlaşmaya gidiyor. Mervan da eskiği bir biçimde amacına kavuşmayınca bu seferSamî'nin adamları devreye girdiler. Samî'nin adamları habire benim peşimdeydiler. Tüm gayeleri beni konuşturmak ve beni Partime PKK ye karşı kullanmaktı. Örneğin Mervan'ın tek istediği vardı: Fotoğraflar dışında aileme götürecek bir mektup. Bundan amacı belge diye mektubu yayınlamaktı. Ben o zaman bunların ortak çevirdikleri dolapların ne olduğunu öğrenmişdim. Bunun için tedbirli davranmaya çalıştım. Çok ısrar etmesine rağmen ver medim. Mervan'ın bu biçimde kaçınılmaz yaklaşışı fotoğrafımı MİT ajanı Mahmud Övür'e vermesinin nedeni nedir? Hangi amaçla ver [illegible] DDKD [illegible] yönlendirilen bir hayal [illegible] ve ben [illegible] Mahlemem [illegible] Ve [illegible] [illegible] [illegible]

röportajlardan mı, yoksa başka dalda faaliyet yürütmekten mi aldınız? O aldığınız başarı belgesi için, acaba bu röportajlar yeterli gelir mi? Sanırım sizden önce çok kişi aynı başlıkları kullandı ve röportajlar, fotoğraflar yayınladı. Ama siz aldınız başkaları almadı. Sizce bu başarı belgesi neyin ürünü olabilir? Sana kalırsa diğer ikinci bir mesleğinden, yani açıkçası MİT ajanlığından almışsınız. Ama seninle ortak çalışanlara, bu mükafat açıktan verilmedi; öyle ya onların mükafatları daha değişik biçimlerde olur. Bir yandan gizli kalması gereken bir zorunluluktur, diğer yandan belki onların mükafatları Idris-i Bitlisi'nin aldığı mükafata benzer olabilir. Muhtemelen onun ilerisinde de olur, ama tabii ki görevlerinde dedeleri Idris-i Bitlisi kadar başarılı olurlarsa. Yalnız TC'den değişik biçimde mükafat alanlar da olmuştur. Mesela bunun en bariz örneği olan Dersim'de Rayber vb. kişiler böyle mükafatlandırılmış. Aslında bunu da unutmamak gerekir. Artık bilemiyorum, siz nasıl anlaşmışsınız, o protokolünüze bağlı olan bir şeydir. Eğer, Avrupa'nın parmağı bu işin içinde varsa tabii durum değişir, yok eğer salt Türk burjuvazisinin tek başına size vaadi olursa, Reyberlerin aldıkları mükafatları ileriye götmez. Bu da size bir nasihatim olsun!

Baylar, sizce PKK dağılıp ortadan kalkarsa rahatlayacağınızı mı sanıyorsunuz? Açık ki, rahatlamanız ancak kendinizi tamamen inkar etmekle olabilir. Bir kere Türk burjuvazisi Kürtlerin varlığını bile kabul etmez. Size göre var olan faşist yönetim, "demokratik" bir yönetimdir. İşte bu noktada ne kadar aptalca yanıldığınız ortadadır. Gerçekten burada ne kadar kendinizi tanımaz bir halde olduğunuz açığa çıkıyor. Biraz geriye bakınız, takip ettiğiniz ve onlardan aldığınız ihanet mirasının yaratıcıları nerelere gittiler? Türk egemenlerinin bunların başlarına neler getirdiğini görmek için, biraz da düşünüp geriye bakmıyor musunuz? Sanırım geriye bakmakta ve ders çıkarmakta büyük yarar vardır. TC'nin yapamayacağı ve başaramayacağı şeyleri çok kişi yapabildi. Ama en son akibetleri yine de Türk gericilerinin eliyle ölüm oldu. Hem de nasıl bir ölüm! Tarihin unutamayacağı bir ihanetin sonucu olarak.

Bir de sizleri adeta sersemleştiren bir nokta var: PKK saflarından ayrılan sıradan bir kişi oldu mu, hemen halay çekmeye başlıyorsunuz. Sevinçten naralar atıyorsunuz. Şunu iyi bilin: PKK, bir-iki veya birkaç kişinin ayrılması ya da devrim kaçkınlarının uzaklaşması veya ihaneti ile bitmez. Bırakalım ayrılmayı, düşmana karşı kahramanca şehit düşen yüce insanların şehit düşmelerine de içiniz müferreh oluyor, seviniyorsunuz. Adeta sayıyorsunuz; "filan ayrıldı, birkaç kişi oldü, birkaç kişi de yakalandı. Tamam PKK bitiyor..." Buna ne anlam veriyorsunuz? Bu ihanetin açık ve gerçek yüzü değil midir? Açık ki, ihanetin ve uşaklığın en somut bir görünümü budur. Sevinciniz ve o ihanet duygularınızı halka ve kitlelere de kabul ettirmeye çalışıyorsunuz. Bir dönem PKK'nin gelişmesini, var olan bütün gücünüzü sarfederek engellemeye çalıştınız. Tüm çabalarınıza rağmen, bugün PKK milyonları temsil ediyor. Artık birkaç ayrılma ve sizin yaptığınız basit propagandalarla değilacağını hiç beklemeyin. Eğer bunu umut ediyorsanız, beklentiniz boşunadır. Her ülkenin mücadele sürecinde mutlaka ayrılmalar, ihanet edenler çıkmış ve hatta ajanlar bile bu hareketlerin içine düşman tarafından sokulmuştur. Bunlar her mücadelenin tarihinde doğal olan olaylardır. PKK'den de dün, bugün olduğu gibi yarın da ayrılanlar olabilir. Bu PKK tarafından da çok iyi bilinen bir gerçektir. Yalnız sizin yaptığınız borazanlıktır. Açık gerçekleri tersyüz göstermeye çalışıyorsunuz.

Ama, bunları bilmiyor veya okumamışsanız birşey diyemeyiz. Açık ki, çok iyi bildiğiniz halde habire kitlelerin moralini bozmak, düşmana hizmet için bu propagandayı yapıyorsunuz. Görevlendirilmiş bir kişi naye hizmet ettiğini ve neye karşı görev aldığını bilerek hareket eder. Sizde böylesiniz!

Mahmud unsurunun üçlü-dörtlü çalıştığının, Pêşeng, Sami vb. ile de ortak iş yürüttüklerinin bir kanıtı olarak da; "Benim çektiğim resim ve yaptığım röportaj belgelerim İran Pasdaranları tarafından yakalandı" diyor. Peki bunlar yakalanmışsa, nereden böyle dizilmiş röportajımı ve değişik değişik resimlerimi elde ettiniz? Bir taraftan, "yakalandı" diyorsunuz, diğer yandan da yayınlıyorsunuz. Bu ne biçim keramet? Dedik ya, bu keramet yalnız sizin değil, sizinle birlikte, perde arkası şebeke şefleri, yüzleri meskeli olanlar da var. Kuşkunuz olmasın, onları da ortaya çıkarmakta tereddüt etmeyeceğiz. Bunların başında, birçok yerde, "zemzem suyunu pislemiş" senin gibi olan Sami Abdurrahman ve Serhad Dicle'ler gelir. Kara gözlüklü, siyah maskeliler perde arkasından iş yürütüyorlar!

Şimdi tek bir şey sormak istiyorum kara gözlüklü Bay Sami'ye! İngiltere'den gelirken seni "komünistleştiren" nedenler nelerdi? Sınıfsal nedenlerden mi, yoksa İngiltere'den aldığın "sosyalist" eğitimden dolayı mı? İkincisi; seni "komünistlerden" koparan, ilkel-milliyetçilikle birleştiren nedenler ne idi? Peki, buna da boş verelim! İlk katılır katılmaz hemen "Parastın"ın en üst mercisine çıkmanız da, o sanatın ve yeteneğin güçlülüğünü nereden almıştınız? Belki "ilahi" olabilirsiniz. Bugün, bir "Demokratik Halk Partisi" olarak ortaya çıkmakla, az çok "ilericilik" adına piyasada rolünüzü oynamak istiyorsunuz. Partinizi kurmak için "Bedil el Sewra" adındaki kitabı çıkardınız, sözümona Kürdistan'ı yeniden tahlil ediyorsunuz ve geçmişinizi eleştiriyor, yenisini yaratmak istiyorsunuz. Güya bu amaçla çıkarmışsınız bu kitabınızı. Neden tek bir kelime ve tek bir cümle içerisinde bile "Parastın" denilen örgütün adı hiç geçmiyor? Olumlu ve olumsuz yanları nelerdi? Kimler tarafından, nerelerde eğitim görülmüş, hangi kişilerin tarafından kurulmuş ve senin ondaki rolün ne idi? Neden sürekli o dalda daha da yükselmek istiyordunuz? Meşhur "Geçici Komite"yi kurarken, neden o eski "Parastın"ın adamlarını tekrar toparlayarak komite kurdunuz? Bunlara cevap yok, ve özeleştiri denilen şey senin gibilerden istenilmez de, beklenmez de. Ama yine de aldanan başkaları. Senin o gerici ve kapkara yüzünü tanıyabilmeleri için, özeleştiriden söz ettik. Özeleştiri, gerçek devrimcilerin işidir. Açık ki, bunu senden beklemek de en büyük aptallık ve yanılgı olur. Belki bazılarınca Sami Abdurrahman "devrimci" veya "yurtsever" görülebilir, onun için özeleştiriden söz ettik. Aslında kişi olarak gördüğüm kadarıyla onun Kürt toplumuna yaklaşım biçimi ve tarzını, onun ajan olmasının kanıtı olarak yeterli görüyorum. Yalnız, onun durumunu bilmeyen, aldanmış ve "devrimciliğine" inananlar için, bu soruyu sormakta yarar gördüm. Kuşkusuz Sami Abdurrahman, devrimcilikle ve yurtseverlikle zerre kadar alakası olmayan bir kişidir. Tam tersine, düşmanlar tarafından eğitilmiş, Kürdistan hareketlerini sabote etmekle görevli olan biridir. Bu sözleri sarfederken, küfür etmek veya kinci bir dil kullanmak açısından söylemiyorum. Kişi olarak şahit olduğum ve izlediğim kadarıyla vardığım sonuca dayanarak söylüyorum ve bunu kitlelere açıklamayı üzerime düşen tarihi bir görev olarak görüyorum. İnanıyorum ki, her yurtsever ve devrimci, Sami'nin geçmiş tarihini ve bugünkü Kürdistan sorununa yaklaşımını izler, devrimci bir değerlendirmeden geçirirse, kesin kararını verir ve hangi pazarın kumaşı olduğunu hemen ortaya çıkarır. Bir devrimci biçime bakmaz, hareketleri ve kişileri biçimsel olarak değerlendirmez. Biçimsel olarak değerlendirdi mi, hemen yanılgılara düşer. Ancak tarihi geçmişine, pratiğine, yaklaşımlarına vb. şeylere bakarak değerlendirir, kararını verir. Bunları sorarken başka bir soruyla da karşılaşıyoruz. Tabii ki çok aptalca bir soru. "Eğer Sami İngiltere ajanı ise belge getirin, ajanlık, kimlik numarası, kayıt defteri vb." diye soruyor bazıları. Buna, "ancak kendisi getirebilir" cevabını verebiliriz.

Gerek Sami'nin ve gerekse de Pêşeng'in (PPKK) geçmişleri ve günümüzde sorunlara ve hatta kişilere yaklaşımları bile, açık ortadadır. Örneğin benim durumum. Her şeyden önce ülkeme ve halkıma, toprağıma aşık olan biriyim, ister ilkel, ister marksist-leninist bir bakışla ve isterse demokrat bir biçimde olsun. PKK'den uzaklaşmam, aynı zamanda ülkemden ve halkımdan ayrılmak gibi oldu ve benim için bir ölüm demekti. Yani gaye, PKK'yi Türk gazetelerinde teşhir etmek miydi? Hayır! Ama bu iflah olmaz kişiler kendi görevlerini yerine getirebilmek için bu senaryoyu çevirerek, fotoğrafımı ve benim adıma düzenledikleri bir röportajı yayınladılar. Ayrıca ben MK üyesi olmadığım halde böyle gösterdiler. Ben en alt kademeden bir kadroyum. Durum böyle olmasına rağmen, "uzun yıllar üst düzeyde yönetici olarak çalışan, Apo'yla omuz omuza merkez komiteliği üyeliği yapan" diye yazıyorlar. Ben bunları yazarken tepkici bir biçimde yazmıyorum. Çünkü daha önce de zor durumda kaldığım zamanda bile, Sami'nin yanında misafir kalmak istemiyordum. İstemememin nedenleri de bu yazdıklarımdan ortaya çıkar. Daha önce, her ne kadar idealistçe meselelere yaklaşıyorduysam da, Sami'nin tarihini ve geçmişini iyi bildiğim için, hiçbir zaman güvenip yanında kalamazdım ve aynı zamanda bunu kendim için bir ihanet olarak görüyordum.

Benim tanık olduğum ve belirttiğim şeyler temelde, bu güçlerin yanında bulunan aldanmış, dürüst kadro veya savaşçılara çağrıdır. Bir daha devrimci ve bilimsel bir biçimde bunları değerlendirir, tekrar gözden geçirerek, onların gerçek yüzlerini görüp, devrimci bir hareketin safına davet ediyorum. Gerçekten bir devrimci için, bir gün bunların yanlarında kalmak ölüm demektir. Eğer savaşmak ve gerçekten mücadele etmek istiyorsak, PKK saflarına geçmek en doğrudusur. Ancak, devrimci, demokrat ve yurtseverim diyen bir kişi kendi yerini, PKK-ERNK-ARGK içinde yer alarak bulur. Yine, yaşama da burada ulaşır. Yıllardan beri kokuşmuş, adeta savaş tüccarları haline gelmiş, şimdiye kadar halkımızı pazarlara çıkaranları iyi tanıyalım. Şimdiye kadar sahtekarca ve demagojik bir biçimde bizleri -halkı- aldatan, şu veya bu yabancı güçlerin emirlerine veren, sürekli emperyalistlerin ve gericilerin emirlerinden çıkmayanları tanımak, insanlık ve gerçek yurtseverliğin borcu ve görevidir. Şimdiye kadar kendi çıkarları (aile, sınıf vb.) doğrultusunda halkımızı derbeder edenler ve en çok ilerici görünenler, aslında düşmanın istediği doğrultuda hareket edenlerdir ve yürüttüklerini söyledikleri mücadelelerinde çıkarımızın olmadığını iyi bilelim ve gerçeği kavrayalım.

Tarihten günümüze kadar, bunların sürekli, gelişen ilerici ve demokratik hareketlerin önünde engel teşkil ettiklerini ve çoğu zaman da düşmanların talimatları üzerine darbeler vurduklarını ve vurmak istediklerini biliyoruz. Bugün de, bunların yaptıkları belli dir. Modern ulusal kurtuluş mücadelemizi durdurmak veya çökertmek için tüm çabalarını sarfediyorlar. Kuşkusuz bunların çabaları -samimi bir yaklaşımın tersine- Kürt ve Kürdistan halkının haklı mücadelesini darbelemektir.

PKK'den uzaklaşmam, bu tür güçlerin eline düşerek ve bunlara beni PKK'ye karşı kullanma fırsatını tanımam veya bu duruma düşmem nedeniyle Partime özeleştirimi verirken, aynı zamanda halkıma ve kamuoyuna da kısa da olsa özeleştirimi vermeyi ve mücadele saflarında daha bilinçli, Parti çizgisine daha bağlı bir temelde tüm gücümle faaliyet yürüteceğime dair sözümü yinelemeyi bir görev biliyorum. Bu, aynı zamanda tarihsel bir sorumluluktur da. Daha önce darlık ve ilkellikten kendimi kurtaramamam nedeniyle mücadeleye yer yer yük oldum. Partimden bir dönem uzaklaşırken, bunun büyük yanlışlığını görüyor ve kendimi darlık ve ilkellikten kurtarmaya, Partimizin proleter çizgisiyle tarihimizin en modern mücadelesine laik olmaya çalışacağıma ve Parti Önderimizin yol göstericiliğinde kendi pratiğimle bu çabalara olumlu cevap vereceğime dair bir kez daha söz veriyorum. Bu sözüme, şehitlerimizin verdiği kahramanca mücadeleye layık bir tarzda sahip çıkacağım. Yine bu sözümü, şirin Kürdistan'ın yüzyıllardan beri yabancı egemenlerin çizmeleri altında çiğnenen toprağına sahip çıkacağımı belirterek yineliyorum. Bunun için gerek iç ve gerekse dış düşmanlara boyun eğmeden, son damla kanıma kadar var gücümle savaşacağıma ve bu savaşı bir sanat haline getireceğime, Partimizin ve halkımızın çıkarları doğrultusunda mücadele vereceğime dair kararlığımı bir kez daha ifade ediyorum. Bu nedenle, her zaman 'devrimci intikamı' kendime şiar alacağıma ve bu sözüme bağlı kalacağıma bir daha söz ve karar veriyorum.

Ayrıca, beni içine girdiğim durumdan, ihanetin eşiğinden kurtarmaya çalışan ve çıkarıp bir daha devrim safına getiren, yeniden şerefli ve onurlu mücadele içinde fırsat tanıyan, insani yaklaşım ve imkanları esirgemeyen Partime, saygılarımı, devrimci memnuniyetimi ve sevincimi belirtmek istiyorum.

— Kahrolsun her türden ihanetçilik!
— Yaşasın Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN!
— PKK, ERNK ve ARGK bayrakları altında birleşelim!

Devrimci selam ve saygılarımla

Abdülkerim Temel (Zinar)
27 Mart 1988

SERXWEBÛN

Abone Fişi

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

6 Aylık	1 Yıllık
Almanya içi:	Almanya içi:
DM 18 ☐	DM 36 ☐
Almanya dışı:	Almanya dışı:
DM 20 ☐	DM 40 ☐

Abone Hesap Numarası:
Stadtsparkasse - Köln
Konto Nr: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Yazışma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

En son çıkan
WEŞANÊN SERXWEBÛN YAYINLARI

Diyarbekir —Seçme Şiirler-1— ..... 6.- DM
Seçme Yazılar - Cilt I (Abdullah Öcalan) ..... 15.- DM
Yeni Şafaklara Doğru -Kürdistan'dan Anılar- ..... 13.- DM
Seçme Yazılar - Cilt II (Abdullah Öcalan) ..... 15.- DM
Kızılaşan Toprak -Roman- ..... 13.- DM
La voie de la révolution du Kurdistan
-Manifeste- (Fransızca) ..... (FF 20.-) 7.- DM
Kürdistan'da "Özel Harp" ..... 15.- DM
Der Nationale Befreiungskampf Kurdistans, die Massaker des türkischen Staates und ein Aufruf an die fortschrittliche Menschheit (Almanca) ..... 3.- DM
Bağımsız Kürdistan Yolunda -Kürdistan'dan Anılar- ..... 15.- DM
Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan
—Bernama Pêşniyar (Kürtçe) ..... 5.- DM

III. Kongre Çizgisi Her Türlü Engeli Aşma...

Başlangıç 16. sayfada

haksızlıklara karşı isyan bayrağını kaldırırken, bu alandaki tersyüzlülüğü de tersyüz etmiştir. İlk adımları da olsa, adalet, gerçek anlamını kazanmıştır. Bunun onur ve şerefi de Partimizindir. Bir taraftan düşmanın ve uzantılarının her konuda olduğu gibi, bu alandaki anlayış ve işletme biçimi mahkum edilirken, diğer taraftan pratikte gerçekleştirdiği adaletiyle, insanlığa verdiği yüce değeri kanıtlamıştır. Suçlu ile suçsuz, haklı ile haksız tarihimizde ilk defa yerli-yerine oturtulmuştur. Partimiz, '87 pratiğinde ortaya çıkan tasfiyeci ve teslimiyetçilerin ağır suçlarına rağmen, proletaryanın yüce adaletiyle esas olarak bunlara yaklaşmıştır.

Kendi sınıf gerçekliğini gizlemeye çalışan sağ tasfiyecilik, aynı zamanda kol büyüklüğünü de kendisi için bulunmaz bir erdem olarak aldı. Yani bir taraftan kendi gerçekliğini tümüyle sergilemekten kaçınarak inkarı geliştirirken, diğer taraftan açık olmazsa da ona sarılma vardı. Bu çelişkisinin bilincinde olan sağ tasfiyecilik, feodal sahtekarlıktan el çekmeye niyetli değildi. Çünkü, bir daha Partimiz şahsında tüm halkı kandıracağına kendisini inandırmıştı. Ama hayır, tarihin bir daha kötü bir biçimde tekerrür etmesine asla müsade edilmeyecekti. Bu kadar emek ve bilinçle yoğrulan Partimiz, bunların sinsi ve kurnazlıklarına kanamazdı. Eğilen Kürt insanının tarihi çok iyi biliniyordu, deney ve tecrübeler az değildi. Nitekim takınılan tavır da bunun böyle olduğunu kanıtladı. Daha ilk tesebbüsünde sahtekarlık görülerek engel olundu. Halkın iradesini kendisinde somutlaştıran tüm yapı, kararlıca sahtekarın üzerine yürüyerek, halkımızın emrini bir daha yeniledi. Bu emir, yüzlerce şehidin kanıyla sulanan davamıza karşı işlenen suçların karşılıksız kalamayacağıydı. Hele hele inkara dayananların asla affedilmeyeceğiydi.

İşte burada sanık sandalyesine oturtulan sağ tasfiyecilik şahsında işbirlikçi egemen sınıf, yargılayan ise Partimiz şahsında tüm ezilen Kürdistan halkıdır. Tarihte, yaptıklarıyla hayli suçları kabaran egemen sınıf, bir daha suçlarını gizleme sahtekarlığına başvurunca, halkımızın kararlı tutumuyla karşılaşmıştır. Halkımızın, kendi egemen sınıfını yargılaması ve mahkum etmesi kadar doğal ve haklı bir şey görülemez. Çünkü, hep onlar tarafından aldatılmış, ihanete uğramış, baskı görmüş, her şeyini onların işbirliği sonucu yitirme noktasına gelmiştir. Ancak, buna rağmen, sürekli haksız ve suçlu bir konumda gösterilmiştir. Dolayısıyla hiçbir zaman kendisine yapılanların hesabını sorma olanağına da kavuşamamıştır. Ama şimdi ortaya çıkardığı devrimci önderliğiyle, her şey gibi, cılız da olsa buna da kavuşmuştur. Kendisine yapılanların katbekat hesabını sorma kararlılığını göstererek boyun eğmiyor. Bunca acı, sefalet ve katliamdan geçerek, bileğinin bükülmezliğini bir daha Partimiz şahsında göstermiştir. Onun içindir ki, uğruna onca kan döktüğü gelecek aydınlığa emin ve kararlıca yürüyor. Başında sallanan halı baloyzu, bugün mahkum edebiliyor. Bu kararlılığı anlayan sağ tasfiyecilik, başta takındığı sahtekarca tutumdan vazgeçmek zorunda kaldı.

Evet, sağ tasfiyeciliğin yaptığı itiraflar, bir yıl gibi kısa bir dönemin ortaya çıkardığı suçların itirafı olsa da, kocaman bir geçmişiyle egemen sınıfın yaptığı tüm suçların itirafı anlamını taşımaktadır. Dayandığı zemin ve gıdasını aldığı kaynak, uzun ve ağırlığı taşınmayacak kadar büyük bir ihanet olayının son bir halkasıdır. Son pratikte, geçmişin cilalanmış tekerrüründen başka bir şey değildir. Sağ tasfiyecilik, işe başlarken, kurtarıcı bir önder edasıyla hareket ederek, yapı üzerinde egemenlik kurmaya çalışır. Demagoji ve yalanlarla kendisini kabullendirmeye çalışırken, önüne çıkacak engelleri de hesaba katarak hareket eder. Tam bir egemenlik kurmak için, işe, kadro politikasıyla girişir. Onun için de, Parti yapısını, aydınlar ve köylüler diye ikiye bölerek, birisini yanına diğerini karşısına alır. "Köylüler iktidardadır" sloganıyla hareket eden tasfiyeci, tam da sınıfına yarasır bir biçimde ikiye ayırdığı kadroları birbirine düşürerek kullanmaya çalışır. Fitne-fesat, hile-entrika ve demagojiyi temel alarak "sürece girmek için önce yatağa düşmek gerekir" mantığıyla, kadrolar arasında didişme, bunalım ve güvensizlik ortamını geliştirir, kadroların güçten düşürür. Sonra da onun bu mantığını kabul etmeyenleri, ya saf dışı bırakır, ya da iş yapamaz hale getirir. Kısacası, geliştirdiği tasarrufçulukla Parti ve halkın en dokunulmaz değerlerine saldırır. Bu noktada başarılı olduğuna inandıktan sonra Parti çizgisini deforme etmeye yönelir.

Peşinde ilkel-milliyetçi anlayışla Parti çizgisinde delikler açmaya veya demagoji ile çarpıtmaya çabalar. Bunu, ittifaklar politikasında açıkça görebilmekteyiz. Dışarda binbir zorlukla oluşturulan ilişkiler, ya tümden koparılma noktasına getiriliyor, ya da egemen sınıfın çıkarı temel alınarak yaklaşılıyor. İçerde ise yoksul köylülük temel alınarak devrimci savaşımız geliştirileceğine, zengin köylülük ile feodal ağalar temel alınır. Yapılan planlama subjektif olurken, pratik örgütlenmede ilkel-milliyetçiliğin çizgisi temel alınır. Öyle ki, Askerlik Yasasının uygulanmasında zengin köylülükten başlanır, oluşturulan Parti komitelerinde "mirêmira, mir" örgütlenmesine gidilir. O kadar pervasızca davranıyor ki, bunları direkt adlandırmaktan bile çekinmez. Çizginin çarpıtılması, takıtığın pratik işlerlik kazanmaması için ne kadar sinsi, ve entrikacı yöntem gerekiyorsa hepsine başvurur. Bu gözükara düşmanlığını Parti ve Parti yapısıyla sınırlamaz, onun aynısını hatta daha despotçasını halka yapmayı önüne bir görev olarak koyar. Halk düşmanlığına kısmi de olsa, pratik işlerlik kazandırır.

Evet, sağ tasfiyeciliğin itiraflarında somut örnekleriyle açıklayarak daha yüzlercesini sayabiliriz. Feodal entrika, hile ve despotça yöntemlere dayanarak asalakça yaşamını sürdüren egemen sınıflar bu defa Partimiz içinde yaşamaya çalıştılar. Proletaryanın kanı ve emeğiyle yoğrulan değerlere yaklaşım biçimi bu olmuştur. Kendi adına yola çıkma cesaretini gösteremeyen bir sınıf, Partimizi de içten fethederek kendi konumuna sokmaya çalışmıştır. Ruhuna, işbirlikçilik, uşaklık ve ihanetin işlediği bir sınıftan başka bir şey beklemek doğru da olmaz. Halkı, devrimi ve Partiyi korumak, ancak bu gerçekliği kavrayıp, gereklerini yerine getirmekle sağlanır. Parti yapımızın bu noktada ortaya koyduğu kararlı tavırdır ki, egemen sınıf, tasfiyecilik şahsında boyun eğmiş ve suçlarını itiraf etmiştir. Bu, yapılabilecek kötülüklerin en kötüsü, suçların en ağırıdır. İhanetçi ve despot bir geçmişin, Partimiz içinde hortlatılmak istenmesidir. Bunlara, değil bir Partili veya savaşçı, siradan bir insanlık emaresini taşıyan birisi bile müsade edemez. Mahkum edilen diğer bir anlayış ise Partimiz içinde çeşitli biçimlerde geliştirilmek istenen teslimiyetçiliktir.

Çeşitli dönemlerde değişik biçimlerde de olsa, ortaya çıkan teslimiyetçilik, Partimizi hep kemirmiştir. Son olarak bir ögede görülen teslimiyetçilik de, esas gıdasını sömürgecilikten ve onun yarattığı topluмsal zeminden almaktadır. Devrime olan inançsızlık ile yabancı yaşam ilişkileri birleşince teslimiyet bayrağı çekilir. Pratikte kendisini, didişme, dedikodu, bunalım teorilerini üretme, güvensizlik, inançsızlık, pratikten kaçma vb. biçimlerde gösterirken, sonradan Parti ve devrim dışına çıkma özlemi duyulmaya başlar. Ancak tasfiyeciliğin yarattığı zemin ve kendisini rahat hissederek ve devrimin tasfiye olmasını bekler. Çünkü, her şeyiyle kendisini buna inandırmış, tüm benliğiyle kendisini buna kaptıran köle ve teslimiyet ruhu, sadece kendi sonunu değil, çok kötü bir biçimde tüm Partinin sonunun geleceğine kendisini kaptırmıştır. Bireysel düşkünlükleri uğruna, girdiği her ortamı birbirine katan, güvensizlik tohumlarını eken, ikircikliği aşılayan anlayışın beklentisi, olsa olsa bu kadar iğrenç bir şey olabilir. Bu yönlü çabalarını yoğunlaştırarak etrafına zehir saçan konumuyla, düşmanın ajanlarının bile başaramayacağı işleri başararak hizmet etmiştir. Öyleki tüm bir yapıyı kendisiyle uğraştıran, ortamı muğlaklaştıran çabaları pervasızca olmuştur. Devrime, halka ve Partiye karşı hiçbir sorumluluk duymayarak tasarrufçuluğunu geliştirmiştir. Bu, sadece teslimiyetçiliği seçme değil, çabalarını direkt bir bağ içerisinde olunmasa da düşmana hizmet etme ile bütünleştirmedir.

Teslimiyetçiliğin tahribatlarını yaşayan yapımız, bir kez daha gerçekliğe tanık oldu. Açtığı yaralarla sömürgeciliğe hizmet eden teslimiyetçiliğin yakın geçmişte nasıl ihanetle sonuçlandığı hala belleklerde canlıdır. Bunun en somut örnekleri, zindanlarda yaşananlardır. Son olarak değişik biçimde çıkan, ama aynı özde birleşen teslimiyetçilik, daha öncekilerden farklı değildir. Hata daha kötüsündendir. Çünkü, direkt cephedan değil, Partimizi içten kemiren ve teslimiyeti dayatan bir biçimdedir. Yaşamdan düşünceye kadar dayatılan bu iken, Parti yapımız, bunu asla kabul etmeyerek mahkum etmiştir. Halkımızın bir daha böylesi olumsuz bir durumla karşı karşıya bırakılmaması, devrim şehitlerinin çizdiği yolda ilerlemek ve büyük proleter emeği korumak, baştan beri Partimizin tavizsiz izlediği hattır. Her zaman olduğu gibi, şimdi ve bundan sonra da, sonuna kadar kararlı olacaktır. Yapımızın son olarak takındığı kararlı tavır bunun son örneğidir.

Onlarca halk temsilcisinin katıldığı bu toplantılarda, halkımız adına, suç işleylenler sanık sandalyesine oturtularak hesap sorulmuştur. Partimizin bu alanda attığı adımlar, halkımıza bu olanağı sağlayarak, hep suçsuz yere cezalara boğdurulma konumundan kurtarmıştır. Suçlu ile suçsuz, haklı ile haksız, yargılaması gereken ile yargılanması gerekenleri birbirinden ayırma olanağına fiili olarak kavuşmuş bulunuyoruz. Son olarak sağ tasfiyecilik ve teslimiyetçiliğin şahsında egemen sınıfların, halkımıza ve Partimize karşı işledikleri suçlara karşı da, Partimizin temsil ettiği adalet sürekli kılınmıştır. Bu anlayışların sahipleri ve temsilcilerine eğitici ve ikna(!) edici yaklaşılmış ve tüm hukuki olanakları yararlanmaları sağlanmıştır. Tüm diretmelerine ve suçlarına karşın bu böyle olmuştur. Sonuçta yaptıkları kötülükleri, kendileri itiraf ederek lanetlemişlerdir. Elbetteki bunu öyle bir çırpıda yapmadılar, ama Partimizin yaklaşımı hep böyle olmuştur.

İşledikleri suçlar ve verdikleri zararlar çok ağır suçlardır. Ama Partimizin proleter adaleti, bu kadar suç sahiplerini bile insanlığa kazanmayı temel almıştır. Sabırlı ve yoğun bir emek pahasına da olsa, bu ilke, hep önde tutularak süreklileştirildi. Zor koşul ve kıt olanaklara rağmen, kazanma ilkesinden hareket edilerek, tüm suçlarına rağmen bu unsurlara gelişme imkanları sunulmuştur. Partimiz, onların anlayışlarını mahkum ederek yüzlerce kez idam etmiştir. Onlar da, itiraflarında kendi suçlarını kabul ederek, anlayışlarının mahkumiyetine onay vermişlerdir. Partimiz, bu anlayış sahiplerini, tüm suçlarına rağmen, zararlı konumlarını terk etmeleri ve verdikleri söze bağlı kalmaları kaydıyla, devrime hizmet etme olanağını tanıyarak büyüklüğünü göstermiştir. Elbette, bu, anlayışların bir daha mahkumiyetinin yapılmaması anlamına gelmez.

Partimiz, bu olayda da, görüldüğü gibi temsil ettiği çağdaş adaleti(ye soylu, adil ve tavizsiz tavrını bir kez daha net bir biçimde sergilemiştir.

— Kahrolsun Tasfiyecilik!
— Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş!
— Yaşasın Partimizin Devrimci Adaletli!
— Zafer, Partimizin Öncülüğünde Birleşen Halkımızındır!

N...
Ocak 1988

Okuyucu, abone ve yayın dağıtım temsilcilerimize duyuru:

Hesap numaramız değişmiştir. Serxwebûn yayınlarının yeni hesap numarası aşağıdaki gibidir.

Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Kürdistan'da Aile Kurumu, Kadın Hakları ve....

Başlangıç 19. sayfada

yoldaşlıklar yaratırız. Sadece kadınla değil, bir bütün olarak aramızdaki ilişki, yoldaşlık ilişkisidir. Bu, cinsiyet tanımaz. Bölge farkı tanımaz. Ulusal farkı tanımaz. Yani sosyalist yoldaşlıktır. Biliyoruz ki, bu her alanda eşitçedir. Yani, sadece ve sadece eğer bazıları zayıflıkları varsa biz de güçlüysek onu güçlendirmekle telafi ederiz veya yoldaşlığın gereği budur. Kısacası kendimizi düşünme yerine, sürekli yoldaşları düşünürüz. Biz, böylesi sorunlarla yüzyüze geldiğimizde, ona devrimci bir militanın verebileceği karşılığı veririz. Bu tutum ısrarla sürdürülürse milyonlar, önderliğimiz altında rahatlıkla birleşir.

Bunu basamak alarak ne kadın ucuz kurtuluşu için burada her türlü fitne-fesat bozgunculuğu, dedikoduculuğu yaparak mesafe alabilir, ne de bir erkek bu konuda kendini rahatlatarak büyüklüğünü, erkekliğini, namusluluğunu kanıtlayabilir. Hayır! Bütün bu konularda da ölçü, özgürlük mücadelesinde alınan mesafeye ölçülür. Yiğitsen, özgür isen, kurtuluş istiyorsan, karşılığında ne yaptın; ölçü budur. Bence bu konudaki bütün yaklaşımlarımızı sağlam yapıp mücadeleyi bu temelde geliştirdikçe bunun üzerinde gelişecek ilişki kötü değildir. Ama sahtekarca, aldatmaca olmayacak; tümüyle bunu geliştirme temelinde böyledir. Önce özgür kadın, özgür erkek ulusal kurtuluş olmalı ve bunun üzerinde yeni aile yükselmeli, aile kurumu yeniden inşa edilmeli ve çocuklar olursa eğitilmeli ve büyütülmelidir.

O halde çözüm, Partinin doğru çözümüdür. Çözüm, Partinin sağlam yaklaşımlarındandır. Bu, fedakarlığı, devrimci siyaseti ve yurtseverliği geliştirmeyi başa almayı gerektiriyor. İlişkilerimizde öncelikle açık, samimi, dürüst, yoldaşlığı esas almalıyız. Bu, her türlü hakimiyet duygusundan kurtulmayı gerektirir. Yani, seveceğimiz ve sayacağımız insanlar üzerinde yoldaşlığı zedeleyen bir hakimiyetimizin olmasına hiç de gerek yoktur. Bazıları böyle yaklaşıyor ve kendi ailesinden, çocuğundan başkasını görmüyor. Ya da görmek istemiyor.

Benim ailem, benim çocuklarım tabirinden ziyade, halkın çocukları tabirini kullanmak daha doğru olur. Kaldı ki bir devrimci, halkın çocuklarına kurtuluş yolunu göstermekle, onları örgütlemekle görevlidir. Bu, onları sevmeyi de getirir. Yoksa kendi çocuğundan ve ailesinden başkasını insan yerine koymayan kişi ya dar, tutucu bir köylüdür ya da bir küçük-burjuvadır.

Bu konuda da açılımı kapsamlı yapmaktayız. Bunun için yoldaşça yaklaşma esas alınmalı ve bütün halka da doğru taşırılmalıdır. Biz sevgiyi bu kadar genelleştirirsek, kişi halkın genel çıkarlarına bu kadar kendisini amade ederse; bu kişi için meseleler çoğunlukla çözülmüştür diyebiliriz. İçine girseceği her türlü ilişkide devrimci sonuçlar doğurur, önemli devrimci değişikliklere yol açar, her hareketi, her eylemi böylesi bir sonuç yaratır. İşte, bu da ne demektir? Doğru önderlik anlayışının, militanca yaklaşımın başarısı demektir. Her Parti militanının bu konuda da mesafe alması, örnek ilişkiyi sahsında temsil etmesi, halkı bu konuda yeniliğe çağırması ve özellikle de bu konudaki örgütsel-eğitsel görevleri başarması, her yerde bu konuda bir propagandacı, bir örgütçü olması, hiç emir beklemeden yeni görüş, talimat beklemeden, bunu böyle yürütmesi sosyalistlik görevidir. Hem de zaman zaman değil, sürekli bir görevdir. Eğer böyle çalışılırsa, Partinin siyaseti sürekli ve yoğun işlenirse; şüphesiz devrimin güçlü bir yedeği harekete geçirilmiş olur. Ayakbağı olan bir ilişkisi, güçlü bir devrimci enerji kaynağına dönüşür ve devrimimizin kapsamı daha da derinleşir ve toplumsallaşır. Ulusal kurtuluşun sınırsal boyutu yanında cinsel boyutu daha da gelişir ve bunun gelecekteki ifadesi çok daha anlamlı, çok daha büyük olur. Bunu, biz Parti saflarında ne kadar geliştirirsek, güçlendirirsek genelde kitlelere, toplumu o kadar daha fazla taşırmış olacağız ve bu da devrimimizin daha yüksek bir seviyeye ulaşma başarısını ifade edecektir.

Gerilla Yaşamı Akıcı, Hareketli ve Şiirseldir

Baştarafı 8. sayfada

selam gönderiyordu. Bu arada arkadaşlardan kimi okuyor, kimi uyuyor, kimisi de doğanın bu güzelliği altında canlı canlı "Gelişme sorunları ve görevlerimiz" üzerinde tartışıyordu. O sıra, demliğe su doldurup gelen arkadaş da, demliği meşe közlerin üstüne koyduve arkadaşlara dönerek, "Simdi sizlere çok güzel bir çay demleyeceğim" dedi. Daha sonra nöbetçi arkadaşın yanına giderek, dürbünle çevreyi kontrol etmeye başladı. Bakışları oldukça kinliydi. Akşamın bir an önce gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu. Çünkü akşam tekrar namlularımız özgürlük türküsünü söyleyecekti.

Köylüler tırpanla yonca biçiyorlardı. Biraz ilerde de bir bostanın içinde şakalaşan çocuklardan biri arkadaşının alnına bir domates vurunca ikisi arasında kavga başladı. Ama, bu kavga birbirine domates atmakla ve birbirilerini yakalayıp ağza domates sokmaktan ibaretti. Gülmemek elde değildi. Çocukların bu domates kavgasına yonca biçen birisi müdahale etti. Bunun üzerine çocuklar bağışarak bostandan uzaklaştılar. Köylülerin birden haberleri yoktu. Komutanımız bir müddet çevreyi izledikten sonra, uyuyan arkadaşlar uyandırıldı ve hemen toparlandık. Daha önce bahsettiğimiz hedefin planlanması için toplantı yapıldı. Toplantıda, arkadaşlar oybirliğiyle hedefin imhası doğrultusundaki planı uygun buldular.

Alınan karardan sonra birliğimiz hızla hazırlanıp, yürüyüş düzenini aldı. Sayımın ardından harekete geçtik, kısa bir süre sonra yola vardık ve hemen yolu denetim altına aldık. Aradan uzun bir süre geçmemişti ki karşıdan 3 PTT aracı göründü. Araçlar, menzilimize girince durduruldular. Araçlardan ikisi malzemeyle dolu, diğerleri ise 30'a yakın işçinin içinde bulunduğu yarım otobüstü. İşçiler araçtan indirildikten sonra, araçların üçü de ateşe verildi. Aradığımız teknisyen esir alındı. Yolun ışlek olmasından ötürü, kısa sürede gelen araçlar durdurularak uzun bir konvoy oluştu. Bu arada geri kaçmak isteyen bir araç, aterafını görünce durmak zorunda kaldı. Araçlardan indirilenlerle kalabalık bir kitle oluştu ve bir anda ortam bir miting alanına dönüştü.

Planımızda böyle bir ortamın oluşacağını fazlaca hesaplayamıştık. Ancak bir araya gelmiş bunca kalabalık kitleye, amacımızı anlatmak, çağrı yapmak için kaçınılmaz bir fırsat doğmuştu. Bunun üzerine kitleyi hemen güvenlikli bir yere alarak toplantı yaptık. Grubun propagandacısı arkadaş, etkileyici bir dille, Kürtçe hitap etmeye başladı. Propagandacımız, ajitasyon ağırlıklı konuşmasına başlar başlamaz, kitle hep bir ağızdan "Bijî Serok APO!", "Bijî PKK" sloganlarını haykırarak sevinçlerini dile getiriyor ve adeta düşmana karşı duyduğu birikmiş öfkelerini kusercesine coşmuşlardı. Eylem alanı ansızın bir bayram yerine dönüşmüştü. Yıllardır baskı altında tutulan bir halkın haykıran sesi ortalığı inletiyordu.

Kitleye yönelik propagandadan sonra, teknisyen halkın huzuruna çıkarıldı ve suçunu itiraf etti. Bunun üzerine halk, sömürgeciliğe olan kinini onun yüzüne tükürerek kustu. Adete sömürgeciliği lanetleme eylemine dönüşen bu gösteri esnasında kitlelerin içinden, "Bizim evimizi yıkanlar bu tür namussuzlardır, bunları yaşatmamak gerekir" sesleri yükselmeye başladı. Bu esnada bir arkadaş göğsünden Cephe bayrağını çıkarınca, kitle coştu ve alkış yağmuru başladı. Kitlenin arka tarafından yolunu zorbela açarak ilerleyen yaşlı bir amca gelip bayrağı öperken, sevinçten gözlerinden yaşlar akıyordu. Son derece duygulu, samimi bir yurt sevgisini canlandıran bu sahneyi kaçırmayan foto muhabirimiz hemen görüntüledi. Bu, ulusal birlik, bütünlük ve dayanışmayı simgeleyen soylu duygu ve özlemler ile devrimci otorite gerçekliğinin kaynaştığı muazzam tablonun ardından eylemimizin geri kalan kısmını tamamlamaya başladık.

Demin sözünü ettiğimiz ve kaçmaya yeltenen araçta bir çete bulunuyordu; araçta sakladığı silahını ortaya çıkarıp kamuflajtırdık. Ayrıca 1 milyon lira para cezası da kesildi ve bir daha düşmana uşaklık etmemesi doğrultusunda son bir kaz daha uyarıldı. Bunun üzerine çete, kitlelerin huzurunda bir daha halkına, ulusal kurtuluş mücadelesine karşı böyle bir suçu işlemeyeceğine dair söz verdikten sonra serbest bırakıldı. Bu unsur, parayı birliğe ulaştırdı.

Yakılan araçlardan yükselen gür alevler, sesler bir başka manzara olup seyretmeye değerdi. Eylemi sonuçlandırmaya başladığımız bu aşamada, yanan araçlardan bir kamyonet, gerisin geri uzaklaşmaya başladı. Kablolarının yanması ve elektrik devresinin tamamlanması sonucu arabanın klaksonu da aniden ötmeye başlayınca, ilkin hepimiz hayret ettik, fakat hemen sonra durumu anladık. Herkesi güldüren ilginç bir manzara oluşmuştu. Araçların depoları patlayınca, alevler daha da gür yükseldi. Eylemimizi başarıyla sonuçlandırıp geriye çekilmeye başladığımızda, kitle attığı sloganlarla keyifli bir biçimde bizi uğurluyordu.

Başarılı bir geri çekilişten sonra eylem alanına yakın bir köye vardık. Köyü denetim altına aldıktan sonra geriye kalan arkadaşlar köylüleri toplayarak propaganda ve ajitasyona başladı. Tabii için ağırlığı propagandacı arkadaşa düşüyordu. Ancak, eylemde yaptığı canlı ve sesli konuşmalar nedeniyle sesi önemli oranda kısılmıştı. Buna rağmen propaganda görevini başarıyla yürüttü. Kısa bir konuşma yapması bile köylüleri coşturmaya yetiyordu. Çünkü, zaten eylemler kısa sürede etkisini güçlü bir şekilde alanda hissettirmişti. Bütün köy halkı, birlik ve beraberlik üzerinde duruyordu. Bu doğrultuda halka yol gösterilerek önüne görevler konuldu; milislerimize yeni görevleri bildirildikten sonra, birliğimiz büyük bir coşkuyla uğurlandı. Birliğimiz, bu görevin başarıyla tamamlamanın verdiği güvenle engin dağlarımıza doğru yol almaya başladı.

Dağlar, gerilların kalbidir. Orada tartışıyorduk, kararları yine orada alıyorduk. Bu kararları uyguladıktan sonra da tekrar oraya çekiliyorduk. Düşmanın buralara gelmeye gücü ve cesareti yetmiyordu. Uzun bir yürüyüşten sonra üs alanımıza varacaktık. Daha üs alanımıza varmak üzereyken, bir koyun sürüsüyle karşılaştık. Çoban dost ve tanıştı. Bizi görünce sevinçten uçuyordu. Hemen çaydanlığı ateşe koydu, "Çayımı içmeden yol vermem size" diyerek samimiyetini ve bağlılığını dile getiriyordu. Bunun üzerine komutanımız mola emrini verdi; çobanın yanan ateşi hemen büyütüldü ve kısa sürede çayımız hazırlandı. Bir taraftan çayları yudumlarken, diğer taraftan eylemle ilgili sohbetimizi sürdürüp gülüşüyorduk. Yaşlı çoban, bize dua ederken, küçük yaştaki çoban ise arkadaşlarını silahlarıyla oynayıp, silaha olan merakını gideriyordu. Bu arada komutan arkadaşa, "Pêşmerge olursam bana da silah verecek misiniz" diye sordu. Komutanımız da, "Hele bir büyü, o zaman sana güzel bir silah veririz" deyince, küçük çoban elini, çeteden aldığımız kalaşnikofa doğru uzatarak, "Ben bunu istiyorum" dedi. Komutan arkadaş da, "Tamam, bunu senin için saklayacağız, büyüdüğünde sana veririz" dedi. Ve bizim afacan sevinçten adeta uçuyordu.

Bizim ulak dostumuz, ulusal kurtuluşun yetiştirdiği yeni nesil; ama o, bunun pek bilincinde değildi. Sadece ailesinden öğrendiği Kürt yiğitliğini, mertliğini dile getiren küçük bir aslandı. Bu tatlı sohbet ve molanın ardından birliğimiz hareket hazır olma komutunu aldı.

Sabah güneşinin ilk ışınlarının değlara vurmasıyla, birliğimiz üs alanına varmıştı. Bu ilk ışıklar, doğayı her geçen dakika aydınlatıyor, ortalığı canlandırıyordu. Bu canlanmayla birlikte kuşların ötüşü, her şeye "uyanın artık" diyordu sanki. Güneşi böyle görünce, gerillayı ona benzetmemek elde değildi. Sabahın bu ilk güneş ışıkları, uykusuz ve yorgun geçen bir gecenin ardından, yazın ortasında içilen soğuk ve tuzlu bir tas ayran gibiydi. Tüm yorgunluğu alıp götürüyordu.

Birliğimiz konaklamaya çekildi. Bu arada bir arkadaş, sabahın bu ilk saatlerinde Beğdat-Kürt radyosunu açtı. Sabahın bu güzel havası ve doğanın güzelliği arasında söylenen "Dayê welat şêrîne, bavo welat şêrîne" türküsü bütün arkadaşları duygulandırdı. Bağımsızlığa duyulan özlemin, bu türküyle birleşen doğada canlanmasına yol açıyordu. Duygularını geçici olarak evliya tütününden sarılan sigaraların derin nefeslerinde dile getiriyordu bir kısım arkadaş. Görevli arkadaşlar, sabah kahvaltısının hazırlıklarını sürdürürken, diğer arkadaşlar haber bültenlerini dinliyorlardı. Fakat, haber bülteninde ciddi bir haber yoktu. Ardından 07.30 TRT haberlerini de dinledik, ama bu bültende yapılan eylemlerle ilgili haber yoktu. TC, her zamanolduğu gibi gizliyordu gerçekleri. Bu arada bir arkadaş, cezalandırılan MİT mensubu PTT teknisyeninin infazını gerçekleştiren arkadaşa takılarak, "Sizin 7.65'iniz deriyi bile geçmemiş" deyince, arkadaşlar güldüler ve o da gülmeye katılarak bekledi. Bu sırada kahvaltı hazırdı. Bütün arkadaşlar kahvaltıya oturdular. Kahvaltıdan sonra güneşin havayı iyice ısıtmasıyla arkadaşlar istirahata çekildiler. TC, tüm inkarcı mantık ve çabalarına rağmen gerçekleri gizleyemedi; saat 10.00'da TRT, eylemlerle ilgili —tabii çarpıtarak— haberi verince, 7.65'i taşıyan arkadaş, "Demekki deriyi geçiyormuş" demesi üzerine, arkadaşlar da onaylayarak tekrar gülmeye başladılar.

Konakladığımız yerin sağ tarafında bir zom vardı. Bir grup arkadaşla bilgi almak, bazı ihtiyaçlarımızı karşılamak üzere zoma gittik. Daha önceleri bir kez bu zoma uğramıştık. Zoma varınca bizi gören kadınlar zılgıtlarını bastılar, bunun üzerine zom düğün alanına döndü. Bu arada yaşlı bir nine hızla yanımıza gelerek hal hatırımızı sordu, bunu gören torunu, "Hani sen hastaydın, niye yataktan çıktın" diye soruncu, nine torununu azarlayarak, "Ben böyle günlerde ayağa kalkmayacaksam hemen beni toprağa gömün" diye cevap verdi. Bu durum, Kürt kadınının mücadelede alması gereken yerin önemini ifade eden bir somut örnekti. Zomdaki erkeklerin hepsi köye inmişlerdi. Bazı ihtiyaçlarımızı temin ederek zomdan ayrıldık. Üs alanına vardığımızda, arkadaşlar yeni bir hazırlık içindeydiler. Zomdan, hayvanlarla getirdiğimiz bol miktardaki yiyeceğin hepsini taşımak oldukça zordu. Her ne kadar bir kısmını yedikse de, geriye kalan büyük bir kramını da sırtla, zor da olsa taşıyacaktık.

Evet, gerillanın yaşamı böyle akıcı, hareketli, şiirsel bir yaşamdır. Dureganlık, onun için kayıpların habercisi olup doğasına aykırıdır. Eylemlilik ona ve mücadelesine canlılık veriyor, ruh katıyor. Birliğimiz, yeni günleri yaratmak üzere yeni kararlar, yeni hazırlıklar ardından toplandı, komutanımızın hareket işaretiyle yeni eylemlere doğru yola koyulduk...

A...
20.1.1988

Planlamada Düşman Faktörü ve Komutanın...

Baştarafı son sayfada

liğinden de anlaşılan budur. Burada plan, ta başından beri düşman faktörünü olduğu gibi dikkate almayı içerdiği gibi, aynı zamanda mücadele sürecinde de, onu sürekli izlemeyi ve bu doğrultuda dikkate almayı da içermektedir. Ancak bu sayede mücadele misyonunu elde tutup, uygun vuruş tarzlarıyla hem düşmanı darbelemek, hem de yönelimlerini boşa çıkarmak mümkün olacaktır. Yoksa, sadece planı yaptığımızda, "nasılsa düşmanı dikkate almıştık, bu yeterlidir" anlayışı, kaçınılmaz olarak berberinde bir plansızlığı getirir. Bu da, mücadeleye ve düşmana kaba ve mekanik bir tarzda yaklaşmadır. Niyet ne olursa olsun, eyaletleki Kurtuluş Güçlerimizin pratik olarak içinde bulundukları durum budur. Zaten buradaki güçlerimiz, durmadan yer değiştirmeleri nedeniyle, yapılan plana bağlı kalma ve bu doğrultuda düşmanı sürekli izleme ve mücadeleyi geliştiririp ilerletme durumunda değildirler. Yaşanılan bu durum, yarattığı sonuçlar itibarıyla ulusal kurtuluş mücadelemize zararlar vermiştir.

Aynı şekilde düşmanın, kendi politika ve uygulamalarında bizim durumumuzu önemle izleyip dikkate aldığını bilmek gerekir. O da, bizim zayıf taraflımızı, kendi üstün yanlarıyla birleştirip, savaştan galip çıkmak istemektedir. Bütün çabaları buna yöneliktir. Bunun böyle olmadığını düşünmek veya pratikte böyle bir tutumun içine girmek, düşmanı küçümseme düzeyinde gündeme gelen ciddi bir hatadır. Onun yönelim ve uygulamalarını görmezlikten gelerek işleri basite silmektir. Halbuki savaşta hiçbir şey basite alınmaz. Her şey olduğu gibi dikkate alınmak zorundadır. Çünkü, bu bir savaş kuralıdır. Bir yönüyle, düşmanın yönelim ve uygulamalarını değerlendirerek içinde bulunduğumuz durumu görmek mümkündür. III. Kongre'de karar altına alınan Askerlik Yasası, başka bir bölgede ilk uygulandığında, düşman büyük bir telaş ve korkuya kapılmış ve bunun önüne, her türden baskı ve işkenceyi gündemleştirerek geçmeye çalışmıştır. Fakat ilkel milliyetçilik anlayışıyla, Parti yapımız içinde tekrar hortlayan ve başını feodal-burjuva sevdalısı bir unsurun çektiği tasfiyeciliğin, yaşayı çok kaba, sekter bir tarzda uygulamaya sokmasıyla birlikte, ortaya çıkan eksikliklerden dolayı, düşman güçleri için bu durum propaganda malzemesi olmuştur. Tasfiyeci anlayışın pratiğe yansıyışı, düşmana yararlanacağı bir ortam sunmuştur. Çünkü, bir yandan yasanın zorunluluk ögesine dayanarak uygulamaya çalışmasının Kurtuluş Güçleriyle halk arasında soğukluk yaratırken, diğer yandan düşman bilgi almak için bazı unsurları göndermeye girişmiştir. Doğal olarak bu da, düşmana, arayıp da bulamadığı bir fırsat sunmuştur. Bundan dolayı da düşman, yasanın bu şekilde uygulanmasından sonuna kadar yararlanmak istemiştir. Bu çerçevede de bir manevrayla kitleye yönelik kamçı politikası yerine şeker politikasının uygulanmasını devreye sokarak kitleler içerisinde kendi zeminini güçlendirip sağlamlaştırmaya çalışmıştır. Alanda Kurtuluş Güçlerimiz, tasfiyeciliğin çabalarına rağmen, eğer düşmanın mevcut yönelim ve uygulamalarını görerek somut durumları doğru değerlendirip sonuçları çıkarabilselerdi, Partinin müdahalesine gerek kalmadan, yaşanan onca zarar ve kaybın önüne zamanında geçebilirlerdi. Yalnız, alandaki Kurtuluş Güçlerimiz, bu başarıyı gösteremediklerinden, ancak Partinin müdahalesiyle ulusal kurtuluş mücadelemize zarar veren yanlış uygulamanın önüne geçilebilinmiştir.

Şunu çok iyi bilmeliyiz ki; "düşmanın iyi tanıyan bir komutan, kendi komutasındaki güçleri de iyi tanır" ve buna bağlı olarak, savaşta düşmanına karşı peşpeşe zaferler kazanır. Bunun yolu da, düşmanı sürekli izleyip, elde edilen bilgi ve verileri büyük bir sezgi ve yargı gücüyle değerlendirip, planlama ve uygulama düzeyinde doğru sonuçlara varmadır.

X...
Ocak 1988

Impressum
V.i.S.d.P.:
A. Sarı
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya	**22.50 s.**	**Hollanda**	**3.75 hfl**
Belçika	**75. bfr.**	**İngiltere**	**0.75 £**
Danimarka	**10.00 dkr.**	**İsveç**	**7.50 skr.**
Fransa	**7.50 ff.**	**İsviçre**	**3.00 sfr.**
		Norveç	**7.50 nkr.**

PLANLAMADA DÜŞMAN FAKTÖRÜ VE KOMUTANIN ROLÜ

Bilindiği gibi, savaşta düşman güçler birbirlerinin içinde bulunduğu durumu, buna bağlı olarak muhtemel yönelimini, kendi kuvvetlerini gereken kapsam ve yerde örgütleyip kullanabilmek ve bu bağlamda düşmana darbeler vurmak ve savaşı kazanmak için sürekli dikkate almaya çalışırlar. Bu politika, onun değişik ve en üst biçimlerle sürdürülmesi olan savaşta, zorunlu bir kuraldır. Çünkü buna dikkat etmenin ve gereken hassasiyetin gösterilmesinin beraberinde getirdiği ve savaşın sonucunun belirlenmesinde çok büyük bir role sahip olan yarar ve avantajlar vardır. Herşeyden önce, düşmanın durumunu önemle izleyip dikkate alan bir komutan, düşmanın zayıf yanlarıyla güçlü olan yanlarını büyük ölçüde kavrayabilecek ve bu temelde onun muhtemel yöneliminin ne olacağını, harekete geçireceği güçlerle birlikte görebilecektir. Bu sayede de akıllı bir komutan, emrindeki kuvvetleri düşmanın zayıf yanları üzerinde yoğunlaştırarak, uygun vuruş tarzıyla düşmanı darbeleyip yıpratma ve giderek yok etmede saldırılarını nasıl ve ne zaman geliştireceğini, düşmanın güçlü yanlarını dengeleyip bertaraf etmede ve kendi kuvvetlerini korumada alacağı önlemleri ve buna bağlı olarak, düşmanın yönelim ve taktiklerini boşa çıkararak, gelişmenin önünü açmada geliştireceği taktikleri genel hatlarıyla belirleyebilecektir. "Güç ve olanakların stratejinin hizmetinde, gereken plan çerçevesinde örgütlendirilmesi ve belirlenen hedefler doğrultusunda uygun kullanımı demek olan taktik yetenek ve uslalık da budur. Şüphesiz burada kaçınılmaz olarak devreye giren keşif, istihbarat ve çeşitli kaynaklardan elde edilen verilerle bilgileri üstün bir kavrayış ve uzak görüşlülükle somutluğa uygunluğu temelinde yakalayıp, uygun bir biçimde değerlendirerek, doğru sonuçlara varmadır. Bundan dolayı, çok yönlü ve özel bir uğraşla, düşman hakkında toplanan çeşitli veri ve bilgiler üzerinde komutanın değerlendirme gücü ve vardığı kararlar, yani öznel yeteneği, savaşta hayati derecede bir rol oynamaktadır. Çünkü, planlama ve güçlerin örgütlendirilip harekete geçirilmesi, esasta bu öznel yetenek vasıtasıyla hayat bulup, işlerlik kazanır. Durum böyle olunca da, komutan, oynayacağı rolün, komutasındaki kuvvetlerin varlığı ve savaşın gidişatı açısından arzettiği önemin bilinciyle hareket etmek zorundadır. Doğal olarak bu da komutana, sürekli incelemeci, araştırmacı olmayı ve yanılenme temelinde geçmiş savaşların deney ve tecrübelerinden yararlı olanları, yaşanılan savaşın deney ve tecrübeleriyle birleştirme ve bu zemine dayanmayı esas almayı yükler. Yenilenme, her zaman komutanın başta gelen görevlerindendir. Sürekli yenilenme çerçevesinde de, komutanın yargı ve sezgi gücü gelişerek, duyarlılığı kaçınılmaz olarak artar. Açık ki, yargı ve sezgi gücü gelişen komutanla, düşmanı hakkında sağlam bilgileri değerlendirme ve taktik uygulamada daha başarılı sonuçlara ulaşacaktır.

Sağladığı yarar ve avantajlardan dolayı, düşmanın durumunu genel hatlarıyla bilmeyi, büyük bir hazırlık, manevra kabiliyeti ve karşı saldırı olanaklarının elde edilmesi olarak değerlendirmek abartma değildir. Yalnız bu, aynı şekilde bir komutan için, karşı gücün tecrübelerini, deneyimlerini iyi tanımayı gerekli kılmaktadır. Planlama ve uygulamada, iki karşı gücün durumunun bilinmesi, her yönüyle bir bütünlük oluşturur. Bundan dolayı, düşmanı iyi tanıyan bir komutan, ona karşı nasıl savaşacağını da iyi bilir. Planlar yapıp, hedefler belirlemede, bu çerçevede komutasındaki güçleri örgütleyip yönetmede objektif olur. Bu açıdan, akıllı bir komutan, düşmanı iç ve dış bağlantılarıyla birlikte sürekli izlemeyi ve geliştirdiği politikalarla uygulamalarını ve içine girdiği bütün manevraların dikkate alarak değerlendirmelere tabi tutup, sonuçlar çıkarmayı başlıca görevlerinden biri olarak görür. Şimdi, düşmanın durumunu sürekli izleyip dikkate alma, sadece düşmanı iyi tanıma ve ona karşı iyi savaşma için gerekmiyor. Aynı zamanda, "savaş, çok yönlü ilişkilerin ve belirsizliklerin yaşandığı komple bir olay" olduğundan dolayı, önceden bir plana ve hazırlığa sahip olma açısından da gerekiyor. Böylece gereken hassasiyet ve dikkatle koşullara anında uyum gösterme yeteneği elde edilmiş olacaktır. Her ne kadar düşmanın durumunu ayrıntılı ve kesinliğe yakın bir biçimde bilmeden kaynaklanan savaştaki belirsizliklere rağmen, yine de düşmanın durumuna ilişkin bazı işaret ve emareleri çözüp değerlendirerek, varılan sonuçlardan hareketle kendi durumunu da dikkate alarak somut planlar yapmak mümkündür. Bundan dolayı, savaştaki belirsizliklere hiçbir zaman bir plansızlığa ve kendiliğindenciliğe neden ve zemin olarak kabul edilemez. Tersine, savaştaki bu durum, önceden hazırlıklı olmayı ve her zaman ortaya çıkabilecek yeni gelişme ve koşullara anında uyumu sağlayabilecek bir tarzda, planlı ve programlı olmayı dayatır. Yoksa, başka bir biçimde savaşı başarıyla yürütmek ve kuvvetleri yetkin kullanmak mümkün değildir. Dikkat edilirse burada plan, savaşa ilişkin bir kesinliği ve ayrıntıyı içerip ifade etmemektedir; genel bir çerçevede bir nispiliği içermektedir. Bu açıdan, sürekli kurulu olma ve koşullara anında uyum gösterme yeteneği, savaştaki belirsizlikler düzeyinde, planın diğer bir yönünü oluşturmaktadır. Plandaki esneklik ve insiyatif olayından anlaşılması gereken de budur. Dolayısıyla, bütün bunlardan çıkan sonuç da, düşmanın durumunu sürekli izleme ve bu bağlamda değerlendirerek, dikkate alma zorunluluğudur.

Bütün bu yarar ve avantajlardan sonra, düşmanın durumunu önemle izleyip dikkate almayan ve yönelimini gözardı eden veya bunda gereken ciddiyet ve duyarlılığı göstermeyen bir komutan, kaçınılmaz olarak düşmandan ağır darbeler alıp, savaşı kaybetmeye mahkum olur. Çünkü düşmanını tanımıyor ve bu bağlamda muhtemel yönelimini ne olacağını bilmiyor. Böyle olunca da, savaştaki nispilik de tamamıyla ortadan kalkmış ve savaş onun için hepten belirsizleşmiştir. Bu duruma düşen bir komutan da, doğal olarak savaşta ne yapacağını, güçlerini nasıl örgütleyip yöneteceğini, düşmanına karşı ne türden önlem ve taktikleri geliştireceğini bilemez. Bu şekilde kendi elini-kolunu bağladıktan sonra da, savaşın gidişatına müdahalede bulunması ve somut planlar yapıp uygulaması mümkün değildir. Bir komutan için de, belirsizliklerin egemen olduğu bir ortamda, sezgi ve yargı gücü işleyemeyeceğinden, kaçınılmaz olarak içine girilecek uygulama ve yönelimler, adeta işleri şansa bırakarak allaha havale etmek olacaktır. Burada, en ufak hataların dahi büyük kayıplara neden olacağından, savaşta akıllı bir komutanın yapacağı iş değildir. Böylesi bir durum, -nereden bakılırsa bakılsın- savaş insiyatifini düşmana bırakarak yenilgiyi kabullenmedir. Bu da, düşmanın daha çok zayıflıkları üzerinde gelişen ve onu yeni zayıflıkların içine iterek yıpratıp darbeleme ve giderek yok etme mantığına dayanan gerilla savaşında, diğer savaşlara nazaran bin kez daha reddedilmesi gereken bir durumdur.

1987 yılı pratiğinde, bazı alanlarda içine girdiğimiz bu olumsuzluğun, örgütsel ve eylemsel alanda gelişmemizin önünde nasıl engeller oluşturduğu ve güçlerimizi nasıl ihmayla karşı karşıya getirdiği bugün ortada olan acı bir gerçekliktir. Özellikle güçlerimizin bu olumsuzluğu belirgin olarak yaşadığı bir eyaletimizdeki düşmanı politikası ve yönelimini, konunun daha iyi açıklanması ve anlaşılması açısından ele alacağız.

Bu eyaletimizde düşman, bir yandan geliştirdiği propaganda ve dayattığı çağrılarla güçlerimizi içten zaafa uğratmaya çalışırken, aynı zamanda çok yönlü uygulamalarıyla halk kitleleri içinde geliştirdiği yoğun faaliyetlilik zeminini

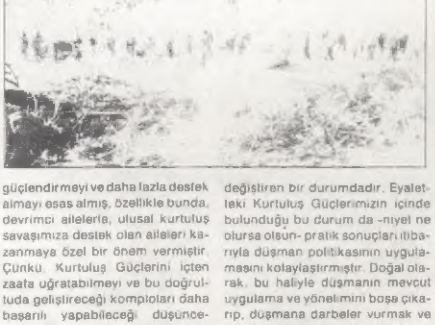

güçlendirmeyi ve daha fazla destek almayı esas almış, özellikle bunda, devrimci ailelerle, ulusal kurtuluş savaşımıza destek olan aileleri kazanmaya özel bir önem vermiştir. Çünkü, Kurtuluş Güçlerini içten zaafa uğratabilmeyi ve bu doğrultuda geliştireceği komploları daha başarılı yapabileceği düşüncesiyle, bu kesimlere dayanmaya, yöneliminde özel bir yer vermiştir. Diğer yandan, harekete geçirdiği ajan-muhbirleri vasıtasıyla, Kurtuluş Kuvvetleriyle kurulan kontaklar çerçevesinde aktarılan gerçek olmayan bilgilerle, eyaletin değişik alanlarında konumlanmış bulunan Kurtuluş Kuvvetlerini, manevra yapma olanakları oldukça sınırlı olan bir alana çekerek imha etmeyi amaçlamıştır. Bunu da, özellikle hareket etme olanaklarının son derece kısıtlı olduğu sonbahar mevsiminin sonlarına denk getirmeye çalışmıştır. Şimdi burada dikkat edilirse; düşman, yönelim ve uygulamalarında oldukça çokyönlü davranmış ve faaliyetlerini komple bir düzeyde yürütmeye çalışmıştır. Bütün bunları da, çeşitli teşvik ve zoraki uygulamaları kapsayan şeker-kamçı politikasının şemsiyesi altında yürütmüştür. Herşeyden önce düşman, politikasında kendi açısından oldukça hesaplı davranmaya çalışmıştır. Mevcut uygulama ve yönelimleri, bugün şunu göstermektedir ki; düşman, kitleleri ve özellikle devrimci aileleri nasıl kazanacak, onlardan ulusal kurtuluş mücadelemize karşı nasıl yararlanacak, Kurtuluş Güçlerini bu bağlamda nasıl zaafa uğratacak ve alanın coğrafyası ile ikliminden nasıl yararlanacak (?), bütün bu faktörleri hesaplayabilmiş ve uygulamalarıyla taktiklerini bu doğrultuda geliştirmiştir.

Açık ki, düşman, bu uygulamalarıyla eyalette hedeflediği, 1985 Ağrı pratiğinde, Kurtuluş Güçlerine vurduğu darbenin bir benzerini tekrar vurmak ve buna bağlı olarak, Kurtuluş Güçlerinin eyalette dayandığı ilişkileri genel hatlarıyla ortaya çıkarmak ve böylece eyaletteki zeminini daha da sağlamlaştırmak olmuştur. Düşman, bu hedef doğrultusunda geliştirdiği taktiklerle uygulamalarını gerçekleştirmeye yönelirken, Kurtuluş Güçleri de, esasta düşmanın bu sinsi uygulamalarından habersiz ve düşmanın her uygulamasını hem kendi özgülünde ve hem de düşmanın genel amacıyla bağlantılı bir biçimde değerlendirme ve sonuçlar çıkarmadan uzak, kendi kendisiyle uğraşan ve hareketlilik adı altında durmadan oradan oraya koşup yer değiştiren bir durumdadır. Eyaletteki Kurtuluş Güçlerimizin içinde bulunduğu bu durum da -niyet ne olursa olsun- pratik sonuçları itibarıyla düşman politikasının uygulamasını kolaylaştırmıştır. Doğal olarak, bu haliyle düşmanın mevcut uygulama ve yönelimini boşa çıkarıp, düşmana darbeler vurmak ve dolayısıyla gelişmenin önünü açmak mümkün değildir. Nitekim, eyalette kısmi düzeydeki gelişmelerin yanında, ağırlıklı yaşanan bu olmuştur. Çizilen bu döngü içinde de, gelişmeye her yönüyle açık olan mevcut kitle potansiyeli harekete geçirilememiş ve bu bağlamda döneme ilişkin Parti taktiği doğrultusunda eyalete atfedilen rol gereken kapsamda oynatılamamıştır. Bu yapılmadığı gibi, düşman yöneliminin en önemli halkalarından birini oluşturan, birliğin imha edilmesi için, düşman tarafından geliştirilen, ama gerçek olmayan, "Gelin, falan köyde bu kadar adam var, askere alın" haberine, eyaletin diğer bir alanında bulunan Kurtuluş Birliğimiz itibar göstererek görevli bulunduğu alanı terkedip, kendini, herhangi bir ciddi hazırlığın yapılmadığı ve hem de mevsim koşullarının giderek manevrayı sınırlamaya başladığı bir anda, gelip, manevrası mevcut koşullar içinde küçük bir grubun harekat etmesine alıverişli olan dar bir alana sıkıştırması, bir bütün olarak eyaletteki güçlerimizi düşman tarafından imha edilme tehlikesiyle karşı karşıya bırakmıştır. Kaldı ki, aktarılan haber doğru olsa dahi, o alan üzerinde hareket eden güçlerimiz vardır. Fakat, plana riayet edilip bağlı kalınmamış ve bu vesileyle plansızlık, adeta olup-bitenden habersiz, kendi ekseni etrafında durmadan oradan oraya dönüp dolaşan, "çok çaba, ama az verim" elde etme, eyaletteki Kurtuluş Güçlerimizin faaliyetinde egemen bir durum olmuştur. Bu da, diğer faktörlerin yanında, esasta düşman istihbarının uygulama ve yönelimleri düzeyinde dikkate alınmayıp dıştalanması temelinde gündeme gelen politikasızlık ve örgütsüzlüğün kaçınılmaz bir sonucudur.

Uzakgörüşlü bir komutan, mücadeleyi programlama ve komutasındaki güçleri örgütleme doğrultusunda planlamaya giderken, doğal olarak önceden bilinmeyen ve özellikleriyle yeterince belirgin olmadığından dolayı görülmeyen veya yeterince dikkate alınmayan faktörlerin yaratacağı muhtemel gelişmeler olabileceğini her zaman önemle gözönünde bulundurur. Planda bu yapılabildiği oranda, planı uygulamaya sorumlu olan güçler, ortaya çıkan yeni koşullara anında uyabilme insiyatif ve esnekliğini gösterebileceklerdir. Bundan dolayı aşırı kuşkuculuğa kapılmamak koşuluyla durum, komutanın duyarlılığı ve yeteneği düzeyinde büyük bir önem göstermektedir. Komutan da, bu duyarlılığı ve yeteneği ancak, düşmanı ne abartma, ne de küçümseme durumuna düşmeden olduğu gibi sürekli izleyip dikkate almayla geliştirebilir. Bu yapılmadığı taktirde veya bunda yetersizlik gösterildiğinde, planı uygulamayla sorumlu güçler, planı ya hiç değişmeyen ve "her derde deva olacak bir reçete" olarak gördükleri gibi, her koşul altında uygulamaya çalışırlar -ki, bu da esneklik ve insiyatifi her yönüyle köreltip dıştalayan dogmatizm ve tutuculuğun kötü bir örneğidir-, ya da yapılan planlamayı bir tarafa bırakan, bir plansızlık ve işleri şansa bırakıp, Allaha havale etme olan kendiliğindencilik ve rastgeleciliğin içine girerler. Yarattıkları sonuçlar itibarıyla, bu iki zararlı yönelim de öz olarak aynıdır.

Eyaletteki Kurtuluş Güçlerimiz, içine girdikleri uygulamalar ve buna bağlı olarak çizdikleri hareket döngüsü nedeniyle, ikinci şıktaki gibi, kendiliğindencilik ve günübirlik olma durumu içinde olmuşlardır. Sergilenen bu tablo, diğer bazı yaşamsal ilkelerin de ihlaline içerdiğinden mevcut ilişkiler içinde legalizm, her yönüyle yapıya egemen bir haslalık olmuştur. Bu da, kaçınılmaz bir olumsuzluğun boyutunu daha da büyütmüştür. Böyle olunca da, daha önce yapılan plana bağlı kalınmamıştır. Adeta hiçbir planın olmadığı biçiminde davranılmıştır. Şimdi bu, çizilen döngünün zorunlu sonucudur. Çünkü plan, somuta uygunluğu açısından, pratiğe bağlı olarak sürekli bir gelişme ve değişmeyi içerir. Planın objektif-

Devamı 23. sayfada